

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

I Ανακοινώσεις

Συμβούλιο

2002/C 145 E/01	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 34/2002, της 18ης Μαρτίου 2002, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση	1
2002/C 145 E/02	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 35/2002, της 25ης Μαρτίου 2002, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 97/68/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά οχήματα	17
2002/C 145 E/03	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 36/2002, της 25ης Μαρτίου 2002, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 95/93 του Συμβουλίου σχετικά με τους κοινούς κανόνες κατανομής του διαθέσιμου χρόνου χρήσης (slots) στους κοινοτικούς αερολιμένες	69
2002/C 145 E/04	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 37/2002, της 15ης Απριλίου 2002, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 98/70/ΕΚ όσον αφορά την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ ⁽¹⁾	71
2002/C 145 E/05	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 38/2002, της 15ης Απριλίου 2002, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις στατιστικές των αποβλήτων ⁽¹⁾	85

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Σελίδα

2002/C 145 E/06

Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 39/2002, της 15ης Απριλίου 2002, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την έκδοση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 577/98 του Συμβουλίου για τη διενέργεια δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού στην Κοινότητα 122

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 34/2002

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 18 Μαρτίου 2002

για την έκδοση της οδηγίας 2002/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ... ,
σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση

(2002/C 145 E/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα
άρθρα 47 παράγραφος 2 και 55,την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο
άρθρο 251 της Συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων στην Κοινότητα.
- (2) Με την οδηγία 77/92/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1976 περί των μέτρων που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών όσον αφορά τις δραστηριότητες πράκτορα και μεσίτη ασφαλειών (ex ομάδα 630 ΔΤΒ), και ιδίως περί των μεταβατικών μέτρων όσον αφορά τις δραστηριότητες αυτές ⁽⁴⁾, έγινε ένα πρώτο βήμα προκειμένου να διευκολυνθεί η άσκηση της ελευθερίας εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τους πράκτορες και μεσίτες ασφαλειών.
- (3) Η οδηγία 77/92/ΕΟΚ επρόκειτο να παραμείνει σε ισχύ μέχρις ότου τεθούν σε εφαρμογή οι διατάξεις περί συντονισμού των εθνικών κανόνων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση των δραστηριοτήτων των πρακτόρων και μεσιτών ασφαλειών.
- (4) Η σύσταση 92/48/ΕΟΚ της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 1991 για τους ασφαλιστικούς μεσάζοντες ⁽⁵⁾ υιοθετήθηκε σε μεγάλο βαθμό από τα κράτη μέλη και βοήθησε την προσέγ-

γιση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα και την εγγραφή σε μητρώα των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

- (5) Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των εθνικών διατάξεων, οι οποίες δημιουργούν εμπόδια στην ανάληψη και άσκηση των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών στην εσωτερική αγορά. Είναι, επομένως, σκόπιμο να αντικατασταθεί η οδηγία 77/92/ΕΟΚ από μια νέα οδηγία.
- (6) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επωφεληθούν από τα δικαιώματα που τους παρέχει η Συνθήκη με την ελευθερία εγκατάστασης και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.
- (7) Η αδυναμία των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών να ασκούν ελεύθερα τις δραστηριότητές τους σε όλη την Κοινότητα εμποδίζει την εύρυθμη λειτουργία της ενιαίας αγοράς ασφαλίσεων.
- (8) Ο συντονισμός των εθνικών διατάξεων για τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα και την εγγραφή σε μητρώα των προσώπων που αναλαμβάνουν και ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης μπορεί, ως εκ τούτου, να συμβάλει τόσο στην ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών όσο και στην βελτίωση της προστασίας των καταναλωτών στον τομέα αυτό.
- (9) Τα ασφαλιστικά προϊόντα μπορούν να διανέμονται από διάφορες κατηγορίες φυσικών ή νομικών προσώπων, όπως πράκτορες, μεσίτες και φορείς παροχής τραπεζασφαλιστικών υπηρεσιών. Για την ίση μεταχείριση μεταξύ των φορέων και την προστασία των καταναλωτών απαιτείται η κάλυψη όλων αυτών των προσώπων με την παρούσα οδηγία.
- (10) Η παρούσα οδηγία περιλαμβάνει ορισμό του «συνδεδεμένου ασφαλιστικού διαμεσολαβητή», με τον οποίο λαμβάνονται υπόψη τα χαρακτηριστικά ορισμένων αγορών των κρατών μελών και ο οποίος αποσκοπεί στον καθορισμό των όρων εγγραφής σε μητρώο που μπορούν να εφαρμοστούν σ' αυτούς τους διαμεσολαβητές. Ο ορισμός αυτός δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν παραπλήσιες έννοιες σχετικά με τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές οι οποίοι, ενώ δρουν για λογαριασμό και εξ ονόματος μιας ασφαλιστικής επιχείρησης υπό την πλήρη ευθύνη της, είναι εξουσιοδοτημένοι να εισπράττουν ασφάλιστρα ή ποσά που προορίζονται για τους πελάτες υπό τους όρους χρηματοοικονομικής εγγύησης που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 29 E της 30.1.2001, σ. 245.⁽²⁾ ΕΕ C 221 της 7.8.2001, σ. 121.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 2001 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα). Κοινή θέση του Συμβουλίου της 18 Μαρτίου 2002 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁴⁾ ΕΕ L 26 της 31.1.1977, σ. 14. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την Πράξη Προσχωρήσεως του 1994.⁽⁵⁾ ΕΕ L 19 της 28.1.1992, σ. 32.

- (11) Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα πρόσωπα η δραστηριότητα των οποίων συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών ασφαλιστικής διαμεσολάβησης σε τρίτους έναντι αμοιβής, η οποία μπορεί να είναι χρηματική ή να έχει οποιαδήποτε άλλη μορφή συνολοκληρωμένου οικονομικού οφέλους το οποίο συνδέεται με τις υπηρεσίες που παρέχουν αυτοί οι διαμεσολαβητές.
- (12) Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα πρόσωπα που ασκούν άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, όπως π.χ. οι φοροτεχνικοί ή οι λογιστές, τα οποία παρέχουν περιστασιακά συμβουλές για ασφαλιστικά θέματα στο πλαίσιο αυτής της άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας, εφόσον η δραστηριότητα αυτή δεν αποσκοπεί ούτε στην παροχή βοήθειας προς τον πελάτη κατά τη σύναψη ή την εκτέλεση ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής σύμβασης, ούτε στην κατ'επάγγελμα διαχείριση περιπτώσεων ζημιών μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, ούτε στην εκτίμηση και τον διακανονισμό ζημιών.
- (13) Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα πρόσωπα που ασκούν την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ως παρεπόμενη δραστηριότητα υπό ορισμένες αυστηρές προϋποθέσεις.
- (14) Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές πρέπει να εγγράφονται σε μητρώο της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους όπου έχουν την διαμονή τους ή την κεντρική τους διοίκηση, υπό την προϋπόθεση ότι διαθέτουν αυστηρά επαγγελματικά προσόντα όσον αφορά την ικανότητα, την καλή φήμη, την κάλυψη της επαγγελματικής αστικής ευθύνης και την χρηματοοικονομική ικανότητα.
- (15) Η εν λόγω εγγραφή σε μητρώο θα πρέπει να επιτρέπει στους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές να δραστηριοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της ελεύθερης εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, με την προϋπόθεση ότι έχει τηρηθεί η κατάλληλη διαδικασία ενημέρωσης μεταξύ των αρμόδιων αρχών.
- (16) Απαιτείται η εφαρμογή κατάλληλων κυρώσεων έναντι των προσώπων που ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης χωρίς να έχουν εγγραφεί σε μητρώο, των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες διαμεσολαβητών μη εγγεγραμμένων σε μητρώα ή διαμεσολαβητών που δεν συμμορφώνονται με τις εθνικές διατάξεις που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (17) Η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών είναι απαραίτητη για την προστασία των καταναλωτών και την εξασφάλιση της ευρωστίας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών δραστηριοτήτων στην ενιαία αγορά.
- (18) Έχει ουσιώδη σημασία για τον πελάτη να γνωρίζει αν ο διαμεσολαβητής με τον οποίο συναλλάσσεται τον συμβουλεύει για προϊόντα από ένα ευρύ φάσμα ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή για προϊόντα που παρέχονται από ένα συγκεκριμένο αριθμό ασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- (19) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διευκρινίζει τις υποχρεώσεις των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών σχετικά με τις πληροφορίες που παρέχουν στους πελάτες. Σχετικά με το ζήτημα αυτό, τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερες διατάξεις οι οποίες θα ισχύουν για τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, ανεξαρτήτως του τύπου διαμονής τους, εφόσον ασκούν τις διαμεσολαβητικές τους δραστηριότητες στην επικράτειά τους, υπό τον όρο ότι οι αυστηρότερες αυτές διατάξεις είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της οδηγίας 2000/31/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά.
- (20) Αν ο διαμεσολαβητής δηλώνει ότι παρέχει συμβουλές για προϊόντα από ένα ευρύ φάσμα ασφαλιστικών επιχειρήσεων, θα πρέπει να προβαίνει σε αμερόληπτη και επαρκώς διεξοδική ανάλυση των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά. Επί πλέον, όλοι οι διαμεσολαβητές θα πρέπει να εξηγούν τους λόγους στους οποίους βασίζονται οι συμβουλές τους.
- (21) Η ανάγκη για παροχή των εν λόγω πληροφοριών είναι μικρότερη, όταν ο καταναλωτής είναι μια εταιρεία που αναζητεί ασφαλιστική ή αντασφαλιστική κάλυψη εμπορικών και βιομηχανικών κινδύνων.
- (22) Στα κράτη μέλη πρέπει να υφίστανται επαρκείς και αποτελεσματικές διαδικασίες καταγγελιών και προσφυγών για το διακανονισμό των διαφορών μεταξύ ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και καταναλωτών, χρησιμοποιώντας ενδεχομένως τις ισχύουσες διαδικασίες.
- (23) Με την επιφύλαξη του δικαιώματος των πελατών για προσφυγή στα δικαστήρια, τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνουν τους δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς που έχουν θεσπιστεί για την εξωδικαστική επίλυση των διαφορών να συνεργάζονται στην επίλυση διασυνοριακών διαφορών. Η εν λόγω συνεργασία θα μπορούσε π.χ. να επιτρέπει στους πελάτες να έρχονται σε επαφή με εξωδικαστικούς φορείς στο κράτος μέλος διαμονής τους για καταγγελίες κατά των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη. Η δημιουργία του δικτύου FIN-NET παρέχει αυξημένη βοήθεια στους καταναλωτές όταν χρησιμοποιούν διασυνοριακές υπηρεσίες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

(24) Η οδηγία 77/92/ΕΟΚ θα πρέπει κατά συνέπεια να καταργηθεί,

χονται σε σχέση με κινδύνους και υποχρεώσεις εκτός της Κοινότητας.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες για την ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης από φυσικά και νομικά πρόσωπα τα οποία είναι εγκατεστημένα ή επιθυμούν να εγκατασταθούν σε κράτος μέλος.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης για ασφαλιστικές συμβάσεις, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η ασφαλιστική σύμβαση απαιτεί μόνον γνώσεις της παρεχόμενης ασφαλιστικής κάλυψης,
- β) η ασφαλιστική σύμβαση δεν είναι σύμβαση ασφάλισης ζωής,
- γ) η ασφαλιστική σύμβαση δεν καλύπτει κανενός είδους αστική ευθύνη,
- δ) η κύρια επαγγελματική δραστηριότητα των προσώπων αυτών δεν είναι η ασφαλιστική διαμεσολάβηση,
- ε) η ασφάλιση είναι συμπληρωματική προς το προϊόν ή την υπηρεσία που παρέχεται από οποιονδήποτε προμηθευτή, εφόσον η εν λόγω ασφάλιση καλύπτει:
 - i) τον κίνδυνο βλάβης, απώλειας ή ζημίας αγαθών που παρέχει ο προμηθευτής αυτός, ή
 - ii) τη ζημία ή απώλεια των αποσκευών και τους άλλους κινδύνους που σχετίζονται με ταξίδι για το οποίο έγινε κράτηση από τον προμηθευτή αυτόν, ακόμη και αν η ασφάλιση καλύπτει ασφάλιση ζωής ή κινδύνους αστικής ευθύνης, υπό τον όρο ότι η κάλυψη αυτή είναι παρεπόμενη προς την κυρία κάλυψη που αφορά τους κινδύνους που σχετίζονται με το ταξίδι,
- στ) το ποσό των ετήσιων ασφαλιστρών δεν υπερβαίνει τα 500 ευρώ και η συνολική διάρκεια της ασφαλιστικής σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των ενδεχόμενων ανανεώσεων, δεν υπερβαίνει περίοδο πέντε ετών.

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τις υπηρεσίες ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης που παρέ-

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει επίσης το δικαίωμα ενός κράτους μέλους όσον αφορά τη δραστηριότητα ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης η οποία ασκείται από διαμεσολαβητές εγκατεστημένους σε τρίτη χώρα και οι οποίοι εργάζονται στην επικράτεια του στο πλαίσιο της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Η παρούσα οδηγία δεν ρυθμίζει δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης που αναλαμβάνονται σε τρίτες χώρες, ούτε δραστηριότητες κοινοτικών ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων, όπως ορίζονται στην πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1973 περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής⁽¹⁾, και στην πρώτη οδηγία 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 1979 περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητας της πρωτασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής⁽²⁾, οι οποίες αναλαμβάνονται μέσω ασφαλιστικών διαμεσολαβητών σε τρίτες χώρες.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

1. ως «ασφαλιστική επιχείρηση» νοείται μια επιχείρηση η οποία έχει λάβει διοικητική άδεια σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ ή το άρθρο 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ,
2. ως «αντασφαλιστική επιχείρηση» νοείται η επιχείρηση, πλην των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή των ασφαλιστικών επιχειρήσεων τρίτης χώρας, η κύρια δραστηριότητα της οποίας συνίσταται στην αποδοχή κινδύνων τους οποίους έχει ασφαλίσει ασφαλιστική επιχείρηση, ασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας ή άλλη αντασφαλιστική επιχείρηση,
3. ως «ασφαλιστική διαμεσολάβηση» νοούνται οι δραστηριότητες είτε παρουσίασης, πρότασης, προπαρασκευής ή σύναψης συμβάσεων ασφάλισης, ή οι δραστηριότητες παροχής βοήθειας κατά τη διαχείριση και την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου.

Δεν θεωρούνται ως ασφαλιστική διαμεσολάβηση οι εν λόγω δραστηριότητες όταν αναλαμβάνονται από ασφαλιστική επιχείρηση ή από υπάλληλο ασφαλιστικής επιχείρησης ο οποίος ενεργεί υπό την ευθύνη της ασφαλιστικής επιχείρησης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 181 της 20.7.2000, σ. 65).

⁽²⁾ ΕΕ L 63 της 13.3.1979, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 168 της 18.7.1995, σ. 7).

Δεν θεωρούνται ως ασφαλιστική διαμεσολάβηση ούτε οι δραστηριότητες που συνίστανται στην περιστασιακή παροχή πληροφοριών στο πλαίσιο άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας χωρίς την πρόθεση να βοηθηθεί ο πελάτης στη σύναψη ή την εκτέλεση ασφαλιστικής σύμβασης, ούτε η κατ' επάγγελμα διαχείριση περιπτώσεων ζημιών ασφαλιστικής επιχείρησης ή οι δραστηριότητες εκτίμησης και διακανονισμού ζημιών,

4. ως «αντασφαλιστική διαμεσολάβηση» νοούνται οι δραστηριότητες παρουσίασης, πρότασης, προπαρασκευής ή σύναψης συμβάσεων αντασφάλισης, ή οι δραστηριότητες παροχής βοήθειας κατά τη διαχείριση και την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου.

Δεν θεωρούνται ως αντασφαλιστική διαμεσολάβηση οι εν λόγω δραστηριότητες όταν αναλαμβάνονται από αντασφαλιστική επιχείρηση ή από υπάλληλο ασφαλιστικής επιχείρησης, ο οποίος ενεργεί υπό την ευθύνη της αντασφαλιστικής επιχείρησης.

Δεν θεωρούνται ως αντασφαλιστική διαμεσολάβηση ούτε οι δραστηριότητες που συνίστανται στην περιστασιακή παροχή πληροφοριών στο πλαίσιο άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας χωρίς την πρόθεση να βοηθηθεί ο πελάτης στη σύναψη ή εκτέλεση αντασφαλιστικής σύμβασης, ούτε η κατ' επάγγελμα διαχείριση περιπτώσεων ζημιών έναντι αντασφαλιστικής επιχείρησης ή οι δραστηριότητες εκτίμησης και διακανονισμού ζημιών,

5. ως «ασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο αναλαμβάνει ή ασκεί επ' αμοιβή δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης,
6. ως «αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο αναλαμβάνει ή ασκεί επ' αμοιβή δραστηριότητες αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης,
7. ως «συνδεδεμένος ασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο ασκεί δραστηριότητα ασφαλιστικής διαμεσολάβησης εξ ονόματος και για λογαριασμό ασφαλιστικής επιχείρησης ή περισσότερων της μιας ασφαλιστικών επιχειρήσεων, εφόσον τα σχετικά ασφαλιστικά προϊόντα δεν είναι ανταγωνιστικά μεταξύ τους, αλλά το οποίο δεν εισπράττει ούτε τα ασφάλιστρα ούτε τα ποσά που προορίζονται για τον πελάτη και ενεργεί υπό την πλήρη ευθύνη των εν λόγω ασφαλιστικών επιχειρήσεων για τα προϊόντα που αφορούν εκάστη εξ αυτών.

Θεωρείται επίσης ως συνδεδεμένος ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ο οποίος ενεργεί υπό την ευθύνη μιας ή περισσότερων ασφαλιστικών επιχειρήσεων για τα προϊόντα που αφορούν εκάστη εξ αυτών, κάθε πρόσωπο το οποίο ασκεί δραστηριότητα ασφαλιστικής διαμεσολάβησης η οποία είναι συμπληρωματική προς την κύρια επαγγελματική του δραστηριότητα, όταν η ασφάλιση αποτελεί συμπλήρωμα των αγαθών ή των υπηρεσιών που παρέχονται στα πλαίσια της εν λόγω κύριας απασχόλησης, και το οποίο δεν εισπράττει ούτε τα ασφάλιστρα ούτε τα ποσά που προορίζονται για τον πελάτη.

8. ως «μεγάλοι κίνδυνοι» νοούνται οι κίνδυνοι όπως ορίζονται στο άρθρο 5 στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ,

9. ως «κράτος μέλος καταγωγής» νοείται:

- α) εάν ο διαμεσολαβητής είναι φυσικό πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο διαμένει και στο οποίο ασκεί τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες,
- β) εάν ο διαμεσολαβητής είναι νομικό πρόσωπο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική του έδρα, ή, αν δεν έχει καταστατική έδρα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η κεντρική του διοίκηση,

10. ως «κράτος μέλος υποδοχής» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο ένας ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής έχει υποκατάστημα ή παρέχει υπηρεσίες,

11. ως «αρμόδιες αρχές» νοούνται οι αρχές τις οποίες ορίζει κάθε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 6,

12. ως «σταθερό υπόθεμα» νοείται κάθε μέσο που παρέχει στον πελάτη τη δυνατότητα να αποθηκεύει πληροφορίες που απευθύνονται προσωπικά σε αυτόν, κατά τρόπο ώστε να μπορεί να ανατρέχει σε αυτές μελλοντικά, για το απαιτούμενο από τους σκοπούς των πληροφοριών χρονικό διάστημα, και που επιτρέπει την αμετάβλητη αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών.

Ειδικότερα, στο σταθερό υπόθεμα συμπεριλαμβάνονται δισκέτες, CD-ROM, DVD και ο σκληρός δίσκος του υπολογιστή του πελάτη όπου αποθηκεύεται το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ενώ δεν συμπεριλαμβάνονται οι ιστοσελίδες του Διαδικτύου, εκτός εάν μια τέτοια ιστοσελίδα πληροί τα κριτήρια που περιλαμβάνονται στο πρώτο εδάφιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΕ ΜΗΤΡΩΟ

Άρθρο 3

Εγγραφή σε μητρώο

1. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές εγγράφονται σε μητρώο αρμόδιας αρχής, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, στο κράτος μέλος καταγωγής τους.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι ασφαλιστικές και οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή άλλοι οργανισμοί μπορούν να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές για την εγγραφή των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών σε μητρώα καθώς και την εφαρμογή σε αυτούς τους διαμεσολαβητές των απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4. Ειδικότερα, οι συνδεδεμένοι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές μπορούν να εγγράφονται σε μητρώο από ασφαλιστική επιχείρηση ή από ένωση ασφαλιστικών επιχειρήσεων υπό τον έλεγχο αρμόδιας αρχής.

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν την απαίτηση που αναφέρεται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο σε όλα τα φυσικά πρόσωπα τα οποία εργάζονται για μια επιχείρηση και ασκούν δραστηριότητα ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης.

Στην περίπτωση νομικού προσώπου, τα κράτη προβαίνουν στην εγγραφή του και καταχωρούν επίσης στο μητρώο τα ονόματα των φυσικών προσώπων, μελών της διοίκησης, τα οποία είναι υπεύθυνα για τις δραστηριότητες διαμεσολάβησης.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να δημιουργήσουν περισσότερα του ενός μητρώα για τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, με την προϋπόθεση ότι καθορίζουν τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία θα εγγράφονται οι διαμεσολαβητές.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη δημιουργία ενός ενιαίου σημείου πληροφόρησης που θα επιτρέπει την εύκολη και ταχεία πρόσβαση στα στοιχεία αυτών των διάφορων μητρώων τα οποία λειτουργούν ηλεκτρονικά και ενημερώνονται ανά πάσα στιγμή. Το εν λόγω σημείο πληροφόρησης επιτρέπει επίσης τον προσδιορισμό των αρμόδιων αρχών κάθε κράτους μέλους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, πρώτο εδάφιο.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η εγγραφή των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών σε μητρώο, συμπεριλαμβανομένων των συνδεδεμένων ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, να γίνεται υπό τον όρο ότι πληρούν τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα του άρθρου 4.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, συμπεριλαμβανομένων των συνδεδεμένων ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, που παύουν να πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές, να διαγράφονται από το μητρώο. Εφόσον είναι αναγκαίο, το κράτος μέλος καταγωγής ενημερώνει το κράτος υποδοχής για τη διαγραφή αυτή, με όλα τα πρόσφορα μέσα.

4. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να χορηγούν στον ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή ένα έγγραφο το οποίο επιτρέπει σε κάθε ενδιαφερόμενο να ελέγχει με αναδρομή στο ή στα μητρώα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 ότι ο διαμεσολαβητής είναι δέοντως εγγεγραμμένος.

Το έγγραφο αυτό παρέχει τουλάχιστον τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 σημεία α) και β) και, στην περίπτωση νομικού προσώπου, το όνομα ή τα ονόματα του φυσικού προσώπου ή των φυσικών προσώπων που αναφέρονται στο τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Το κράτος μέλος απαιτεί να επιστρέφεται το εν λόγω έγγραφο στην αρμόδια αρχή που το εξέδωσε όταν λήγει η εγγραφή του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή.

5. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές που έχουν εγγραφεί σε μητρώο μπορούν να αναλαμβάνουν και να ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης στην Κοινότητα τόσο υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης όσο και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις να προσφεύγουν στις υπηρεσίες ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης μόνο των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών που έχουν εγγραφεί σε μητρώο και των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

Άρθρο 4

Απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα

1. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές κατέχουν επαρκείς γενικές, εμπορικές και επαγγελματικές γνώσεις και ικανότητες, όπως καθορίζεται από το κράτος μέλος καταγωγής του διαμεσολαβητή.

Τα κράτη μέλη καταγωγής δύνανται να διαφοροποιούν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, όσον αφορά τις επαγγελματικές γνώσεις και ικανότητες, ανάλογα με τη δραστηριότητα του ασφαλιστικού και αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή και τα διατιθέμενα προϊόντα, ιδίως εάν ο διαμεσολαβητής ασκεί κύρια δραστηριότητα άλλη από την ασφαλιστική διαμεσολάβηση. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί να ασκήσει δραστηριότητα ασφαλιστικής διαμεσολάβησης παρά μόνον εάν ένας ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που πληροί τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου ή μια ασφαλιστική επιχείρηση αναλαμβάνει στο ακέραιο την ευθύνη των ενεργειών του.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι, για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, η ασφαλιστική επιχείρηση εξακριβώνει ότι οι γνώσεις και ικανότητες των διαμεσολαβητών πληρούν τις απαιτήσεις του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου και, ενδεχομένως, παρέχει κατάλληλη κατάρτιση σε αυτούς τους διαμεσολαβητές η οποία αντιστοιχεί στις απαιτήσεις τις σχετικές με τα προϊόντα που προτείνουν οι εν λόγω διαμεσολαβητές.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν την απαίτηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου σε όλα τα φυσικά πρόσωπα που εργάζονται σε επιχείρηση και ασκούν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής ή της αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ένα εύλογο ποσοστό προσώπων από τη διοίκηση αυτών των επιχειρήσεων, τα οποία είναι υπεύθυνα για τη διαμεσολάβηση όσον αφορά τα ασφαλιστικά προϊόντα, καθώς και όλα τα άλλα πρόσωπα που συμμετέχουν άμεσα στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση, να έχουν αποδεδειγμένα τις γνώσεις και ικανότητες που απαιτούνται για την άσκηση της δραστηριότητάς τους.

2. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές πρέπει να έχουν καλή φήμη. Ως ελάχιστη προϋπόθεση πρέπει να διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο ή να πληρούν άλλη ισοδύναμη εθνική απαίτηση όσον αφορά σοβαρά ποινικά αδικήματα που συνδέονται είτε με εγκλήματα κατά της περιουσίας είτε με εγκλήματα σχετικά με οικονομικές δραστηριότητες, και δεν θα πρέπει να έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός αν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, δύνανται να επιτρέπουν στην ασφαλιστική επιχείρηση να εξακριβώνει την καλή φήμη των συνδεδεμένων ασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν την απαίτηση του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου σε όλα τα φυσικά πρόσωπα που εργάζονται σε επιχείρηση και ασκούν δραστηριότητα ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης. Όμως, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η διοίκηση των εν λόγω επιχειρήσεων και το τυχόν άλλο προσωπικό που ασχολείται άμεσα με την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση να πληρούν την απαίτηση αυτή.

3. Οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές διαθέτουν ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης η οποία καλύπτει το σύνολο του εδάφους της Κοινότητας, ή οποιαδήποτε άλλη ανάλογη εγγύηση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από επαγγελματική αμέλεια, για ποσό τουλάχιστον 1 000 000 ευρώ ανά απαίτηση και 1 500 000 ευρώ συνολικά κατ' έτος για όλες τις απαιτήσεις, εκτός εάν η εν λόγω ασφάλιση ή άλλη ανάλογη εγγύηση παρέχεται ήδη από ασφαλιστική, αντασφαλιστική ή άλλη επιχείρηση για λογαριασμό της οποίας ενεργεί ή από την οποία εξουσιοδοτείται να ενεργεί ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής, ή εάν η εν λόγω επιχείρηση έχει αναλάβει πλήρως την ευθύνη για τις ενέργειες του διαμεσολαβητή.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των πελατών έναντι αδυναμίας του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή να μεταβιβάσει το ασφάλιστρο στην ασφαλιστική επιχείρηση ή να μεταβιβάσει το ποσό της αποζημίωσης ή να προβεί σε επιστροφή ασφαλιστρών στον ασφαλιζόμενο.

Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να λάβουν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες μορφές:

- α) θέσπιση νομοθετικών ή συμβατικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες τα χρήματα που καταβάλλει ο πελάτης στο διαμεσολαβητή λογίζονται ως καταβληθέντα στην επιχείρηση, ενώ τα χρήματα που έχει καταβάλει η επιχείρηση στο διαμεσολαβητή δεν λογίζονται ως καταβληθέντα στον πελάτη προτού αυτός τα εισπράξει πραγματικά,
- β) απαίτηση από τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές να έχουν χρηματοοικονομική ικανότητα που αντιστοιχεί, σε μόνιμη βάση, στο 4 % των ετήσιων εισπραχθέντων ασφαλιστρών, με ελάχιστο όριο τα 15 000 ευρώ,
- γ) απαίτηση να μεταβιβάζονται τα χρήματα του πελάτη μέσω αυστηρά διαχωρισμένων λογαριασμών πελατών, οι οποίοι δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται για την εξόφληση άλλων πιστωτών σε περίπτωση πτώχευσης,
- δ) απαίτηση σύστασης εγγυητικού κεφαλαίου.

5. Για την άσκηση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης πρέπει να πληρούνται οι επαγγελματικές προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο σε μόνιμη βάση.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να καταστήσουν αυστηρότερες τις απαιτήσεις που ορίζονται στο παρόν άρθρο ή να προσθέσουν άλλες για τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές που έχουν εγγραφεί σε μητρώο στην επικράτειά τους.

7. Τα ποσά που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 αναθεωρούνται περιοδικά προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η εξέλιξη του ευρωπαϊκού δείκτη τιμών καταναλωτή όπως δημοσιεύεται από την Eurostat. Η πρώτη αναθεώρηση πραγματοποιείται πέντε έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και κάθε μετέπειτα αναθεώρηση πραγματοποιείται πέντε έτη μετά την προηγούμενη.

Οι προσαρμογές είναι αυτόματες. Το βασικό ποσό σε ευρώ αυξάνεται κατά το ποσοστό μεταβολής του προαναφερόμενου δείκτη κατά την περίοδο μεταξύ της έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και της ημερομηνίας της πρώτης αναθεώρησης ή μεταξύ της ημερομηνίας της τελευταίας αναθεώρησης και της ημερομηνίας της νέας αναθεώρησης και στρογγυλοποιείται προς το επόμενο ακέραιο ευρώ.

Άρθρο 5

Κοινοποίηση της εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη

1. Κάθε ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ο οποίος προτίθεται να ασκήσει τις δραστηριότητές του για πρώτη φορά σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Εντός προθεσμίας ενός μηνός μετά την κοινοποίηση αυτή, οι εν λόγω αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής που το επιθυμούν την πρόθεση του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή και ενημερώνουν ταυτόχρονα τον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή.

Ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής μπορεί να αρχίσει τη δραστηριότητά του ένα μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία ενημερώθηκε από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής για την κοινοποίηση που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο. Ωστόσο, ο διαμεσολαβητής μπορεί να αρχίσει αμέσως τη δραστηριότητά του αν το κράτος μέλος υποδοχής δεν επιθυμεί να λαμβάνει τη σχετική γνωστοποίηση.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή την επιθυμία τους να ενημερώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά όλα τα κράτη μέλη.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να δημοσιοποιούν με τον κατάλληλο τρόπο τους όρους υπό τους οποίους πρέπει να ασκούνται, προς το γενικό συμφέρον, οι εν λόγω επιχειρηματικές δραστηριότητες στο έδαφός τους.

Άρθρο 6

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εξασφάλιση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά, αναφέροντας την ενδεχόμενη κατανομή αυτών των καθηκόντων.

2. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να είναι είτε δημόσιες αρχές είτε οργανισμοί που αναγνωρίζονται από το εθνικό δίκαιο ή από δημόσιες αρχές ρητώς εξουσιοδοτημένες προς τούτο από το εθνικό δίκαιο. Δεν πρέπει να είναι ασφαλιστικές ή ανασφαλιστικές επιχειρήσεις.

3. Οι αρμόδιες αρχές διαδίδουν όλες τις εξουσίες που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά, σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές στο έδαφός του, για την στενή συνεργασία μεταξύ τους προκειμένου να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα αντίστοιχα καθήκοντά τους.

Άρθρο 7

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση άσκησης της δραστηριότητας του ασφαλιστικού ή ανασφαλιστικού διαμεσολαβητή από πρόσωπο που δεν έχει εγγραφεί σε σχετικό μητρώο κράτους μέλους και δεν αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες κυρώσεις έναντι των ασφαλιστικών ή ανασφαλιστικών επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής διαμεσολάβησης προσώπων που δεν έχουν εγγραφεί σε σχετικό μητρώο κράτους μέλους και δεν αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κατάλληλες κυρώσεις σε περίπτωση που ένας ασφαλιστικός ή ανασφαλιστικός διαμεσολαβητής δεν συμμορφώνεται με τις εθνικές διατάξεις που έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εξουσία των κρατών μελών υποδοχής να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή τον κολασμό πράξεων που διαπράττονται στο έδαφός τους, οι οποίες είναι αντίθετες προς νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που έχουν θεσπισθεί προς το γενικό συμφέρον. Η εξουσία αυτή περιλαμβάνει τη δυνατότητα των εν λόγω κρατών μελών να εμποδίσουν τους παρανομήσαντες ασφαλιστικούς ή ανασφαλιστικούς διαμεσολαβητές να ασκήσουν περαιτέρω δραστηριότητες στο έδαφός τους.

5. Τυχόν θεσιζόμενα μέτρα που συνεπάγονται κυρώσεις ή περιορισμούς των δραστηριοτήτων ενός ασφαλιστικού ή ανασφαλιστικού διαμεσολαβητή πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένα και να γνωστοποιούνται στον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή. Κατά των μέτρων αυτών μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους που τα θέσπισε.

Άρθρο 8

Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ κρατών μελών

1. Οι αρμόδιες αρχές των διαφόρων κρατών μελών συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

2. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τους ασφαλιστικούς ή ανασφαλιστικούς διαμεσολαβητές στους οποίους έχουν επιβληθεί κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 3, ή μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 4, οι δε πληροφορίες αυτές ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα τη διαγραφή από το μητρώο των διαμεσολαβητών. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανταλλάσσουν κάθε σχετική πληροφορία μετά από αίτηση μιας από τις αρχές αυτές.

3. Όλα τα πρόσωπα που υποχρεούνται να λαμβάνουν ή να παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με την παρούσα οδηγία οφείλουν να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, όπως ορίζεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1992 για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) ⁽¹⁾ και στο άρθρο 15 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Νοεμβρίου 1992 για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) ⁽²⁾.

Άρθρο 9

Καταγγελίες

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την καθιέρωση διαδικασιών οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες και άλλους ενδιαφερομένους να υποβάλουν καταγγελίες κατά των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

Άρθρο 10

Εξώδικη επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τη θέσπιση κατάλληλων και αποτελεσματικών διαδικασιών υποβολής καταγγελιών και προσφυγών για την εξώδικη επίλυση διαφορών μεταξύ των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και των πελατών, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, ήδη υφιστάμενους φορείς.

2. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους φορείς αυτούς να συνεργάζονται στην επίλυση διασυνοριακών διαφορών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27).

⁽²⁾ ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΕΧΟΥΝ
ΟΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ

Άρθρο 11

Πληροφορίες που παρέχει ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής

1. Πριν από τη σύναψη της αρχικής ασφαλιστικής σύμβασης και, εν ανάγκη, κατά την τροποποίηση ή την ανανέωσή της, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής παρέχει στον πελάτη τις κάτωθι τουλάχιστον πληροφορίες:

- α) την ταυτότητα και διεύθυνσή του,
- β) το μητρώο στο οποίο είναι εγγεγραμμένος και τα μέσα για την εξακρίβωση της εγγραφής του,
- γ) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή του που υπερβαίνει το 10 % των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης,
- δ) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης ή μητρικής επιχείρησης συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης που υπερβαίνει το 10 % των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή,
- ε) τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 9, οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες και άλλους ενδιαφερομένους να υποβάλουν καταγγελίες για τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές και, ενδεχομένως, για τις εξώδικες διαδικασίες καταγγελίας και προσφυγής που αναφέρονται στο άρθρο 10.

Επί πλέον, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ενημερώνει τον πελάτη, όσον αφορά την προτεινόμενη σύμβαση, για το κατά πόσον:

- i) παρέχει συμβουλές βάσει της υποχρέωσης της παραγράφου 2 να παρέχει αμερόληπτη ανάλυση, ή
- ii) έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Στην περίπτωση αυτή, ενημερώνει επίσης τον πελάτη για τις επωνυμίες των εν λόγω ασφαλιστικών επιχειρήσεων, ή
- iii) δεν έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις και δεν παρέχει συμβουλές βάσει της υποχρέωσης της παραγράφου 2 να παρέχει αμερόληπτη ανάλυση. Στην περίπτωση αυτή, ενημερώνει επίσης τον πελάτη για τις επωνυμίες των ασφαλιστικών επιχειρήσεων με τις οποίες δύναται να ασκεί και όντως ασκεί επιχειρηματικές δραστηριότητες.

2. Εάν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής πληροφορήσει τον πελάτη ότι παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης ανάλυσης, οφείλει να τις παρέχει ύστερα από ανάλυση επαρκούς αριθμού ασφαλιστικών συμβάσεων που διατίθενται στην αγορά, ώστε να είναι σε θέση να συστήσει την ασφαλιστική σύμβαση που ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του πελάτη.

3. Πριν από τη σύναψη οποιασδήποτε σύμβασης ασφάλισης, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής πρέπει τουλάχιστον, βάσει ιδίως των πληροφοριών τις οποίες παρέσχε ο πελάτης, να διευκρινίζει τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη καθώς και τους λόγους στους οποίους βασίζονται οι συμβουλές που δίδονται στον πελάτη σχετικά με συγκεκριμένο ασφαλιστικό προϊόν. Οι διευκρινίσεις αυτές διαφοροποιούνται ανάλογα με τον σύνθετο χαρακτήρα της προτεινόμενης ασφαλιστικής σύμβασης.

4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2, και 3 δεν χρειάζεται να παρέχονται όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής διαμεσολαβεί στην ασφάλιση μεγάλων κινδύνων, ούτε στην περίπτωση διαμεσολάβησης αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν σε ισχύ ή να εισάγουν αυστηρότερες διατάξεις σχετικά με τις απαιτήσεις της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 πληροφόρησης, εφόσον οι διατάξεις αυτές είναι συμβατές με το κοινοτικό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εθνικές διατάξεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο.

Η Επιτροπή, προκειμένου να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο διαφάνειας με κάθε κατάλληλο μέσο, φροντίζει ώστε οι κοινοποιούμενες σε αυτήν πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές διατάξεις να κοινοποιούνται επίσης στους καταναλωτές και τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές.

Άρθρο 12

Όροι ενημέρωσης

1. Κάθε πληροφορία που πρέπει να παρέχεται στους πελάτες σύμφωνα με το άρθρο 11 γνωστοποιείται:

- α) γραπτώς ή επί άλλου σταθερού υποθέματος διαθέσιμου και προσιτού στον πελάτη,
- β) με σαφήνεια και ακρίβεια, ώστε να είναι κατανοητή από τον πελάτη,
- γ) σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα έχουν συμφωνήσει μεταξύ τους οι αντισυμβαλλόμενοι.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο α), οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 11 μπορούν να παρέχονται προφορικά εφόσον το ζητήσει ο πελάτης ή εάν απαιτείται άμεση κάλυψη. Στις περιπτώσεις αυτές, οι πληροφορίες παρέχονται στον πελάτη σύμφωνα με την παράγραφο 1 αμέσως μετά τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης.

3. Στην περίπτωση ασφάλισης μέσω τηλεφώνου, οι πληροφορίες που δίδονται προηγουμένως στον πελάτη συνάδουν προς τους κοινοτικούς κανόνες που διέπουν την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές. Επιπλέον, παρέχονται στον πελάτη πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 1, αμέσως μετά τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

Δικαίωμα προσφυγής στα δικαστήρια

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να είναι δυνατή η προσφυγή στα δικαστήρια κατά των αποφάσεων που λαμβάνονται σε σχέση με τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, τους αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές ή τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις δυνάμει των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Κατάργηση οδηγίας

Η οδηγία 77/92/ΕΟΚ καταργείται από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1.

Άρθρο 15

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες, νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από ... (*). Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Αυτές οι διατάξεις, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία. Στην ανακοίνωση αυτή περιλαμβάνουν και πίνακα ο οποίος υποδεικνύει τις εθνικές διατάξεις που αντιστοιχούν στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 17

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Έγινε στ ...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

(*) Δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 22 Σεπτεμβρίου 2000, η Επιτροπή υπέβαλε την πρότασή της για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ⁽¹⁾. Η πρόταση βασίζονταν στα άρθρα 47 παρ. 2 και 55 της Συνθήκης.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε στις 14 Νοεμβρίου 2001 ⁽²⁾.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 30 Μαΐου 2001 ⁽³⁾.
3. Στις 26 Νοεμβρίου 2001, το Συμβούλιο κατέληξε σε πολιτική συμφωνία ⁽⁴⁾ προκειμένου να καθοριστεί Κοινή Θέση σύμφωνα με το άρθρο 251 παρ. 2 της Συνθήκης σε μεταγενέστερο στάδιο.
4. Στις 18 Μαρτίου 2002, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Η πρόταση έχει ως σκοπό την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς υπηρεσιών και συγχρόνως τη συμβολή σε υψηλό βαθμό προστασίας του καταναλωτή. Οι εγγεγραμμένοι σε μητρώο διαμεσολαβητές θα μπορούν να αναλαμβάνουν και να ασκούν τις δραστηριότητές τους σε όλη την Κοινότητα επωφελούμενοι από την ελευθερία εγκατάστασης και την ελευθερία παροχής υπηρεσιών υπό τον έλεγχο των αρχών του κράτους μέλους καταγωγής τους. Επιπλέον, η πρόταση καθορίζει κανόνες για την πληροφόρηση που πρέπει να παρέχεται στους καταναλωτές.

Η πρόταση προβλέπει ότι τα φυσικά ή τα νομικά πρόσωπα που ασκούν δραστηριότητες ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης θα πρέπει να εγγράφονται σε μητρώο βάσει ελαχίστων προϋποθέσεων, ιδίως όσον αφορά τις επαγγελματικές γνώσεις τους και την καλή φήμη τους.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

1. Γενικά

Η κοινή θέση ακολουθεί την προσέγγιση που είχε προτείνει η Επιτροπή, αλλά συμπεριέλαβε και ορισμένες τροπολογίες που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτό έγινε προκειμένου να ληφθεί υπόψη το καθεστώς ορισμένων διαμεσολαβητών. Επομένως ορίστηκε η έννοια του «συνδεδεμένου ασφαλιστικού διαμεσολαβητή» (άρθρο 2 παρ. 7), καθώς και ο ουσιαστικότερος ρόλος των ασφαλιστικών επιχειρήσεων κατά την διαδικασία εγγραφής των προσώπων αυτών καθώς και κατά τον έλεγχο των επαγγελματικών γνώσεων και προσόντων τους. Περαιτέρω, η κοινή θέση προσδιορίζει ότι μόνον τα ονόματα ορισμένων προσώπων της διοικητικής δομής των διαμεσολαβητών (νομικών προσώπων) πρέπει να εγγράφονται στα μητρώα (άρθρο 3 παρ. 1). Διευκρινίστηκε επίσης η μεταχείριση διαμεσολαβητών από τρίτες χώρες (άρθρο 1 παρ. 3). Τροποποιήθηκε αναλόγως η διάταξη σχετικά με την ασφάλιση και την εγγύηση αποζημίωσης (άρθρο 4 παρ. 3), επιπλέον των οποίων προστέθηκε όριο 1 500 000 ευρώ συνολικά κατ' έτος για όλες τις απαιτήσεις.

Το Συμβούλιο προσέθεσε μια ειδική διάταξη για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αρμοδίων αρχών (άρθρο 7α, με σημερινή αριθμηση άρθρο 8) προκειμένου να διευκολυνθεί η διαγραφή από τα εθνικά μητρώα των ονομάτων προσώπων στα οποία έχουν επιβληθεί ορισμένες κυρώσεις. Προστέθηκε επίσης μια ειδική διάταξη που αφορά τις πωλήσεις μέσω τηλεφώνου (άρθρο 11 παρ. 3), που έχει τώρα αριθμό άρθρο 12 παρ. 3. Τέλος, διευκρινίστηκαν περαιτέρω οι προϋποθέσεις πληροφόρησης (άρθρο 10 παρ. 1-3), με σημερινή αριθμηση άρθρο 11 (παρ. 1-3) και επομένως βελτιώθηκε η διαφάνεια για τους πελάτες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 29 E της 30.1.2001, σ. 245.

⁽²⁾ ΕΕ C ...

⁽³⁾ ΕΕ C 221 της 7.8.2001, σ. 121.

⁽⁴⁾ ΕΕ C ...

2. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Συμβούλιο δέχτηκε ορισμένες από τις τροπολογίες του Κοινοβουλίου. Οι περισσότερες από αυτές έγιναν δεκτές κατ' ουσίαν, καίτοι δεν ακολουθήθηκε η ακριβής διατύπωση. Ωστόσο, ορισμένες τροπολογίες δεν μπορούσαν να γίνουν δεκτές από το Συμβούλιο.

2.1. Οι ακόλουθες τροπολογίες έγιναν δεκτές και ενσωματώθηκαν στο κείμενο του Συμβουλίου:

Τροπολογία 4, αιτιολογική σκέψη 12 (τώρα αιτιολογική σκέψη 14)

Η μνεία της «κατοικίας» στην αιτιολογική αυτή σκέψη είναι θεμελιωμένη.

Τροπολογία 56, άρθρο 4, παράγραφος 4, σημείο α)

Η θέσπιση συμβατικών διατάξεων (με σκοπό την προστασία του καταναλωτή) ακολουθεί τις νομικές παραδόσεις ορισμένων κρατών μελών.

2.2. Οι ακόλουθες τροπολογίες έγιναν δεκτές χωρίς τροποποιήσεις στην προτεινόμενη διατύπωση:

Τροπολογία 1, αιτιολογική σκέψη 10

Μία επιπλέον φράση όσον αφορά την εξαίρεση των δραστηριοτήτων απλής παροχής πληροφοριών γενικού χαρακτήρα σχετικά με ασφαλιστικά προϊόντα πρέπει να εξετασθεί στο πλαίσιο σαφέστερων τροποποιήσεων που έχουν γίνει στην αιτιολογική σκέψη 12, στο άρθρο 2 παρ. 3, τελευταίο εδάφιο και στο άρθρο 2 παρ. 4 τελευταίο εδάφιο.

Τροπολογία 5, αιτιολογική σκέψη 13α (νέα)

Το ζήτημα των περισσότερων μητρώων των κρατών μελών, τα οποία συμπληρώνονται από ένα προσιτό κεντρικό σημείο πληροφόρησης έχει εξετασθεί σαφώς στο τροποποιημένο άρθρο 3 παρ. 2. Σύμφωνα με τις αρχές που εφαρμόζονται στην κατάρτιση κοινοτικής νομοθεσίας, μια διάταξη αυτού του τύπου πρέπει να γίνεται στα άρθρα και όχι στο αιτιολογικό.

Τροπολογία 7, άρθρο 1, παράγραφος 2, σημείο α)

Το πνεύμα της τροπολογίας ήταν να βελτιωθεί η διατύπωση αυτού του σημείου και να εξαιρεθούν οι απλές συμβάσεις που δεν απαιτούν ειδικές ασφαλιστικές γνώσεις. Το κείμενο του Συμβουλίου προβλέπει μία θετική διατύπωση για το ίδιο ζήτημα και πιστεύεται ότι είναι σαφέστερο από την πρόταση της Επιτροπής.

Τροπολογίες 8 και 49, άρθρο 1, παράγραφος 2, σημείο β)

Την ουσία αυτής της τροπολογίας πραγματεύεται το σημείο ε) της ίδιας παραγράφου, στο οποίο κανονικά ανήκει. Το τελευταίο μέρος της τροπολογίας «βασική κάλυψη που παρέχεται κατά συνήθεια» δεν μπορεί να γίνει δεκτή διότι δεν προσθέτει καμία ουσία στον κατάλογο των κριτηρίων για τις εξαιρέσεις της παραγράφου 2, ιδίως 2 β), γ), ε).

Τροπολογία 9, άρθρο 1, παράγραφος 2, σημείο γ)

Η τροπολογία αυτή φαίνεται ότι έχει σκοπό να καλύψει την ασφάλιση ταξιδίων, τα οποία έχουν κάποιους κινδύνους αστικής ευθύνης που περιλαμβάνονται σε μία συμπληρωματική κάλυψη. Το όλο ζήτημα πραγματεύεται τώρα σαφέστερα η νέα διατύπωση της παραγράφου 2 σημείο ε).

Τροπολογία 11, άρθρο 1, παράγραφος 2, σημείο ε)

Ο στόχος της τροπολογίας είναι να συμπεριλάβει όλα τα είδη κινδύνων που συνδέονται συνήθως με ένα ταξίδι. Ωστόσο, εν προκειμένω το Συμβούλιο θεωρεί ότι η διατύπωσή της είναι απλούστερη.

Τροπολογία 15, άρθρο 2, σημείο 3

Το Συμβούλιο δεν δέχθηκε να συμπεριλάβει όλες τις περιπτώσεις όπου ένα πρόσωπο παρέχει πληροφορίες, αλλά θέλησε να εξαιρέσει την ευκαιριακή παροχή πληροφοριών σαφέστερα απ' ό τι φαίνεται να το κάνει το Κοινοβούλιο. Η γενική φράση «παροχή πληροφοριών . . .» που τα περιείχε όλα διαγράφηκε και προστέθηκε ένα νέο εδάφιο για την «περιστασιακή παροχή πληροφοριών» προκειμένου να διευκρινισθεί ο ορισμός της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης. Η μνεία των ηλεκτρονικών μέσων είναι περιττή στο σημείο αυτό, διότι εδώ θα πρέπει να περιγράφεται η δραστηριότητα και όχι η μέθοδος πώλησης. Η ασφαλιστική διαμεσολάβηση μέσω ηλεκτρονικών συστημάτων εμπίπτει σαφώς στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, επομένως το τελευταίο μέρος της τροπολογίας αυτής δεν είναι αναγκαίο.

Τροπολογία 16, άρθρο 2, σημείο 4

Βλέπε τους λόγους που αναφέρονται στην τροπολογία 15.

Τροπολογία 17, άρθρο 2, σημείο 6α (νέο) (τώρα σημείο 7)

Το Συμβούλιο συμπεριέλαβε τον ορισμό του «συνδεδεμένου ασφαλιστικού διαμεσολαβητή» προκειμένου να προσδιορίσει το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων που εφαρμόζονται σε αυτό τον τύπο διαμεσολαβητού, ιδίως όσον αφορά την εγγραφή σε μητρώα και το ρόλο των ασφαλιστικών επιχειρήσεων κατά την εξακρίβωση των επαγγελματικών προσόντων. Η πρόταση της Επιτροπής δεν προβλέπει τέτοιο ορισμό.

Τροπολογία 21, άρθρο 2, σημείο 10 (τώρα 12)

Ο ανοικτός κατάλογος των «σταθερών υποθεμάτων» συμπεριλαμβάνεται με ελαφρές τροποποιήσεις στην διατύπωση («ειδικότερα . . .») προκειμένου να γίνει σαφέστερο το ζήτημα αυτό.

Τροπολογία 23, άρθρο 3, παράγραφος 1α (νέο)

Η τροπολογία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενσωματώθηκε κατ' ουσίαν στο άρθρο 3 παρ. 1, δεύτερο εδάφιο. Ωστόσο, το Συμβούλιο προτιμά τη διατύπωσή του «υπό τον έλεγχο της αρμόδιας αρχής» από την εναλλακτική διατύπωση «υπό την ευθύνη της αρμόδιας αρχής» εφόσον το καθήκον του ελέγχου ήδη προϋποθέτει ευθύνη.

Τροπολογία 24, άρθρο 3, παράγραφος 2 (τώρα παράγραφος 3)

Η ουσία του πρώτου μέρους της τροπολογίας λαμβάνεται υπόψη στη νέα διατύπωση του άρθρου 3 παρ. 3 και του άρθρου 4. Η τελευταία φράση της τροπολογίας η οποία έχει σκοπό να συμπεριλάβει προθεσμία τριών ετών για την εγγραφή θα δημιουργούσε ένα πολύ επαχθές σύστημα το οποίο έχει θεωρηθεί δαπανηρό και η διαχείρισή του δύσκολη στην πράξη.

Τροπολογία 26, άρθρο 3, παράγραφος 4

Καίτοι είναι χρήσιμος ένας λεπτομερής κατάλογος, η δημοσίευση του λεπτομερούς καταλόγου δεν είναι υποχρεωτική στην πρόταση της Επιτροπής. Επί πλέον, οι διατάξεις πρέπει να νοούνται στο πλαίσιο μιας εύκολης πρόσβασης στο κεντρικό σημείο πληροφόρησης.

Τροπολογία 27, άρθρο 3, παράγραφος 5

Τα ζητήματα σχετικά με το εδαφικό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, ιδίως τις δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης που παρέχονται εκτός της ΕΕ, αντιμετωπίζονται πλέον μέσω τροπολογίας του άρθρου 1 παρ. 3.

Τροπολογία 29, άρθρο 4, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο

Η ουσία της τροπολογίας αυτής ελήφθη υπόψη με την πλήρη αναδιατύπωση του άρθρου 4 παρ. 1. Επιπλέον, η διατύπωση του Συμβουλίου προσδιορίζει με ακριβέστερο τρόπο το ρόλο των ασφαλιστικών επιχειρήσεων όσον αφορά την εξακρίβωση των επαγγελματικών προσόντων από ότι η προτεινόμενη τροπολογία.

Τροπολογία 30, άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο

Η «κίνηση διαδικασίας αφερεγγυότητας» φαίνεται να αποτελεί υπερβολικά αυστηρό κριτήριο για την εξαίρεση των φυσικών προσώπων. Η διατύπωση «κήρυξη σε πτώχευση» είναι πολύ σαφέστερη και καλύτερα αιτιολογημένη. Επί πλέον, η κοινή θέση ακολουθεί την τροπολογία απαιτώντας λευκό ποινικό μητρώο σε σχέση με εγκλήματα κατά της περιουσίας, αλλά προσθέτει ότι τα ποινικά αδικήματα πρέπει να είναι σοβαρά.

Τροπολογία 37, άρθρο 10, παράγραφος 1, εισαγωγική φράση (τώρα άρθρο 11)

Το κριτήριο της «σύνταξης» της σύμβασης εισήχθη στο άρθρο 10 παρ. 1 σύμφωνα με τις προτάσεις του Κοινοβουλίου. Ωστόσο, η διατύπωση «αρχική ασφαλιστική σύμβαση» είναι προτιμότερη κατά την άποψη του Συμβουλίου διότι είναι ένας όρος που περιλαμβάνει πολλές πτυχές.

Τροπολογία 44, άρθρο 11, παράγραφος 2, (τώρα άρθρο 12, στο οποίο προστέθηκε μία νέα παράγραφος 3)

Τα ζητήματα της προφορικής ενημέρωσης και της τηλεφωνικής επικοινωνίας έχουν πλέον διασαφηνισθεί σε δύο χωριστές παραγράφους, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη και την προστασία του καταναλωτού και το καθεστώς που θεσπίζεται όσον αφορά τις πωλήσεις μέσω τηλεφώνου στην κοινή θέση της οδηγίας για την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών.

- 2.3. Οι ακόλουθες τροπολογίες του ΕΚ δεν έγιναν δεκτές και δεν ενσωματώθηκαν στο κείμενο του Συμβουλίου:

Τροπολογία 52, αιτιολογική σκέψη 10α

Το ζήτημα αντιμετωπίζεται σαφέστερα μέσω της τροποποίησης του άρθρου 1 παρ. 2 εδάφιο ε).

Τροπολογία 6, άρθρο 1, παράγραφος 2, εισαγωγική φράση

Το Συμβούλιο παρατήρησε πρακτικά προβλήματα εξαιρώντας ορισμένα πρόσωπα από τις επαγγελματικές προϋποθέσεις της οδηγίας (εγγραφή σε μητρώα, έλεγχος από αρμόδια αρχή) και συγχρόνως επιβάλλοντας σε αυτά υποχρέωση ενημέρωσης, διότι αυτό θα μπορούσε να εγείρει προβλήματα εκτέλεσης και επιπλέον δεν θα αντικατόπτριζε την προσέγγιση της αρχικής πρότασης της Επιτροπής.

Τροπολογία 10, άρθρο 1, παράγραφος 2, σημείο δ)

Το κριτήριο της κύριας πηγής εισοδήματος δεν κρίθηκε πρακτικό, π.χ. όσον αφορά συνταξιούχους και σπουδαστές οι οποίοι δεν θα πρέπει να υπόκεινται στις υποχρεώσεις της οδηγίας.

Τροπολογία 12, άρθρο 1, παράγραφος 2, σημείο στ)

Μετά από εκτεταμένη συζήτηση, το Συμβούλιο προτίμησε να εξαιρέσει τις ασφαλιστικές συμβάσεις που είναι ανανεώσιμες, αλλά η συνολική διάρκεια των οποίων δεν υπερβαίνει την πενταετία. Η προϋπόθεση αυτή ευθυγραμμίζεται πλέον περισσότερο με τις άλλες εξαιρέσεις, ιδίως του σημείου ε). Εξάλλου, το κατώτατο όριο που καθορίζεται στο σημείο αυτό όσον αφορά το ποσόν του ετήσιου ασφαλιστρού της ασφαλιστικής σύμβασης μειώθηκε από 1 000 ευρώ σε 500 ευρώ.

Τροπολογίες 57 και 48, άρθρο 1, παράγραφος 2α (νέο)

Η τροπολογία αυτή θα εισήγε ένα νέο κατάλογο κατηγοριών ασφαλιστικών συμβάσεων και τύπων διαμεσολαβητών με σκοπό την εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Ωστόσο, ορισμένα από τα ζητήματα αυτά καλύπτονται ήδη από την ισχύουσα διατύπωση του άρθρου 1, παράγραφος 2, εφόσον βεβαίως συντρέχουν οι καθοριζόμενες προϋποθέσεις (σύμβαση συνολικής τουριστικής ασφάλισης και ορισμένες συμβάσεις ασφάλισης ζωών). Ορισμένες άλλες δραστηριότητες ή πρόσωπα που αναφέρονται δεν θα πρέπει να εξαιρούνται, διότι αυτό θα είχε επιπτώσεις στην πώληση ασφαλιστικών προϊόντων που συνεπάγονται ασφαλιστικούς κινδύνους.

Τροπολογία 19, άρθρο 12, σημείο 6β (νέο)

Η εισαγωγή του ορισμού ενός «βοηθού ασφαλιστικού διαμεσολαβητή» θα προσέθετε στην πολυπλοκότητα. Το ζήτημα των υπαλλήλων που εργάζονται για έναν ασφαλιστικό διαμεσολαβητή έχει επιπλέον αντιμετωπισθεί με τη νέα διατύπωση των άρθρων 3 και 4.

Τροπολογία 18, άρθρο 2, σημείο 6γ (νέο)

Το Συμβούλιο προτίμησε να μη συμπεριλάβει ειδικές διατάξεις για την «τραπέζασφαλιστική διανομή». Αυτό κρίθηκε περιττό, καθώς οι περισσότερες σχετικές δραστηριότητες εμπίπτουν σαφώς στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Επιπλέον, ο προτεινόμενος ορισμός είναι σχετικά ανελαστικός και δεν λαμβάνει υπόψη τις διάφορες τεχνικές τραπέζασφαλιστικής διανομής. Στα πλαίσια των τραπέζασφαλίσεων, ωστόσο, μπορεί να έχουν σημασία οι διατάξεις των άρθρων 3 και 4. (π.χ. άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο).

Τροπολογία 20, άρθρο 2, σημείο 8 σημείο α)

Η τροπολογία αυτή αφορά την περίπτωση όπου ο τόπος κατοικίας και ο τόπος επαγγελματικής δραστηριότητας είναι διαφορετικοί. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, δεν είναι πολύ αναγκαίο να γίνει διάκριση στην πράξη. Επιπλέον, η ίδια η διατύπωση της τροπολογίας δεν ενισχύει τη σαφήνεια, καθώς εισάγει τη δυνατότητα δύο κρατών μελών καταγωγής. Αντίθετα, ο ορισμός που χρησιμοποιείται από το Συμβούλιο είναι σύμφωνος με παρεμφερείς ορισμούς που χρησιμοποιούνται στις οδηγίες χρηματοοικονομικών υπηρεσιών.

Τροπολογία 22, άρθρο 2α (νέο)

Βλέπε το λόγο που αναφέρεται στην τροπολογία 18.

Τροπολογία 25, άρθρο 3, παράγραφος 2α (νέο)

Βλέπε το λόγο που αναφέρεται στην τροπολογία 19.

Τροπολογία 31, άρθρο 4, παράγραφος 3

Η διατύπωση «οποιαδήποτε άλλη ανάλογη κάλυψη» φαίνεται ότι είναι αρκετά σαφής. Η διατύπωση της τροπολογίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα μπορούσε να ερμηνευθεί ότι μειώνει το κατάλληλο επίπεδο επαγγελματικής ευθύνης των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών. Στόχοι δεν πρέπει να είναι περισσότερο ευέλικτοι και λιγότερο αυστηροί κανόνες για να καλύπτεται η επαγγελματική αμέλεια των διαμεσολαβητών.

Τροπολογία 32, άρθρο 4α (νέο)

Το Συμβούλιο δεν έκρινε αναγκαίο να προβλέψει μία γενική «πατρογονική ρήτρα». Οι προϋποθέσεις εγγραφής στα μητρώα πρέπει να εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Τροπολογία 34, άρθρο 5, παράγραφος 3α (νέο)

Η αυτόματη δημοσιοποίηση του καταλόγου δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωτική, αλλά μόνο προαιρετική για τις εθνικές αρχές.

Τροπολογία 54, άρθρο 8

Το Συμβούλιο προτίμησε να αφήσει τις λεπτομερείς προϋποθέσεις εφαρμογής στα κράτη μέλη σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής.

Τροπολογία 36, άρθρο 9, παράγραφος 1 (τώρα άρθρο 10)

Η προτεινόμενη τροπολογία φαίνεται ότι είναι καταλληλότερη για αιτιολογική σκέψη. Η προσθήκη της στα άρθρα όπως προτείνεται από το Κοινοβούλιο θα μετέτρεπε το χαρακτήρα μιας σύστασης σε υποχρέωση.

Τροπολογία 38, άρθρο 10, παράγραφος 1, σημείο β) (τώρα άρθρο 11)

Οι προϋποθέσεις ενημέρωσης έχουν διατυπωθεί διεξοδικά εκ νέου και έχουν προσαρμοσθεί σε χωριστό εδάφιο, μετά την παράγραφο 1 στοιχείο ε). Επιπλέον, το Συμβούλιο είναι της γνώμης ότι ο εν λόγω τύπος ενημέρωσης θα πρέπει οπωσδήποτε να παρέχεται και όχι μόνο κατόπιν αιτήματος του πελάτη. Άλλως, θα διεκυβένετο ο στόχος της ενημέρωσης των πελατών που επιδιώκεται από την πρόταση προκειμένου να εξασφαλισθεί η διαφάνεια.

Τροπολογία 55, άρθρο 10, παράγραφος 1, σημείο δ) (τώρα άρθρο 11)

Βλέπε το λόγο που αναφέρεται στην τροπολογία 38.

Τροπολογία 40, άρθρο 10, παράγραφος 1, σημείο ε) (τώρα άρθρο 11)

Το Συμβούλιο προτίμησε να μην καθορίσει υποχρέωση να αναφέρονται τα πρόσωπα που φέρουν την ευθύνη, αφού αυτό το ζήτημα θα αποφασισθεί τελικά από τα δικαστήρια.

Τροπολογίες 41 και 60, άρθρο 10, παράγραφος 2 (τώρα άρθρο 11)

Το Συμβούλιο προτίμησε να ακολουθήσει την πρόταση της Επιτροπής και να αποφύγει να καθορίσει για το διαμεσολαβητή κριτήριο «βέλτιστης συμβουλής», το οποίο θα ήταν πολύ δύσκολο να εφαρμοστεί.

Τροπολογία 42, άρθρο 10, παράγραφος 3 (διαγράφηκε) (τώρα άρθρο 11)

Η υποχρέωση εξειδίκευσης σύμφωνα με τις ανάγκες των πελατών διευκρινίσθηκε στην κοινή θέση με την προσθήκη μιας φράσης που αναφέρεται στο σύνθετο χαρακτήρα του προϊόντος και των πληροφοριών που παρέχονται από τον ίδιο τον πελάτη. Με την τροποποίηση αυτή η παράγραφος καθορίζει γενικές προϋποθέσεις διευκρινίσεων σχετικά με το προϊόν που πρέπει να συνεκτιμηθούν με άλλες νομικές προϋποθέσεις.

Τροπολογία 43, άρθρο 10, παράγραφος 4 (νέο άρθρο 11)

Η ουσία της τροπολογίας αυτής έχει αντιμετωπισθεί αρκούντως στους ορισμούς του άρθρου 1 που εξαιρούν ορισμένους τύπους δραστηριοτήτων.

Τροπολογία 45, άρθρο 11α (νέο)

Η τροπολογία προβλέπει ότι μη εγγεγραμμένα πρόσωπα, τα οποία εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις προϋποθέσεις ενημέρωσης. Οι αποδέκτες εκφεύγουν επομένως του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας. Επιπλέον, θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο να εφαρμόζεται στην πράξη από τα κράτη μέλη εφόσον τα πρόσωπα στα οποία απευθύνεται υπόκεινται σε έλεγχο. Το Συμβούλιο προτίμησε να ακολουθήσει την αρχική προσέγγιση της πρότασης της Επιτροπής εν προκειμένω.

3. Δύο σημαντικότερα νέα στοιχεία που περιέχονται στην κοινή θέση σε σύγκριση με την πρόταση της Επιτροπής

Άρθρο 1 παράγραφος 3 — Διαμεσολαβητές από τρίτες χώρες

Η διευκρίνιση της εφαρμογής της οδηγίας έναντι τρίτων χωρών συμβάλλει στην ευκολότερη εφαρμογή. Επιπλέον, λαμβάνει υπόψη κατ' ουσίαν την τροπολογία 27 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Άρθρο 1, παράγραφος 2, εδάφιο ε) — Εξαίρεση ορισμένων τύπων συμπληρωματικής ασφάλισης

Η σαφέστερη εξαίρεση ορισμένων ασφαλιστικών καλύψεων από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας καθιστά τις ανησυχίες ορισμένων ενδιαφερομένων φορέων, π.χ. παρόχων ταξιδιωτικών ασφαλίσεων. Επιπλέον, λαμβάνει υπόψη τις αρχές των τροπολογιών 8, 9 και 11.

Άρθρο 2, παράγραφος 7 — Ορισμός του «συνδεδεμένου διαμεσολαβητή»

Ο ορισμός του «συνδεδεμένου διαμεσολαβητή» είναι αναγκαίος για να γίνει σαφέστερο το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και να επεξηγηθούν οι προϋποθέσεις που περιέχονται στα άρθρα 3 και 4, όσον αφορά τον ρόλο των ασφαλιστικών επιχειρήσεων στη διαδικασία εγγραφής σε μητρώα και ελέγχου. Αναγνωρίζεται έτσι η ευθύνη των ασφαλιστικών επιχειρήσεων για την προστασία του καταναλωτή.

Άρθρο 3, παράγραφος 2 — Διαφορετικά μητρώα και κεντρικό σημείο πληροφόρησης

Τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργήσουν περισσότερα του ενός μητρώα, αλλά ένα κεντρικό σημείο πληροφόρησης θα πρέπει να διασφαλίζει την εύκολη πρόσβαση άλλων αρχών και/ή των πελατών. Η προϋπόθεση αυτή θα συμφιλιώνει το στόχο της εύκολης ροής πληροφοριών με τις διαφορετικές παραδόσεις και τις ήδη υπάρχουσες αρμοδιότητες.

Άρθρο 4, παράγραφος 3 — Ποσά συνολικών κατώτερων ορίων για την ασφάλεια αποζημίωσης

Το Συμβούλιο καθόρισε όριο για την ασφάλεια αποζημίωσης 1 500 000 ευρώ συνολικά κατ' έτος για όλες τις απαιτήσεις.

Άρθρο 10, παράγραφος 5 (τόρα άρθρο 11, παράγραφος 5) — Εθνικές προϋποθέσεις σχετικά με την πληροφόρηση

Η διάταξη αυτή διευκρινίζει ότι είναι δυνατές αυστηρότερες διατάξεις σε εθνικό επίπεδο, αλλά απαιτεί συγχρόνως να κοινοποιούνται οι εθνικές διατάξεις στην Επιτροπή. Οι διατάξεις μπορούν να συνάδουν με εθνικές προτιμήσεις χωρίς να καταστρατηγούν το στόχο της ελεύθερης εμπορίας ασφαλιστικών προϊόντων. Η διάταξη αυτή, όπως και η σχετική αιτιολογική σκέψη, συνάδει με άλλες διατάξεις που περιέχονται σε άλλες πράξεις σχετικά με τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες.

Άρθρο 11, παράγραφος 3 (τόρα άρθρο 12, παράγραφος 3) — Διάταξη για την πώληση μέσω τηλεφώνου

Το Συμβούλιο προσέδωσε μία διατύπωση που διευκρινίζει την εφαρμογή της οδηγίας όσον αφορά τις πωλήσεις μέσω τηλεφώνου σε σχέση με την οδηγία για την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών.

4. Συμπεράσματα

Η κοινή θέση, η οποία καθορίστηκε ομοφώνως από το Συμβούλιο, ενισχύει την ανάγκη ενός υποχρεωτικού νομοθετικού πλαισίου για τις υπηρεσίες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης και για ένα σαφώς καθορισμένο καθεστώς προστασίας του καταναλωτή στον τομέα αυτό. Προσπαθεί συγχρόνως να μην καταστήσει το σύστημα αδικαιολόγητα επαχθές για τους ενδιαφερόμενους.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 35/2002

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 25 Μαρτίου 2002

για την έκδοση της οδηγίας 2002/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 97/68/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα

(2002/C 145 E/02)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

εσωτερικής καύσεως τοποθετημένους σε μη οδικά κινητά
μηχανήματα.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και, ιδίως,
το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της
συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το πρόγραμμα Auto Oil II στόχευε να προσδιορίσει αποδοτικές στρατηγικές για την εκπλήρωση των στόχων ποιότητας του αέρα της Κοινότητας. Η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ανασκόπηση του προγράμματος Auto Oil II», κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίσταται ανάγκη λήψης μέτρων, ιδίως για την αντιμετώπιση των θεμάτων του όζοντος και των σωματιδιακών εκπομπών. Πρόσφατες εργασίες όσον αφορά την ανάπτυξη εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών έδειξαν ότι χρειάζεται να αποφασισθούν περαιτέρω μέτρα για την εκπλήρωση των στόχων για την ποιότητα του αέρα δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας.

(2) Έχουν εισαχθεί σταδιακά αυστηρά πρότυπα για τις εκπομπές από οδικά οχήματα. Η περαιτέρω ενδυνάμωση αυτών των προτύπων έχει ήδη αποφασισθεί. Η σχετική συνεισφορά των ρύπων από μη οδικά κινητά μηχανήματα θα αποκτήσει έτσι μεγαλύτερη σπουδαιότητα στο μέλλον.

(3) Η οδηγία 97/68/ΕΚ ⁽⁴⁾, προβλέπει οριακές τιμές εκπομπών για τους αέριους και σωματιδιακούς ρύπους από κινητήρες

(4) Αν και η οδηγία 97/68/ΕΚ είχε εφαρμογή αρχικά μόνον σε ορισμένους κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση, η πέμπτη αιτιολογική σκέψη της εν λόγω οδηγίας προβλέπει την περαιτέρω επέκταση του πεδίου εφαρμογής της ώστε να συμπεριληφθούν ιδίως οι βενζινοκινητήρες.

(5) Οι εκπομπές από μικρούς κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα (βενζινοκινητήρες) σε διάφορους τύπους μηχανημάτων, συνεισφέρουν σημαντικά σε ήδη εντοπισμένα τρέχοντα και μελλοντικά προβλήματα της ποιότητας του αέρα, ιδίως στο σχηματισμό όζοντος.

(6) Οι εκπομπές από μικρούς κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα υπόκεινται σε αυστηρά περιβαλλοντικά πρότυπα στις ΗΠΑ, πράγμα που δείχνει ότι είναι δυνατό να επιτευχθεί σημαντική μείωση των εκπομπών.

(7) Η έλλειψη κοινοτικής νομοθεσίας καθιστά δυνατή την εμπορία κινητήρων ξεπερασμένης τεχνολογίας από περιβαλλοντική άποψη, θέτοντας έτσι σε κίνδυνο τους στόχους για την ποιότητα του αέρα στην Κοινότητα ή την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας στο πεδίο αυτό, γεγονός που ενδέχεται να οδηγήσει στη δημιουργία τεχνικών εμποδίων στο εμπόριο.

(8) Η οδηγία 97/68/ΕΚ συμβαδίζει στενά με την αντίστοιχη νομοθεσία των ΗΠΑ και η συνέχιση της ευθυγράμμισης θα αποβεί επωφελής τόσο για τη βιομηχανία όσο και για το περιβάλλον.

(9) Απαιτείται να δοθεί στην ευρωπαϊκή βιομηχανία κάποιος πρόσθετος χρόνος, ιδίως στους κατασκευαστές εκείνους που δεν έχουν ενεργοποιηθεί ακόμη σε διεθνή κλίμακα, ώστε να μπορούν να ανταποκρίνονται στα πρότυπα εκπομπών.

(10) Η οδηγία 97/68/ΕΚ για τους κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση (ΑΣυ), καθώς και οι κανονισμοί των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για τους κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα (ΑΣπ), χρησιμοποιούν μια προσέγγιση δύο σταδίων. Παρότι θα ήταν δυνατό να υιοθετηθεί μια μονοσταδιακή προσέγγιση στην κοινοτική νομοθεσία, αυτό θα μπορούσε να αφήσει το πεδίο χωρίς ρυθμιστικό πλαίσιο για 4-5 χρόνια ακόμη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 180 E της 26.6.2001, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ C 260 της 17.9.2001, σ. 1.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Οκτωβρίου 2001 (ΕΕ C 87 E της 11.4.2002), κοινή θέση του Συμβουλίου της 25ης Μαρτίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 59 της 27.2.1998, σ. 1. Οδηγία η οποία τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/63/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 227 της 23.8.2001, σ. 41).

(11) Για να επιτευχθεί η απαιτούμενη ευελιξία για παγκόσμια ευθυγράμμιση, συμπεριλαμβάνεται η δυνατότητα παρέκκλισης η οποία αποφασίζεται με τη διαδικασία επιτροπολογίας.

(12) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽¹⁾.

(13) Η οδηγία 97/68/ΕΚ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 97/68/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2:

α) Η όγδοη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— διάθεση στην αγορά η πράξη με την οποία ένας κινητήρας καθίσταται διαθέσιμος για πρώτη φορά στην αγορά, έναντι πληρωμής ή δωρεάν, προκειμένου να διανεμηθεί και/ή να χρησιμοποιηθεί μέσα στην Κοινότητα.»

β) Προστίθενται οι ακόλουθες περιπτώσεις:

«— κινητήρας αντικατάστασης, κάθε νεοκατασκευασμένος κινητήρας που προορίζεται για αντικατάσταση κινητήρα μηχανής, η προμήθεια του οποίου έγινε αποκλειστικά για το σκοπό αυτό,

— φορητός κινητήρας, κάθε κινητήρας που πληροί μία τουλάχιστον από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) ο κινητήρας πρέπει να χρησιμοποιείται σε τμήμα του εξοπλισμού το οποίο φέρει ο χειριστής καθ' όλη τη διάρκεια της εκτέλεσής της ή των προβλεπόμενων λειτουργιών του,

β) ο κινητήρας πρέπει να χρησιμοποιείται σε τμήμα του εξοπλισμού το οποίο κατά τη λειτουργία του πρέπει να φέρεται σε διάφορες θέσεις, όπως πάνω-κάτω ή αριστερά-δεξιά, για την εκτέλεσή της ή των προβλεπόμενων λειτουργιών του,

γ) ο κινητήρας πρέπει να χρησιμοποιείται σε τμήμα του εξοπλισμού για το οποίο το συνολικό, χωρίς υγρά, βάρος κινητήρα και εξοπλισμού να είναι κάτω των 20 χιλιογράμμων και με ένα τουλάχιστον από τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

i) ο χειριστής, καθ' όλη τη διάρκεια της εκτέλεσής της ή των προβλεπόμενων λειτουργιών του εξοπλισμού, πρέπει ή να τον υποστηρίζει ή να τον φέρει,

ii) ο χειριστής, καθ' όλη τη διάρκεια της εκτέλεσής της ή των προβλεπόμενων λειτουργιών του εξοπλισμού, πρέπει να τον υποστηρίζει ή να τον ελέγχει σε μια ορισμένη στάση,

iii) ο κινητήρας πρέπει να χρησιμοποιείται σε γεννήτρια ή σε αντλία,

— μη φορητός κινητήρας, κάθε κινητήρας ο οποίος δεν εμπίπτει στον ορισμό του φορητού κινητήρα,

— επαγγελματικός φορητός κινητήρας πολλαπλών θέσεων, κάθε κινητήρας χειρός που ικανοποιεί τις απαιτήσεις των εδαφίων α) και β) του ορισμού του φορητού κινητήρα, σχετικά με τον οποίο ο κατασκευαστής του κινητήρα έχει αποδείξει στην αρμόδια για την έγκριση αρχή ότι στον κινητήρα αυτόν θα εφαρμόζεται Περίοδος Διατηρησιμότητας των Εκπομπών κατηγορίας 3 (σύμφωνα με το τμήμα 2.1 του προσαρτήματος 4 του Παραρτήματος IV),

— περίοδος διατηρησιμότητας εκπομπών, ο αριθμός των ωρών που αναφέρονται στο παράρτημα IV προσαρτήματος 4 για τον προσδιορισμό των συντελεστών επιδείνωσης,

— μικρή σειρά κινητήρων, μία σειρά κινητήρων ανάφλεξης με σπινθήρα (ΑΣπ) με συνολική ετήσια παραγωγή μικρότερη των 5 000 μονάδων.

— μικρός κατασκευαστής κινητήρων ΑΣπ, κάθε κατασκευαστής με συνολική ετήσια παραγωγή κάτω των 25 000 μονάδων».

2. Το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

i) στην πρώτη πρόταση, οι λέξεις «παράρτημα VI» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παράρτημα VII»,

ii) στη δεύτερη πρόταση, οι λέξεις «παράρτημα VII» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παράρτημα VIII».

β) Η παράγραφος 4 τροποποιείται ως εξής:

i) στο σημείο α), η φράση «παράρτημα VIII» αντικαθίσταται από τη φράση «παράρτημα IX»,

ii) στο σημείο β), η φράση «παράρτημα IX» αντικαθίσταται από τη φράση «παράρτημα X».

γ) Στην παράγραφο 5, η φράση «παράρτημα X» αντικαθίσταται από τη φράση «παράρτημα XI».

3. Στο άρθρο 7, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη αποδέχονται τις εγκρίσεις τύπου και, ανάλογα με την περίπτωση, τα σχετικά σήματα έγκρισης, που απαριθμούνται στο Παράρτημα XII, ως σύμφωνες προς την παρούσα οδηγία».

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

4. Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

- α) Η επικεφαλίδα «Χρονοδιάγραμμα» αντικαθίσταται από την επικεφαλίδα «Χρονοδιάγραμμα — Κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα».
- β) Στην παράγραφο 1, η φράση «παράρτημα VI» αντικαθίσταται από τη φράση «παράρτημα VII».
- γ) Η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:
- i) η φράση «παράρτημα VI» αντικαθίσταται από τη φράση «παράρτημα VII»,
- ii) η φράση «του σημείου 4.2.1 του παραρτήματος I» αντικαθίσταται από τη φράση «του σημείου 4.1.2.1 του παραρτήματος I».
- δ) Η παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:
- i) η φράση «παράρτημα VI» αντικαθίσταται από τη φράση «παράρτημα VII»,
- ii) η φράση «του σημείου 4.2.3 του παραρτήματος I» αντικαθίσταται από τη φράση «του σημείου 4.1.2.3 του παραρτήματος I».
- ε) Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4, η φράση «, και τη διάθεση στην αγορά νέων κινητήρων» αντικαθίσταται από τη φράση «, και τη διάθεση στην αγορά κινητήρων».

5. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 9α

Χρονοδιάγραμμα — Κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα

1. ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΣΕ ΚΛΑΣΕΙΣ

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, οι κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα χωρίζονται στις ακόλουθες κλάσεις:

Κύρια κλάση S: Μικροί κινητήρες καθαρής ισχύος ≤ 19 kW

Η κύρια κλάση S υποδιαιρείται σε δύο κατηγορίες

H: Κινητήρες για φορητά μηχανήματα

N: Κινητήρες για μη φορητά μηχανήματα

Κλάση/κατηγορία	Κυβισμός (κυβικά cm)
Φορητοί κινητήρες	
Κλάση SH:1	< 20
Κλάση SH:2	≥ 20 < 50
Κλάση SH:3	≥ 50
Μη φορητοί κινητήρες	
Κλάση SN:1	< 66
Κλάση SN:2	≥ 66 < 100
Κλάση SN:3	≥ 100 < 225
Κλάση SN:4	≥ 225

2. ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΝ ΤΥΠΟΥ

Μετά τις ... (*), τα κράτη μέλη δεν μπορούν να αρνούνται τη χορήγηση εγκρίσεων τύπου για ένα τύπο κινητήρα ΑΣπ ή σειρά κινητήρων ή την έκδοση του αναφερόμενου στο Παράρτημα VII εγγράφου, ούτε μπορούν να επιβάλλουν άλλες απαιτήσεις για την έγκριση τύπου όσον αφορά τις εκπομπές ρύπων για μη οδικά κινητά μηχανήματα με εγκατεστημένο σε αυτά κινητήρα, εφόσον ο κινητήρας πληροί τις απαιτήσεις που προδιαγράφονται στην παρούσα οδηγία όσον αφορά τις εκπομπές αέριων ρύπων.

3. ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΤΥΠΟΥ ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ I

Τα κράτη μέλη αρνούνται να χορηγούν εγκρίσεις τύπου για ένα τύπο κινητήρα ή μία σειρά κινητήρων και να εκδίδουν το αναφερόμενο στο Παράρτημα VII έγγραφο, όπως αρνούνται να χορηγούν και οποιεσδήποτε άλλες εγκρίσεις τύπου για μη οδικά κινητά μηχανήματα στα οποία υπάρχει εγκατεστημένος κινητήρας, μετά τις ... (*) εφόσον ο κινητήρας δεν πληροί τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και στις περιπτώσεις όπου οι εκπομπές των αέριων ρύπων από τον κινητήρα δεν ανταποκρίνονται στις οριακές τιμές που προβλέπονται στον πίνακα του τμήματος 4.2.2.1 του Παραρτήματος I.

4. ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΤΥΠΟΥ ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ II

Τα κράτη μέλη αρνούνται να χορηγούν εγκρίσεις τύπου για ένα τύπο κινητήρα ή σειρά κινητήρων και να εκδίδουν το αναφερόμενο στο Παράρτημα VII έγγραφο, όπως αρνούνται και να χορηγούν οποιεσδήποτε άλλες εγκρίσεις τύπου για μη οδικά κινητά μηχανήματα στα οποία είναι εγκατεστημένος κινητήρας:

μετά την 1η Αυγούστου 2004 για κλάσεις κινητήρα SN:1 και SN:2,

μετά την 1η Αυγούστου 2006 για κλάσεις κινητήρα SN:4,

μετά την 1η Αυγούστου 2007 για κλάσεις κινητήρα SH:1, SH:2 και SN:3,

μετά την 1η Αυγούστου 2008 για κλάσεις κινητήρα SH:3,

εφόσον ο κινητήρας δεν πληροί τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και στις περιπτώσεις όπου οι εκπομπές αέριων ρύπων από τον κινητήρα δεν ανταποκρίνονται στις οριακές τιμές που εμφανίζονται στον πίνακα του τμήματος 4.2.2.2 του Παραρτήματος I.

5. ΔΙΑΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ: ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΙΝΗΤΗΡΩΝ

Έξι μήνες μετά την ημερομηνία για τη σχετική κατηγορία κινητήρα στις παραγράφους 3 και 4, με εξαίρεση μηχανήματα και κινητήρες που προορίζονται για εξαγωγή σε τρίτες χώρες, τα κράτη μέλη επιτρέπουν τη διάθεση στην αγορά κινητήρων, εγκατεστημένων ήδη ή μη σε μηχανήματα, μόνον εφόσον πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

(*) 18 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

6. ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Ωστόσο, για κάθε κατηγορία, τα κράτη μέλη μπορούν να μεταθέτουν τις ημερομηνίες των παραγράφων 3, 4 και 5 για δύο χρόνια όσον αφορά κινητήρες με ημερομηνία παραγωγής πρότερη των εν λόγω ημερομηνιών».

6. Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι απαιτήσεις του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του άρθρου 9, παράγραφος 4 και του άρθρου 9α, παράγραφος 5, δεν εφαρμόζονται:

- σε κινητήρες για χρήση από τις ένοπλες δυνάμεις,
- σε κινητήρες απαλλασσόμενους σύμφωνα με τις παραγράφους 1α και 2.»

β) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Οι κινητήρες αντικατάστασης πρέπει να ανταποκρίνονται στις οριακές τιμές στις οποίες έπρεπε να ανταποκρίνεται ο προς αντικατάσταση κινητήρας κατά το χρόνο της αρχικής του διάθεσης στην αγορά.

Σε ετικέτα προσκολλημένη στον κινητήρα ή μέσα στο εγχειρίδιο του κατόχου, πρέπει να υπάρχει η ένδειξη “ΚΙΝΗΤΗΡΑΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ”.

γ) Προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«3. Οι απαιτήσεις του άρθρου 9α, παράγραφοι 4 και 5, αναβάλλονται για τρία χρόνια για τους μικρούς κατασκευαστές κινητήρων.

4. Οι απαιτήσεις του άρθρου 9α, παράγραφοι 4 και 5, αντικαθίστανται από τις αντίστοιχες απαιτήσεις του σταδίου I για μικρές σειρές κινητήρων μέχρι 25 000 μονάδες το πολύ, με την επιφύλαξη ότι οι διάφορες σειρές κινητήρων έχουν διαφορετικό κυβισμό.»

7. Τα άρθρα 14 και 15 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

Προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο

Όλες οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή των Παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας, με εξαίρεση τις απαιτήσεις που ορίζονται στο Παράρτημα I, τμήμα 1, τμήματα 2.1 έως 2.8 και τμήμα 4, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η τεχνική πρόοδος, θεσπίζονται από την Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15, παράγραφος 2.

Άρθρο 14α

Διαδικασία παρεκκλίσεων

Η Επιτροπή μελετά τις ενδεχόμενες τεχνικές δυσχέρειες όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του σταδίου II για ορισμένες χρήσεις των κινητήρων, και ιδίως των κινητών μηχανών στις οποίες τοποθετούνται κινητήρες των κλάσεων SH:2 και SH:3. Εφόσον από τις μελέτες της Επιτροπής προκύπτει ότι, για

τεχνικούς λόγους, ορισμένες φορητές μηχανές, και συγκεκριμένα οι επαγγελματικές φορητές μηχανές πολλαπλών θέσεων, δεν μπορούν να συμμορφωθούν με τις προθεσμίες αυτές, η Επιτροπή υποβάλλει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003, έκθεση συνοδευόμενη από κατάλληλες προτάσεις για την παροχή παρεκκλίσεων, μέχρι πέντε το πολύ ετών, για τις εν λόγω μηχανές, δυνάμει της διαδικασίας του άρθρου 15, παράγραφος 2.

Άρθρο 15

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο των οδηγιών για την άρση των τεχνικών εμποδίων από το εμπόριο στον τομέα των οχημάτων με κινητήρα (εφεξής αποκαλούμενη “επιτροπή”).

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ (*), τηρουμένου του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, ορίζεται σε 3 μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

(*) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.»

8. Στην αρχή των Παραρτημάτων, προστίθεται ο ακόλουθος κατάλογος Παραρτημάτων:

«ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I: Πεδίο εφαρμογής, ορισμοί, σύμβολα και συντμήσεις, σημάνσεις κινητήρα, προδιαγραφές και δοκιμές, προδιαγραφή εκτιμήσεων συμμόρφωσης της παραγωγής, παράμετροι για τον ορισμό της σειράς κινητήρων, επιλογή μητρικού κινητήρα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II: Πληροφοριακά έγγραφα

Προσάρτημα 1: Ουσιώδη χαρακτηριστικά του (μητρικού) κινητήρα

Προσάρτημα 2: Ουσιώδη χαρακτηριστικά της σειράς κινητήρων

Προσάρτημα 3: Ουσιώδη χαρακτηριστικά τύπου κινητήρα στα πλαίσια σειράς

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III: Διαδικασία δοκιμής — κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση

Προσάρτημα 1: Διαδικασίες μέτρησης και δειγματοληψίας

Προσάρτημα 2: Διακρίβωση των αναλυτικών οργάνων

Προσάρτημα 3: Αξιολόγηση δεδομένων και υπολογισμοί

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV: Διαδικασία δοκιμής — κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα

Προσάρτημα 1: Διαδικασίες μέτρησης και δειγματοληψίας

Προσάρτημα 2: Διακρίβωση των αναλυτικών οργάνων

Προσάρτημα 3: Αξιολόγηση δεδομένων και υπολογισμοί

Προσάρτημα 4: Συντελεστές επιδείνωσης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V: Τεχνικά χαρακτηριστικά καυσίμου αναφοράς τα οποία απαιτούνται για τις δοκιμές εγκρίσεως και για την επαλήθευση της συμμόρφωσης της παραγωγής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI: Σύστημα ανάλυσης και δειγματοληψίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII: Πιστοποιητικό έγκρισης τύπου

Προσάρτημα 1: Αποτελέσματα δοκιμών για κινητήρες ΑΣυ

Προσάρτημα 2: Αποτελέσματα δοκιμών για κινητήρες ΑΣπ

Προσάρτημα 3: Εξοπλισμός και βοηθητικά εξαρτήματα που πρέπει να τοποθετούνται για τη δοκιμή για τον προσδιορισμό της ισχύος του κινητήρα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII: Σύστημα αρίθμησης πιστοποιητικών έγκρισης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX: Κατάλογος εκδοθεισών εγκρίσεων τύπου κινητήρων/σειρών κινητήρων

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X: Κατάλογος παραχθέντων κινητήρων

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI: Φύλλο δεδομένων κινητήρων με έγκριση τύπου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII: Αναγνώριση εναλλακτικών εγκρίσεων τύπου»

9. Τα Παραρτήματα τροποποιούνται σύμφωνα με το Παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις ... (*). Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις της αναφοράς αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Όχι αργότερα από τις ... (*), η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση και, εφόσον ενδεί-

κνυται, πρόταση σχετικά με τις δυνητικές δαπάνες και οφέλη και με το κατά πόσο είναι εφικτή:

α) Η μείωση των εκπομπών σωματιδίων από μικρούς κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα, με ιδιαίτερη έμφαση στους δίχρονους κινητήρες. Η έκθεση λαμβάνει υπόψη:

i) την εκτίμηση της συμβολής των κινητήρων αυτών στην εκπομπή σωματιδίων και τον τρόπο με τον οποίο τα προτεινόμενα μέτρα μείωσης των εκπομπών θα μπορούσαν να συμβάλλουν στη βελτίωση της ποιότητας του αέρα και στη μείωση των επιπτώσεων στην υγεία,

ii) τις διαδικασίες και τον εξοπλισμό για δοκιμές και μετρήσεις που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση των εκπομπών σωματιδίων από μικρούς κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα κατά την έγκριση τύπου,

iii) τις εργασίες και τα πορίσματα του Προγράμματος Μέτρησης Σωματιδίων,

iv) τις εξελίξεις όσον αφορά τις διαδικασίες δοκιμών, την τεχνολογία κινητήρων, τον καθαρισμό των καυσαερίων, καθώς και ενισχυμένα πρότυπα για τα καύσιμα και τα έλαια κινητήρων, και

v) το κόστος της μείωσης των εκπομπών σωματιδίων από μικρούς κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα και τη σχέση κόστους/αποτελεσματικότητας για οιαδήποτε προτεινόμενα μέτρα·

β) η μείωση των εκπομπών ψυχαγωγικών οχημάτων, στα οποία περιλαμβάνονται τα χιονοέλκηθρα και τα κάρτινγκ, τα οποία δεν καλύπτονται επί του παρόντος·

γ) η μείωση των καυσαερίων και των εκπομπών σωματιδίων μικρών κινητήρων ανάφλεξης με συμπίεση, ισχύος μικρότερης των 18 Kw·

δ) η μείωση των καυσαερίων και των εκπομπών σωματιδίων ελκτικών κινητήρων ανάφλεξης με συμπίεση. Θα πρέπει να επιλεγεί ένας κύκλος δοκιμής για τη μέτρηση αυτών των εκπομπών.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

(*) 18 μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1) Το Παράρτημα I τροποποιείται ως εξής:

α) Στο τμήμα 1, η πρώτη πρόταση «ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλους τους κινητήρες που προορίζονται για τοποθέτηση σε μη οδικά κινητά μηχανήματα και σε δευτερεύοντες κινητήρες προσαρμοσμένους σε οχήματα, τα οποία προορίζονται για την οδική μεταφορά επιβατών ή αγαθών.»

β) Οι παράγραφοι 1Α, Β, Γ, Δ και Ε τροποποιούνται ως εξής:

«Α. να προορίζονται και να είναι κατάλληλα να κινούνται, από μόνα τους ή δι' άλλου μέσου, σε έδαφος με ή χωρίς οδόστρωμα και:

i) με κινητήρα ΑΣυ με καθαρή ισχύ, σύμφωνα με το σημείο 2.4, άνω των 18 kW και έως το πολύ 560 kW ⁽⁴⁾ και ο οποίος λειτουργεί με διαλείπουσα και όχι με μια αποκλειστική σταθερή ταχύτητα.

Μηχανήματα, οι κινητήρες (παραμένει αμετάβλητο)

— κινητοί γερανοί, ή

ii) με κινητήρα ΑΣυ με καθαρή ισχύ, σύμφωνα με το σημείο 2.4, άνω των 18 kW και έως το πολύ 560 kW και ο οποίος λειτουργεί με σταθερή ταχύτητα.

Στα μηχανήματα, οι κινητήρες των οποίων καλύπτονται από τον ορισμό αυτό, περιλαμβάνονται, χωρίς η αναφορά αυτή να είναι περιοριστική:

— αεροσυμπιεστές,

— ηλεκτροπαραγωγά ζεύγη με διαλείπον φορτίο, συμπεριλαμβανομένων ψυκτικών μονάδων και μονάδων ηλεκτροσυγκόλλησης, ισχύει μόνο από την 31η Δεκεμβρίου 2006 και εφεξής,

— αρδευτικές αντλίες,

— χλοοκοπτικά, τεμαχιστές ξύλου, εκχιονιστικά, σάρωθρα, ή

iii) με βενζινοκινητήρα ΑΣπ με καθαρή ισχύ, σύμφωνα με το τμήμα 2.4, όχι άνω των 19 kW.

Στα μηχανήματα, οι κινητήρες των οποίων καλύπτονται από τον ορισμό αυτό, περιλαμβάνονται, χωρίς η αναφορά αυτή να είναι περιοριστική:

— χλοοκοπτικές μηχανές,

— αλυσοπρίονα,

— γεννήτριες,

— υδραντλίες,

— θαμνοκοπτικά.

Η οδηγία δεν εφαρμόζεται στα εξής:

Β. πλοία,

Γ. σιδηροδρομικές μηχανές,

Δ. αεροσκάφη,

- Ε. ψυχαγωγικά οχήματα, π.χ.
- αυτοκινούμενα χιονοέλκηθρα
 - μοτοσικλέτες εκτός δρόμου
 - οχήματα παντός εδάφους.»
- γ) Το τμήμα 2 τροποποιείται ως εξής:
- Στο τμήμα 2.4, υποσημείωση (2), προστίθενται τα εξής:
«... εκτός από ανεμιστήρες ψύξεως αερόψυκτων κινητήρων προσαρμοσμένων απευθείας στο στροφαλοφόρο (βλ. παράρτημα 3 του Παραρτήματος VII).»
 - Στο τμήμα 2.8, προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:
«— για κινητήρες που υποβάλλονται σε δοκιμή του κύκλου G1, η ενδιάμεση ταχύτητα πρέπει να είναι το 85 % της μέγιστης ονομαστικής ταχύτητας (βλ. τμήμα 3.5.1.2 του Παραρτήματος IV).»
 - «Προστίθενται τα ακόλουθα τμήματα:
«2.9. ως προσαρμόσιμη παράμετρος, νοείται κάθε φυσικός προσαρμόσιμη διάταξη, σύστημα ή στοιχείο του σχεδιασμού, που μπορεί να επηρεάσει τις εκπομπές ή την απόδοση του κινητήρα κατά τη διάρκεια των δοκιμών ή της κανονικής του λειτουργίας,
2.10. ως μετεπεξεργασία, νοείται η διέλευση καυσαερίων μέσω διάταξης ή συστήματος, σκοπός των οποίων είναι η χημική ή φυσική αλλοίωση των αερίων πριν από την απελευθέρωσή τους στην ατμόσφαιρα,
2.11. ως κινητήρας ανάφλεξης με σπινθήρα (ΑΣπ), νοείται κινητήρας που λειτουργεί βάσει της αρχής σπινθήρα-ανάφλεξη,
2.12. ως βοηθητική διάταξη ελέγχου εκπομπών, νοείται κάθε διάταξη, η οποία ανιχνεύει παραμέτρους λειτουργίας του κινητήρα με σκοπό τη ρύθμιση της λειτουργίας οποιουδήποτε τμήματος του συστήματος ελέγχου εκπομπών,
2.13. ως σύστημα ελέγχου εκπομπών, νοείται κάθε διάταξη, σύστημα ή στοιχείο σχεδιασμού, το οποίο ελέγχει ή μειώνει τις εκπομπές,
2.14. ως σύστημα καυσίμου, νοείται το σύνολο των συστατικών μερών που συμμετέχουν στη μέτρηση και ανάμειξη του καυσίμου,
2.15. ως δευτερέων κινητήρας, νοείται κάθε κινητήρας εγκατεστημένος εντός ή πάνω σε όχημα με κινητήρα, ο οποίος όμως δεν παρέχει πρωθητική ισχύ στο όχημα.
2.16. ως διάρκεια φάσης, νοείται ο χρόνος μεταξύ του σημείου εγκατάλειψης της ταχύτητας και/ή της ροπής της προηγούμενης φάσης ή της φάσης προσταθεροποίησης και της έναρξης της επόμενης φάσης. Περιλαμβάνει το χρόνο κατά τη διάρκεια του οποίου η ταχύτητα και/ή η ροπή μεταβάλλονται και τη σταθεροποίηση στην έναρξη κάθε φάσης.»
 - Το τμήμα 2.9 γίνεται τμήμα 2.17 και τα υφιστάμενα τμήματα 2.9.1 έως 2.9.3 γίνονται τμήματα 2.17.1 έως 2.17.3.
- δ) Το τμήμα 3 τροποποιείται ως εξής:
- Το τμήμα 3.1 αντικαθίσταται από το εξής:
«3.1. Κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση εγκεκριμένοι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία πρέπει να φέρουν:»
 - Το τμήμα 3.1.3 τροποποιείται ως εξής:
Το Παράρτημα VII αντικαθίσταται από το Παράρτημα VIII.
 - Παρεμβάλλεται το ακόλουθο τμήμα:
«3.2. Κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα εγκεκριμένοι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία πρέπει να φέρουν:
3.2.1. το εμπορικό σήμα ή την εμπορική επωνυμία του κατασκευαστή του κινητήρα,
3.2.2. τον αριθμό έγκρισης τύπου ΕΚ, όπως ορίζεται στο Παράρτημα VIII.»
 - Τα τμήματα 3.2 έως 3.6 γίνονται τμήματα 3.3 έως 3.7.
 - Το τμήμα 3.7 τροποποιείται ως εξής: το Παράρτημα VI αντικαθίσταται από το Παράρτημα VII.

ε) Το τμήμα 4 τροποποιείται ως εξής:

- Παρεμβάλλεται η ακόλουθη επικεφαλίδα: «4.1. Κινητήρες ΑΣυ».
- Το τμήμα 4.1 γίνεται τμήμα 4.1.1 και η αναφορά στα τμήματα 4.2.1 και 4.2.3. αντικαθίσταται από αναφορά στα τμήματα 4.1.2.1 και 4.1.2.3.
- Το τμήμα 4.2 γίνεται τμήμα 4.1.2 και τροποποιείται ως εξής: το Παράρτημα V αντικαθίσταται από το Παράρτημα VI.
- Το τμήμα 4.2.1 γίνεται τμήμα 4.1.2.1· το τμήμα 4.2.2 γίνεται τμήμα 4.1.2.2 και η παραπομπή στο τμήμα 4.2.1 αντικαθίσταται από παραπομπή στο τμήμα 4.1.2.1· τα τμήματα 4.2.3 και 4.2.4 γίνονται τμήματα 4.1.2.3 και 4.1.2.4.

στ) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4.2. Κινητήρες ΑΣπ

4.2.1. Γενικά

Τα εξαρτήματα που μπορούν να επιδράσουν στην εκπομπή αέριων ρύπων πρέπει να σχεδιάζονται, κατασκευάζονται και συναρμολογούνται κατά τρόπο ώστε ο κινητήρας, σε συνήθεις συνθήκες χρήσεως, να πληροί τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας παρά τους κραδασμούς τους οποίους μπορεί να υφίσταται.

Τα τεχνικής φύσεως μέτρα που λαμβάνονται από τον κατασκευαστή πρέπει να είναι τέτοια ώστε να διασφαλίζεται ότι οι αναφερόμενες εκπομπές παραμένουν ουσιαστικά εντός των ορίων, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, καθ' όλη τη διάρκεια της φυσιολογικής ζωής του κινητήρα και κάτω από κανονικές συνθήκες χρήσεως, σύμφωνα με το Παράρτημα IV, προσάρτημα 4.

4.2.2. Προδιαγραφές σχετικά με τις εκπομπές ρύπων

Τα αέρια συστατικά που εκπέμπονται από τον κινητήρα που υποβάλλεται σε δοκιμή πρέπει να μετρώνται με τις μεθόδους που περιγράφονται στο Παράρτημα VI (και να συμπεριλαμβάνεται οποιαδήποτε διάταξη μετεπεξεργασίας).

Άλλα συστήματα ή αναλύτες μπορούν να γίνονται αποδεκτά, εφόσον δίνουν ισοδύναμα αποτελέσματα με εκείνα των ακόλουθων συστημάτων αναφοράς:

- για αέριες εκπομπές που μετρώνται στα πρωτογενή καυσαέρια, το σύστημα που εμφανίζεται στο σχήμα 2 του Παραρτήματος VI,
- για αέριες εκπομπές που μετρώνται στα αραιωμένα καυσαέρια συστήματος αραιώσεως πλήρους ροής, το σύστημα που εμφανίζεται στο σχήμα 3 του Παραρτήματος VI.

4.2.2.1. Οι λαμβανόμενες τιμές των εκπομπών μονοξειδίου του άνθρακα, υδρογονανθράκων, οξειδίων του αζώτου και του αθροίσματος των εκπομπών υδρογονανθράκων και οξειδίων του αζώτου δεν πρέπει να υπερβαίνουν στο στάδιο I, την τιμή που εμφανίζεται στον πίνακα κατωτέρω:

Στάδιο I

Κλάση	Μονοξείδιο του άνθρακα (CO) (g/kWh)	Υδρογονάνθρακες (HC) (g/kWh)	Οξείδια αζώτου (NO _x) (g/kWh)	Αθροισμα υδρογονανθράκων και οξειδίων του αζώτου HC + NO _x (g/kWh)
SH:1	805	295	5,36	
SH:2	805	241	5,36	
SH:3	603	161	5,36	
SN:1	519			50
SN:2	519			40
SN:3	519			16,1
SN:4	519			13,4

- 4.2.2.2. Οι λαμβανόμενες τιμές των εκπομπών μονοξειδίου του άνθρακα και του αθροίσματος των εκπομπών υδρογονανθράκων και οξειδίων του αζώτου δεν πρέπει να υπερβαίνουν στο στάδιο II, την τιμή που εμφανίζεται στον πίνακα κατωτέρω:

Στάδιο II ⁽¹⁾

Κλάση	Μονοξείδιο του άνθρακα (CO) (g/kWh)	Άθροισμα υδρογονανθράκων και οξειδίων του αζώτου HC + NO _x (g/kWh)
SH:1	805	50
SH:2	805	50
SH:3	603	72
SN:1	610	50,0
SN:2	610	40,0
SN:3	610	16,1
SN:4	610	12,1

Οι εκπομπές NO_x για όλες τις κλάσεις κινητήρων δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 10 g/kWh.

- 4.2.2.3. Ανεξάρτητα με τον ορισμό του “φορητού κινητήρα” στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας, διχρονικοί κινητήρες που χρησιμοποιούνται για την κίνηση εκχιονιστήρων πρέπει να πληρούν μόνο τα πρότυπα SH:1, SH:2 ή SH:3.

⁽¹⁾ Βλ. Παράρτημα 4, προσάρτημα 4: οι συντελεστές επιδείνωσης περιλαμβάνονται.»

- ζ) Τα τμήματα 6.3 έως 6.9 αντικαθίστανται από τα ακόλουθα τμήματα:

«6.3. Κυβισμός κάθε κυλίνδρου, μεταξύ 85 % και 100 % του μέγιστου κυβισμού της στα πλαίσια της σειράς κινητήρων.

6.4. Μέθοδος αναρρόφησης αέρα

6.5. Τύπος καυσίμου

— ντίζελ

— βενζίνη

6.6. Τύπος/σχέδιο θαλάμου καύσεως

6.7. Βαλβίδες και θυρίδες — διάταξη, μέγεθος και αριθμός

6.8. Σύστημα καυσίμου:

για ντίζελ

— εγχυτήρας εν σειρά με αντλία

— εν σειρά αντλία

— αντλία διανομής

— μονό στοιχείο

— εγχυτήρας μονάδας

για βενζίνη

— εξαερωτήρας

— έγχυση καυσίμου διά θυρίδος

— άμεση έγχυση

6.9. Διάφορα χαρακτηριστικά

— ανακυκλοφορία καυσαερίων

— έγχυση/γαλάκτωμα νερού

- έγχυση αέρα
- σύστημα ψύξης τροφοδοσίας
- τύπος ανάφλεξης (συμπίεση, σπινθήρας)

6.10. Μετεπεξεργασία καυσαερίων

- οξειδωτικός καταλύτης
- αναγωγικός καταλύτης
- τριοδικός καταλύτης
- θερμικός αντιδραστήρας
- παγίδα σωματιδίων»

2) Το Παράρτημα II τροποποιείται ως εξής:

α) Στο προσάρτημα 2, το κείμενο στον πίνακα τροποποιείται ως εξής:

Η φράση «Παροχή καυσίμου ανά διαδρομή (mm³)» στις σειρές 3 και 6, αντικαθίσταται από τη φράση «Παροχή καυσίμου ανά διαδρομή (mm³) για ντιζελοκινητήρες, ροή καυσίμου (g/h) για βενζινοκινητήρες».

β) Το προσάρτημα 3 τροποποιείται ως εξής:

— Η επικεφαλίδα του τμήματος 3 αντικαθίσταται από την εξής: «ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΓΙΑ ΝΤΙΖΕΛΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ»

— Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα τμήματα:

«4. ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΓΙΑ ΝΤΙΖΕΛΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ

- 4.1. Εξαερωτήρας:
- 4.1.1. Μάρκα(ες):
- 4.1.2. Τύπος(οι):
- 4.2. Έγχυση καυσίμου διά θυρίδος: μονή ή πολλαπλή:
- 4.2.1. Μάρκα(ες):
- 4.2.2. Τύπος(οι):
- 4.3. Άμεση έγχυση:
- 4.3.1. Μάρκα(ες):
- 4.3.2. Τύπος(οι):
- 4.4. Ροή καυσίμου (g/h) και αναλογία αέρα/καυσίμου υπό ονομαστική ταχύτητα και με τελείως ανοικτή πεταλούδα»

— Το τμήμα 4 γίνεται τμήμα 5 και προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«5.3. Μεταβλητό σύστημα βαλβίδας χρονισμού (εάν έχει εφαρμογή και όπου: εισαγωγής και/ή εξαγωγής)

5.3.1. Τύπος: συνεχής ή on/off

5.3.2. Γωνία μετατόπισης φάσης εκκέντρου»

— Προστίθενται τα ακόλουθα τμήματα:

«6. ΔΙΑΤΑΞΗ ΘΥΡΙΔΩΝ

6.1. Θέση, μέγεθος και αριθμός

7. ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΑΦΛΕΞΗΣ

7.1. Πηνίο αναφλέξεως

7.1.1. Μάρκα(ες):

7.1.2. Τύπος(οι):

7.1.3. Αριθμός:

7.2. Αναφλεκτήρας(ες)

7.2.1. Μάρκα(ες):

7.2.2. Τύπος(οι):

7.3. Μανιατό

7.3.1. Μάρκα(ες):

7.3.2. Τύπος(οι):

7.4. Χρονισμός αναφλέξεως

7.4.1. Στατική προπορεία σε σχέση με το άνω νεκρό σημείο (μοίρες στροφάλου):

7.4.2. Καμπύλη προπορείας, εφόσον συντρέχει περίπτωση: »

3) Το Παράρτημα III τροποποιείται ως εξής:

α) Η επικεφαλίδα αντικαθίσταται από την εξής: «ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜΗΣ ΓΙΑ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΑΣυ»

β) Το τμήμα 2.7 τροποποιείται ως εξής: Το Παράρτημα VI αντικαθίσταται από το Παράρτημα VII και το Παράρτημα IV αντικαθίσταται από το Παράρτημα V.

γ) Το τμήμα 3.6 τροποποιείται ως εξής:

— Τα τμήματα 3.6.1 και 3.6.1.1 τροποποιούνται ως εξής:

«3.6.1. Προδιαγραφές εξοπλισμού σύμφωνα με το Τμήμα 1Α του Παραρτήματος I:

3.6.1.1. Προδιαγραφή Α: Για τους κινητήρες που περιλαμβάνονται στο Τμήμα 1 Α(i) του Παραρτήματος I, κατά τη λειτουργία του δυναμομέτρου στον υπό δοκιμή κινητήρα πρέπει να ακολουθείται ο ακόλουθος κύκλος 8 φάσεων ⁽¹⁾: (κείμενο αμετάβλητο).

⁽¹⁾ Ταυτόσημος με τον κύκλο C1 του σχεδίου προτύπου ISO 8178-4.»

— Προστίθεται το ακόλουθο τμήμα:

«3.6.1.2. Προδιαγραφή Β. Για τους κινητήρες που περιλαμβάνονται στο Τμήμα 1 Α(ii), κατά τη λειτουργία του δυναμομέτρου στον υπό δοκιμή κινητήρα πρέπει να ακολουθείται ο ακόλουθος κύκλος 5 φάσεων ⁽¹⁾:

Αριθμός φάσης	Ταχύτητα κινητήρα	Φορτίο %	Συντελεστής στάθμησης
1	Ονομαστική	100	0,05
2	Ονομαστική	75	0,25
3	Ονομαστική	50	0,3
4	Ονομαστική	25	0,3
5	Ονομαστική	10	0,1

Οι τιμές φορτίου είναι ποσοστιαίες % τιμές της ροπής που αντιστοιχεί στην πρώτη τιμή ισχύος που ορίζεται ως η μέγιστη διαθέσιμη ισχύς κατά τη διάρκεια μιας ακολουθίας μεταβλητών τιμών ισχύος, η οποία μπορεί να εμφανιστεί για απεριόριστο αριθμό ωρών κατ' έτος, μεταξύ καθορισμένων διαστημάτων συντήρησης και υπό καθορισμένες συνθήκες περιβάλλοντος, όπου η συντήρηση εκτελείται όπως καθορίζεται από τον κατασκευαστή ⁽²⁾.

(¹) Ταυτόσημος με τον κύκλο D2 του ISO 8178-4: πρότυπο 1996(E).

(²) Για σαφέστερο ορισμό της πρώτιστης ισχύος, βλ. εικόνα 2 του ISO 8528-1: πρότυπο 1993(E).»

— Το τμήμα 3.6.3 τροποποιείται ως εξής:

«3.6.3. Ακολουθία δοκιμής

Ξεκινά η ακολουθία δοκιμής. Η δοκιμή πρέπει να εκτελείται κατ' ανιούσα σειρά αριθμών φάσης όπως εκτίθεται ανωτέρω για τους κύκλους δοκιμής.

Κατά τη διάρκεια κάθε φάσης του δεδομένου κύκλου δοκιμής» (κείμενο αμετάβλητο).

δ) Στο προσάρτημα 1, το τμήμα 1 τροποποιείται ως εξής:

Στα τμήματα 1 και 1.4.3, το Παράρτημα V αντικαθίσταται από το Παράρτημα VI.

4) Προστίθεται το ακόλουθο Παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜΗΣ ΓΙΑ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΑΝΑΦΛΕΞΗΣ ΜΕ ΣΠΙΝΘΗΡΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1.. Στο παρόν Παράρτημα περιγράφεται η μέθοδος προσδιορισμού των εκπομπών αέριων ρύπων από τους υπό εξέταση κινητήρες.

1.2.. Η δοκιμή πραγματοποιείται με τον κινητήρα στερεωμένο πάνω σε πάγκο δοκιμών και συνδεδεμένο με δυναμόμετρο.

2. ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΟΚΙΜΗΣ

2.1. Συνθήκες δοκιμής κινητήρων

Μετρίωνται η απόλυτη θερμοκρασία (T_a) του αέρα στην εισαγωγή του κινητήρα, εκφρασμένη σε Kelvin, και η ατμοσφαιρική πίεση (p_s) εν ξηρώ, εκφρασμένη σε kPa, ενώ προσδιορίζεται η παράμετρος f_a βάσει των ακόλουθων σχέσεων:

$$f_a = \left(\frac{99}{p_s} \right)^{1,2} \times \left(\frac{T_a}{298} \right)^{0,6}$$

2.1.1. Εγκυρότητα δοκιμής

Για να αναγνωριστεί ως έγκυρη μια δοκιμή, η παράμετρος f_a πρέπει να ικανοποιεί τη σχέση:

$$0,93 \leq f_a \leq 1,07$$

2.1.2. Κινητήρες με ψύξη του αέρα τροφοδοσίας

Πρέπει να καταγράφεται η θερμοκρασία του ψυκτικού μέσου και η θερμοκρασία του αέρα τροφοδότησης

2.2. Σύστημα εισαγωγής αέρα στον κινητήρα

Ο υποβαλλόμενος σε δοκιμή κινητήρας πρέπει να είναι εφοδιασμένος με σύστημα εισαγωγής αέρα που να παρουσιάζει στραγγαλισμό του αέρα εισαγωγής σε πλαίσια διακύμανσης 10 % του ανώτατου ορίου που καθορίζεται από τον κατασκευαστή για ένα νέο καθαριστή αέρα στις συνθήκες λειτουργίας του κινητήρα, όπως προδιαγράφονται από τον κατασκευαστή, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μέγιστη ροή αέρα στην αντίστοιχη εφαρμογή του κινητήρα.

Στην περίπτωση μικρών κινητήρων ανάφλεξης με σπινθήρα (κυβισμού < 1 000 cm³), πρέπει να χρησιμοποιείται σύστημα αντιπροσωπευτικό του εγκατεστημένου κινητήρα.

2.3. Σύστημα εξαγωγής του κινητήρα

Ο υποβαλλόμενος σε δοκιμή κινητήρας πρέπει να είναι εφοδιασμένος με σύστημα εξαγωγής που να παρουσιάζει αντίθλιψη με όρια διακύμανσης στο 10 % του ανωτάτου ορίου που προδιαγράφεται από τον κατασκευαστή για τις συνθήκες λειτουργίας του κινητήρα που απολήγουν στη μέγιστη δηλούμενη ισχύ στην αντίστοιχη εφαρμογή του κινητήρα.

Στην περίπτωση μικρών κινητήρων ανάφλεξης με σπινθήρα (κυβισμού < 1 000 cm³), πρέπει να χρησιμοποιείται σύστημα αντιπροσωπευτικό του εγκατεστημένου κινητήρα.

2.4. Σύστημα ψύξεως

Σύστημα ψύξεως με επαρκή ικανότητα ώστε να διατηρεί τον κινητήρα στην κανονική θερμοκρασία λειτουργίας που καθορίζεται από τον κατασκευαστή. Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή για μονάδες που πρέπει να αποσπώνται για να μετρηθεί η ισχύς τους, όπως π.χ. στην περίπτωση φυσητήρα όπου ο φυσητήρας (ψύξεως) πρέπει να αποσυναρμολογείται για να επιτευχθεί πρόσβαση στον στροφαλοφόρο άξονα.

2.5. Έλαιο λιπάνσεως

Χρησιμοποιείται έλαιο λιπάνσεως που πληροί τις προδιαγραφές του κατασκευαστή για το συγκεκριμένο κινητήρα και για τη χρήση για την οποία προορίζεται. Οι κατασκευαστές πρέπει να χρησιμοποιούν λιπαντικά που να είναι αντιπροσωπευτικά των διαθέσιμων στο εμπόριο λιπαντικών για κινητήρες.

Πρέπει να καταγράφονται οι προδιαγραφές του ελαίου λιπάνσεως που χρησιμοποιείται για τη δοκιμή στο τμήμα 1.2 του Παραρτήματος VII, προσάρτημα 2 για κινητήρες ΑΣπ και να υποβάλλονται μαζί με τα αποτελέσματα της δοκιμής.

2.6. Ρυθμίσιμοι εξαερωτήρες

Στην περίπτωση κινητήρων με ρυθμιζόμενους εντός ορίων εξαερωτήρες, οι εξαερωτήρες δοκιμάζονται και στα δύο ακραία σημεία ρύθμισης.

2.7. Καύσιμο δοκιμής

Το καύσιμο πρέπει να είναι το καύσιμο αναφοράς που καθορίζεται στο Παράρτημα V.

Ο αριθμός οκτανίου και η πυκνότητα του καυσίμου αναφοράς που χρησιμοποιείται για τη δοκιμή πρέπει να καταγράφονται στο τμήμα 1.1.1 του Παραρτήματος VII, προσάρτημα 2 για κινητήρες ΑΣπ.

Στην περίπτωση των δίχρονων κινητήρων, η αναλογία μίγματος καυσίμου/ελαίου πρέπει να είναι εκείνη που συνιστάται από τον κατασκευαστή. Το ποσοστό του ελαίου στο μίγμα καυσίμου-λιπαντικού που τροφοδοτεί τους δίχρονους κινητήρες και η προκύπτουσα πυκνότητα του καυσίμου πρέπει να καταγράφονται στο τμήμα 1.1.4 του Παραρτήματος VII, προσάρτημα 2 για τους κινητήρες ΑΣπ.

2.8. Καθορισμός των ρυθμίσεων του δυναμομέτρου

Οι μετρήσεις εκπομπών βασίζονται σε μη διορθωμένη ισχύ πεδήσεως. Τα βοηθητικά εξαρτήματα που είναι αναγκαία μόνο για τη λειτουργία της μηχανής και τα οποία μπορεί να είναι τοποθετημένα στον κινητήρα πρέπει να απομακρύνονται κατά τη δοκιμή. Όταν τα βοηθητικά δεν έχουν απομακρυνθεί, πρέπει να προσδιορίζεται η απορροφούμενη από αυτά ισχύς για να υπολογίζονται οι ρυθμίσεις του δυναμομέτρου εκτός στην περίπτωση κινητήρων όπου τα βοηθητικά αυτά αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του κινητήρα (π.χ. ανεμιστήρες ψύξεως για αερόψυκτους κινητήρες).

Οι ρυθμίσεις στραγγαλισμού του αέρα εισαγωγής και της αντίθλιψης του σωλήνα εξαίσεως πρέπει να προσαρμόζονται, στην περίπτωση κινητήρων όπου είναι δυνατόν να γίνει μια τέτοια ρύθμιση, στα ανώτατα όρια του κατασκευαστή, σύμφωνα με τα τμήματα 2.2 και 2.3. Οι μέγιστες τιμές ροπής στις καθορισμένες ταχύτητες δοκιμής πρέπει να προσδιορίζονται πειραματικά για να υπολογίζονται οι τιμές ροπής για τις καθορισμένες φάσεις δοκιμής. Στην περίπτωση κινητήρων που δεν είναι σχεδιασμένοι να λειτουργούν σε ένα φάσμα ταχυτήτων βάσει καμπύλης ροπής υπό πλήρες φορτίο, η μέγιστη ροπή στις ταχύτητες δοκιμής πρέπει να δηλώνεται από τον κατασκευαστή. Η ρύθμιση του κινητήρα για κάθε φάση δοκιμής πρέπει να υπολογίζεται χρησιμοποιώντας τον τύπο:

$$S = \left((P_M + P_{AE}) \times \frac{L}{100} \right) - P_{AE}$$

όπου:

S είναι η ρύθμιση του δυναμομέτρου (kW)

P_M είναι η μέγιστη παρατηρούμενη ή δηλούμενη ισχύς στην ταχύτητα δοκιμής υπό τις συνθήκες δοκιμής (βλ. προσάρτημα 2 του Παραρτήματος VII) (kW)

P_{AE} είναι η δηλούμενη ολική ισχύς που απορροφάται από οποιοδήποτε βοηθητικό εξάρτημα προσαρμοσμένο για τη δοκιμή (kW) και μη απαιτούμενο βάσει του προσαρτήματος 3 του Παραρτήματος VII.

L είναι η ποσοστιαία ροπή που καθορίζεται για τον τρόπο δοκιμής.

Εάν η σχέση

$$\frac{P_{AE}}{P_M} \geq 0,03$$

η τιμή της P_{AE} μπορεί να επαληθεύεται από την τεχνική υπηρεσία που χορηγεί την έγκριση τύπου.

3. ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΗΣ

3.1. Εγκατάσταση του εξοπλισμού μέτρησης

Τα όργανα και τα στελέχη (καθετήρες) δειγματοληψίας τοποθετούνται εκεί όπου απαιτείται. Όταν για την αραιώση των καυσαερίων χρησιμοποιείται σύστημα αραιώσης πλήρους ροής, στο σύστημα πρέπει να συνδέεται το ακραίο τμήμα της εξάτμισης.

3.2. Εκκίνηση του συστήματος αραιώσης και του κινητήρα

Το σύστημα αραιώσης και ο κινητήρας πρέπει να τίθενται σε λειτουργία και να προθερμαίνονται μέχρι να σταθεροποιηθούν υπό κατάσταση πλήρους φορτίου και ονομαστικής ταχύτητας οι τιμές θερμοκρασίας και πιέσεως (τμήμα 3.5.2).

3.3. Ρύθμιση του λόγου αραιώσεως

Ο λόγος ολικής αραιώσεως δεν πρέπει να είναι κατώτερος του τέσσερα.

Σε συστήματα ελεγχόμενης συγκέντρωσης CO_2 και NO_x , πρέπει στην αρχή και στο τέλος κάθε δοκιμής να μετριέται η περιεκτικότητα του αέρα αραιώσεως σε CO_2 και NO_x . Οι προ και μετά τη δοκιμή μετρήσεις συγκεντρώσεως των εκ του περιβάλλοντος CO_2 και NO_x του αέρα αραιώσεως πρέπει να είναι στα πλαίσια των 100 ppm ή 5 ppm μεταξύ τους, αντίστοιχα.

Όταν χρησιμοποιείται σύστημα ανάλυσης αραιωμένων καυσαερίων, οι σχετικές συγκεντρώσεις που προέρχονται από το περιβάλλον πρέπει να προσδιορίζονται διά δειγματοληψίας αέρα αραιώσεως σε σάκο δειγματοληψίας σε όλη την ακολουθία της δοκιμής.

Μπορεί να πραγματοποιείται συνεχής (όχι σε σάκο) μέτρηση συγκέντρωσης περιβάλλοντος σε τρία σημεία τουλάχιστον, στην αρχή, στο τέλος και σε ένα σημείο κοντά στο μέσο του κύκλου και να λαμβάνεται η μέση τιμή. Με αίτηση των κατασκευαστών, οι μετρήσεις για το περιβάλλον μπορούν να παραλείπονται.

3.4. Έλεγχος των διατάξεων αναλύσεως

Οι αναλύτες εκπομπών πρέπει να ρυθμίζονται για την ένδειξη του μηδενός και να βαθμονομούνται.

3.5. Κύκλος δοκιμής

3.5.1. Μηχανήματα προδιαγραφής γ) σύμφωνα με το τμήμα 1A iii) του Παραρτήματος I.

Κατά τη λειτουργία του δυναμομέτρου στον υπό δοκιμή κινητήρα, πρέπει να ακολουθούνται οι ακόλουθοι κύκλοι δοκιμής ανάλογα με το δεδομένο τύπο μηχανήματος:

κύκλος D (1): κινητήρες με σταθερή ταχύτητα και διαλείπον φορτίο, όπως τα ηλεκτροπαραγωγά ζεύγη

κύκλος G1: εφαρμογές μη φορητών με ενδιάμεση ταχύτητα

κύκλος G2: εφαρμογές μη φορητών με ονομαστική ταχύτητα

κύκλος G3: εφαρμογές φορητών.

(1) Ταυτόσημος με τον κύκλο D2 του ISO 8168-4: 1996(E).

3.5.1.1. Φάσεις δοκιμής και παράγοντες στάθμισης

Κύκλος D											
Αριθμός φάσης	1	2	3	4	5						
Ταχύτητα κινητήρα	Ονομαστική ταχύτητα					Ενδιάμεση					Ταχύτητα ραλαντί
Φορτίο ⁽¹⁾ %	100	75	50	25	10						
Συντελεστής στάθμισης	0,05	0,25	0,3	0,3	0,1						

Κύκλος G1											
Αριθμός φάσης						1	2	3	4	5	6
Ταχύτητα κινητήρα	Ονομαστική ταχύτητα					Ενδιάμεση ταχύτητα					Ταχύτητα ραλαντί
Φορτίο %						100	75	50	25	10	0
Συντελεστής στάθμισης						0,09	0,2	0,29	0,3	0,07	0,05

Κύκλος G2											
Αριθμός φάσης	1	2	3	4	5						6
Ταχύτητα κινητήρα	Ονομαστική ταχύτητα					Ενδιάμεση ταχύτητα					Ταχύτητα ραλαντί
Φορτίο %	100	75	50	25	10						0
Συντελεστής στάθμισης	0,09	0,2	0,29	0,3	0,07						0,05

Κύκλος G3											
Αριθμός φάσης	1										2
Ταχύτητα κινητήρα	Ονομαστική ταχύτητα					Ενδιάμεση ταχύτητα					Ταχύτητα ραλαντί
Φορτίο %	100										0
Συντελεστής στάθμισης	0,85 ⁽²⁾										0,15 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Οι τιμές φορτίου είναι ποσοστιαίες % τιμές της ροπής που αντιστοιχεί στην πρώτη τιμή ισχύος που ορίζεται ως η μέγιστη διαθέσιμη ισχύς κατά τη διάρκεια μιας ακολουθίας μεταβλητών τιμών ισχύος, η οποία μπορεί να εμφανιστεί για απεριόριστο αριθμό ωρών κατ' έτος, μεταξύ καθορισμένων διαστημάτων συντήρησης και υπό καθορισμένες συνθήκες περιβάλλοντος, όπου η συντήρηση εκτελείται όπως καθορίζεται από τον κατασκευαστή. Για σαφέστερο ορισμό της πρώτης ισχύος, βλ. εικόνα 2 του ISO 8528-1: 1993(E).

⁽²⁾ Για το Στάδιο I, αντί των 0,85 και 0,15 μπορούν να χρησιμοποιούνται οι τιμές 0,90 και 0,10 αντίστοιχα.

3.5.1.2. Επιλογή κατάλληλου κύκλου δοκιμής

Εάν είναι γνωστή η πρωταρχική τελική χρήση ενός μοντέλου κινητήρα, τότε ο κύκλος δοκιμής μπορεί να επιλεγεί με βάση τα παραδείγματα που δίδονται στο τμήμα 3.5.1.3. Εάν η πρωταρχική τελική χρήση ενός κινητήρα είναι αμφίβολη, τότε ο κατάλληλος κύκλος δοκιμής θα πρέπει να επιλέγεται με βάση την προδιαγραφή του κινητήρα.

3.5.1.3.. Παραδείγματα (ο κατάλογος δεν είναι εξαντλητικός):

Τυπικά παραδείγματα είναι:

Κύκλος D:

Ηλεκτροπαραγωγή ζεύγη με διαλείπον φορτίο, συμπεριλαμβανομένων και ηλεκτροπαραγωγών ζευγών σε πλοία και τραίνα (όχι για προώθηση), ψυκτικές μονάδες, μονάδες ηλεκτροσυγκολλήσεως,

Αεροσυμπιεστές.

Κύκλος G1:

Εμπρόσθιοι ή οπίσθιοι κινητήρες σε χλοοκοπτικές μηχανές,

Αμαξίδια του γκολφ,

Σάρωθρα χλόης,

Περιστροφικές ή κυλινδρικές χλοοκοπτικές μηχανές διευθυνόμενες πεζή,

Εκχιονιστικός εξοπλισμός,

Σκουπιδοφάγοι.

Κύκλος G2:

Φορητές γεννήτριες, αντλίες, ηλεκτροσυγκολλητικά και αεροσυμπιεστές,

Είναι επίσης δυνατό να περιλαμβάνονται και εξοπλισμός για κήπους και χλόη, που λειτουργεί με ονομαστική ταχύτητα κινητήρα.

Κύκλος G3:

Φυσητήρες,

Αλυσσπρίονα,

Ψαλίδια φρακτών,

Φορητά πριονιστήρια,

Περιστροφικά οιάκια,

Ψεκαστές,

Ψαλίδια χορδών,

Συστήματα δημιουργίας κενού.

3.5.2. Προετοιμασία του κινητήρα

Η προθέρμανση του κινητήρα και του συστήματος πρέπει να γίνεται υπό μέγιστη ταχύτητα και ροπή για τη σταθεροποίηση των παραμέτρων του κινητήρα σύμφωνα με τις συστάσεις του κατασκευαστή.

Σημείωση: Η περίοδος σταθεροποίησης θα πρέπει, επίσης, να προλαμβάνει την επίδραση κατακαθίσεων από προηγούμενη δοκιμή στο σύστημα εξαγωγής. Απαιτείται, επίσης, και μια περίοδος σταθεροποίησης μεταξύ σημείων δοκιμής, για να ελαχιστοποιούνται οι επιδράσεις από σημείου σε σημείο.

3.5.3. Ακολουθία δοκιμής

Οι κύκλοι δοκιμής G1, G2 ή G3 πρέπει να εκτελούνται κατ' αύξοντα αριθμό φάσεων του υπόψη κύκλου. Ο χρόνος δειγματοληψίας για κάθε φάση πρέπει να είναι τουλάχιστο 180s. Οι τιμές συγκέντρωσης των εκπομπών προϊόντων καύσεως πρέπει να μετριοούνται και να καταγράφονται κατά τα τελευταία 120 s του αντίστοιχου χρόνου δειγματοληψίας. Για κάθε σημείο μέτρησης, η περίοδος της φάσης πρέπει να διαρκεί επ' αρκετό χρονικό διάστημα για την επίτευξη θερμικής σταθερότητας στον κινητήρα πριν από την έναρξη της δειγματοληψίας. Η διάρκεια της φάσης πρέπει να καταγράφεται και να αναφέρεται.

- α) Για κινητήρες υποβαλλόμενους σε δοκιμή με τη διάταξη δοκιμής ελέγχου ταχύτητας δυναμομέτρου: Κατά τη διάρκεια κάθε φάσης του κύκλου δοκιμής μετά την αρχική μεταβατική περίοδο, η καθορισμένη ταχύτητα πρέπει να διατηρείται σε πλαίσια διακύμανσης $\pm 1\%$ της ονομαστικής ταχύτητας ή $\pm 3 \text{ min}^{-1}$, ανάλογα με ποια τιμή είναι μεγαλύτερη, εκτός από το ραλαντί η οποία πρέπει να είναι εντός των ανοχών που δηλώνει ο κατασκευαστής. Η καθορισμένη ροπή πρέπει να διατηρείται σε τιμές τέτοιες ώστε η μέση τιμή κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία λαμβάνονται οι μετρήσεις να είναι στο $\pm 2\%$ της μέγιστης ροπής υπό την ταχύτητα δοκιμής.
- β) Για κινητήρες υποβαλλόμενους σε δοκιμή με τη διάταξη δοκιμής ελέγχου φορτίου δυναμομέτρου: Κατά τη διάρκεια κάθε φάσης του κύκλου δοκιμής μετά την αρχική μεταβατική περίοδο, η καθορισμένη ταχύτητα πρέπει να διατηρείται σε πλαίσια διακύμανσης $\pm 2\%$ της ονομαστικής ταχύτητας ή $\pm 3 \text{ min}^{-1}$, ανάλογα με ποια τιμή είναι μεγαλύτερη, σε κάθε δε περίπτωση σε πλαίσια διακύμανσης $\pm 5\%$ εκτός από το ραλαντί η οποία πρέπει να είναι εντός των ανοχών που δηλώνει ο κατασκευαστής.

Κατά τη διάρκεια κάθε φάσης του κύκλου δοκιμής όπου η προδιαγεγραμμένη ροπή είναι 50 % ή μεγαλύτερη της μέγιστης ροπής υπό την ταχύτητα δοκιμής, η προδιαγεγραμμένη μέση ροπή κατά την περίοδο της λήψης στοιχείων πρέπει να διατηρείται στο $\pm 5\%$ της προδιαγεγραμμένης ροπής. Κατά τη διάρκεια φάσεων του κύκλου δοκιμής όπου η προδιαγεγραμμένη ροπή είναι λιγότερο του 50 % της μέγιστης ροπής υπό την ταχύτητα δοκιμής, η προδιαγεγραμμένη μέση ροπή κατά την περίοδο της λήψης στοιχείων πρέπει να διατηρείται στο $\pm 10\%$ της προδιαγεγραμμένης ροπής ή $\pm 0,5 \text{ Nm}$, ανάλογα με το ποια τιμή είναι μεγαλύτερη.

3.5.4. Απόκριση του αναλύτη

Τα αποτελέσματα του αναλύτη πρέπει να καταγράφονται σε καταγραφέα ταινίας χάρτου ή να μετρίωνται με ένα ισοδύναμο σύστημα λήψης δεδομένων με τα καυσαέρια να ρέουν διαμέσου των αναλυτών τουλάχιστον κατά τη διάρκεια των τελευταίων 180s κάθε φάσης. Εάν για τη μέτρηση του αραιωμένου CO και CO₂ χρησιμοποιείται δειγματοληψία με σάκο (βλ. προσάρτημα 1, τμήμα 1.4.4), θα λαμβάνεται στο σάκο δείγμα κατά τη διάρκεια των τελευταίων 180s κάθε φάσης, το δείγμα θα αναλύεται και θα καταγράφονται τα αποτελέσματα.

3.5.5. Συνθήκες κινητήρα

Σε κάθε φάση, και αφού έχει σταθεροποιηθεί ο κινητήρας, μετρίεται η ταχύτητα και το φορτίο του κινητήρα, η θερμοκρασία του αέρα εισαγωγής και η ροή του καυσίμου. Πρέπει να καταγράφονται και οποιαδήποτε πρόσθετα στοιχεία απαιτούνται για τον υπολογισμό (βλ. προσάρτημα 3, τμήματα 1.1 και 1.2).

3.6. Επανελέγχος των αναλυτών

Μετά τη δοκιμή εκπομπής, χρησιμοποιείται για επανελέγχο ένα αέριο για το μηδενισμό και το ίδιο αέριο για βαθμονόμηση. Η δοκιμή θεωρείται αποδεκτή εάν η διαφορά μεταξύ των δύο αποτελεσμάτων μετρήσεως είναι λιγότερο από 2 %.

Προσάρτημα 1

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ

Τα αέρια συστατικά που εκπέμπονται από τον κινητήρα που υποβάλλεται σε δοκιμασία, μετρώνται με τις μεθόδους που περιγράφονται στο Παράρτημα VI. Οι μέθοδοι του Παραρτήματος VI περιγράφουν τα συνιστώμενα συστήματα ανάλυσεως για τις αέριες εκπομπές (τμήμα 1.1).

1.1. Προδιαγραφές δυναμομέτρου

Για την εκτέλεση των κύκλων δοκιμής που περιγράφονται στο Παράρτημα IV, τμήμα 3.5.1 χρησιμοποιείται δυναμόμετρο με τα κατάλληλα χαρακτηριστικά. Τα όργανα για τη μέτρηση της ροπής και της ταχύτητας πρέπει να επιτρέπουν τη μέτρηση της αξονικής ιπποδύναμης μέσα στα δεδομένα όρια. Μπορεί επίσης να είναι αναγκαίοι και ορισμένοι πρόσθετοι υπολογισμοί.

Η ορθότητα του εξοπλισμού μετρήσεως πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μη υπερβαίνονται οι μέγιστες ανοχές των τιμών του τμήματος 1.3.

1.2. Ροή καυσίμου και ροή συνόλου αραιωμένων καυσαερίων

Για τη μέτρηση της ροής του καυσίμου που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των εκπομπών (προσάρτημα 3), πρέπει να χρησιμοποιούνται μετρητές ροής καυσίμου με την ορθότητα που ορίζεται στο σημείο 1.3. Όταν χρησιμοποιείται σύστημα αραιώσεως πλήρους ροής, η ολική ροή των αραιωμένων καυσαερίων (G_{TOTW}) μετρίεται με PDP ή CFV CFV — Παράρτημα VI, τμήμα 1.2.1.2. Η ορθότητα πρέπει να είναι σύμφωνη με τα προβλεπόμενα στο Παράρτημα III, προσάρτημα 2, τμήμα 2.2.

1.3. Ορθότητα

Η διακρίβωση όλων των οργάνων μετρήσεως πρέπει να γίνεται με βάση εθνικά (διεθνή) πρότυπα και να πληροί τις απαιτήσεις των τμημάτων 2 και 3.

Πίνακας 2

Επιτρεπτές αποκλίσεις οργάνων για παραμέτρους του κινητήρα

Αριθ.	Παράμετρος	Επιτρεπτή απόκλιση
1	Ταχύτητα κινητήρα	$\pm 2 \%$ της ένδειξης ή $\pm 1 \%$ της μέγιστης τιμής του κινητήρα, όποια είναι μεγαλύτερη
2	Ροπή	$\pm 2 \%$ της ένδειξης ή $\pm 1 \%$ της μέγιστης τιμής του κινητήρα, όποια είναι μεγαλύτερη
3	Κατανάλωση καυσίμου ^(α)	$\pm 2 \%$ της μέγιστης τιμής του κινητήρα
4	Κατανάλωση αέρα ^(α)	$\pm 2 \%$ της ένδειξης ή $\pm 1 \%$ της μέγιστης τιμής του κινητήρα, όποια είναι μεγαλύτερη

^(α) Οι υπολογισμοί των εκπομπών των αερίων καύσεως όπως περιγράφεται στην παρούσα οδηγία βασίζονται, σε ορισμένες περιπτώσεις, σε διαφορετικές μεθόδους μέτρησης και/ή υπολογισμού. Λόγω των περιορισμένων ολικών ανοχών για τον υπολογισμό των εκπομπών καυσαερίων, οι επιτρεπτές τιμές για ορισμένες παραμέτρους, που χρησιμοποιούνται στις αντίστοιχες εξισώσεις, πρέπει να είναι μικρότερες από τις επιτρεπτές ανοχές που δίδονται στο ISO 3046-3.

Πίνακας 3

Επιτρεπτές αποκλίσεις οργάνων για άλλες ουσιαστικές παραμέτρους

Αριθ.	Παράμετρος	Επιτρεπτή απόκλιση
1	Θερμοκρασίες ≤ 600 K	± 2 K απόλυτη
2	Θερμοκρασίες ≥ 600 K	$\pm 1 \%$ της ένδειξης
3	Πίεση καυσαερίων	$\pm 0,2$ kPa απόλυτη
4	Υποπίεσεις πολλαπλής εισαγωγής	$\pm 0,05$ kPa απόλυτη
5	Ατμοσφαιρική πίεση	$\pm 0,1$ kPa απόλυτη
6	Άλλες πιέσεις	$\pm 0,1$ kPa απόλυτη
7	Σχετική υγρασία	$\pm 3 \%$ απόλυτη
8	Απόλυτη υγρασία	$\pm 5 \%$ της ένδειξης
9	Ροή αέρα αραίωσης	$\pm 2 \%$ της ένδειξης
10	Ροή αραιωμένων καυσαερίων	$\pm 2 \%$ της ένδειξης

1.4. Προσδιορισμός των αέριων συστατικών

1.4.1. Γενικές προδιαγραφές αναλυτών

Οι αναλύτες πρέπει να έχουν περιοχή μετρήσεων κατάλληλη για την ορθότητα που απαιτείται για τη μέτρηση των συγκεντρώσεων των συστατικών των καυσαερίων (τμήμα 1.4.1.1). Συνιστάται η χρήση των αναλυτών να γίνεται κατά τρόπο ώστε η μετρούμενη συγκέντρωση να εμπίπτει μεταξύ του 15 % και 100 % της πλήρους κλίμακας.

Εάν η τιμή της πλήρους κλίμακας είναι 155 ppm (ή ppm C) ή λιγότερο ή αν χρησιμοποιούνται συστήματα αναγνώσεως (ηλεκτρονικοί υπολογιστές, καταγραφείς δεδομένων) με επαρκή ορθότητα και αναλυτική ικανότητα σε περιοχές κάτω του 15 % της πλήρους κλίμακας, γίνονται αποδεκτές και συγκεντρώσεις κάτω του 15 % της πλήρους κλίμακας. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να γίνονται πρόσθετες διακρίβώσεις για να διασφαλίζεται η ορθότητα των καμπυλών διακρίβωσης προσάρτημα 2, τμήμα 1.5.5.2 του παρόντος Παραρτήματος.

Η ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα (EMC) του εξοπλισμού πρέπει να είναι σε τέτοια επίπεδα ώστε να ελαχιστοποιείται η περίπτωση πρόσθετων σφαλμάτων.

1.4.1.1. Ορθότητα

Ο αναλύτης δεν πρέπει να αποκλίνει από το ονομαστικό σημείο διακρίβωσης άνω του $\pm$ % της ενδεικνυόμενης τιμής σε όλη την περιοχή μετρήσεων εκτός του μηδενός και του $\pm 0,3$ % της πλήρους κλίμακας στο μηδέν. Η ορθότητα πρέπει να προσδιορίζεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις διακρίβωσης που προβλέπονται στο τμήμα 1.3.

1.4.1.2. Επαναληψιμότητα

Η επαναληψιμότητα πρέπει να είναι τέτοια ώστε 2,5 φορές η τυπική απόκλιση δέκα επαναληπτικών αποκρίσεων σε ένα δεδομένο αέριο διακριβώσεως ή βαθμονόμησης να μην είναι μεγαλύτερη από το ± 1 % της συγκεντρώσεως πλήρους κλίμακας για κάθε χρησιμοποιούμενη άνω των 100 ppm (ή ppm C) περιοχή ή ± 2 % κάθε περιοχής κάτω των 100 ppm (ή ppm C).

1.4.1.3. Θόρυβος

Η από κορυφή σε κορυφή απόκριση του αναλύτη σε αέρια ρύθμισης του μηδενός και διακριβώσεως ή βαθμονόμησης σε περίοδο δέκα δευτερολέπτων δεν πρέπει να υπερβαίνει το 2 % της πλήρους κλίμακας σε κάθε χρησιμοποιούμενη περιοχή.

1.4.1.4. Μετατόπιση μηδενός

Ως μηδενική απόκριση ορίζεται η μέση απόκριση, συμπεριλαμβανομένου και του θορύβου, σε ένα αέριο μηδενισμού για χρονικό διάστημα 30 δευτερολέπτων. Η μετατόπιση του μηδενός σε χρονικό διάστημα 1 ώρας πρέπει να είναι μικρότερη από 2 % της πλήρους κλίμακας στη χαμηλότερη χρησιμοποιούμενη περιοχή.

1.4.1.5. Μετατόπιση εύρους κλίμακας (βαθμονόμησης)

Ως απόκριση βαθμονόμησης ορίζεται η μέση απόκριση, συμπεριλαμβανομένου και του θορύβου, σε ένα αέριο βαθμονόμησης για χρονικό διάστημα 30 δευτερολέπτων. Η μετατόπιση του εύρους της κλίμακας για χρονικό διάστημα 1 ώρας πρέπει να είναι μικρότερη από 2 % της πλήρους κλίμακας στη χαμηλότερη χρησιμοποιούμενη περιοχή.

1.4.2. Ξήρανση αερίων

Τα καυσαέρια μπορούν να μετρούνται υγρά ή ξηρά. Κάθε διάταξη ξήρανσης αερίων, εφόσον χρησιμοποιείται, πρέπει να έχει την ελάχιστη δυνατή επίδραση στη συγκέντρωση των μετρούμενων αερίων. Οι χημικοί ξηραντές δεν συνιστούν αποδεκτή μέθοδο για την απομάκρυνση του νερού από το δείγμα.

1.4.3. Αναλύτες

Στα τμήματα 1.4.3.1 έως 1.4.3.5, περιγράφονται οι αρχές μετρήσεως. Στο Παράρτημα VI δίδεται λεπτομερής περιγραφή των συστημάτων μέτρησης.

Η ανάλυση των προς μέτρηση αερίων πραγματοποιείται με τα ακόλουθα όργανα. Για μη γραμμικούς αναλύτες, επιτρέπεται η χρήση κυκλωμάτων γραμμικής μορφοποίησης.

1.4.3.1. Ανάλυση μονοξειδίου του άνθρακα (CO)

Οι αναλύτες μονοξειδίου του άνθρακα πρέπει να είναι τύπου απορροφήσεως μη διασκεδαζόμενου υπερύθρου (NDIR).

1.4.3.2. Ανάλυση διοξειδίου του άνθρακα (CO₂)

Οι αναλύτες διοξειδίου του άνθρακα πρέπει να είναι τύπου απορροφήσεως μη διασκεδαζόμενου υπερύθρου (NDIR).

1.4.3.3. Ανάλυση οξυγόνου (O₂)

Οι αναλύτες οξυγόνου πρέπει να είναι του τύπου παραμαγνητικού ανιχνευτή (PMD), διοξειδίου του ζirkονίου (ZRDO) ή ηλεκτροχημικού αισθητήρα (ECS).

Σημείωση: Οι αισθητήρες διοξειδίου του ζirkονίου δεν συνιστώνται όταν οι συγκεντρώσεις HC και CO είναι υψηλές όπως σε περιπτώσεις κινητήρων ανάφλεξης με σπινθήρα ατελούς καύσης. Οι ηλεκτροχημικοί αισθητήρες πρέπει να αντισταθμίζονται έναντι παρεμβολών CO₂ και NO_x.

1.4.3.4. Ανάλυση υδρογονανθράκων (HC)

Στην άμεση δειγματοληψία αερίων, ο αναλύτης υδρογονανθράκων πρέπει να είναι θερμαινόμενος ανιχνευτής ιονισμού φλόγας (HFID) με θερμαινόμενο ανιχνευτή, βαλβίδες, σωληνώσεις, κ.λπ., για να διατηρείται η θερμοκρασία του αερίου στους $463 \text{ K} \pm 10 \text{ K}$ ($190^\circ\text{C} \pm 10^\circ\text{C}$).

Σε δειγματοληψία αραιωμένων αερίων, ο αναλύτης υδρογονανθράκων πρέπει να είναι τύπου είτε θερμαινόμενου ανιχνευτή ιονισμού φλόγας (HFID) είτε ανιχνευτή ιονισμού φλόγας (FID).

1.4.3.5. Ανάλυση οξειδίων του αζώτου (NO_x)

Ο αναλύτης των οξειδίων του αζώτου πρέπει να είναι ανιχνευτής χημειοφωτοβολίας (CLD) ή θερμαινόμενος ανιχνευτής χημειοφωτοβολίας (HCLD) με μετατροπέα NO_2/NO , εφόσον η μέτρηση γίνεται σε ξηρή βάση. Εάν η μέτρηση γίνεται σε υγρή βάση, πρέπει να χρησιμοποιείται HCLD με μετατροπέα διατηρούμενο άνω των 328 K (55 °C), υπό την προϋπόθεση της ικανοποίησης του ελέγχου σβέσεως ύδατος (Παράρτημα III, προσάρτημα 2, τμήμα 1.9.2.2). Και στις δύο περιπτώσεις, CLD και HCLD, η διαδρομή δειγματοληψίας πρέπει να διατηρείται με θερμοκρασία τοιχωμάτων 328 K έως 473 K (55 °C έως 200 °C) μέχρι τον μετατροπέα για ξηρή μέτρηση και μέχρι τον αναλύτη για υγρή μέτρηση.

1.4.4. Δειγματοληψία για αέριες εκπομπές

Εάν η σύσταση των καυσαερίων επηρεάζεται από οποιοδήποτε σύστημα μετεπεξεργασίας καυσαερίων, το δείγμα των καυσαερίων πρέπει να λαμβάνεται μετά τη διάταξη αυτή.

Το στέλεχος δειγματοληψίας καυσαερίων θα πρέπει να είναι από μια πλευρά υψηλής πίεσεως του σιγαστήρα, όσο το δυνατόν όμως μακρύτερα από τη θυρίδα εξαγωγής. Για να εξασφαλιστεί πλήρης μείξη των καυσαερίων του κινητήρα πριν την εξαγωγή του δείγματος, μπορεί προαιρετικώς να εισαχθεί θάλαμος μείξεως μεταξύ της εξόδου του σιγαστήρα και του στελέχους δειγματοληψίας. Ο εσωτερικός όγκος του θαλάμου μείξεως δεν πρέπει να είναι μικρότερος του δεκαπλάσιου του όγκου των κυλίνδρων του υπό δοκιμή κινητήρα ενώ οι διαστάσεις του σε ύψος, πλάτος και βάθος πρέπει, χονδρικά, να είναι ίδιες, όπως σε κύβο. Το μέγεθος του θαλάμου μείξεως θα πρέπει να διατηρείται όσο είναι δυνατό μικρό και να συνδέεται όσο το δυνατόν κοντύτερα στον κινητήρα. Ο σωλήνας της εξάτμισης μετά το θάλαμο μείξεως ή τον σιγαστήρα θα πρέπει να εκτείνεται σε απόσταση τουλάχιστον 610 mm πέραν του σημείου όπου βρίσκεται το στέλεχος και να είναι ικανού μεγέθους ώστε να ελαχιστοποιείται η αντίδραση. Η θερμοκρασία της εσωτερικής επιφάνειας του θαλάμου μείξεως πρέπει να διατηρείται άνω του σημείου δρόσου των καυσαερίων, ως ελάχιστη δε θερμοκρασία συνιστάται μια θερμοκρασία 3380K (65 °C).

Όλα τα συστατικά μπορούν προαιρετικά να μετρώνται απευθείας στη σήραγγα αραιώσεως ή με λήψη δείγματος σε σάκο και εν συνεχεία μέτρηση της συγκεντρώσεως στο σάκο δειγματοληψίας.

Προσάρτημα 2

1. ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

1.1. Εισαγωγή

Κάθε συσκευή αναλύσεως πρέπει να διακριβώνεται στα αναγκαία χρονικά διαστήματα ώστε να πληροί τις απαιτήσεις ορθότητας του προτύπου αυτού. Στην παράγραφο αυτή περιγράφεται η μέθοδος διακριβώσεως που πρέπει να χρησιμοποιείται για τις συσκευές αναλύσεως που αναφέρονται στο προσάρτημα 1, τμήμα 1.4.3.

1.2. Αέρια διακριβώσεως

Πρέπει να τηρείται το όριο ζωής όλων των αερίων διακριβώσεως.

Πρέπει να καταγράφεται η ημερομηνία λήξης των αερίων διακριβώσεως που δηλώνεται από τον κατασκευαστή.

1.2.1. Καθαρά αέρια

Η απαιτούμενη καθαρότητα των αερίων ορίζεται από τα όρια προσμείξεων που δίδονται κατωτέρω. Για τη δοκιμή, πρέπει να υπάρχουν διαθέσιμα τα ακόλουθα αέρια:

- καθαρό άζωτο (προσμείξεις ≤ 1 ppm C, ≤ 1 ppm CO, ≤ 400 ppm CO_2 , $\leq 0,1$ ppm NO)
- καθαρό οξυγόνο (καθαρότητα $> 99,5$ % vol O_2)
- μίγμα υδρογόνου-ηλίου (40 ± 2 % υδρογόνο, το υπόλοιπο ήλιο) προσμείξεις ≤ 1 ppm C, ≤ 400 ppm CO_2
- καθαρός συνθετικός αέρας (προσμείξεις ≤ 1 ppm C, ≤ 1 ppm CO, ≤ 400 ppm CO_2 , $\leq 0,1$ ppm NO) (περιεκτικότητα σε οξυγόνο μεταξύ 18 και 21 % vol)

1.2.2. Αέρια διακρίβωσης και βαθμονόμησης

Πρέπει να υπάρχουν διαθέσιμα μείγματα αερίων με τις ακόλουθες χημικές συστάσεις:

- C_3H_8 και καθαρός συνθετικός αέρας (βλ. σημείο 1.2.1),
- CO και καθαρό άζωτο,
- NO_x και καθαρό άζωτο (η ποσότητα NO_2 που περιέχεται στο αέριο αυτό διακρίβωσης δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5 % της περιεκτικότητας σε NO),
- CO_2 και καθαρό άζωτο,
- CH_4 και καθαρός συνθετικός αέρας,
- C_2H_6 και καθαρός συνθετικός αέρας.

Σημείωση: Επιτρέπονται και άλλοι συνδυασμοί αερίων υπό την προϋπόθεση ότι τα αέρια δεν αντιδρούν μεταξύ τους.

Όσον αφορά την πραγματική συγκέντρωση ενός αερίου διακρίβωσης και βαθμονόμησης επιτρέπεται μία ανοχή ± 2 % ως προς την ονομαστική τιμή. Όλες οι συγκεντρώσεις του αερίου διακρίβωσης δίδονται κατ' όγκο (% ή ppm).

Τα αέρια που χρησιμοποιούνται για τη διακρίβωση και τη βαθμονόμηση μπορούν να ληφθούν επίσης και με τη βοήθεια διατάξεων μείξεως ακριβείας (διαχωριστών αερίων), με αραιώση με καθαρό άζωτο ή με καθαρό συνθετικό αέρα. Η ορθότητα της συσκευής μείξεως πρέπει να είναι τέτοια ώστε η συγκέντρωση των αραιωμένων αερίων διακρίβωσης να μπορεί να προσδιοριστεί με ορθότητα $\pm 1,5$ %. Η ορθότητα αυτή σημαίνει ότι τα πρωτογενή αέρια που χρησιμοποιούνται για τη μείξη πρέπει να είναι γνωστά με ορθότητα τουλάχιστον 1 %, βάσει εθνικών ή διεθνών προτύπων αερίων. Η επαλήθευση πρέπει να γίνεται στην περιοχή μεταξύ 15 και 50 % της πλήρους κλίμακας για κάθε διακρίβωση στην οποία χρησιμοποιείται διάταξη μείξεως.

Προαιρετικά, η διάταξη μείξεως μπορεί να ελεγχθεί και με κάποιο όργανο, από τη φύση του γραμμικό, π.χ. χρησιμοποιώντας αέριο NO με έναν CLD. Η τιμή βαθμονόμησης του οργάνου πρέπει να ρυθμίζεται με το αέριο βαθμονόμησης απευθείας συνδεδεμένο με το όργανο. Η διάταξη μείξεως πρέπει να ελέγχεται στις χρησιμοποιούμενες ρυθμίσεις και η ονομαστική τιμή πρέπει να συγκρίνεται με τη μετρούμενη από το όργανο συγκέντρωση. Η διαφορά αυτή πρέπει να είναι σε κάθε σημείο στο 0,5 % της ονομαστικής τιμής.

1.2.3. Έλεγχος παρεμβολής οξυγόνου

Τα αέρια ελέγχου παρεμβολής οξυγόνου πρέπει να περιέχουν προπάνιο με $350 \text{ ppmC} \pm 75 \text{ ppmC}$ από υδρογονάνθρακες. Η τιμή συγκεντρώσεως πρέπει να προσδιορίζεται ως προς ανοχές αερίου διακρίβωσης με χρωματογραφική ανάλυση του συνόλου των υδρογονανθράκων συν τις προσμίξεις ή με δυναμική ανάμειξη. Το προεξάρχον αραιωτικό πρέπει να είναι άζωτο με το υπόλοιπο οξυγόνο. Το μείγμα που απαιτείται για δοκιμές βενζινοκινητήρων είναι το εξής:

- Συγκέντρωση παρεμβολής O_2 : Υπόλοιπο
- 10 (9 έως 11): άζωτο
- 5 (4 έως 6): άζωτο
- 0 (0 έως 1): άζωτο

1.3. Διαδικασία λειτουργίας των συσκευών αναλύσεως και του συστήματος δειγματοληψίας

Η διαδικασία λειτουργίας των συσκευών ανάλυσεως πρέπει να ακολουθεί τις οδηγίες εκκίνησης και λειτουργίας του κατασκευαστή. Πρέπει να περιλαμβάνονται οι ελάχιστες απαιτήσεις που δίδονται στα τμήματα 1.4 έως 1.9. Για εργαστηριακά όργανα όπως GC και HPLC (High Performance Liquid Chromatography), εφαρμογή έχει μόνο το τμήμα 1.5.4.

1.4. Δοκιμή διαρροής

Πρέπει να εκτελείται δοκιμή διαρροής του συστήματος. Το στέλεχος αποσυνδέεται από το σύστημα εξατμίσεως και το άκρο του πωματίζεται. Τίθεται σε λειτουργία η αντλία της συσκευής ανάλυσεως. Μετά από μια αρχική περίοδο σταθεροποίησης, όλοι οι μετρητές ροής πρέπει να δείχνουν μηδέν. Εάν όχι, πρέπει να ελέγχονται οι γραμμές δειγματοληψίας και να διορθώνεται το σφάλμα.

Ο μέγιστος επιτρεπτός ρυθμός διαρροής από την πλευρά του κενού είναι 0,5 % του κατά τη χρήση ρυθμού ροής (παροχής) για το υπό έλεγχο τμήμα του συστήματος. Για την εκτίμηση των κατά τη χρήση ρυθμών ροής μπορούν να χρησιμοποιούνται οι τιμές ροής της συσκευής ανάλυσεως και της παράκαμψης.

Εναλλακτικώς, το σύστημα μπορεί να εκκενωθεί μέχρι πίεσεως τουλάχιστον 20 kPa κενού (80 kPa απόλυτη). Έπειτα από μια αρχική περίοδο σταθεροποίησης, η αύξηση της πίεσης δp (kPa/min) στο σύστημα δεν πρέπει να υπερβαίνει:

$$\delta p = p/V_{\text{syst}} \times 0,005 \times fr$$

Όπου:

V_{syst} = όγκος συστήματος (l)

fr = παροχή του συστήματος (l/min)

Μία άλλη μέθοδος είναι η εισαγωγή μιας κλιμακωτής μεταβολής συγκεντρώσεως στην αρχή της γραμμής δειγματοληψίας με μεταγωγή από το αέριο μηδενισμού στο αέριο βαθμονόμησης. Εάν μετά από ικανό χρονικό διάστημα, η ένδειξη αντιστοιχεί σε μικρότερη συγκέντρωση σε σύγκριση με την εισαχθείσα συγκέντρωση, αυτό δείχνει την ύπαρξη προβλημάτων διακριβώσεως ή διαρροής.

1.5. Διαδικασία διακριβώσεως

1.5.1. Συστοιχία οργάνων

Η συστοιχία των οργάνων πρέπει να διακριβώνεται και οι καμπύλες διακριβώσεως να ελέγχονται σε σύγκριση με πρότυπα αέρια. Πρέπει να χρησιμοποιούνται οι ίδιες παροχές αερίου με εκείνες που χρησιμοποιούνται κατά τη δειγματοληψία των καυσαερίων.

1.5.2. Χρόνος προθερμάνσεως

Ο χρόνος προθερμάνσεως πρέπει να είναι σύμφωνος με τις οδηγίες του κατασκευαστή. Εάν δεν καθορίζεται, για την προθέρμανση των συσκευών αναλύσεως συνιστάται ένας ελάχιστος χρόνος προθερμάνσεως δύο ωρών.

1.5.3. Συσκευές αναλύσεως NDIR και HFID

Η συσκευή αναλύσεως τύπου NDIR πρέπει να υφίσταται την αναγκαία ρύθμιση και η φλόγα καύσεως του αναλύτη HFID να βελτιστοποιείται (τμήμα 1.9.1).

1.5.4. GC και HPCL

Και τα δύο όργανα διακριβώνονται σύμφωνα με τους κανόνες της ορθής εργαστηριακής πρακτικής και τις οδηγίες του κατασκευαστή.

1.5.5. Χάραξη των καμπυλών διακριβώσεως

1.5.5.1. Γενικές κατευθύνσεις

- α) Κάθε κανονικά χρησιμοποιούμενη περιοχή λειτουργίας πρέπει να διακριβώνεται.
- β) Οι αναλύτες CO -, CO_2 -, NO_x και HC πρέπει να μηδενίζονται χρησιμοποιώντας καθαρό συνθετικό αέρα (ή άζωτο).
- γ) Εισάγονται στις συσκευές τα κατάλληλα αέρια διακριβώσεως, καταγράφονται οι τιμές και χαράσσεται η καμπύλη διακριβώσεως.
- δ) Για όλες τις κλίμακες του οργάνου, εκτός από την κατώτερη, η καμπύλη διακριβώσεως πρέπει να χαράσσεται βάσει 10 τουλάχιστον, σε ίσες μεταξύ τους αποστάσεις, σημείων διακριβώσεως (εξαιρουμένου του μηδενός). Για την κατώτερη κλίμακα του οργάνου, η καμπύλη διακριβώσεως χαράσσεται βάσει 10 σημείων διακριβώσεως (εξαιρουμένου του μηδενός) διατεταγμένων έτσι ώστε το ήμισυ των σημείων διακριβώσεως να βρίσκεται κάτω του 15 % της πλήρους κλίμακας του αναλύτη και τα υπόλοιπα άνω του 15 % της πλήρους κλίμακας. Για όλες τις κλίμακες, η μέγιστη ονομαστική συγκέντρωση πρέπει να είναι ίση ή μεγαλύτερη του 90 % της πλήρους κλίμακας.
- ε) Η καμπύλη διακριβώσεως υπολογίζεται με τη μέθοδο των ελαχίστων τετραγώνων. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί μια κατάλληλη γραμμική ή μη γραμμική εξίσωση.
- στ) Τα σημεία διακριβώσεως δεν πρέπει να διαφέρουν από την κατάλληλη καμπύλη των ελαχίστων τετραγώνων σε ποσοστό άνω του ± 2 % της ένδειξης ή του $\pm 0,3$ % της πλήρους κλίμακας, όποια τιμή είναι μεγαλύτερη.
- ζ) Εφόσον απαιτείται, ο μηδενισμός επανελέγχεται και επαναλαμβάνεται η διαδικασία διακριβώσεως.

1.5.5.2. Εναλλακτικές μέθοδοι

Εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι εναλλακτικές μέθοδοι (π.χ. μέσω υπολογιστή, μέσω ηλεκτρονικώς ελεγχόμενου διακόπτη κλίμακας, κ.λπ.) μπορούν να παράσχουν ισοδύναμη ορθότητα, τότε μπορούν να χρησιμοποιηθούν και αυτές οι μέθοδοι.

1.6. Επαλήθευση της διακρίβωσης

Πριν από κάθε ανάλυση, κάθε συνήθως χρησιμοποιούμενη περιοχή μέτρησης πρέπει να ελέγχεται σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία.

Η διακρίβωση ελέγχεται χρησιμοποιώντας αέριο μηδενισμού και αέριο βαθμονόμησης των οποίων η ονομαστική τιμή είναι μεγαλύτερη από το 80 % της πλήρους κλίμακας της περιοχής μέτρησης.

Εάν, για τα δύο υπόψη σημεία, η ευρισκόμενη τιμή δεν διαφέρει από τη δηλούμενη τιμή αναφοράς πέραν του $\pm 4\%$ της πλήρους κλίμακας, οι παράμετροι ρυθμίσεως μπορούν να τροποποιηθούν. Εάν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, τότε πρέπει να χαράσσεται μια νέα καμπύλη διακρίβωσης σύμφωνα με το τμήμα 1.5.5.1.

1.7. Διακρίβωση αναλυτών αερίων ιχνηθετών για μετρήσεις ροής καυσαερίων

Οι αναλύτες για μετρήσεις συγκέντρωσης αερίων ιχνηθετών διακρίβώνονται χρησιμοποιώντας το πρότυπο αέριο.

Η καμπύλη διακρίβωσης χαράσσεται βάσει 10 τουλάχιστον σημείων διακρίβωσης (εξαιρουμένου του μηδενός) διατεταγμένων έτσι ώστε το ήμισυ των σημείων να βρίσκεται στο διάστημα μεταξύ 4 % και 20 % της πλήρους κλίμακας του αναλύτη και τα υπόλοιπα να είναι μεταξύ 20 % και 100 % της πλήρους κλίμακας. Η καμπύλη διακρίβωσης υπολογίζεται με τη μέθοδο των ελαχίστων τετραγώνων.

Η καμπύλη διακρίβωσης δεν πρέπει να διαφέρει σε ποσοστό άνω του 1 % της πλήρους κλίμακας από την ονομαστική τιμή κάθε σημείου διακρίβωσης, στην περιοχή από 20 % έως 100 % της πλήρους κλίμακας. Δεν πρέπει επίσης να διαφέρει σε ποσοστό άνω του $\pm 2\%$ της ένδειξης από την ονομαστική τιμή στην περιοχή από 4 % έως 20 % της πλήρους κλίμακας. Ο αναλύτης μηδενίζεται και βαθμονομείται πριν από την εκτέλεση της δοκιμής χρησιμοποιώντας αέριο μηδενισμού και αέριο βαθμονόμησης των οποίων η ονομαστική τιμή είναι μεγαλύτερη του 80 % της πλήρους κλίμακας του αναλύτη.

1.8. Δοκιμή αποδόσεως του μετατροπέα NO_x

Η απόδοση του μετατροπέα που χρησιμοποιείται για τη μετατροπή του NO₂ σε NO ελέγχεται όπως προβλέπεται στα σημεία 1.8.1 έως 1.8.8 (Σχήμα 1 του Παραρτήματος III, προσάρτημα 2).

1.8.1. Διάταξη δοκιμής

Η απόδοση των μετατροπέων μπορεί να ελεγχθεί με τη βοήθεια οζονιστήρα, χρησιμοποιώντας τη διάταξη δοκιμής που εμφανίζεται στο σχήμα 1 του Παραρτήματος III και την κατωτέρω διαδικασία.

1.8.2. Διακρίβωση

Οι CLD και HCLD διακρίβώνονται για τις συνηθέστερες περιοχές λειτουργίας ακολουθώντας τις προδιαγραφές του κατασκευαστή και χρησιμοποιώντας αέριο μηδενισμού και αέριο βαθμονόμησης (η περιεκτικότητα των οποίων σε NO πρέπει να ανέρχεται στο 80 % περίπου της περιοχής λειτουργίας και η συγκέντρωση του NO₂ στο αέριο μείγμα σε λιγότερο από το 5 % της συγκέντρωσης του NO). Η συσκευή αναλύσεως NO_x ρυθμίζεται για λειτουργία με NO έτσι ώστε το αέριο βαθμονόμησης να μη διέρχεται διαμέσου του μετατροπέα. Καταγράφεται η δεικνυόμενη συγκέντρωση.

1.8.3. Υπολογισμός

Η απόδοση του μετατροπέα NO_x υπολογίζεται ως εξής:

$$\text{Απόδοση (\%)} = \left(1 + \frac{a - b}{c - d} \right) \times 100$$

Όπου:

a = συγκέντρωση NO_x σύμφωνα με το τμήμα 1.8.6,

b = συγκέντρωση NO_x σύμφωνα με το τμήμα 1.8.7,

c = συγκέντρωση NO σύμφωνα με το τμήμα 1.8.4,

d = συγκέντρωση NO σύμφωνα με το τμήμα 1.8.5,

1.8.4. Προσθήκη οξυγόνου

Μέσω ενός T στη σωλήνωση, στη ροή αερίων προστίθεται συνεχώς οξυγόνο ή αέριο μηδενισμού μέχρις ότου η ένδειξη της συγκέντρωσης να είναι περίπου 20 % μικρότερη από τη δεικνυόμενη συγκέντρωση διακριβώσεως του τμήματος 1.8.2. (Η συσκευή αναλύσεως είναι ρυθμισμένη για λειτουργία με NO).

Καταγράφεται η δεικνυόμενη συγκέντρωση (c). Ο οξονιστήρας, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, παραμένει απενεργοποιημένος.

1.8.5. Ενεργοποίηση του οξονιστήρα

Ο οξονιστήρας τώρα ενεργοποιείται για την παραγωγή όζοντος σε ποσότητα ικανή να κατεβάσει τη συγκέντρωση του NO στο 20 % περίπου (ελάχιστο 10 %) της συγκέντρωσης διακριβώσεως του τμήματος 1.8.2. Καταγράφεται η δεικνυόμενη συγκέντρωση (d). (Η συσκευή αναλύσεως είναι ρυθμισμένη για λειτουργία με NO).

1.8.6. Λειτουργία με NO_x

Κατόπιν, η συσκευή αναλύσεως NO ρυθμίζεται για λειτουργία με NO_x έτσι ώστε το μείγμα των αερίων (που αποτελείται από NO, NO₂, O₂ και N₂) να διέρχεται τώρα διαμέσου του μετατροπέα. Καταγράφεται η δεικνυόμενη συγκέντρωση (a). (Η συσκευή είναι ρυθμισμένη για λειτουργία με NO_x).

1.8.7. Απενεργοποίηση του οξονιστήρα

Ο οξονιστήρας τώρα απενεργοποιείται. Το μείγμα των αερίων που αναφέρεται στο σημείο 1.8.6 διοχετεύεται διαμέσου του μετατροπέα στον ανιχνευτή. Καταγράφεται η δεικνυόμενη συγκέντρωση (b). (Η συσκευή είναι ρυθμισμένη για λειτουργία με NO_x).

1.8.8. Λειτουργία με NO

Με ρύθμιση για NO και με απενεργοποιημένο τον οξονιστήρα, διακόπτεται επίσης και η ροή οξυγόνου ή συνθετικού αέρα. Η ένδειξη NO_x της συσκευής αναλύσεως δεν πρέπει να αποκλίνει περισσότερο από ± 5 % από την τιμή που μετρίεται σύμφωνα με το τμήμα 1.8.2. (Η συσκευή αναλύσεως είναι ρυθμισμένη για λειτουργία με NO).

1.8.9. Διάστημα μεταξύ δοκιμών

Η απόδοση του μετατροπέα πρέπει να ελέγχεται κάθε μήνα.

1.8.10. Απαιτήσεις απόδοσης

Η απόδοση του μετατροπέα δεν πρέπει να είναι μικρότερη του 90 %, συνιστάται όμως ζωηρά να υπερβαίνει το 95 %.

Σημείωση: Εάν, με τη συσκευή αναλύσεως στη συνηθέστερη κλίμακα, ο οξονιστήρας δεν μπορεί να επιτύχει μείωση από το 80 % στο 20 % σύμφωνα με το τμήμα 1.8.5, τότε πρέπει να χρησιμοποιείται η υψηλότερη κλίμακα που μπορεί να παράσχει τη μείωση αυτή.

1.9. Ρύθμιση του FID

1.9.1. Βελτιστοποίηση της απόκρισης του ανιχνευτή

Ο HFID πρέπει να ρυθμίζεται όπως καθορίζεται από τον κατασκευαστή του οργάνου. Για τη βελτιστοποίηση της αποκρίσεως στη συνηθέστερη περιοχή εργασίας, ως αέριο βαθμονόμησης θα πρέπει να χρησιμοποιείται η προπάνιο σε αέρα.

Διατηρώντας το ρυθμό ροής του καυσίμου και του αέρα στις τιμές που συνιστώνται από τον κατασκευαστή, εισάγεται στη συσκευή αναλύσεως αέριο βαθμονόμησης με 350 ± 75 ppm C. Η απόκριση σε μια δεδομένη ροή καυσίμου προσδιορίζεται από τη διαφορά μεταξύ της αποκρίσεως του αερίου βαθμονόμησης και της αποκρίσεως του αερίου μηδενισμού. Η ροή του καυσίμου ρυθμίζεται κατά μικρά διαστήματα πάνω και κάτω από τις προδιαγραφές του κατασκευαστή. Καταγράφεται η απόκριση του αερίου βαθμονόμησης και μηδενισμού στις τιμές αυτές ροής καυσίμου. Η διαφορά μεταξύ της αποκρίσεως αερίου βαθμονόμησης και μηδενισμού παρίσταται γραφικώς και η ροή του καυσίμου ρυθμίζεται προς την πλούσια πλευρά της καμπύλης. Αυτή είναι η αρχική ρύθμιση ροής, η οποία μπορεί να χρειαστεί για περαιτέρω βελτιστοποίηση ανάλογα με τα αποτελέσματα του συντελεστή απόκρισης υδρογονανθράκων και του ελέγχου παρεμβολής οξυγόνου σύμφωνα με τα τμήματα 1.9.2 και 1.9.3.

Εάν η παρεμβολή οξυγόνου ή οι συντελεστές απόκρισης υδρογονανθράκων δεν πληρούν τις ακόλουθες προδιαγραφές, η ροή του αέρα πρέπει να ρυθμίζεται κλιμακωτά πάνω και κάτω από τις προδιαγραφές του κατασκευαστή και τα τμήματα 1.9.2 και 1.9.3 θα πρέπει να επαναλαμβάνονται για κάθε ροή.

1.9.2. Συντελεστές απόκρισης υδρογονανθράκων

Η συσκευή αναλύσεως διακρίβνεται χρησιμοποιώντας προπάνιο σε αέρα και καθαρό συνθετικό αέρα, σύμφωνα με το τμήμα 1.5.

Οι συντελεστές απόκρισεως πρέπει να προσδιορίζονται όταν θέτουμε μία συσκευή αναλύσεως για πρώτη φορά σε λειτουργία καθώς και μετά από μεγάλα διαστήματα χρήσεως. Ο συντελεστής απόκρισεως (R_f) για ένα συγκεκριμένο είδος υδρογονανθράκων είναι ο λόγος της ένδειξης C1 του FID προς τη συγκέντρωση του αερίου στον κύλινδρο εκφρασμένη σε ppm C1.

Η συγκέντρωση του εξεταζομένου αερίου πρέπει να είναι τέτοια ώστε να επιτυγχάνεται απόκριση στο 80 % περίπου της πλήρους κλίμακας. Η συγκέντρωση πρέπει να είναι γνωστή με ορθότητα $\pm 2\%$ σε σχέση με ένα βαρυμετρικό πρότυπο εκφρασμένο σε όγκο. Επιπλέον, ο κύλινδρος αερίου πρέπει να σταθεροποιείται προηγουμένως για 24 ώρες σε θερμοκρασία 298 K (25°C) ± 5 K.

Τα χρησιμοποιούμενα στη δοκιμή αέρια και οι συνιστώμενες περιοχές συντελεστών απόκρισεως είναι οι εξής:

— μεθάνιο και καθαρός συνθετικός αέρας: $1,00 \leq R_f \leq 1,15$

— προπυλένιο και καθαρός συνθετικός αέρας: $0,90 \leq R_f \leq 1,1$

— τολουόλιο και καθαρός συνθετικός αέρας: $0,90 \leq R_f \leq 1,10$

Οι τιμές αυτές παρέχονται θεωρώντας τον συντελεστή απόκρισεως (R_f) του προπανίου και του καθαρού συνθετικού αέρα ίσο προς 1,00.

1.9.3. Έλεγχος παρεμβολής οξυγόνου

Ο έλεγχος παρεμβολής οξυγόνου πρέπει να γίνεται όταν θέτουμε μια συσκευή αναλύσεως για πρώτη φορά σε λειτουργία καθώς και μετά μεγάλα χρονικά διαστήματα λειτουργίας. Πρέπει να επιλέγεται κλίμακα στην οποία τα αέρια ελέγχου παρεμβολής να εμπίπτουν στην άνω του 50 % περιοχή. Η δοκιμή πρέπει να διεξάγεται με τη θερμοκρασία του κλιβάνου ρυθμισμένη καταλλήλως. Τα αέρια παρεμβολής οξυγόνου καθορίζονται στο τμήμα 1.2.3.

α) Ο αναλύτης μηδενίζεται.

β) Ο αναλύτης βαθμονομείται με το 0 % σε οξυγόνο μείγμα για βενζινοκινητήρες.

γ) Επανελέγχεται η μηδενική απόκριση. Εάν έχει μεταβληθεί σε ποσοστό άνω του 0,5 % της πλήρους κλίμακας, επαναλαμβάνεται η διαδικασία των σημείων α) και β) του παρόντος.

δ) Εισάγονται τα αέρια ελέγχου παρεμβολής οξυγόνου 5 % και 10 %.

ε) Επανελέγχεται η μηδενική απόκριση. Εάν έχει μεταβληθεί σε ποσοστό άνω του $\pm 1\%$ της πλήρους κλίμακας, η δοκιμή επαναλαμβάνεται.

στ) Η παρεμβολή οξυγόνου (% O_2I) υπολογίζεται για κάθε μείγμα στο στάδιο δ) ως εξής:

$$\text{O}_2\text{I} = \frac{(B - C)}{B} \times 100 \quad \text{ppm C} = \frac{A}{D}$$

Όπου:

A = συγκέντρωση υδρογονανθράκων (ppmC) του αερίου βαθμονόμησης που χρησιμοποιείται στο σημείο β)

B = συγκέντρωση υδρογονανθράκων (ppmC) των αερίων ελέγχου παρεμβολής οξυγόνου που χρησιμοποιούνται στο σημείο δ)

C = απόκριση αναλύτη

D = % της πλήρους κλίμακας απόκριση του αναλύτη που οφείλεται στο A

ζ) Η % παρεμβολή οξυγόνου (% O_2I) πρέπει να είναι μικρότερη του $\pm 3\%$ για όλα τα απαιτούμενα αέρια ελέγχου παρεμβολής οξυγόνου πριν από τη δοκιμή

η) Εάν η παρεμβολή οξυγόνου είναι μεγαλύτερη από $\pm 3\%$, η ροή του αέρα πρέπει να ρυθμίζεται κλιμακωτά άνω και κάτω των προδιαγραφών του κατασκευαστή, επαναλαμβάνοντας τη διαδικασία του σημείου 1.9.1 για κάθε ροή.

θ) Εάν η παρεμβολή οξυγόνου είναι μεγαλύτερη του $\pm 3 \%$ μετά τη ρύθμιση της ροής του αέρα, πρέπει να μεταβάλλεται η ροή του καυσίμου και στη συνέχεια η ροή του δείγματος, επαναλαμβάνοντας τη διαδικασία του σημείου 1.9.1 για κάθε νέα ρύθμιση.

ι) Εάν η παρεμβολή οξυγόνου παραμένει μεγαλύτερη του $\pm 3 \%$, τότε πριν από τη δοκιμασία πρέπει ο αναλύτης, το καύσιμο FID ή ο αέρας καύσεως να διορθωθούν ή να αντικατασταθούν. Στη συνέχεια πρέπει να επαναληφθεί η διαδικασία του παρόντος με τον επισκευασθέντα ή αντικατασταθέντα εξοπλισμό ή αέρια.

1.10. Αποτελέσματα παρεμβολής σε αναλύτες CO-, CO₂-, NO_x και O₂

Στην ένδειξη μπορούν να παρεμβαίνουν, με διάφορους τρόπους, και αέρια άλλα από το αναλυόμενο. Θετική παρεμβολή εμφανίζεται στα όργανα NDIR και PMD όπου το παρεμβαίνον αέριο παρέχει το ίδιο αποτέλεσμα με το μετρούμενο αέριο, σε μικρότερο όμως βαθμό. Αρνητική παρεμβολή εμφανίζεται σε όργανα NDIR από το παρεμβαίνον αέριο που διευρύνει τη ζώνη απορρόφησης του μετρούμενου αερίου και σε όργανα CLD από το παρεμβαίνον αέριο που αποσβένει την ακτινοβολία. Οι έλεγχοι παρεμβολής στα τμήματα 1.10.1 και 1.10.2 πρέπει να εκτελούνται πριν από την αρχική χρήση του αναλύτη και μετά από μεγάλα διαστήματα εργασίας, τουλάχιστον όμως μια φορά το χρόνο.

1.10.1. Έλεγχος παρεμβολής σε αναλύτη CO

Το νερό και το CO₂ μπορούν να επηρεάσουν την απόδοση της συσκευής αναλύσεως CO₂. Έτσι, αέριο βαθμονόμησης CO₂ με συγκέντρωση 80 έως 100 % της πλήρους κλίμακας της μέγιστης κλίμακας λειτουργίας που χρησιμοποιείται κατά τη δοκιμασία διαβιβάζεται μέσα από νερό σε θερμοκρασία δωματίου και καταγράφεται η απόκριση της συσκευής. Η απόκριση της συσκευής δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη από το 1 % της πλήρους κλίμακας για περιοχές ίσες ή πάνω από 300 ppm ή περισσότερο από 3 ppm για περιοχές κάτω από 300 ppm.

1.10.2. Έλεγχοι απόσβεσης αναλύτη NO_x

Τα δύο αέρια που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τις συσκευές αναλύσεως CLD (και HCLD) είναι το CO₂ και οι υδρατμοί. Οι αποσβεστικές αποκρίσεις των αερίων αυτών είναι ανάλογες προς τις συγκεντρώσεις τους και, κατά συνέπεια, απαιτούνται τεχνικές δοκιμής για τον προσδιορισμό της απόσβεσης στις πιο υψηλές συγκεντρώσεις που αναμένεται να ανακύψουν κατά τη δοκιμασία.

1.10.2.1. Έλεγχος απόσβεσης CO₂

Αέριο βαθμονόμησης CO₂ με συγκέντρωση 80 έως 100 % της πλήρους κλίμακας της μέγιστης κλίμακας εργασίας διοχετεύεται διαμέσου της συσκευής NDIR και καταγράφεται ως A η τιμή του CO₂. Κατόπιν αραιώνεται περίπου στο 50 % με αέριο βαθμονόμησης NO και διοχετεύεται διαμέσου του NDIR και (H)-CLD ενώ οι τιμές του CO₂ και NO καταγράφονται ως B και C, αντίστοιχα. Διακόπτεται το CO₂ και αφήνεται να διέρχεται μόνο το NO διαμέσου του (H)CLD, η δε τιμή του NO καταγράφεται ως Δ.

Η απόσβεση, η οποία δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη του 3 % της πλήρους κλίμακας, υπολογίζεται ως εξής:

$$\% \text{ CO}_2 \text{ απόσβ.} = \left[1 - \left(\frac{(C \times A)}{(D \times A) - (D \times B)} \right) \right] \times 100$$

Όπου:

A = συγκέντρωση μη αραιωμένου CO₂ μετρούμενη με NDIR %

B = συγκέντρωση αραιωμένου CO₂ μετρούμενη με NDIR %

C = συγκέντρωση αραιωμένου NO μετρούμενη με CLD ppm

D = συγκέντρωση μη αραιωμένου NO μετρούμενη με CLD ppm

Μπορούν να χρησιμοποιούνται και άλλες μέθοδοι αραιώσης και ποσοτικού προσδιορισμού τιμών αερίων βαθμονόμησης CO₂ και NO, όπως δυναμική/στατική ανάμιξη.

1.10.2.2. Έλεγχος απόσβεσης νερού

Ο έλεγχος αυτός εφαρμόζεται μόνο για μετρήσεις συγκεντρώσεων ένυδρων αερίων. Στον υπολογισμό της απόσβεσης νερού πρέπει να λαμβάνεται υπόψη τυχόν αραιώση του αερίου βαθμονόμησης NO με υδρατμούς και κλιμάκωση της συγκέντρωσης υδρατμών του μείγματος σε σχέση με την αναμενόμενη κατά την δοκιμή.

Αέριο βαθμονόμησης NO με συγκέντρωση 80 έως 100 % της πλήρους κλίμακας στην κανονική περιοχή εργασίας διοχετεύεται διαμέσου του (H)CLD και η τιμή του NO καταγράφεται ως D. Το NO διοχετεύεται διαμέσου νερού σε θερμοκρασία δωματίου και εν συνεχεία διαμέσου του (H)CLD, η δε τιμή του NO καταγράφεται ως C. Προσδιορίζεται η θερμοκρασία του νερού και καταγράφεται ως F. Προσδιορίζεται και καταγράφεται ως G η τάση κορεσμένων ατμών του μείγματος που αντιστοιχεί στη θερμοκρασία F του νερού. Η συγκέντρωση των υδρατμών (%) του μείγματος υπολογίζεται με τον τύπο:

$$H = 100 \times \left(\frac{G}{P_B} \right)$$

και καταγράφεται ως H. Η αναμενόμενη συγκέντρωση του αραιωμένου αερίου βαθμονόμησης NO (σε υδρατμούς) υπολογίζεται ως εξής:

$$D_e = D \times \left(1 - \frac{H}{100} \right)$$

και καταγράφεται ως D_e.

Η απόσβεση του νερού δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη του 3 % και υπολογίζεται ως εξής:

$$\% \text{ H}_2\text{O απόσπ.} = 100 \times \left(\frac{D_e - C}{D_e} \right) \times \left(\frac{H_m}{H} \right)$$

Όρογ:

D_e = αναμενόμενη συγκέντρωση αραιωμένου NO (ppm)

C = συγκέντρωση αραιωμένου NO (ppm)

H_m = μέγιστη συγκέντρωση υδρατμών

H = πραγματική συγκέντρωση υδρατμών (%)

Σημείωση: Είναι σημαντικό το αέριο βαθμονόμησης NO να περιέχει την ελάχιστη συγκέντρωση NO₂ για τον έλεγχο αυτό, αφού στους υπολογισμούς της απόσβεσης δεν ελήφθη υπόψη η απορρόφηση του NO₂ στο νερό.

1.10.3. Παρεμβολή στον αναλύτη O₂

Η απόκριση αναλύτη PMD που προκαλείται από αέρια διάφορα του οξυγόνου είναι συγκριτικά ασθενής. Τα ισοδύναμα οξυγόνου των συνήθων συστατικών καυσαερίων εμφανίζονται στον πίνακα.

Ισοδύναμα οξυγόνου

Αέριο	Ισοδύναμο O ₂ %
Διοξείδιο άνθρακα (CO ₂)	- 0,623
Μονοξείδιο άνθρακα (CO)	- 0,354
Οξείδιο αζώτου (NO)	+ 44,4
Διοξείδιο αζώτου (NO ₂)	+ 28,7
Νερό (H ₂ O)	- 0,381

Η παρατηρούμενη συγκέντρωση οξυγόνου πρέπει να διορθώνεται με τον ακόλουθο τύπο, προκειμένου να υπάρξουν μετρήσεις υψηλής ακριβείας:

$$\text{Παρεμβολή} = \frac{(\text{Ισοδύναμο } \% \text{ O}_2 \times \text{Παρ. συγκ.})}{100}$$

1.11. Διαστήματα μεταξύ διακριβώσεων

Οι συσκευές αναλύσεως πρέπει να διακριβώνονται σύμφωνα με το τμήμα 1.5 τουλάχιστον κάθε τρεις μήνες ή όποτε γίνεται κάποια διόρθωση ή αλλαγή συστήματος που θα μπορούσε να επηρεάσει τη διακρίβωση.

Προσάρτημα 3

1. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

1.1. Αξιολόγηση αέριων εκπομπών

Για την αξιολόγηση των αέριων εκπομπών, λαμβάνεται ο μέσος όρος των ενδείξεων των τελευταίων 120 τουλάχιστον δευτερολέπτων κάθε φάσης λειτουργίας και προσδιορίζονται οι μέσες συγκεντρώσεις (conc) HC, CO, NO_x και CO₂ κατά την διάρκεια κάθε φάσης λειτουργίας, από τους μέσους όρους των ενδείξεων και τα αντίστοιχα δεδομένα διακριβώσεως. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί και διαφορετικός τρόπος καταγραφής εάν με αυτόν εξασφαλιστεί η απόκτηση ισοδύναμων δεδομένων.

Οι μέσες συγκεντρώσεις του περιβάλλοντος (conc_d) μπορούν να προσδιοριστούν από τις ενδείξεις μέσω σάκων του αέρα αραιώσεως ή από τις ενδείξεις συνεχούς μέτρησης (όχι από σάκο) του περιβάλλοντος και τα αντίστοιχα δεδομένα διακριβώσεως.

1.2. Υπολογισμός των αέριων εκπομπών

Τα τελικά αποτελέσματα των δοκιμών προκύπτουν μέσω των ακόλουθων σταδίων.

1.2.1. Διόρθωση για ξηρή/υγρή βάση (dry/wet)

Η μετρούμενη συγκέντρωση, εφόσον δεν έχει ήδη μετρηθεί σε υγρή βάση, μετατρέπεται σε υγρή βάση:

$$\text{conc (wet)} = k_w \times \text{conc (dry)}$$

Για τα πρωτογενή καυσάεiria:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

Όπου α είναι ο λόγος υδρογόνου προς άνθρακα στο καύσιμο.

Η συγκέντρωση H₂ στα καυσάεiria υπολογίζεται από τον τύπο:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

Ο συντελεστής k_{w2} υπολογίζεται από τον τύπο:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

όπου H_a απόλυτη υγρασία του αέρα εισαγωγής σε g νερού ανά kg ξηρού αέρα.

Για τα αραιωμένα καυσάεiria:

Για τη μέτρηση CO₂ σε υγρή βάση:

$$k_w = k_{w,e,1} = \left(1 - \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [wet]}}{200} \right) - k_{w1}$$

Η, για τη μέτρηση CO₂ σε ξηρή βάση:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}}{200}} \right)$$

Όπου α είναι ο λόγος υδρογόνου προς άνθρακα στο καύσιμο.

Ο συντελεστής k_{w1} υπολογίζεται από τις ακόλουθες εξισώσεις:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

Όπου:

H_d = απόλυτη υγρασία του αέρα αραιώσεως σε g νερού ανά kg ξηρού αέρα

H_a = απόλυτη υγρασία του αέρα εισαγωγής σε g νερού ανά kg ξηρού αέρα

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

Για τον αέρα αραιώσεως:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

Ο συντελεστής k_{w1} υπολογίζεται από τις ακόλουθες εξισώσεις:

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

Όπου:

H_d = απόλυτη υγρασία του αέρα αραιώσεως σε g νερού ανά kg ξηρού αέρα

H_a = απόλυτη υγρασία του αέρα εισαγωγής σε g νερού ανά kg ξηρού αέρα

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

Για τον αέρα εισαγωγής (εάν είναι διαφορετικός από τον αέρα αραιώσεως):

$$k_{w,a} = 1 - k_{w2}$$

Ο συντελεστής k_{w2} υπολογίζεται από την ακόλουθη εξίσωση:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

όπου H_a απόλυτη υγρασία του αέρα εισαγωγής σε g νερού ανά kg ξηρού αέρα.

1.2.2. Διόρθωση υγρασίας για τα NO_x

Δεδομένου ότι οι εκπομπές NO_x εξαρτώνται από τις συνθήκες του αέρα του περιβάλλοντος, η συγκέντρωση NO_x πρέπει να πολλαπλασιάζεται επί τον συντελεστή K_H στον οποίο λαμβάνεται υπόψη η υγρασία:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2 \quad (\text{για 4χρονους κινητήρες})$$

$$K_H = 1 \quad (\text{για 2χρονους κινητήρες})$$

όπου H_a απόλυτη υγρασία του αέρα εισαγωγής σε g νερού ανά kg ξηρού αέρα.

1.2.3. Υπολογισμός ρυθμού ροής μάζας εκπομπών

Οι ρυθμοί ροής μάζας εκπομπών Gas_{mass} (g/h) για κάθε φάση λειτουργίας υπολογίζονται ως εξής:

α) Για τα πρωτογενή καυσάεiria (¹):

$$Gas_{mass} = \frac{MW_{Gas}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{ \% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR} \} + \% CO [wet] + \% HC [wet]} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

Όπου:

G_{FUEL} (kg/h) είναι ο ρυθμός ροής της μάζας του καυσίμου,

MW_{Gas} (kg/kmole) είναι το μοριακό βάρος του επιμέρους αερίου που αναφέρεται στον πίνακα 1

Πίνακας 1

Μοριακά βάρη

Αέριο	MW_{Gas} (kg/kmole)
NO_x	46,01
CO	28,01
HC	$MW_{HC} = MW_{FUEL}$
CO_2	44,01

— $MW_{FUEL} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 + \beta \times 15,9994$ (kg/kmole) είναι το μοριακό βάρος καυσίμου με α το λόγο υδρογόνου προς άνθρακα και β το λόγο οξυγόνου προς άνθρακα του καυσίμου (²).

— CO_{2AIR} είναι η συγκέντρωση CO_2 στον αέρα εισαγωγής (η οποία υποτίθεται ότι είναι ίση με 0,04 %, εφόσον δεν μετρηθεί).

β) Για τα αραιωμένα καυσάεiria (³):

$$Gas_{mass} = u \times conc_c \times G_{TOTW}$$

Όπου

— G_{TOTW} (kg/h) είναι ο ρυθμός ροής μάζας αραιωμένων καυσαερίων σε υγρή βάση ο οποίος, όταν χρησιμοποιείται σύστημα αραιώσεως πλήρους ροής, προσδιορίζεται σύμφωνα με το Παράρτημα III, προσάρτημα 1, τμήμα 1.2.4,

— $conc_c$ είναι η διορθωμένη συγκέντρωση του περιβάλλοντος:

$$conc_c = conc - conc_d \times (1 - 1/DF)$$

με

$$DF = \frac{13,4}{\% conc_{CO_2} + (ppm conc_{CO} + ppm conc_{HC}) \times 10^{-4}}$$

Ο συντελεστής u εμφανίζεται στον πίνακα 2.

Πίνακας 2

Τιμές συντελεστή u

Αέριο	u	$conc$
NO_x	0,001587	ppm
CO	0,000966	ppm
HC	0,000479	ppm
CO_2	15,19	%

(¹) Στην περίπτωση των N_x , η συγκέντρωση πρέπει να πολλαπλασιάζεται επί τον συντελεστή διόρθωσης υγρασίας K_H (συντελεστής διόρθωσης υγρασίας για τα NO_x).

(²) Στο ISO 8178-1 παρουσιάζεται ένας πληρέστερος τύπος του μοριακού βάρους καυσίμου (τύπος 50 του κεφαλαίου 13.5.1 β). Στον τύπο λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον ο λόγος υδρογόνου προς άνθρακα και οξυγόνου προς άνθρακα, αλλά και άλλα πιθανά συστατικά του καυσίμου όπως το θείο και το άζωτο. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι κινητήρες ΑΣπ της οδηγίας δοκιμάζονται με βενζίνη (αναφερόμενη ως καύσιμο αναφοράς στο Παράρτημα V) που περιέχει συνήθως μόνον άνθρακα και υδρογόνο, χρησιμοποιείται ο απλουστευμένος τύπος.

(³) Στην περίπτωση των NO_x , η συγκέντρωση πρέπει να πολλαπλασιάζεται επί τον συντελεστή διόρθωσης υγρασίας K_H (συντελεστής διόρθωσης υγρασίας για τα NO_x).

Οι τιμές του συντελεστή μ βασίζονται σε ένα μοριακό βάρος των αραιωμένων καυσαερίων ίσο με 29 (kg/kmole)· η τιμή του μ για τους HC βασίζεται σε ένα μέσο λόγο άνθρακα προς υδρογόνο της τάξης του 1:1,85.

1.2.4. Υπολογισμός ειδικών εκπομπών

Η ειδική εκπομπή (g/kWh) πρέπει να υπολογίζεται για όλα τα μεμονωμένα συστατικά με τον τύπο:

$$\text{Μεμονωμ. αέρ.} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Όπου $P_i = P_{M,i} + P_{AE,i}$

Όταν κατά τη δοκιμή υπάρχουν προσαρμοσμένα βοηθητικά εξαρτήματα, όπως ανεμιστήρας ή φυσητήρας ψύξεως, η απορροφούμενη ισχύς προστίθεται στα αποτελέσματα εκτός από την περίπτωση κινητήρων στους οποίους τα εξαρτήματα αυτά αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του κινητήρα. Η ισχύς του ανεμιστήρα ή του φυσητήρα προσδιορίζεται στις ταχύτητες που χρησιμοποιούνται για τις δοκιμές είτε με υπολογισμό βάσει των τυπικών χαρακτηριστικών, είτε με πρακτικές δοκιμές (προσάρτημα 3 του Παραρτήματος VII).

Οι παράγοντες στάθμησης και ο αριθμός των n φάσεων που χρησιμοποιούνται στον ανωτέρω υπολογισμό εμφανίζονται στο Παράρτημα IV, Τμήμα 3.5.1.1.

2. ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

2.1. Δεδομένα πρωτογενών καυσαερίων από 4-χρονο κινητήρα ΑΣπ

Κάνοντας χρήση των πειραματικών δεδομένων (Πίνακας 3), πραγματοποιούνται υπολογισμοί πρώτα για τη φάση 1, οι οποίοι κατόπιν επεκτείνονται σε άλλες φάσεις της δοκιμής χρησιμοποιώντας την ίδια διαδικασία.

Πίνακας 3

Πειραματικά δεδομένα 4-χρονου κινητήρα ΑΣπ

Φάση		1	2	3	4	5	6
Ταχύτητα κινητήρα	m ⁻¹	2 550	2 550	2 550	2 550	2 550	1 480
Ισχύς	kW	9,96	7,5	4,88	2,36	0,94	0
Φορτίο %	%	100	75	50	25	10	0
Συντελεστές στάθμησης	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Βαρομετρική πίεση	kPa	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0
Θερμοκρασία αέρα	°C	20,5	21,3	22,4	22,4	20,7	21,7
Σχετική υγρασία αέρα	%	38,0	38,0	38,0	37,0	37,0	38,0
Απόλυτη υγρασία αέρα	g _{H2O} /kg _{air}	5,696	5,986	6,406	6,236	5,614	6,136
CO ξηρή βάση	ppm	60 995	40 725	34 646	41 976	68 207	37 439
NO _x υγρή βάση	ppm	726	1 541	1 328	377	127	85
HC υγρή βάση	ppmC1	1 461	1 308	1 401	2 073	3 024	9 390
CO ₂ ξηρή βάση	% Vol.	11,4098	12,691	13,058	12,566	10,822	9,516
Ροή μάζας καυσίμου	kg/h	2,985	2,047	1,654	1,183	1,056	0,429
Λόγος H/C καυσίμου α	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
Λόγος O/C καυσίμου β		0	0	0	0	0	0

2.1.1. Συντελεστής διόρθωσης ξηρού/υγρού k_w

Ο συντελεστής διόρθωσης ξηρού/υγρού k_w για τη μετατροπή μετρήσεων ξηρού CO και CO₂ σε υγρή βάση υπολογίζεται με τον ακόλουθο τύπο:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

Όπου:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

και:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 6,0995 \times (6,0995 + 11,4098)}{6,0995 + (3 \times 11,4098)} = 2,450 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 5,696}{1\,000 + (1,608 \times 5,696)} = 0,009$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (6,0995 + 11,4098) - 0,01 \times 2,450 + 0,009} = 0,872$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 60\,995 \times 0,872 = 53\,198 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 11,410 \times 0,872 = 9,951 \% \text{ Vol.}$$

Πίνακας 4

Τιμές CO και CO₂ σε υγρή βάση ανάλογα με διάφορες φάσεις δοκιμής

Φάση		1	2	3	4	5	6
H ₂ ξηρή βάση	%	2,450	1,499	1,242	1,554	2,834	1,422
k_{w2}	—	0,009	0,010	0,010	0,010	0,009	0,010
k_w	—	0,872	0,870	0,869	0,870	0,874	0,894
CO υγρή βάση	ppm	53 198	35 424	30 111	36 518	59 631	33 481
CO ₂ υγρή βάση	%	9,951	11,039	11,348	10,932	9,461	8,510

2.1.2. Εκπομπές HC

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

Όπου:

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,876$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,1461 \times 2,985 \times 1\,000 = 28,361 \text{ g/h}$$

Πίνακας 5

Εκπομπές HC (g/h) ανάλογα με διάφορες φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578

2.1.3. Εκπομπές NO_xΚατ' αρχήν, πρέπει να υπολογίζεται ο συντελεστής διόρθωσης υγρασίας K_H των εκπομπών NO_x:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 5,696 - 0,862 \times 10^{-3} \times (5,696)^2 = 0,850$$

Πίνακας 6

Συντελεστής διόρθωσης υγρασίας K_H εκπομπών NO_x σε διάφορες φάσεις

Φάση	1	2	3	4	5	6
K _H	0,850	0,860	0,874	0,868	0,847	0,865

Κατόπιν υπολογίζεται η NO_{xmass} (g/h):

$$NO_{xmass} = \frac{MW_{NO_x}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times K_H \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$NO_{xmass} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,073 \times 0,85 \times 2,985 \times 1\,000 = 39,717 \text{ g/h}$$

Πίνακας 7

Εκπομπές NO_x (g/h) ανάλογα με τις διάφορες φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2	3	4	5	6
NO _{xmass}	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820

2.1.4. Εκπομπές CO

$$CO_{mass} = \frac{MW_{CO}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\,000 = 6\,126,806 \text{ g/h}$$

Πίνακας 8

Εκπομπές CO (g/h) ανάλογα με διάφορες φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2	3	4	5	6
CO _{mass}	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285

2.1.5. Εκπομπές CO₂

$$CO_{2mass} = \frac{MW_{CO_2}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\,000 = 6\,126,806 \text{ g/h}$$

Πίνακας 9
Εκπομπές CO₂ (g/h) ανάλογα με διάφορες φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2	3	4	5	6
CO _{2mass}	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648

2.1.6. Ειδικές εκπομπές

Η ειδική εκπομπή (g/kWh) πρέπει να υπολογίζεται για όλα τα μεμονωμένα συστατικά με τον τύπο:

$$\text{Μεμονωμ. αέρ.} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Πίνακας 10
Εκπομπές (g/h) και συντελεστές στάθμισης ανάλογα με τις φάσεις δοκιμής

Φάση		1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	g/h	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578
NO _{xmass}	g/h	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820
CO _{mass}	g/h	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285
CO _{2mass}	g/h	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648
Ισχύς P _I	KW	9,96	7,50	4,88	2,36	0,94	0
Συντελεστές στάθμισης WF _I	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$\text{HC} = \frac{28,361 \times 0,090 + 18,248 \times 0,200 + 16,026 \times 0,290 + 16,625 \times 0,300 + 20,357 \times 0,070 + 31,578 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,11 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{39,717 \times 0,090 + 61,291 \times 0,200 + 44,013 \times 0,290 + 8,703 \times 0,300 + 2,401 \times 0,070 + 0,820 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 6,85 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{2 084,59 \times 0,090 + 997,64 \times 0,200 + 695,28 \times 0,290 + 591,18 \times 0,300 + 810,33 \times 0,070 + 227,29 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 181,93 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{6 126,81 \times 0,090 + 4 884,74 \times 0,200 + 4 117,20 \times 0,290 + 2 780,66 \times 0,300 + 2 020,06 \times 0,070 + 907,65 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 816,36 \text{ g/kWh}$$

2.2. Δεδομένα πρωτογενών καυσαιρίων από 2-χρονο κινητήρα ΑΣπ

Κάνοντας χρήση των πειραματικών δεδομένων (Πίνακας 11), πραγματοποιούνται υπολογισμοί πρώτα για τη φάση 1, οι οποίοι κατόπιν επεκτείνονται σε άλλες φάσεις της δοκιμής χρησιμοποιώντας την ίδια διαδικασία.

Πίνακας 11
Πειραματικά δεδομένα 2-χρονου κινητήρα ΑΣπ

Φάση		1	2
Ταχύτητα κινητήρα	m ⁻¹	9 500	2 800
Ισχύς	kW	2,31	0
Φορτίο %	%	100	0
Συντελεστές στάθμισης	—	0,9	0,1
Βαρομετρική πίεση	kPa	100,3	100,3
Θερμοκρασία αέρα	°C	25,4	25
Σχετική υγρασία αέρα	%	38,0	38,0
Απόλυτη υγρασία αέρα	g _{H2O} /kg _{air}	7,742	7,558
CO ξηρή βάση	ppm	37 086	16 150

Φάση		1	2
NO _x υγρή βάση	ppm	183	15
HC υγρή βάση	ppmC1	14 220	13 179
CO ₂ ξηρή βάση	% Vol.	11,986	11,446
Ροή μάζας καυσίμου	kg/h	1,195	0,089
Λόγος H/C καυσίμου α	—	1,85	1,85
Λόγος O/C καυσίμου β	—	0	0

2.2.1. Συντελεστής διόρθωσης ξηρού/υγρού k_w

Ο συντελεστής διόρθωσης ξηρού/υγρού k_w για τη μετατροπή μετρήσεων ξηρού CO και CO₂ σε υγρή βάση υπολογίζεται με τον ακόλουθο τύπο:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

Όπου:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 3,7086 \times (3,7086 + 11,986)}{3,7086 + (3 \times 11,986)} = 1,357 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 7,742}{1\,000 + (1,608 \times 7,742)} = 0,012$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (3,7086 + 11,986) - 0,01 \times 1,357 + 0,012} = 0,874$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 37\,086 \times 0,874 = 32\,420 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 11,986 \times 0,874 = 10,478 \%$$

Πίνακας 12

Τιμές CO και CO₂ σε υγρή βάση ανάλογα με διάφορες φάσεις δοκιμής

Φάση		1	2
H ₂ ξηρή βάση	%	1,357	0,543
k_{w2}	—	0,012	0,012
k_w	—	0,874	0,887
CO υγρή βάση	ppm	32 420	14 325
CO ₂ υγρή βάση	%	10,478	10,153

2.2.2. Εκπομπές HC

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

Όπου:

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,976$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 1,422 \times 1,195 \times 1\,000 = 112,520 \text{ g/h}$$

Πίνακας 13

Εκπομπές HC (g/h) ανάλογα με φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2
HC _{mass}	112,520	9,119

2.2.3. Εκπομπές NO_x

Ο συντελεστής K_H για τη διόρθωση των εκπομπών NO_x είναι ίσος με 1 για τους δίχρονους κινητήρες:

$$NO_{xmass} = \frac{MW_{NO_x}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times K_H \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$NO_{xmass} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 0,0183 \times 1 \times 1,195 \times 1\,000 = 4,800 \text{ g/h}$$

Πίνακας 14

Εκπομπές NO_x (g/h) ανάλογα με φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2
NO _{xmass}	4,800	0,034

2.2.4. Εκπομπές CO

$$CO_{mass} = \frac{MW_{CO}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$CO_{mass} = \frac{28,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 3,2420 \times 1,195 \times 1\,000 = 517,851 \text{ g/h}$$

Πίνακας 15

Εκπομπές CO (g/h) ανάλογα με φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2
CO _{mass}	517,851	20,007

2.2.5. Εκπομπές CO₂

$$CO_{2mass} = \frac{MW_{CO_2}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 10,478 \times 1,195 \times 1\,000 = 2\,629,658 \text{ g/h}$$

Πίνακας 16

Εκπομπές CO₂ (g/h) ανάλογα με φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2
CO _{2mass}	2 629,658	222,799

2.2.6. Ειδικές εκπομπές

Η ειδική εκπομπή (g/kWh) υπολογίζεται για όλα τα μεμονωμένα συστατικά με τον ακόλουθο τρόπο:

$$\text{Μεμονωμ. αέρ.} = \frac{\sum_{i=1}^n (Gas_{mass_i} \times WF_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times WF_i)}$$

Πίνακας 17

Εκπομπές (g/h) και συντελεστές στάθμισης σε δύο φάσεις δοκιμής

Φάση		1	2
HC _{mass}	g/h	112,520	9,119
NO _{xmass}	g/h	4,800	0,034
CO _{mass}	g/h	517,851	20,007
CO _{2mass}	g/h	2 629,658	222,799
Ισχύς P _{II}	kW	2,31	0
Συντελεστές στάθμισης WF _i	—	0,85	0,15

$$HC = \frac{112,52 \times 0,85 + 9,119 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 49,4 \text{ g/kWh}$$

$$NO_x = \frac{4,800 \times 0,85 + 0,034 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 2,08 \text{ g/kWh}$$

$$CO = \frac{517,851 \times 0,85 + 20,007 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 225,71 \text{ g/kWh}$$

$$CO_2 = \frac{2\,629,658 \times 0,85 + 222,799 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 1\,155,4 \text{ g/kWh}$$

2.3. Δεδομένα αραιωμένων καυσαερίων από 4-χρονο κινητήρα ΑΣπ

Όσον αφορά τα πειραματικά δεδομένα (Πίνακας 18), πραγματοποιούνται υπολογισμοί κατ' αρχήν για τη φάση 1, οι οποίοι κατόπιν επεκτείνονται σε άλλες φάσεις της δοκιμής χρησιμοποιώντας την ίδια διαδικασία.

Πίνακας 18

Πειραματικά δεδομένα 4-χρονου κινητήρα ΑΣπ

Φάση		1	2	3	4	5	6
Ταχύτητα κινητήρα	min ⁻¹	3 060	3 060	3 060	3 060	3 060	2 100
Ισχύς	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Φορτίο %	%	100	75	50	25	10	0
Συντελεστές στάθμισης	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Βαρομετρική πίεση	kPa	980	980	980	980	980	980
Θερμοκρασία αέρα εισαγωγής (°)	°C	25,3	25,1	24,5	23,7	23,5	22,6
Σχετική υγρασία αέρα εισαγωγής (°)	%	19,8	19,8	20,6	21,5	21,9	23,2
Απόλυτη υγρασία αέρα εισαγωγής (°)	g _{H2O} /kg _{air}	4,08	4,03	4,05	4,03	4,05	4,06
CO ξηρή βάση	ppm	3 681	3 465	2 541	2 365	3 086	1 817
NO _x υγρή βάση	ppm	85,4	49,2	24,3	5,8	2,9	1,2
HC υγρή βάση	ppmC1	91	92	77	78	119	186
CO ₂ ξηρή βάση	% Vol.	1,038	0,814	0,649	0,457	0,330	0,208
CO ξηρή βάση (περιβάλλον)	ppm	3	3	3	2	2	3
NO _x υγρή βάση (περιβάλλον)	ppm	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
HC υγρή βάση (περιβάλλον)	ppmC1	6	6	5	6	6	4
CO ₂ ξηρή βάση (περιβάλλον)	% Vol.	0,042	0,041	0,041	0,040	0,040	0,040

Φάση		1	2	3	4	5	6
Ροή μάζας αραιωμένων καυσαερίων G_{TOTW}	kg/h	625,722	627,171	623,549	630,792	627,895	561,267
Λόγος H/C καυσίμου	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
O/C καυσίμου β		0	0	0	0	0	0

(¹) Οι συνθήκες του αέρος αέρωσης είναι ίδιες με τις συνθήκες αναρρόφησης του αέρος.

2.3.1. Συντελεστής διόρθωσης ξηρού/υγρού k_w

Ο συντελεστής διόρθωσης ξηρού/υγρού k_w για τη μετατροπή μετρήσεων ξηρού CO και CO₂ σε υγρή βάση υπολογίζεται με τον ακόλουθο τύπο.

Για τα αραιωμένα καυσαέρια:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{CO}_2 [\text{dry}]}{200}} \right)$$

Όπου:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

$$DF = \frac{13,4}{1,038 + (3\,681 + 91) \times 10^{-4}} = 9,465$$

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]}{1\,000 + 1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]} \right) = 0,007$$

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - 0,007)}{1 + \frac{1,85 \times 1,038}{200}} \right) = 0,984$$

$$\text{CO} [\text{wet}] = \text{CO} [\text{dry}] \times k_w = 3\,681 \times 0,984 = 3\,623 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 [\text{wet}] = \text{CO}_2 [\text{dry}] \times k_w = 1,038 \times 0,984 = 1,0219 \%$$

Πίνακας 19

Τιμές CO και CO₂ σε υγρή βάση για τα αραιωμένα καυσαέρια ανάλογα με φάσεις δοκιμής

Φάση		1	2	3	4	5	6
DF	—	9,465	11,454	14,707	19,100	20,612	32,788
k_{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
k_w	—	0,984	0,986	0,988	0,989	0,991	0,992
CO υγρή βάση	ppm	3 623	3 417	2 510	2 340	3 057	1 802
CO ₂ υγρή βάση	%	1,0219	0,8028	0,6412	0,4524	0,3264	0,2066

Για τον αέρα αραιώσεως:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

Όπου ο συντελεστής k_{w1} είναι ίδιος με εκείνον που υπολογίστηκε ήδη για τα αραιωμένα καυσαέρια.

$$k_{w,d} = 1 - 0,007 = 0,993$$

$$\text{CO} [\text{wet}] = \text{CO} [\text{dry}] \times k_w = 3 \times 0,993 = 3 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 [\text{wet}] = \text{CO}_2 [\text{dry}] \times k_w = 0,042 \times 0,993 = 0,0421 \% \text{ Vol}$$

Πίνακας 20

Τιμές CO και CO₂ σε υγρή βάση για τον αέρα αραιώσεως

Φάση		1	2	3	4	5	6
K _{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
K _w	—	0,993	0,994	0,994	0,994	0,994	0,994
CO υγρή βάση	ppm	3	3	3	2	2	3
CO ₂ υγρή βάση	%	0,0421	0,0405	0,0403	0,0398	0,0394	0,0401

2.3.2. Εκπομπές HC

$$HC_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

Όπου:

u = 0,000478 από τον Πίνακα 2

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 91 - 6 \times (1 - 1/9,465) = 86 \text{ ppm}$$

$$HC_{\text{mass}} = 0,000478 \times 86 \times 625,722 = 25,666 \text{ g/h}$$

Πίνακας 21

Εκπομπές HC (g/h) ανάλογα με φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963

2.3.3. Εκπομπές NO_xΟ συντελεστής K_H για τη διόρθωση των εκπομπών NO_x υπολογίζεται με τον τύπο:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 4,08 - 0,862 \times 10^{-3} \times (4,08)^2 = 0,79$$

Πίνακας 22

Συντελεστής διόρθωσης υγρασίας K_H εκπομπών NO_x ανάλογα με φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2	3	4	5	6
K _H	0,793	0,791	0,791	0,790	0,791	0,792

$$NO_{x\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times K_H \times G_{\text{TOTW}}$$

Όπου:

u = 0,001587 από τον Πίνακα 2

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 85 - 0 \times (1 - 1/9,465) = 85 \text{ ppm}$$

$$NO_{x\text{mass}} = 0,001587 \times 85 \times 0,79 \times 625,722 = 67,168 \text{ g/h}$$

Πίνακας 23

Εκπομπές NO_x (g/h) ανάλογα με φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2	3	4	5	6
NO _{xmass}	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811

2.3.4. Εκπομπές CO₂

$$CO_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

Όπου:

$u = 0,000966$ από τον Πίνακα 2

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 3\,622 - 3 \times (1 - 1/9,465) = 3\,620 \text{ ppm}$$

$$CO_{\text{mass}} = 0,000966 \times 3\,620 \times 625,722 = 2\,188,001 \text{ g/h}$$

Πίνακας 24

Εκπομπές CO (g/h) ανάλογα με φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2	3	4	5	6
CO _{mass}	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435

2.3.5. Εκπομπές CO₂

$$CO_{2\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

Όπου:

$u = 15,19$ από τον Πίνακα 2

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 1,0219 - 0,0421 \times (1 - 1/9,465) = 0,9842 \% \text{ Vol}$$

$$CO_{2\text{mass}} = 15,19 \times 0,9842 \times 625,722 = 9\,354,488 \text{ g/h}$$

Πίνακας 25

Εκπομπές CO₂ (g/h) ανάλογα με διάφορες φάσεις δοκιμής

Φάση	1	2	3	4	5	6
CO _{2mass}	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229

2.3.6. Ειδικές εκπομπές

Η ειδική εκπομπή (g/kWh) πρέπει να υπολογίζεται για όλα τα μεμονωμένα συστατικά με τον τύπο:

$$\text{Μεμονων. αέρ.} = \frac{\sum_{i=1}^n (G_{\text{aer},i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Πίνακας 26

Εκπομπές (g/h) και συντελεστές στάθμισης ανάλογα με διάφορες φάσεις δοκιμής

Φάση		1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	g/h	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963
NO _{xmass}	g/h	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811
CO _{mass}	g/h	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435
CO _{2mass}	g/h	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229
Ισχύς P _i	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Συντελεστές στάθμισης WF _i	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$HC = \frac{25,666 \times 0,090 + 25,993 \times 0,200 + 21,607 \times 0,290 + 21,850 \times 0,300 + 34,074 \times 0,070 + 48,963 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,12 \text{ g/kWh}$$

$$NO_x = \frac{67,168 \times 0,090 + 38,721 \times 0,200 + 19,012 \times 0,290 + 4,621 \times 0,300 + 2,319 \times 0,070 + 0,811 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 3,42 \text{ g/kWh}$$

$$CO = \frac{2\,188,001 \times 0,090 + 2\,068,760 \times 0,200 + 1\,510,187 \times 0,290 + 1\,424,792 \times 0,300 + 853,109 \times 0,070 + 975,435 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 271,15 \text{ g/kWh}$$

$$CO_2 = \frac{9\,354,488 \times 0,090 + 7\,295,794 \times 0,200 + 5\,717,531 \times 0,290 + 3\,973,503 \times 0,300 + 2\,756,113 \times 0,070 + 1\,430,229 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 887,53 \text{ g/kWh}$$

Προσάρτημα 4

1. ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ

Το παρόν προσάρτημα εφαρμόζεται αποκλειστικά για τους κινητήρες ΑΣπ στο στάδιο II.

- 1.1. Τα πρότυπα εκπομπών καυσαερίων που προβλέπονται στο Παράρτημα I, Τμήμα 4.2 για τους κινητήρες στο στάδιο II έχουν εφαρμογή στις εκπομπές των κινητήρων για την περίοδο διατηρησιμότητας εκπομπών ΠΔΕ, όπως καθορίζεται σύμφωνα με το παρόν προσάρτημα.
- 1.2. Για όλους τους κινητήρες στο στάδιο II, εάν, όταν υποβάλλονται με ορθό τρόπο σε δοκιμή σύμφωνα με τις διαδικασίες της παρούσας οδηγίας, όλοι οι υπό δοκιμή κινητήρες που αντιπροσωπεύουν μια σειρά κινητήρων εμφανίζει εκπομπές οι οποίες, αφού πολλαπλασιαστούν επί το συντελεστή επιδείνωσης που καθορίζεται στο παρόν, είναι χαμηλότερες ή ίσες με κάθε πρότυπο εκπομπών του σταδίου II (όριο εκπομπών σειράς (ΟΕΣ), όπου εφαρμόζεται) για μια δεδομένη κλάση κινητήρων, η εν λόγω σειρά θα θεωρείται ότι συμμορφώνεται με τα πρότυπα εκπομπών για την εν λόγω κλάση κινητήρων. Εάν οποιοσδήποτε από τους υπό δοκιμή κινητήρες που αντιπροσωπεύουν μια σειρά κινητήρων εμφανίζει εκπομπές οι οποίες, αφού πολλαπλασιαστούν επί το συντελεστή επιδείνωσης που καθορίζεται στο παρόν Προσάρτημα, είναι υψηλότερες από οποιοδήποτε χωριστό πρότυπο εκπομπών (ΟΕΣ, όπου εφαρμόζεται) για μια δεδομένη κλάση κινητήρων, η σειρά αυτή θεωρείται ως μη συμμορφούμενη με τα πρότυπα εκπομπών για αυτή την κλάση κινητήρων.
- 1.3. Οι μικροί κατασκευαστές κινητήρων μπορούν, με δική τους επιλογή, να λαμβάνουν συντελεστές επιδείνωσης για HC + NO_x και CO από τους πίνακες 1 ή 2 του παρόντος τμήματος, ή να υπολογίζουν τους συντελεστές επιδείνωσης για HC + NO_x και CO σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο τμήμα 1.3.1. Στην περίπτωση τεχνολογιών που δεν περιλαμβάνονται στους πίνακες 1 και 2 του παρόντος τμήματος, ο κατασκευαστής μπορεί να χρησιμοποιεί τη μέθοδο που περιγράφεται στο τμήμα 1.4 του παρόντος προσαρτήματος.

Πίνακας 1

Δεδομένοι συντελεστές επιδείνωσης για εκπομπές HC + NO_x φορητών κινητήρων για μικρούς κατασκευαστές

Κλάση κινητήρων	Δίχρονοι κινητήρες		Τετράχρονοι κινητήρες		Κινητήρες με μετεπεξεργασία
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SH:1	1,1	1,1	1,5	1,1	Οι DF πρέπει να υπολογίζονται χρησιμοποιώντας τον τύπο της παραγράφου 1.3.1
SH:2	1,1	1,1	1,5	1,1	
SH:3	1,1	1,1	1,5	1,1	

Πίνακας 2

Δεδομένοι συντελεστές επιδείνωσης για εκπομπές HC + NO_x μη φορητών κινητήρων για μικρούς κατασκευαστές

Κλάση κινητήρων	Κινητήρες με πλευρικές βαλβίδες		Κινητήρες με άνωθεν βαλβίδες		Κινητήρες με μετεπεξεργασία
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SN:1	2,1	1,1	1,5	1,1	Οι DF πρέπει να υπολογίζονται χρησιμοποιώντας τον τύπο της παραγράφου 1.3.1
SN:2	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:3	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:4	1,6	1,1	1,4	1,1	

- 1.3.1. Τύπος για τον υπολογισμό συντελεστών επιδείνωσης για κινητήρες με μετεπεξεργασία:

$$DF = [(NE * EDF) - (CC * F)] / (NE - CC)$$

Όπου:

DF = συντελεστής επιδείνωσης

NE = επίπεδα εκπομπών καινούργιων κινητήρων πριν από τον καταλύτη (g/kWh)

EDF = συντελεστής επιδείνωσης για κινητήρες χωρίς καταλύτη βάσει του πίνακα 1

CC = ποσό μετατρεπόμενο στο χρονικό σημείο 0 σε g/kWh

F = 0,8 για HC και 0,0 για NO_x για όλες τις κλάσεις κινητήρων

F = 0,8 για CO για όλες τις κλάσεις κινητήρων

- 1.4. Οι κατασκευαστές πρέπει να χρησιμοποιούν ένα δεδομένο ή εξ υπολογισμού DF, αναλόγως, για κάθε υπαγόμενο σε ρύθμιση ρύπο για όλες τις σειρές κινητήρων στο στάδιο II. Οι DF πρέπει να χρησιμοποιούνται για την έγκριση τύπου και τη δοκιμή σειράς παραγωγής.
- 1.4.1. Στην περίπτωση κινητήρων στους οποίους δεν χρησιμοποιούνται δεδομένοι DF από τους πίνακες 1 ή 2 του παρόντος τμήματος, οι DF πρέπει να προσδιορίζονται ως εξής:
 - 1.4.1.1. Σε ένα τουλάχιστον υπό δοκιμή κινητήρα που αντιπροσωπεύει τη διάταξη που επιλέχθηκε ως η πλέον πιθανή να υπερβαίνει τα πρότυπα εκπομπών HC + NO_x, (τα ΟΕΣ, όπου έχουν εφαρμογή) και έχει κατασκευαστεί ως αντιπροσωπευτικό δείγμα των κινητήρων παραγωγής, διεξάγεται (πλήρης) έλεγχος εκπομπών όπως περιγράφεται στην παρούσα οδηγία μετά τον αριθμό ωρών που αντιπροσωπεύει σταθεροποιημένες εκπομπές.
 - 1.4.1.2. Εάν υποβληθούν σε δοκιμή περισσότεροι από ένας κινητήρες, λαμβάνεται ο μέσος όρος των αποτελεσμάτων και στρογγυλοποιείται με δεκαδικό αριθμό, εκφρασμένο με ένα σημαντικό ψηφίο περισσότερο από τα σημαντικά ψηφία που έχει το εφαρμοζόμενο πρότυπο.
 - 1.4.1.3. Έπειτα από υποβολή του κινητήρα σε διαδικασία γήρανσης, διεξάγεται εκ νέου παρόμοια δοκιμή εκπομπών. Η διαδικασία γήρανσης θα πρέπει να σχεδιάζεται έτσι ώστε να μπορεί ο κατασκευαστής να προβλέπει κατάλληλα την αναμενόμενη λόγω χρήσεως επιδείνωση των εκπομπών κατά την περίοδο διατηρησιμότητας του κινητήρα, λαμβάνοντας υπόψη τον τύπο της φθοράς και άλλους μηχανισμούς επιδείνωσης που αναμένονται σε μια συνήθη χρήση από τον καταναλωτή, που μπορούν να επηρεάσουν την απόδοση από πλευράς εκπομπών. Εάν υποβληθούν σε δοκιμή περισσότεροι του ενός κινητήρες, λαμβάνεται ο μέσος όρος των αποτελεσμάτων και στρογγυλοποιείται στον ίδιο αριθμό δεκαδικών ψηφίων που έχει το εφαρμοζόμενο πρότυπο, εκφρασμένος σε ένα πρόσθετο σημαντικό ψηφίο.
 - 1.4.1.4. Οι εκπομπές στο τέλος της περιόδου διατηρησιμότητας (μέσες εκπομπές, εφόσον συντρέχει περίπτωση) για κάθε υπαγόμενο σε ρύθμιση ρύπο διαιρούνται διά των σταθεροποιημένων εκπομπών (μέσες εκπομπές, όπου συντρέχει περίπτωση) και στρογγυλοποιούνται σε δύο σημαντικά ψηφία. Ο προκύπτων αριθμός είναι ο DF, εκτός κι αν είναι μικρότερος από 1,00, οπότε τότε ως DF λαμβάνεται το 1,0.
 - 1.4.1.5. Με επιλογή του κατασκευαστή, μεταξύ του σημείου δοκιμής με σταθεροποιημένες εκπομπές και της περιόδου διατηρησιμότητας εκπομπών, μπορούν να προγραμματιστούν πρόσθετα σημεία δοκιμής εκπομπών. Εάν προγραμματιστούν ενδιάμεσες δοκιμές, τα σημεία δοκιμής πρέπει να είναι ομοιόμορφα κατανομημένα στο χρονικό διάστημα της ΠΔΕ (συν/πλην 2 ώρες), ενώ ένα τέτοιο σημείο δοκιμής πρέπει να είναι στο ήμισυ της πλήρους ΠΔΕ (συν/πλην 2 ώρες).

Για κάθε ρύπο HC + NO_x και CO, πρέπει να διαμορφώνεται βάσει των δεδομένων σημείων ευθεία γραμμή θεωρώντας τον χρόνο της αρχικής δοκιμής ως χρόνο μηδέν και χρησιμοποιώντας τη μέθοδο των ελάχιστων τετραγώνων. Ο συντελεστής επιδείνωσης είναι οι υπολογιζόμενες εκπομπές στο τέλος της περιόδου διατηρησιμότητας διηρημένες διά των υπολογισθεισών εκπομπών σε χρόνο μηδέν.
 - 1.4.1.6. Οι υπολογιζόμενοι συντελεστές επιδείνωσης μπορούν να καλύπτουν σειρές και πέραν εκείνης για την οποία προβλέφθηκαν, εάν ο κατασκευαστής υποβάλει αιτιολογικά στοιχεία αποδεκτά από την εθνική αρχή έγκρισης τύπων πριν από την έγκριση τύπου ότι οι σχετικές σειρές κινητήρων μπορεί λογικά να αναμένεται ότι θα έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά επιδείνωσης εκπομπών με βάση το σχεδιασμό και τη χρησιμοποιούμενη τεχνολογία.

Παρακάτω δίδεται μη εξαντλητικός κατάλογος κατηγοριών σχεδιασμού και τεχνολογίας:

- Συμβατοί δίχρονοι κινητήρες χωρίς σύστημα μετεπεξεργασίας
- Συμβατοί δίχρονοι κινητήρες με κεραμικό καταλύτη του ίδιου δραστικού υλικού και γόμωσης και με τον ίδιο αριθμό κυψελίδων ανά cm²
- Συμβατοί δίχρονοι κινητήρες με μεταλλικό καταλύτη του ίδιου δραστικού υλικού και γόμωσης και με τον ίδιο αριθμό κυψελίδων ανά cm²
- Δίχρονοι κινητήρες με στρωματοποιημένο σύστημα καθαρισμού

- Τετράχρονοι κινητήρες με καταλύτη (όπως ορίζεται ανωτέρω) με την ίδια τεχνολογία βαλβίδων και ταυτόσημο σύστημα λιπάνσεως
- Τετράχρονοι κινητήρες χωρίς καταλύτη με την ίδια τεχνολογία βαλβίδων και ταυτόσημο σύστημα λιπάνσεως

2. ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΓΙΑ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ II

- 2.1. Οι κατασκευαστές πρέπει να δηλώνουν την εφαρμοστέα κατηγορία ΠΔΕ για κάθε σειρά κινητήρων κατά το χρόνο της έγκρισης τύπου. Η κατηγορία αυτή είναι η κατηγορία η οποία πλησιάζει περισσότερο τον αναμενόμενο ωφέλιμο βίο του εξοπλισμού στον οποίο αναμένεται να τοποθετηθούν οι κινητήρες όπως προβλέπεται από τον κατασκευαστή του κινητήρα. Οι κατασκευαστές πρέπει να τηρούν στοιχεία κατάλληλα για την υποστήριξη της επιλογής τους ως προς την κατηγορία ΠΔΕ για κάθε σειρά κινητήρων. Τα δεδομένα αυτά πρέπει να παρέχονται στην αρχή εγκρίσεων κατόπιν αιτήσεως.

- 2.1.1. Για τους φορητούς κινητήρες: Οι κατασκευαστές πρέπει να επιλέγουν κατηγορία ΠΔΕ από τον πίνακα 1.

Πίνακας 1

Κατηγορίες ΠΔΕ για φορητούς κινητήρες (ώρες)

Κατηγορία	1	2	3
Κλάση SH:1	50	125	300
Κλάση SH:2	50	125	300
Κλάση SH:3	50	125	300

- 2.1.2. Για μη φορητούς κινητήρες: Οι κατασκευαστές πρέπει να επιλέγουν κατηγορία ΠΔΕ από τον πίνακα 2.

Πίνακας 2

Κατηγορίες ΠΔΕ για μη φορητούς κινητήρες (ώρες)

Κατηγορία	1	2	3
Κλάση SN:1	50	125	300
Κλάση SN:2	125	250	500
Κλάση SN:3	125	250	500
Κλάση SN:4	250	500	1 000

- 2.1.3. Ο κατασκευαστής πρέπει να πείθει με ικανοποιητικό τρόπο την αρχή εγκρίσεων ότι ο δηλούμενος ωφέλιμος βίος είναι κατάλληλος. Στα στοιχεία υποστήριξης της επιλογής του κατασκευαστή ως προς την κατηγορία ΠΔΕ, για μια δεδομένη σειρά κινητήρων, μπορούν να περιλαμβάνονται, χωρίς η αναφορά αυτή να είναι περιοριστική, τα ακόλουθα:

- Μελέτες για το χρόνο ζωής του εξοπλισμού στον οποίο τοποθετούνται οι υπό συζήτηση κινητήρες.
- Εκθέσεις μηχανικής αξιολόγησης κινητήρων που εγήρασαν στην πράξη και από τις οποίες να διαπιστώνεται είτε η απόδοση του κινητήρα φθίνει σε σημείο τέτοιο ώστε η ωφελιμότητα και/ή αξιοπιστία του να επηρεάζονται σε βαθμό τέτοιο που να απαιτεί επιδιόρθωση ή αντικατάσταση.
- Δελτία και περιόδους εγγύησης.
- Υλικό μάρκετινγκ σχετικό με τη ζωή του κινητήρα.
- Αναφορές βλαβών από πελάτες και
- Μηχανικές αξιολογήσεις της διατηρησιμότητας, σε ώρες, ειδικών τεχνολογιών κινητήρων, υλικών κινητήρων και σχεδίων κινητήρων.»

5) Το Παράρτημα IV γίνεται Παράρτημα V και τροποποιείται ως εξής:

Οι τρέχουσες επικεφαλίδες αντικαθίστανται από τις ακόλουθες:

«ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΚΑΥΣΙΜΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΜΗ ΟΔΙΚΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΑΣυ (1)».

Στον πίνακα στη γραμμή για την «Εξουδετέρωση» λέξη «Ελάχιστο» στη στήλη 2 αντικαθίσταται από τη λέξη «Μέγιστο». Προστίθενται ο ακόλουθος νέος πίνακας και οι ακόλουθες υποσημειώσεις:

«ΚΑΥΣΙΜΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΜΗ ΟΔΙΚΩΝ ΚΙΝΗΤΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΑΣπ

Σημείωση: Το καύσιμο για δίχρονους κινητήρες είναι μίγμα λιπαντικού ελαίου και της κατωτέρω προδιαγραφόμενης βενζίνης. Ο λόγος του μίγματος καυσίμου/ελαίου πρέπει να είναι ο συνιστώμενος από τον κατασκευαστή κατά τα προβλεπόμενα στο Παράρτημα IV, τμήμα 2.7.

Παράμετρος	Μονάδα	Όρια (1)		Μέθοδος δοκιμής	Δημοσίευση
		Ελάχιστο	Μέγιστο		
Αριθ. οκτανίου έρευνας, RON		95,0	—	EN 25164	1993
Αριθ. οκτανίου κινητήρα, MON		85,0	—	EN 25163	1993
Πυκνότητα στους 15 °C	kg/m ³	748	762	ISO 3675	1995
Τάση ατμών Reid	kPa	56,0	60,0	EN 12	1993
Απόσταξη					
— Αρχικό σημείο ζέσεως	°C	24	40	EN-ISO 3405	1988
— Εξάτμιση στους °C	% v/v	49,0	57,0	EN-ISO 3405	1988
— Εξάτμιση στους 150 °C	% v/v	81,0	87,0	EN-ISO 3405	1988
— Τελικό σημείο ζέσεως	°C	190	215	EN-ISO 3405	1988
Υπόλειμμα	%	—	2	EN-ISO 3405	1988
Ανάλυση υδρογονανθράκων					
— Ολεφίνες	% v/v	—	10	ASTM D 1319	1995
— Αρωματικοί	% v/v	28,0	40,0	ASTM D 1319	1995
— Βενζόλιο	% v/v	—	1,0	EN 12177	1998
— Κορεσμένοι	% v/v	—	υπόλοιπο	ASTM D 1319	1995
Λόγος άνθρακα/υδρογόνου		δήλωση	δήλωση		
Σταθερότητα στην οξείδωση (2)	min	480	—	EN-ISO 7536	1996
Περιεκτικότητα σε οξυγόνο	% m/m	—	2,3	EN 1601	1997
Κόμμεα	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246	1997
Περιεκτικότητα σε θείο	mg/kg	—	100	EN-ISO 14596	1998
Διάβρωση χαλκού στους 50 °C		—	1	EN-ISO 2160	1995
Περιεκτικότητα σε μόλυβδο	g/l	—	0,005	EN 237	1996
Περιεκτικότητα σε φωσφόρο	g/l	—	0,0013	ASTM D 3231	1994

(1) Οι τιμές που αναφέρονται ανωτέρω είναι "αληθείς τιμές". Στον καθορισμό των οριακών τους τιμών εφαρμόστηκαν οι όροι του ISO 4259 "Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test", ενώ στον καθορισμό ελάχιστης τιμής ελήφθη υπόψη μια ελάχιστη διαφορά 2R άνω του μηδενός στον καθορισμό μέγιστης και ελάχιστης τιμής, η ελάχιστη διαφορά είναι 4R (R = αναπαραγωγικότητα). Παρά το μέτρο αυτό, το οποίο είναι αναγκαίο για στατιστικούς λόγους, ο παραγωγός καυσίμων θα πρέπει, πάντως, να στοχεύει σε μηδενική τιμή όταν η καθοριζόμενη μέγιστη τιμή είναι 2R και στη μέση τιμή στην περίπτωση αναφοράς μεγίστου και ελαχίστου ορίου. Εφόσον είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί αν ένα καύσιμο πληροί τις απαιτήσεις των προδιαγραφών, θα πρέπει να εφαρμόζονται οι όροι του ISO 4259.

(2) Το καύσιμο μπορεί να περιέχει αναστολές οξειδώσεως και απενεργοποιητές μετάλλων που χρησιμοποιούνται κανονικά για τη σταθεροποίηση κλασμάτων βενζινών διυλιστηρίων, δεν πρέπει όμως να προστίθενται πρόσθετα απορρυπανσης/διασποράς και έλαια-διαλύτες.»

- 6) Το Παράρτημα V γίνεται Παράρτημα VI.
- 7) Το Παράρτημα VI γίνεται Παράρτημα VII και τροποποιείται ως εξής:

α) Το προσάρτημα 1 τροποποιείται ως εξής:

— Η επικεφαλίδα αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«Προσάρτημα 1

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΟΚΙΜΩΝ ΓΙΑ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΑΝΑΦΛΕΞΗΣ ΜΕ ΣΥΜΠΙΕΣΗ»

— Το τμήμα 1.3.2 αντικαθίσταται από το εξής:

«1.3.2. Ισχύς απορροφούμενη στην αναφερόμενη ταχύτητα του κινητήρα (όπως καθορίζεται από τον κατασκευαστή):

Εξοπλισμός	Ισχύς P_{AE} (kW) απορροφούμενη σε διάφορες ταχύτητες του κινητήρα ⁽¹⁾ , λαμβανομένου υπόψη του προσαρτήματος 3 του παρόντος Παραρτήματος	
	Ενδιάμεση (εάν έχει εφαρμογή)	Ονομαστική
Σύνολο:		

⁽¹⁾ Δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη του 10 % της ισχύος που μετράται κατά τη δοκιμή.»

— Το τμήμα 1.4.2. αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«1.4.2. Ισχύς κινητήρα ⁽¹⁾

Κατάσταση	Ρύθμιση ισχύος (kW) σε διάφορες ταχύτητες του κινητήρα	
	Ενδιάμεση (εάν έχει εφαρμογή)	Ονομαστική
Μέγιστη ισχύς μετρούμενη στη δοκιμή (P_M) (kW) (a)		
Ολική ισχύς απορροφούμενη από εξαρτήματα κινούμενα από τον κινητήρα σύμφωνα με το σημείο 1.3.2 του παρόντος προσαρτήματος ή το σημείο 2.8 του Παραρτήματος (P_{AE}) (kW) (b)		
Καθαρή ισχύς κινητήρα όπως καθορίζεται στο σημείο 2.4 του Παραρτήματος I (kW) (c)		
$c = a + b$		

⁽¹⁾ Μη διορθωμένη ισχύς μετρούμενη σύμφωνα με το τμήμα 2.4 του Παραρτήματος I.»

— Το τμήμα 1.5 τροποποιείται ως εξής:

«1.5. Επίπεδα εκπομπών

1.5.1. Ρύθμιση δυναμομέτρου (kW)

% Φορτίο	Ρύθμιση δυναμομέτρου (kW) σε διάφορες ταχύτητες του κινητήρα	
	Ενδιάμεση (εάν έχει εφαρμογή)	Ονομαστική
10 (εάν έχει εφαρμογή)		
25 (εάν έχει εφαρμογή)		
50		
75		
100		

1.5.2. Αποτελέσματα εκπομπών στον κύκλο δοκιμής:»

β) Προστίθεται το ακόλουθο προσάρτημα:

«Προσάρτημα 2

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΟΚΙΜΩΝ ΓΙΑ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΑΝΑΦΛΕΞΗΣ ΜΕ ΣΠΙΝΘΗΡΑ

1. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΗΣ Ή ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ⁽¹⁾:

1.1. Καύσιμο αναφοράς που χρησιμοποιείται για τη δοκιμή

1.1.1. Αριθμός οκτανίου

1.1.2. Αναφέρατε το ποσοστό ελαίου στο μίγμα όταν αναμειγνύονται λιπαντικό και βενζίνη, όπως στην περίπτωση των 2-χρονων κινητήρων.

1.1.3. Πυκνότητα βενζίνης για 4-χρονους κινητήρες και μίγματος βενζίνης/ελαίου για 2-χρονους κινητήρες.

1.2. Λιπαντικό

1.2.1. Μάρκα(ες)

1.2.2. Τύπος(οι)

1.3. Εξαρτήματα κινούμενα από τον κινητήρα (εάν έχει εφαρμογή)

1.3.1. Απαρίθμηση και στοιχεία ταυτοποίησης

1.3.2. Ισχύς απορροφούμενη στην υποδεικνυόμενη ταχύτητα του κινητήρα (όπως καθορίζεται από τον κατασκευαστή)

Εξοπλισμός	Ισχύς P_{AE} (kW) απορροφούμενη σε διάφορες ταχύτητες του κινητήρα ⁽¹⁾ , λαμβανομένου υπόψη του προσαρτήματος 3 του παρόντος παραρτήματος	
	Ενδιάμεση (εάν έχει εφαρμογή)	Ονομαστική
Σύνολο:		

⁽¹⁾ Δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη του 10 % της ισχύος που μετράται κατά τη δοκιμή.

1.4. Λειτουργία κινητήρα

1.4.1. Ταχύτητες κινητήρα:

Ραλαντί: min^{-1}

Ενδιάμεση: min^{-1}

Ονομαστική: min^{-1}

1.4.2. Ισχύς κινητήρα ⁽²⁾

Κατάσταση	Ρύθμιση ισχύος (kW) σε διάφορες ταχύτητες του κινητήρα	
	Ενδιάμεση (εάν έχει εφαρμογή)	Ονομαστική
Μέγιστη ισχύς μετρούμενη στη δοκιμή (P _M) (kW) (a)		
Ολική ισχύς απορροφούμενη από εξαρτήματα κινούμενα από τον κινητήρα σύμφωνα με το τμήμα 1.3.2 του παρόντος προσαρτήματος ή το τμήμα 2.8 του Παραρτήματος III (P _{AE}) (kW) (b)		
Καθαρή ισχύς κινητήρα όπως καθορίζεται στο τμήμα 2.4 του Παραρτήματος I (kW) (c)		
c = a + b		

1.5. Επίπεδα εκπομπών

1.5.1. Ρύθμιση δυναμομέτρου (kW)

% Φορτίο	Ρύθμιση δυναμομέτρου (kW) σε διάφορες ταχύτητες του κινητήρα	
	Ενδιάμεση (εάν έχει εφαρμογή)	Ονομαστική (εάν έχει εφαρμογή)
10 (εάν έχει εφαρμογή)		
25 (εάν έχει εφαρμογή)		
50		
75		
100		

1.5.2. Αποτελέσματα εκπομπών στον κύκλο δοκιμής:

CO: g/kWh

HC: g/kWh

NO_x: g/kWh⁽¹⁾ Στην περίπτωση ορισμένων μητρικών κινητήρων, να αναφέρεται για κάθε ένα.⁽²⁾ Μη διορθωμένη ισχύς μετρούμενη σύμφωνα με το τμήμα 2.4 του Παραρτήματος I.»

γ) Προστίθεται το ακόλουθο προσάρτημα 3:

«Προσάρτημα 3

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΤΗΡΑ

Αριθμός	Εξοπλισμός και βοηθητικά εξαρτήματα	Προσαρμοσμένα για τη δοκιμή εκπομπών
1	Σύστημα εισαγωγής Πολλαπλή εισαγωγής Σύστημα ελέγχου εκπομπών στροφαλοθαλάμου Διατάξεις ελέγχου συστήματος πολλαπλής διδύμης εισαγωγής Μετρητής ροής αέρα Σωληνώσεις εισόδου αέρα Φίλτρο αέρα Σιγαστήρας εισαγωγής Διάταξη περιορισμού ταχύτητας	Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής Ναι ^(α) Ναι ^(α) Ναι ^(α) Ναι ^(α)

Αριθμός	Εξοπλισμός και βοηθητικά εξαρτήματα	Προσαρμοσμένα για τη δοκιμή εκπομπών
2	Διάταξη επαγωγικής θέρμανσης πολλαπλής εισαγωγής	Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής. Εάν είναι δυνατόν, στην καλύτερη δυνατή κατάσταση
3	Σύστημα εξαγωγής Καθαριστής εξαγωγής Πολλαπλή εξαγωγής Σωλήνες συνδέσεως Σιγαστήρας Ακραίο τμήμα εξάτμισης Πέδη εξαγωγής Σύστημα υπερτροφοδότησης	Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι (β) Ναι (β) Ναι (β) Όχι (γ) Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής
4	Αντλία τροφοδοσίας καυσίμου	Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής (δ)
5	Εξοπλισμός εξαέρωσης Εξαερωτήρας Σύστημα ηλεκτρονικού ελέγχου, μετρητής ροής αέρα, κλπ. Εξοπλισμός για κινητήρες αερίου Μειωτήρας πίεσεως Εξατμιστήρας Μείκτης	Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής
6	Σύστημα έγχυσης καυσίμου (βενζίνη και ντίζελ) Προφίλτρο Φίλτρο Αντλία Σωλήνας υψηλής πίεσεως Εγχυτήρας Βαλβίδα εισαγωγής αέρα Σύστημα ηλεκτρονικού ελέγχου, μετρητής ροής αέρα, κλπ. Σύστημα ρυθμιστή/ελέγχου στροφών Αυτόματο stop σε πλήρες φορτίο για τον αυξομειωτήρα (rack) τροφοδοσίας ανάλογα με τις ατμοσφαιρικές συνθήκες	Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής ή εξοπλισμός κλίνης δοκιμής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής ή εξοπλισμός κλίνης δοκιμής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής (ε) Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής
7	Σύστημα ψυκτικού υγρού Ψυγείο Ανεμιστήρας Κάλυμμα ανεμιστήρα Υδραντλία Θερμοστάτης	Όχι Όχι Όχι Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής (στ) Ναι, "σπάντα" εξοπλισμός παραγωγής (ζ)
8	Ψύξη με αέρα Κάλυμμα Ανεμιστήρας ή φυσητήρας Διάταξη ρύθμισης της θερμοκρασίας	Όχι (η) Όχι (η) Όχι

Αριθμός	Εξοπλισμός και βοηθητικά εξαρτήματα	Προσαρμοσμένα για τη δοκιμή εκπομπών
9	Ηλεκτρικό σύστημα Γεννήτρια Σύστημα διανομής Πηνίο ή πηνία Καλωδίωση Αναφλεκτήρες Σύστημα ηλεκτρονικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένου του συστήματος αισθητήρα knock/υστέρησης σπινθήρα	Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής ⁽⁸⁾ Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής
10	Σύστημα υπερτροφοδοσίας Συμπίεστος κινούμενος απευθείας από τον κινητήρα και/ή από τα αέρια εξαγωγής Ψύκτης αέρα τροφοδοσίας Αντλία ή ανεμιστήρας ψυκτικού (κινούμενος από τον κινητήρα) Διάταξη ελέγχου ροής ψυκτικού υγρού	Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής ή εξοπλισμός κλίνης δοκιμής ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾ Όχι ⁽¹¹⁾ Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής
11	Βοηθητικός ανεμιστήρας κλίνης δοκιμής	Ναι, εάν είναι αναγκαίος
12	Αντιρρυπαντική διάταξη	Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής ⁽¹²⁾
13	Σύστημα εκκίνησης	Εξοπλισμός κλίνης δοκιμής
14	Αντλία λιπαντικού ελαίου	Ναι, “στάνταρ” εξοπλισμός παραγωγής

⁽⁸⁾ Το πλήρες σύστημα εισαγωγής πρέπει να είναι τοποθετημένο όπως προβλέπεται για την εφαρμογή για την οποία προορίζεται: όταν υπάρχει κίνδυνος αξιοσημείωτης επίδρασης στην ισχύ του κινητήρα· στην περίπτωση κινητήρων ανάφλεξης με σπινθήρα με φυσική αναρρόφηση· όταν το ζητάει ο κατασκευαστής.

Στις άλλες περιπτώσεις, μπορεί να χρησιμοποιηθεί κάποιο ισοδύναμο σύστημα και να γίνει έλεγχος για να επιβεβαιωθεί ότι η πίεση εισαγωγής δεν διαφέρει άνω των 100 Pa από το ανώτερο όριο που καθορίζεται από τον κατασκευαστή για ένα καθαρό φίλτρο αέρα.

⁽⁹⁾ Το πλήρες σύστημα εξαγωγής πρέπει να είναι τοποθετημένο όπως προβλέπεται για την εφαρμογή για την οποία προορίζεται: όταν υπάρχει κίνδυνος αξιοσημείωτης επίδρασης στην ισχύ του κινητήρα· στην περίπτωση κινητήρων ανάφλεξης με σπινθήρα με φυσική αναρρόφηση· όταν το ζητάει ο κατασκευαστής.

Στις άλλες περιπτώσεις, μπορεί να χρησιμοποιηθεί κάποιο ισοδύναμο σύστημα υπό την προϋπόθεση ότι η μετρούμενη πίεση δεν διαφέρει άνω των 1 000 Pa από το ανώτερο όριο που καθορίζεται από τον κατασκευαστή.

⁽¹⁰⁾ Εάν στον κινητήρα υπάρχει ενσωματωμένη πέδη εξαγωγής, η ρυθμιστική βαλβίδα πρέπει να είναι τελείως ανοικτή.

⁽¹¹⁾ Η πίεση τροφοδοσίας καυσίμου μπορεί να ρυθμίζεται, εάν χρειάζεται, για την αναπαραγωγή της πίεσης που υφίσταται στην ειδικότερη εφαρμογή του κινητήρα (ιδιαίτερα όταν χρησιμοποιείται σύστημα “επιστροφής καυσίμου”).

⁽¹²⁾ Η βαλβίδα εισαγωγής αέρα είναι η βαλβίδα ελέγχου για τον πνευματικό ρυθμιστή της αντλίας εγχύσεως. Ο ρυθμιστής ή το σύστημα εγχύσεως καυσίμου μπορεί να περιλαμβάνουν και άλλες διατάξεις που μπορεί να επηρεάζουν την ποσότητα του εγχυόμενου καυσίμου.

⁽¹³⁾ Η κυκλοφορία του ψυκτικού υγρού πρέπει να επιτελείται μόνο μέσω της αντλίας νερού του κινητήρα. Η ψύξη του υγρού μπορεί να επιτυγχάνεται μέσω εξωτερικού κυκλώματος, έτσι ώστε η απώλεια πίεσης του κυκλώματος αυτού και η πίεση στην εισαγωγή της αντλίας να παραμένουν ουσιαστικά ίδιες με εκείνες του συστήματος ψύξεως του κινητήρα.

⁽¹⁴⁾ Ο θερμοστάτης μπορεί να είναι ρυθμισμένος τελείως ανοικτός.

⁽¹⁵⁾ Όταν ο ανεμιστήρας ή ο φυσητήρας ψύξεως είναι προσαρμοσμένος για τη δοκιμή, η απορροφούμενη ισχύς πρέπει να προστίθεται στα αποτελέσματα, εκτός από την περίπτωση ανεμιστήρων ψύξεως αερόψυκτων κινητήρων προσαρμοσμένων απευθείας στον στροφαλόφθορο). Η ισχύς του ανεμιστήρα ή φυσητήρα πρέπει να προσδιορίζεται στις ταχύτητες που χρησιμοποιούνται για τη δοκιμή, ή με υπολογισμούς από τα “στάνταρ” χαρακτηριστικά ή με δοκιμή στην πράξη.

⁽¹⁶⁾ Ελάχιστη ισχύς της γεννήτριας: η ηλεκτρική ισχύς της γεννήτριας πρέπει να περιορίζεται στα επίπεδα που είναι αναγκαία για τη λειτουργία των παρελκομένων που είναι απαραίτητα για τη λειτουργία του κινητήρα. Εάν είναι αναγκαία η σύνδεση συσσωρευτή, πρέπει να χρησιμοποιείται πλήρως φορτισμένος συσσωρευτής σε καλή κατάσταση.

⁽¹⁷⁾ Οι κινητήρες με ψύξη του αέρα τροφοδοσίας ελέγχονται με το σύστημα ψύξης του αέρα τροφοδοσίας, είτε είναι υδρόψυκτοι, είτε αερόψυκτοι, εφόσον όμως το προτιμά ο κατασκευαστής, ο ψύκτης αέρα μπορεί να αντικατασταθεί από σύστημα του πάγκου δοκιμής. Και στις δύο περιπτώσεις, η μέτρηση της ισχύος σε κάθε ταχύτητα πρέπει να γίνεται με τη μέγιστη πτώση πίεσης και την ελάχιστη πτώση θερμοκρασίας του αέρα μέσα από τον ψύκτη του αέρα του συστήματος του πάγκου δοκιμής, όπως καθορίζεται από τον κατασκευαστή.

⁽¹⁸⁾ Σε αυτούς μπορούν να περιλαμβάνονται, π.χ., σύστημα ανακυκλοφορίας καυσαερίων (EGR), καταλυτικός μετατροπέας, θερμικός αντιδραστήρας, δευτερεύον σύστημα τροφοδοσίας αέρα και σύστημα προστασίας εξάτμισης καυσίμου.

⁽¹⁹⁾ Η ενέργεια για το ηλεκτρικό ή άλλα συστήματα εκκίνησης πρέπει να παρέχεται από την κλίνη δοκιμής.»

8) Τα Παραρτήματα VII έως X γίνονται Παραρτήματα VIII έως XI.

9) Προστίθεται το ακόλουθο Παράρτημα XII:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΕΓΚΡΙΣΕΩΝ ΤΥΠΟΥ

1. Οι ακόλουθες εγκρίσεις τύπου και, ανάλογα με την περίπτωση, τα σχετικά σήματα έγκρισης, αναγνωρίζονται ως ισοδύναμες έγκρισης της παρούσας οδηγίας για κινητήρες των κατηγοριών A, B και Γ, όπως ορίζονται στο άρθρο 9, τμήμα 2:
 - 1.1. Οδηγία 2000/25/EK
 - 1.2. Εγκρίσεις-τύπου της οδηγίας 88/77/ΕΟΚ, που συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις του σταδίου A ή B όσον αφορά το άρθρο 2 και το Παράρτημα I, τμήμα 6.2.1 της οδηγίας 88/77/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/542/ΕΟΚ, ή των σειρών διορθωτικών τροπολογιών 1/2 του κανονισμού ΟΕΕ/ΟΗΕ 49.02.
 - 1.3. Πιστοποιητικά εγκρίσεων τύπου σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 96 ΟΕΕ/ΟΗΕ.
2. Για κινητήρες των κατηγοριών Δ, Ε, ΣΤ και Ζ (στάδιο II), όπως ορίζονται στο άρθρο 9, τμήμα 3, οι ακόλουθες εγκρίσεις τύπου και, ανάλογα με την περίπτωση, τα σχετικά σήματα έγκρισης, αναγνωρίζονται ως ισοδύναμες έγκρισης της παρούσας οδηγίας.
 - 2.1. Οδηγία 2000/25/EK, εγκρίσεις σταδίου II.
 - 2.2. Εγκρίσεις-τύπου της οδηγίας 88/77/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 99/96/EK, οι οποίες είναι σύμφωνες με τα στάδια A, B1, B2 ή Γ που ορίζονται στο άρθρο 2 και στο τμήμα 6.2.1 του Παραρτήματος I.
 - 2.3. Σειρά τροποποιήσεων του κανονισμού 49.09 ΟΕΕ/ΟΗΕ.
 - 2.4. Οι εγκρίσεις σταδίου Β του κανονισμού 96 ΟΕΕ/ΟΗΕ σύμφωνα με την παράγραφο 5.2.1 της σειράς τροπολογιών 01 του κανονισμού 96.».

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 19 Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου η οποία αφορά την τροποποίηση της οδηγίας 97/68/EK για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 2 Οκτωβρίου 2001.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 11 Ιουλίου 2001.

3. Στις 25 Μαρτίου 2002, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 251, παράγραφος 2 της Συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος της πρότασης είναι να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της σημερινής οδηγίας για τις εκπομπές από κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα (οδηγία 97/68/EK) ώστε να καλύπτει και τους μικρούς κινητήρες ανάφλεξης με σπινθήρα. Η επέκταση αυτή θα συμβάλει στην επίτευξη των στόχων για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα, ιδιαίτερα όσον αφορά το σχηματισμό του όζοντος.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**1. Γενικά**

Το Συμβούλιο επέφερε ορισμένες τροποποιήσεις στην πρόταση της Επιτροπής, οι κυριότερες εκ των οποίων αφορούν την απαλοιφή των τμημάτων της πρότασης τα οποία εισήγαγαν «σύστημα λήψης μέσου όρου και συναλλαγής [...]» για τις εκπομπές.

Η Επιτροπή πρότεινε την εισαγωγή του συστήματος αυτού προκειμένου να ακολουθηθεί το σύστημα που χρησιμοποιείται στις ΗΠΑ· εντούτοις, το Συμβούλιο δεν εκτιμά ότι η συγκεκριμένη οδηγία ενδείκνυται για την εισαγωγή του εν λόγω συστήματος. Συνεπώς, οι σχετικές αναφορές απαλείφθηκαν από όλη την οδηγία. Χωρίς το συγκεκριμένο σύστημα, απαιτείται κάποια άλλη μορφή ευελιξίας ώστε να περιληφθούν και τα μηχανήματα τα οποία, λόγω της σημερινής έλλειψης τεχνολογίας, αδυνατούν να ανταποκριθούν στα σχετικά όρια εκπομπών. Σύμφωνα με τη λύση η οποία συμφωνήθηκε (περιγράφεται λεπτομερώς στο νέο άρθρο 14α), η Επιτροπή πρέπει να μελετήσει πιθανές τεχνικές δυσχέρειες όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του Σταδίου II για ορισμένες χρήσεις των κινητήρων και, κατά περίπτωση, να προτείνει σχετικές παρεκκλίσεις για τους εν λόγω κινητήρες. Τα πορίσματα της μελέτης αυτής, μαζί με τις κατάλληλες προτάσεις, πρέπει να υποβληθούν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003.

Το Συμβούλιο επέφερε επίσης άλλες ήσσονες αλλαγές στις εξαιρέσεις όσον αφορά τους μικρούς κατασκευαστές κινητήρων και σε ορισμένους ορισμούς. Μια τεχνική ομάδα εξέτασε τα Παραρτήματα της πρότασης και πρότεινε ορισμένες ήσσονες τεχνικές αλλαγές, οι οποίες ενσωματώθηκαν στα Παραρτήματα.

Η Επιτροπή αποδέχθηκε την κοινή θέση του Συμβουλίου.

2. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Κατά την ψηφοφορία της Ολομέλειας στις 2 Οκτωβρίου 2001, το ΕΚ ενέκρινε 21 τροπολογίες στην πρόταση, 17 εκ των οποίων ενσωματώθηκαν αυτολεξεί και μία (Τροπολογία 30) με μια μικρή προσθήκη, στην κοινή θέση του Συμβουλίου.

α) Οι τρεις τροπολογίες που δεν ενσωματώθηκαν έχουν ως εξής:

Τροπολογία 29: προτείνει να εξαιρεθούν εντελώς από τα Στάδια I και II της οδηγίας όλα τα αλυσοπρίονα καθώς και άλλα φορητά μηχανήματα τα οποία απαριθμούνται σε κατάλογο, αλλά δεν έγινε αποδεκτή από το Συμβούλιο και την Επιτροπή.

Τροπολογία 22: αφορά τη χρήση σήμανσης και οικονομικών κινήτρων για να ενθαρρυνθεί η ταχεία συμμόρφωση και Τροπολογία 18: προτείνει νέα αιτιολογική παράγραφο για τα οικονομικά κίνητρα. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι είναι δυνατό να παρέχονται ήδη τα κίνητρα αυτά χωρίς να περιληφθεί στην πρόταση ρητή αναφορά, η οποία θα μπορούσε στην πραγματικότητα να περιορίσει το πεδίο στο οποίο μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα εν λόγω κίνητρα.

- β) Οι 18 τροπολογίες τις οποίες ενσωμάτωσε το Συμβούλιο στην κοινή του θέση μπορούν να ομαδοποιηθούν ως εξής:

Τροπολογίες 2, 3, 6, 7, 8, 12, 15 και 17: αφορούν την απόσυρση του προτεινόμενου συστήματος «λήψης μέσου όρου και κατοχύρωσης»· την απόσυρση αυτή επιθυμούσε και το Συμβούλιο·

Τροπολογίες 19 και 20: αφορούν διευκρινήσεις των ορισμών του άρθρου 2·

Τροπολογία 23: διευκρινίζει την εφαρμογή της εξαίρεσης όσον αφορά τους μικρούς παραγωγούς κινητήρων·

Τροπολογίες 21, 24 και 27: απλουστεύουν το σύστημα αναφοράς σε εγκρίσεις τύπου, καθορίζοντας τις στο Παράρτημα·

Τροπολογία 25: απαιτεί από τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν την οδηγία εντός 18 μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της·

Τροπολογία 26: εισάγει νέο άρθρο 2α, σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκθεση για το ενδεχόμενο κόστος και τα οφέλη καθώς και για τη σκοπιμότητα μείωσης των σωματιδιακών εκπομπών και των εκπομπών από ορισμένα οχήματα αναψυχής, από μικρούς κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση και από ελκτικούς κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση χρησιμοποιούμενη για έλξη.

Τροπολογία 28: επισπεύδει τις προτεινόμενες ημερομηνίες συμμόρφωσης με το Στάδιο II για τις κλάσεις κινητήρων SH1, SH2 και SN3 (1η Αυγούστου 2007) και την κλάση SH3 (1η Αυγούστου 2008)· και

Τροπολογία 30: προβλέπει νέο άρθρο 14α σχετικά με την ευελιξία, για την οποία έγινε λόγος ανωτέρω (III.1) και η οποία απαιτείται δεδομένου ότι απαλείφεται το σύστημα λήψης μέσου όρου, κατοχύρωσης και συναλλαγής που είχε προτείνει η Επιτροπή. Στην κοινή θέση, το προτεινόμενο νέο άρθρο 14α έχει τροποποιηθεί ελαφρά, με την προσθήκη της φράσης «και συγκεκριμένα οι επαγγελματικές φορητές μηχανές πολλαπλών θέσεων». Στόχος της προσθήκης είναι να διευκρινιστεί σαφέστερα ο τύπος των μηχανημάτων που θα πρέπει να εξεταστεί. Η Επιτροπή έκανε επίσης δήλωση στην οποία απαριθμεί τους τύπους μηχανημάτων που προτίθεται να μελετήσει. Ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει όλα τα μηχανήματα που απαριθμούνται στην τροπολογία 29 αλλά απορρίφθηκε από το Συμβούλιο ως υπερβολικά ευρεία παρέκκλιση.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η κοινή του θέση, λαμβάνει σχεδόν πλήρως υπόψη τη γνώμη που διατύπωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε πρώτη ανάγνωση και αποτελεί ισορροπημένη λύση για την τροποποιημένη οδηγία. Επίσης, η κοινή θέση διασφαλίζει το όφελος που θα προκύψει για το περιβάλλον από τα νέα όρια και, ταυτόχρονα, παρέχει μια πρακτική λύση για τα μηχανήματα που αδυνατούν προς το παρόν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις. Η λύση αυτή, με την οποία απαιτείται από την Επιτροπή να υποβάλει συστάσεις έως τα τέλη του 2003, παρέχει επίσης, σε ένα βαθμό, την ασφάλεια που απαιτείται προκειμένου η βιομηχανία να τηρεί τις υποχρεώσεις της έναντι του περιβάλλοντος.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 36/2002**η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 25 Μαρτίου 2002****για την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ... , για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 95/93 του Συμβουλίου σχετικά με τους κοινούς κανόνες κατανομής του διαθέσιμου χρόνου χρήσης (slots) στους κοινοτικούς αερολιμένες**

(2002/C 145 E/03)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 80, παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Οι τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 στις Ηνωμένες Πολιτείες και οι πολιτικές εξελίξεις που ακολούθησαν τα γεγονότα αυτά επηρέασαν σοβαρά τις επιχειρήσεις αερομεταφορών των αερομεταφορέων και οδήγησαν σε σημαντική πτώση της ζήτησης κατά το υπόλοιπο της θερινής περιόδου προγραμματισμού 2001 και κατά τη χειμερινή περίοδο προγραμματισμού 2001/2002.
- (2) Για να διασφαλισθεί ότι οι επιχειρήσεις δεν θα απωλέσουν τα δικαιώματα διαθέσιμου χρόνου χρήσης που τους είχαν χορηγηθεί επειδή δεν τα χρησιμοποίησαν κατά τις εν λόγω περιόδους, κρίνεται αναγκαίο να προβλεφθεί σαφώς και αδιαφιλονίκητα ότι οι συγκεκριμένες περιοδοί προγραμματισμού επλήγησαν από τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

- (3) Θα πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αναλόγως ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 95/93, της 18ης Ιανουαρίου 1993, σχετικά με τους κοινούς κανόνες κατανομής του διαθέσιμου χρόνου χρήσης (slots) στους κοινοτικούς αερολιμένες⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 95/93 του Συμβουλίου, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 10α**Τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001**

Για τους σκοπούς του άρθρου 10, παράγραφος 3, οι συντονιστές δέχονται ότι οι αερομεταφορείς δικαιούνται τις ίδιες σειρές διαθέσιμου χρόνου χρήσης για τη θερινή περίοδο προγραμματισμού 2002 και τη χειμερινή περίοδο προγραμματισμού 2002-2003 με εκείνες που τους είχαν χορηγηθεί κατά την ημερομηνία της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 για τη θερινή περίοδο προγραμματισμού 2001 και τη χειμερινή περίοδο προγραμματισμού 2001-2002, αντιστοίχως.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Εφαρμόζεται από τις ...

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 E της 25.4.2001, σ. 131.

⁽²⁾ Δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 25ης Μαρτίου 2002 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 14 της 22.1.1993, σ. 1.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

1. Στις 15 Ιανουαρίου 2002 η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο την πρότασή της για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 95/93 της 18ης Ιανουαρίου 1993 σχετικά με τους κοινούς κανόνες κατανομής του διαθέσιμου χρόνου χρήσης (slots) στους κοινοτικούς αερολιμένες. Η πρόταση αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο των μέτρων μετά από τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 και αποσκοπεί να δώσει τη δυνατότητα στις αεροπορικές εταιρείες να διατηρήσουν, για το καλοκαίρι του 2002 και τον χειμώνα του 2002-2003, τον διαθέσιμο χρόνο χρήσης που τους είχε χορηγηθεί στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 80 παρ. 2 της συνθήκης ΕΚ και εμπίπτει στη διαδικασία συναπόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 21 Μαρτίου 2002 και η Επιτροπή των Περιφερειών αποφάσισε να μην εκφέρει γνώμη σχετικά με αυτόν τον φάκελο.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 6 Φεβρουαρίου 2002 ⁽¹⁾.

Στις 25 Μαρτίου 2002 το Συμβούλιο ενέκρινε την κοινή του θέση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 251 παρ. 2 της συνθήκης.

2. Το Συμβούλιο συμμαρτίζεται απολύτως την προσέγγιση της Επιτροπής. Κατά την εξέταση της πρότασης διαπίστωσε, ωστόσο, ότι δεν είναι σε θέση να δεχθεί την τροπολογία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την οποία εισάγεται άρθρο 10β. Επίσης, επέφερε τις δύο ακόλουθες τροποποιήσεις οι οποίες δεν έχουν ουσιαστικές συνέπειες:

- κατάργηση της πρώτης φράσης του άρθρου 10α της πρότασης, δεδομένου ότι γίνεται μνεία στην τρομοκρατική επίθεση στο αιτιολογικό.
- διατήρηση της ημερομηνίας της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 ως ημερομηνίας αναφοράς για τον προγραμματισμό των διαθέσιμων χρόνων χρήσης.

⁽¹⁾ Έγγρ. 5961/02 CODEC 149 Aviation 17.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 37/2002

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 15 Απριλίου 2002

για την έκδοση της οδηγίας 2002/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 98/70/ΕΚ όσον αφορά την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ

(2002/C 145 E/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η οδηγία 98/70/ΕΚ ⁽⁴⁾, θεσπίζει τις περιβαλλοντικές προδιαγραφές για τα καύσιμα του εμπορίου.
- (2) Το άρθρο 95 της Συνθήκης προβλέπει ότι οι προτάσεις της Επιτροπής σχετικά με την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς που αφορούν, μεταξύ άλλων, την υγεία και την προστασία του περιβάλλοντος, λαμβάνουν ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας και ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επιδιώκουν επίσης την επίτευξη αυτού του στόχου.
- (3) Προβλέπεται αναθεώρηση της οδηγίας 98/70/ΕΚ προκειμένου να εκπληρωθούν οι απαιτήσεις των κοινοτικών προτύπων για την ποιότητα του αέρα και οι σχετικοί στόχοι και προκειμένου να ενσωματωθούν πρόσθετες προδιαγραφές για τη συμπλήρωση των υποχρεωτικών εκείνων προδιαγραφών που έχουν ήδη θεσπισθεί στα Παραρτήματα III και IV της οδηγίας.
- (4) Η μείωση της περιεκτικότητας των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ σε θείο έχει αναγνωρισθεί ως μέσο συμβολής στην επίτευξη των στόχων αυτών.

- (5) Είναι απολύτως διαπιστωμένο το δυσμενές αποτέλεσμα που επιφέρει το θείο που εμπεριέχεται στα καύσιμα βενζίνης και ντίζελ, στην αποτελεσματικότητα των τεχνολογιών καταλυτικής μετεπεξεργασίας των καυσαερίων στα οδικά οχήματα και όλο και περισσότερο στα κινητά μη οδικά μηχανήματα.
- (6) Τα οδικά οχήματα εξαρτώνται ολοένα και περισσότερο από καταλυτικές διατάξεις μετεπεξεργασίας για την επίτευξη των οριακών εκπομπών που καθορίζονται στην οδηγία 70/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1970, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά της ρύπανσης του αέρα από τις εκπομπές των οχημάτων με κινητήρα ⁽⁵⁾ και την οδηγία 88/77/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 1987, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά των εκπομπών αερίων και σωματιδιακών ρύπων από τους κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση που χρησιμοποιούνται σε οχήματα, καθώς και κατά των εκπομπών αερίων ρύπων από κινητήρες επιβαλλόμενης ανάφλεξης που τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο ή υγραέριο και χρησιμοποιούνται σε οχήματα ⁽⁶⁾. Κατά συνέπεια, η μείωση της περιεκτικότητας των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ σε θείο είναι πιθανόν να έχει ευρύτερες επιπτώσεις στις εκπομπές καυσαερίων απ' ό,τι τυχόν αλλαγές σε άλλες παραμέτρους των καυσίμων.
- (7) Η εισαγωγή καυσίμων με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg θα επιτρέψει βελτιώσεις όσον αφορά την αποδοτικότητα από πλευράς καυσίμου, μέσω νέων και αναδυόμενων τεχνολογιών οχημάτων και θα πρέπει να εξεταστεί όσον αφορά τα μη οδικά κινητά μηχανήματα και θα πρέπει να οδηγήσει σε σημαντικές μειώσεις στις εκπομπές συμβατικών ατμοσφαιρικών ρύπων όταν χρησιμοποιούνται σε υπάρχοντα οχήματα. Τα οφέλη αυτά θα αντισταθμίσουν τις αυξημένες εκπομπές CO₂ που σχετίζονται με την παραγωγή καυσίμων βενζίνης και ντίζελ χαμηλότερης περιεκτικότητας σε θείο.
- (8) Συνεπώς, είναι σκόπιμο να ληφθούν μέτρα διασφάλισης της εισαγωγής στην αγορά και διαθεσιμότητας καυσίμων με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg. Για τον σκοπό αυτό, έχει αποδειχθεί ότι τα φορολογικά κίνητρα είναι αποτελεσματικά στην προαγωγή της εσπευσμένης εισαγωγής καυσίμων καλύτερης ποιότητας σύμφωνα με τις εθνικές ανάγκες και προτεραιότητες και στη συντόμευση της μεταβατικής περιόδου κατά την οποία θα διατίθενται στην αγορά και οι δύο ποιότητες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 E της 31.7.2001, σ. 255.⁽²⁾ ΕΕ C 36 της 8.2.2002, σ. 115.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Νοεμβρίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 15ης Απριλίου 2002 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁴⁾ ΕΕ L 350 της 28.12.1998, σ. 58. Οδηγία η οποία τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/71/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ 287 της 14.11.2000, σ. 46).⁽⁵⁾ ΕΕ L 76 της 6.4.1970, σ. 1. Οδηγία η οποία τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/100/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 16 της 18.1.2002, σ. 32).⁽⁶⁾ ΕΕ L 36 της 9.2.1988, σ. 33. Οδηγία η οποία τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/27/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 107 της 18.4.2001, σ. 10).

- (9) Η ευρεία διαθεσιμότητα καυσίμων με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg θα αποτελέσει βάση για τους κατασκευαστές αυτοκινήτων ώστε να σημειώσουν σημαντική πρόσθετη πρόοδο προς τη βελτίωση της αποδοτικότητας των νέων οχημάτων ως προς τα καύσιμα. Η εν δυνάμει συνεισφορά των καυσίμων με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg που θα προωθήσουν την επίτευξη του κοινοτικού στόχου των 120 g/km για τις μέσες εκπομπές CO₂ του νέου στόλου αυτοκινήτων θα εκτιμηθεί όταν το 2003 αναθεωρηθούν οι τρέχουσες περιβαλλοντικές δεσμεύσεις με τους κατασκευαστές αυτοκινήτων.
- (10) Από την 1η Ιανουαρίου 2005, είναι αναγκαίο να διασφαλισθεί η σε επαρκείς ποσότητες διάθεση καυσίμων βενζίνης και ντίζελ με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg σε κατάλληλη γεωγραφική βάση για να καταστεί δυνατή η ελεύθερη κυκλοφορία νέων οχημάτων που χρησιμοποιούν αυτά τα καύσιμα, διασφαλίζοντας όμως ταυτόχρονα ότι οι μειώσεις CO₂ από τα νέα οχήματα θα υπερσκελίζουν τις πρόσθετες εκείνες εκπομπές που συνδέονται με την παραγωγή των καυσίμων αυτών.
- (11) Η ολοκληρωτική εισαγωγή των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg θα πρέπει να προβλεφθεί από την 1η Ιανουαρίου 2009, ώστε να δοθεί ικανός χρόνος στη βιομηχανία παραγωγής καυσίμων να προβεί στις αναγκαίες επενδύσεις για την προσαρμογή του παραγωγικού της σχεδιασμού. Επιπλέον, η πλήρης εισαγωγή των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg από την 1η Ιανουαρίου 2009, θα μειώσει τις εκπομπές συμβατικών ρύπων από τον υφιστάμενο στόλο οχημάτων οδηγώντας σε βελτίωση της ποιότητας του αέρα και εξασφαλίζοντας, ταυτόχρονα, ότι δεν θα υπάρξει συνολική αύξηση στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Στο πλαίσιο αυτό, θα χρειασθεί η επιβεβαίωση της ημερομηνίας αυτής για το καύσιμο ντίζελ το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2005.
- (12) Για την προστασία της ανθρώπινης υγείας ή/και του περιβάλλοντος σε συγκεκριμένες αστικές περιοχές ή σε συγκεκριμένες οικολογικά ή περιβαλλοντικά ευαίσθητες περιοχές με ειδικά προβλήματα ρύπανσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα, σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίζεται στην παρούσα οδηγία, να απαιτούν ότι τα καύσιμα μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον εφόσον συμμορφώνονται με αυστηρότερες περιβαλλοντικές προδιαγραφές, όσον αφορά τους συγκεκριμένους ρύπους, από εκείνες που θεσπίζει η παρούσα οδηγία. Αυτή η διαδικασία συνιστά παρέκκλιση από τη διαδικασία πληροφόρησης που ορίζεται στην οδηγία 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών⁽¹⁾.
- (13) Οι εκπομπές από κινητήρες τοποθετημένους σε μη οδικά κινητά μηχανήματα και γεωργικούς και δασικούς ελκυστήρες πρέπει να συμμορφώνονται με τα όρια που καθορίζονται στην οδηγία 97/68/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχομένων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα⁽²⁾ και την οδηγία 2000/25/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά των εκπομπών ρυπογόνων αερίων και σωματιδίων από κινητήρες προοριζόμενους για την πρόωση γεωργικών ή δασικών ελκυστήρων, και για την τροποποίηση της οδηγίας 74/150/EOK του Συμβουλίου⁽³⁾. Η επίτευξη των ορίων εκπομπών εξαρτάται ολόένα και περισσότερο από την ποιότητα των πετρελαίων εσωτερικής καύσης που χρησιμοποιούνται από τους κινητήρες αυτούς και είναι σημαντικό να συμπεριληφθεί ορισμός για τα καύσιμα αυτά στην οδηγία 98/70/EK.
- (14) Είναι σκόπιμη η πρόβλεψη ενός ενιαίου συστήματος παρακολούθησης της ποιότητας των καυσίμων ή εθνικών συστημάτων που εξασφαλίζουν εξίσου αξιόπιστα αποτελέσματα καθώς και συστημάτων υποβολής εκθέσεων, προκειμένου να εκτιμάται η συμμόρφωση με τις υποχρεωτικές περιβαλλοντικές προδιαγραφές της ποιότητας καυσίμων.
- (15) Θα πρέπει να θεσπιστεί διαδικασία για την ενημέρωση των μεθόδων μέτρησης που χρησιμοποιούνται για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις υποχρεωτικές προδιαγραφές ποιότητας των καυσίμων.
- (16) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽⁴⁾.
- (17) Θα πρέπει να προβλεφθεί ανασκόπηση των διατάξεων της οδηγίας 98/70/EK, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η νέα κοινοτική νομοθεσία για την ποιότητα του αέρα και οι σχετικοί περιβαλλοντικοί στόχοι, όπως η ανάγκη ενθάρρυνσης των εναλλακτικών καυσίμων, στα οποία περιλαμβάνονται και τα βιοκαύσιμα, η ανάπτυξη νέων τεχνολογιών μείωσης της ρύπανσης και οι επιπτώσεις των μεταλλικών προσθέτων και άλλων σχετικών θεμάτων στις επιδόσεις τους και να επιβεβαιωθεί, ή άλλως πως, η ημερομηνία πλήρους εισαγωγής των καυσίμων ντίζελ με ανώτατη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι δεν θα υπάρξει γενική αύξηση στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.
- (18) Θα πρέπει να πραγματοποιηθεί πλήρης ανασκόπηση των εναλλακτικών καυσίμων, συμπεριλαμβανομένων των βιοκαυσίμων, με παράλληλη εξέταση της αναγκαιότητας ειδικής νομοθεσίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37. Οδηγία η οποία τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/48/EK (ΕΕ L 217 της 5.8.1998, σ. 18).

⁽²⁾ ΕΕ L 59 της 27.2.1998 σ. 1. Οδηγία η οποία τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/63/EK της Επιτροπής (ΕΕ L 227 της 23.8.2001, σ. 41).

⁽³⁾ ΕΕ L 173 της 12.7.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(19) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες για την επιβολή κυρώσεων σε περιπτώσεις παραβίασης των διατάξεων της οδηγίας 98/70/EK και να διασφαλίζουν την εφαρμογή τους.

(20) Η οδηγία 98/70/EK θα πρέπει, κατά συνέπεια, να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 98/70/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. “Βενζίνη”, οποιοδήποτε πτητικό πετρελαιοειδές προοριζόμενο για τη λειτουργία κινητήρων εσωτερικής καύσης, με επιβαλλόμενη ανάφλεξη για την προώθηση των οχημάτων, το οποίο εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 και 2710 11 59 (*).
2. “Ντίζελ”, πετρέλαιο εσωτερικής καύσης που εμπίπτουν στον κωδικό ΣΟ 2710 19 41 (*) και χρησιμοποιούνται για αυτοπροωθούμενα οχήματα, όπως αναφέρονται στις οδηγίες 70/220/ΕΟΚ και 88/77/ΕΟΚ.
3. “Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης που προορίζονται για χρήση από κινητά μη οδικά μηχανήματα και γεωργικούς και δασικούς ελκυστήρες”, οποιοδήποτε υγρό προερχόμενο από το πετρέλαιο που εμπίπτει στους κωδικούς ΣΟ 2710 19 41 μέχρι 2710 19 45 (*) και προορίζεται για χρήση σε κινητήρες αναφερόμενους στις οδηγίες 97/68/EK (**) και 2000/25/EK (***).
4. “Εξόχως απόκεντρες περιοχές”, τη Γαλλία σε σχέση με τα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα, την Πορτογαλία σε σχέση με τις Αζόρες και τη Μαδέρα και την Ισπανία σε σχέση με τις Καναρίους Νήσους.

Για τα κράτη μέλη με αρκτικό κλίμα ή πολύ δυσχερείς χειμερινές συνθήκες, το μέγιστο σημείο απόσταξης του 65 % σε θερμοκρασία 250 °C για καύσιμα ντίζελ και πετρέλαιο εσωτερικής καύσης μπορεί να αντικαθίσταται από μέγιστο σημείο απόσταξης 10 % (όγκου/όγκο) στους 180 °C.

(*) Η αρίθμηση των εν λόγω κωδικών ΣΟ, όπως αναφέρεται στο ΚΔ που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2031/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 279 της 23.10.2001, σ. 1)

(**) ΕΕ L 59 της 27.2.1998, σ. 1. Οδηγία η οποία τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/63/EK της Επιτροπής (ΕΕ L 227 της 23.8.2001, σ. 41).

(***) ΕΕ L 173 της 12.7.2000, σ. 1.»

2. Στο άρθρο 3, παράγραφος 2, προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«δ) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου γ), τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι, σε εύθετο χρόνο και όχι αργότερα από την 1η Ιανουαρίου 2005, θα διατίθεται στην αγορά, στην επικράτειά τους, αμόλυβδη βενζίνη με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εν λόγω αμόλυβδη βενζίνη είναι διαθέσιμη σε κατάλληλη γεωγραφική βάση και πληροί, από κάθε άλλη άποψη, τις προδιαγραφές του Παραρτήματος III.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ειδικά, για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές, τη διάθεση βενζίνης με περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg κατ' ανώτατο όριο. Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της παρούσας διάταξης ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά.

ε) Το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2009, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η αμόλυβδη βενζίνη μπορεί να διατίθεται στην αγορά, στην επικράτειά τους, μόνον εάν πληροί τις περιβαλλοντικές προδιαγραφές που καθορίζονται στο Παράρτημα III, εκτός της περιεκτικότητας σε θείο, η οποία πρέπει να είναι 10 mg/kg κατ' ανώτατο όριο.»

3. Στο άρθρο 4:

α) Στην παράγραφο 1, προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«δ) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου γ), τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι, σε εύθετο χρόνο και όχι αργότερα από την 1η Ιανουαρίου 2005, θα διατίθεται στην αγορά, στην επικράτειά τους, καύσιμο ντίζελ με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το εν λόγω καύσιμο ντίζελ είναι διαθέσιμο σε κατάλληλη γεωγραφική βάση και πληροί, από κάθε άλλη άποψη, τις προδιαγραφές του Παραρτήματος IV.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ειδικά, για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές, τη διάθεση καυσίμου ντίζελ με περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg κατ' ανώτατο όριο. Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της παρούσας διάταξης ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά.

ε) Όχι αργότερα από την 1η Ιανουαρίου 2009, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 9, παράγραφος 1, σημείο α), ότι το καύσιμο ντίζελ μπορεί να διατίθεται στην αγορά, στην επικράτειά τους, μόνον εάν πληροί τις περιβαλλοντικές προδιαγραφές που καθορίζονται στο Παράρτημα IV, εκτός της περιεκτικότητας σε θείο, η οποία πρέπει να είναι 10 mg/kg κατ' ανώτατο όριο.»

β) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πετρελαιοειδή που διατίθενται στην αγορά, στην επικράτειά τους, και προορίζονται για χρήση σε κινητά μη οδικά μηχανήματα και γεωργικούς και δασικούς ελκυστήρες, περιέχουν θείο λιγότερο από 2 000 mg/kg. Το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2008, η μέγιστη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα σε θείο των πετρελαίων εσωτερικής καύσης που προορίζονται για χρήση από κινητά μη οδικά μηχανήματα και γεωργικούς και δασικούς ελκυστήρες, πρέπει να είναι 1 000 mg/kg. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν ένα χαμηλότερο όριο ή την ίδια περιεκτικότητα σε θείο με εκείνη που ορίζεται για τα καύσιμα ντίζελ στην παρούσα οδηγία.»

4. Στο άρθρο 6:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 3, 4 και 5, και σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 10 της συνθήκης, κάθε κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει μέτρα με τα οποία να απαιτεί σε ειδικές περιοχές, εντός της επικράτειάς του, τα καύσιμα να μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον εφόσον πληρούν περιβαλλοντικές προδιαγραφές αυστηρότερες από τις προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία για το σύνολο ή μέρος του στόλου οχημάτων προκειμένου να προστατεύουν την υγεία του πληθυσμού σε συγκεκριμένο οικισμό ή το περιβάλλον σε συγκεκριμένη περιοχή του εν λόγω κράτους μέλους που είναι οικολογικά ή περιβαλλοντικά ευαίσθητη, εάν η ατμοσφαιρική ρύπανση ή η ρύπανση των υπογείων υδάτων αποτελεί ή μπορεί ευλόγως να αναμένεται ότι θα αποτελέσει σοβαρό και επαναλαμβανόμενο πρόβλημα για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον.»

β) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα εν λόγω κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα σχετικά περιβαλλοντικά στοιχεία για τον εν λόγω οικισμό ή περιοχή καθώς και τις προβλεπόμενες επιπτώσεις των προτεινόμενων μέτρων στο περιβάλλον.»

γ) Οι παράγραφοι 7 και 8 διαγράφονται.

5. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Παρακολούθηση της συμμόρφωσης και υποβολή εκθέσεων

1. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις των άρθρων 3 και 4, σχετικά με τα καύσιμα βενζίνη και ντίζελ, βάσει των αναλυτικών μεθόδων που αναφέρονται στα ευρωπαϊκά πρότυπα EN 228:1999 και EN 590:1999, αντίστοιχα.

2. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν σύστημα παρακολούθησης της ποιότητας των καυσίμων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του

σχετικού ευρωπαϊκού προτύπου. Η χρήση εναλλακτικού συστήματος παρακολούθησης της ποιότητας των καυσίμων μπορεί να επιτρέπεται, υπό την προϋπόθεση ότι ένα τέτοιο σύστημα εξασφαλίζει εξίσου αξιόπιστα αποτελέσματα.

3. Κάθε χρόνο, μέχρι τις 30 Ιουνίου, τα κράτη μέλη υποβάλλουν μια έκθεση των εθνικών δεδομένων ποιότητας καυσίμων για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Η πρώτη έκθεση υποβάλλεται μέχρι τις 30 Ιουνίου 2002. Από την 1η Ιανουαρίου 2004, η μορφή της εν λόγω έκθεσης είναι σύμφωνη με εκείνη που περιγράφεται στο σχετικό ευρωπαϊκό πρότυπο. Επιπλέον, τα κράτη μέλη αναφέρουν τις συνολικές ποσότητες των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ που διατίθενται στην αγορά, στην επικράτειά τους, και τις ποσότητες καυσίμων αμόλυβδης βενζίνης και ντίζελ που διατίθενται στην αγορά με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg. Περαιτέρω, τα κράτη μέλη αναφέρουν ετησίως τη διαθεσιμότητα, σε κατάλληλη γεωγραφική βάση, των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg, τα οποία διατίθενται στην αγορά, στην επικράτειά τους.

4. Η Επιτροπή εξασφαλίζει ότι οι πληροφορίες που υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 διατίθενται έγκαιρα με κατάλληλα μέσα. Η Επιτροπή δημοσιεύει κάθε χρόνο, και για πρώτη φορά το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003, έκθεση σχετικά με την τρέχουσα ποιότητα των καυσίμων στα διάφορα κράτη μέλη και τη γεωγραφική κάλυψη των καυσίμων με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg, με στόχο να προσφέρει μια επανασκόπηση των δεδομένων ποιότητας των καυσίμων στα διάφορα κράτη μέλη.»

6. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Διαδικασία επανεξέτασης

1. Το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005, η Επιτροπή επανεξετάζει τις προδιαγραφές καυσίμων των Παραρτημάτων III και IV, με εξαίρεση την περιεκτικότητα σε θείο, και προτείνει τροποποιήσεις, εφόσον απαιτείται, για την ευθυγράμμιση με τις τρέχουσες και τις μελλοντικές απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας όσον αφορά τις εκπομπές των οχημάτων, την ποιότητα του αέρα και τους συναφείς στόχους. Ειδικότερα, η Επιτροπή εξετάζει:

α) Την ανάγκη οποιασδήποτε αλλαγής στην καταληκτική ημερομηνία για την πλήρη καθιέρωση του καυσίμου ντίζελ, με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι δεν υπάρχει συνολική αύξηση στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Στην ανάλυση αυτή, εξετάζονται οι εξελίξεις στις τεχνολογίες διύλισης, οι αναμενόμενες βελτιώσεις στην εξοικονόμηση καυσίμων στα οχήματα και ο ρυθμός με τον οποίο εισάγονται στο στόλο των οχημάτων οι νέες αποδοτικές από πλευράς καυσίμου τεχνολογίες.

β) Τις επιπτώσεις της νέας κοινοτικής νομοθεσίας, η οποία καθορίζει ποιοτικά πρότυπα αέρα για ουσίες, όπως οι πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες.

γ) Τα αποτελέσματα της επανεξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 10 της οδηγίας 1999/30/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 1999, σχετικά με τις οριακές τιμές διοξειδίου του θείου, διοξειδίου του αζώτου, οξειδίων του αζώτου, σωματιδίων και μολύβδου στον αέρα του περιβάλλοντος (*).

δ) Τα αποτελέσματα της επανεξέτασης των διαφόρων δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί με Ιάπωνες (**), Κορεάτες (***) και Ευρωπαίους (****) κατασκευαστές αυτοκινήτων για τη μείωση της κατανάλωσης καυσίμων και των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα των νέων επιβατηγών αυτοκινήτων, υπό το πρίσμα των αλλαγών που εισάγει η παρούσα οδηγία όσον αφορά την ποιότητα των καυσίμων και της προόδου προς τον κοινοτικό στόχο για τις εκπομπές CO₂ 120 g/km από το μέσο όχημα.

ε) Τα αποτελέσματα της επανεξέτασης που απαιτείται από το άρθρο 7 της οδηγίας 99/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά των εκπομπών αερίων και σωματιδιακών ρύπων από τους κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση που χρησιμοποιούνται σε οχήματα, καθώς και κατά των εκπομπών αερίων ρύπων από κινητήρες επιβαλλόμενης ανάφλεξης που τροφοδοτούνται με φυσικό αέριο ή υγραέριο και χρησιμοποιούνται σε οχήματα, και σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 88/77/ΕΟΚ (****) και την επιβεβαίωση του υποχρεωτικού προτύπου εκπομπών NO_x για κινητήρες βαρέως τύπου.

στ) Την αποτελεσματική λειτουργία νέων τεχνολογιών μείωσης της ρύπανσης και τις επιπτώσεις των μεταλλικών πρόσδετων ουσιών και άλλων σχετικών παραμέτρων στις επιδόσεις τους και τις εξελίξεις που επηρεάζουν τις διεθνείς αγορές καυσίμων.

ζ) Την ανάγκη αλλαγής άλλων παραμέτρων των προδιαγραφών των καυσίμων καθώς και την ανάγκη ενθάρρυνσης της χρήσης εναλλακτικών καυσίμων, συμπεριλαμβανομένων των βιοκαυσίμων.

2. Κατά την εξέταση του επόμενου σταδίου των προδιαγραφών για τις εκπομπές των κινητήρων ανάφλεξης με συμπίεση σε μη οδικές εφαρμογές, η Επιτροπή θεσπίζει εκ παραλλήλου την απαιτούμενη ποιότητα καυσίμων. Προς το σκοπό αυτό, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τη σημασία των εκπομπών του τομέα αυτού, τα συνολικά περιβαλλοντικά οφέλη, τις επιπτώσεις στα κράτη μέλη σε σχέση με τη διανομή καυσίμων και το κόστος και τα οφέλη από ένα επίπεδο θείου αυστηρότερο από το σήμερα απαιτούμενο για τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται από κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση σε μη οδικές εφαρμογές, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του μέγιστου ορίου θείου που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία για τα οδικά οχήματα.

3. Επιπλέον των διατάξεων της παραγράφου 1, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλλει, μεταξύ άλλων:

— προτάσεις, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση όσον αφορά τους στόλους επιχειρηματικών οχημάτων και την ανάγκη να προταθούν επίπεδα προδιαγραφών για τα ειδικά καύσιμα που χρησιμοποιούν,

— προτάσεις για τον καθορισμό επιπέδων προδιαγραφών, οι οποίες εφαρμόζονται στο υγραέριο, στο φυσικό αέριο για οχήματα και στα βιοκαύσιμα.

(*) ΕΕ L 163 της 29.6.1999, σ. 41. Οδηγία η οποία τροποποιήθηκε από την απόφαση 2001/744/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 278 της 23.10.2001, σ. 35).

(**) ΕΕ L 100 της 20.4.2000, σ. 57.

(***) ΕΕ L 100 της 20.4.2000, σ. 55.

(****) ΕΕ L 40 της 13.2.1999, σ. 49.

(*****) ΕΕ L 44 της 16.2.2000, σ. 1.»

7. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 9α

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περιπτώσεις παράβασης των εθνικών διατάξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Οι καθοριζόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.»

8. Στο άρθρο 10, η πρώτη παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι μέθοδοι μέτρησης που πρέπει να εφαρμόζονται σε σχέση με τις παραμέτρους που καθορίζονται στα Παραρτήματα Ι και ΙΙΙ, είναι οι αναλυτικές μέθοδοι που περιγράφονται στο ευρωπαϊκό πρότυπο EN 228:1999. Οι μέθοδοι μέτρησης που πρέπει να εφαρμόζονται σε σχέση με τις παραμέτρους που καθορίζονται στα Παραρτήματα ΙΙ και ΙV, είναι οι αναλυτικές μέθοδοι που περιγράφονται στο ευρωπαϊκό πρότυπο EN 590:1999. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν αναλυτικές μεθόδους, οι οποίες καθορίζονται ειδικά προς αντικατάσταση των προτύπων EN 228:1999 ή EN 590:1999, ανάλογα με την περίπτωση, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι οι νέες μέθοδοι παρέχουν τουλάχιστον την ίδια ακρίβεια και τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο πιστότητας με τις αναλυτικές μεθόδους που αντικαθιστούν. Σε περίπτωση που χρειάζεται προσαρμογή των επιτρεπόμενων αναλυτικών μεθόδων στην τεχνική πρόοδο, οι τροποποιήσεις μπορούν να θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 11, παράγραφος 2.»

9. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συστάθηκε βάσει του άρθρου 12 της οδηγίας 96/62/ΕΚ (*).

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (**), τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

(*) ΕΕ L 296 της 21.11.1996, σ. 55.

(**) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.»

10. Τα Παραρτήματα I έως IV αντικαθίστανται από το κείμενο του Παραρτήματος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 2003. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα μέτρα αυτά από την 1η Ιανουαρίου 2004.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΟΧΗΜΑΤΑ ΜΕ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΑΝΑΦΛΕΞΗΣ

Τύπος: **Βενζίνη**

Παράμετρος ⁽¹⁾	Μονάδα	Όρια ⁽²⁾	
		Ελάχιστο	Μέγιστο
Ερευνητικός αριθμός οκτανίου		95 ⁽³⁾	—
Αριθμός οκτανίου κινητήρα		85	—
Τάση ατμών, θερινή περίοδος ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Απόσταξη:			—
— ποσοστό εξάτμισης στους 100 °C	% v/v	46,0	
— ποσοστό εξάτμισης στους 150 °C	% v/v	75,0	—
Ανάλυση υδρογονανθράκων:			
— ολεφίνες	% v/v	—	18,0 ⁽⁶⁾
— αρωματικοί	% v/v	—	42,0
— βενζόλιο	% v/v	—	1,0
Περιεκτικότητα σε οξυγόνο	% m/m	—	2,7
Οξυγονούχες ουσίες			
— Μεθανόλη (πρέπει να προστίθενται σταθεροποιητές)	% v/v	—	3
— Αιθανόλη (μπορεί να χρειάζεται η προσθήκη σταθεροποιητών)	% v/v	—	5
— Ισοπροπυλική αλκοόλη	% v/v	—	10
— Τριτοταγής-βουτυλική αλκοόλη	% v/v	—	7
— Ισοβουτυλική αλκοόλη	% v/v	—	10
— Αιθέρες με 5 ή περισσότερα άτομα άνθρακα ανά μόριο	% v/v	—	15
— Άλλες οξυγονούχες ουσίες ⁽⁷⁾	% v/v	—	10
Περιεκτικότητα σε θείο	mg/kg	—	150
Περιεκτικότητα σε μόλυβδο	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Μέθοδοι δοκιμών είναι εκείνες που καθορίζονται στο EN 228:1999. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν αναλυτικές μεθόδους, οι οποίες καθορίζονται ειδικά προς αντικατάσταση των προτύπων EM 228:1999 ή EN 590:1999, ανάλογα με την περίπτωση, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι οι νέες μέθοδοι παρέχουν τουλάχιστον την ίδια ακρίβεια και τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο πιστότητας με τις αναλυτικές μεθόδους που αντικαθιστούν.

⁽²⁾ Οι τιμές που αναφέρονται στην προδιαγραφή είναι «αληθείς τιμές». Κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών τους, εφαρμόστηκαν οι όροι του ISO 4259 «Προϊόντα πετρελαίου — Καθορισμός και εφαρμογή δεδομένων ακριβείας σχετικά με τις μεθόδους δοκιμής», ενώ στον καθορισμό ελάχιστης τιμής έχει ληφθεί υπόψη μια ελάχιστη διαφορά 2 R άνω του μηδενός (R = αναπαραγωγιμότητα). Τα αποτελέσματα των μεμονωμένων μετρήσεων ερμηνεύονται βάσει των κριτηρίων που περιγράφονται στο ISO 4259 (δημοσιεύτηκε το 1995).

⁽³⁾ Η «απλή» αμόλυβδη βενζίνη μπορεί να διατίθεται στην αγορά με ελάχιστο αριθμό οκτανίου κινητήρα (MON) 81 και ελάχιστο ερευνητικό αριθμό οκτανίου (RON) 91.

⁽⁴⁾ Η θερινή περίοδος αρχίζει το αργότερο την 1η Μαΐου και λήγει το νωρίτερο στις 30 Σεπτεμβρίου. Για τα κράτη μέλη με αρκτικό κλίμα, ή πολύ δυσχερείς χειμερινές συνθήκες η θερινή περίοδος αρχίζει το αργότερο την 1η Ιουνίου και λήγει το νωρίτερο στις 31 Αυγούστου.

⁽⁵⁾ Για τα κράτη μέλη με αρκτικό κλίμα, ή πολύ δυσχερείς χειμερινές συνθήκες, η τάση ατμών δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 70 kPa κατά τη θερινή περίοδο.

⁽⁶⁾ Η «απλή» αμόλυβδη βενζίνη μπορεί να διατίθεται στην αγορά με μέγιστη περιεκτικότητα σε ολεφίνες 21 % v/v.

⁽⁷⁾ Άλλες μονο-αλκοόλες και αιθέρες με τελικό σημείο ζέσεως όχι υψηλότερο από εκείνο που αναφέρεται στο EN 228:1999.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

**ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΟΧΗΜΑΤΑ ΜΕ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΑΝΑΦΛΕΞΗΣ ΜΕ ΣΥΜΠΙΕΣΗ**

Τύπος: **Πετρέλαιο ντίζελ**

Παράμετρος ⁽¹⁾	Μονάδα	Όρια ⁽²⁾	
		Ελάχιστο	Μέγιστο
Αριθμός κετανίου		51,0	—
Πυκνότητα στους 15 °C	kg/m ³	—	845
Απόσταξη:			
— ανάκτηση του 95 % (v/v) στους	°C	—	360
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες	% m/m	—	11
Περιεκτικότητα σε θείο	mg/kg	—	350

⁽¹⁾ Μέθοδοι δοκιμών είναι εκείνες που καθορίζονται στο EN 590:1999. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν αναλυτικές μεθόδους, οι οποίες καθορίζονται ειδικά προς αντικατάσταση των προτύπων EN 228:1999 ή EN 590:1999, ανάλογα με την περίπτωση, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι οι νέες μέθοδοι παρέχουν τουλάχιστον την ίδια ακρίβεια και τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο πιστότητας με τις αναλυτικές μεθόδους που αντικαθιστούν.

⁽²⁾ Οι τιμές που αναφέρονται στην προδιαγραφή είναι "αληθείς τιμές". Κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών τους, εφαρμόστηκαν οι όροι του ISO 4259 "Προϊόντα πετρελαίου — Καθορισμός και εφαρμογή δεδομένων ακριβείας σχετικά με τις μεθόδους δοκιμής", ενώ στον καθορισμό ελάχιστης τιμής έχει ληφθεί υπόψη ελάχιστη διαφορά 2 R άνω του μηδενός (R = αναπαραγωγιμότητα). Τα αποτελέσματα των μεμονωμένων μετρήσεων ερμηνεύονται βάσει των κριτηρίων που περιγράφονται στο ISO 4259 (δημοσιεύτηκε το 1995).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΟΧΗΜΑΤΑ ΜΕ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΑΝΑΦΛΕΞΗΣ

Τύπος: **Βενζίνη**

Παράμετρος ⁽¹⁾	Μονάδα	Όρια ⁽²⁾	
		Ελάχιστο	Μέγιστο
Ερευνητικός αριθμός οκτανίου		95 ⁽³⁾	—
Αριθμός οκτανίου κινητήρα		85	—
Τάση ατμών, θερινή περίοδος ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Απόσταξη:			—
— ποσοστό εξάτμισης στους 100 °C	% v/v	46,0	—
— ποσοστό εξάτμισης στους 150 °C	% v/v	75,0	—
Ανάλυση υδρογονανθράκων:			
— ολεφίνες	% v/v	—	18,0
— αρωματικοί	% v/v	—	35,0
— βενζόλιο	% v/v	—	1,0
Περιεκτικότητα σε οξυγόνο	% m/m	—	2,7
Οξυγονούχες ουσίες			
— Μεθανόλη (πρέπει να προστίθενται σταθεροποιητές)	% v/v	—	3
— Αιθανόλη (μπορεί να χρειάζεται η προσθήκη σταθεροποιητών)	% v/v	—	5
— Ισοπροπυλική αλκοόλη	% v/v	—	10
— Τριτοταγής -βουτυλική αλκοόλη	% v/v	—	7
— Ισοβουτυλική αλκοόλη	% v/v	—	10
— Αιθέρες με 5 ή περισσότερα άτομα άνθρακα ανά μόριο	% v/v	—	15
— Άλλες οξυγονούχες ουσίες ⁽⁶⁾	% v/v	—	10
Περιεκτικότητα σε θείο	mg/kg	—	50
	mg/kg	—	10 ⁽⁷⁾
Περιεκτικότητα σε μόλυβδο	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Μέθοδοι δοκιμών είναι εκείνες που καθορίζονται στο EN 228:1999. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν αναλυτικές μεθόδους, οι οποίες καθορίζονται ειδικά προς αντικατάσταση των προτύπων EN 228:1999 ή EN 590:1999, ανάλογα με την περίπτωση, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι οι νέες μέθοδοι παρέχουν τουλάχιστον την ίδια ακρίβεια και τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο πιστότητας με τις αναλυτικές μεθόδους που αντικαθιστούν.

⁽²⁾ Οι τιμές που αναφέρονται στην προδιαγραφή είναι "αληθείς τιμές". Κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών τους, εφαρμόστηκαν οι όροι του ISO 4259 "Προϊόντα πετρελαίου — Καθορισμός και εφαρμογή δεδομένων ακριβείας σχετικά με τις μεθόδους δοκιμής", ενώ στον καθορισμό ελάχιστης τιμής έχει ληφθεί υπόψη ελάχιστη διαφορά 2 R άνω του μηδενός (R = αναπαραγωγιμότητα). Τα αποτελέσματα των μεμονωμένων μετρήσεων ερμηνεύονται βάσει των κριτηρίων που περιγράφονται στο ISO 4259 (δημοσιεύτηκε το 1995).

⁽³⁾ Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να συνεχίσουν να επιτρέπουν την εμπορία απλής αμόλυβδης βενζίνης με ελάχιστο αριθμό οκτανίου κινητήρα (MON) 81 και ελάχιστο ερευνητικό αριθμό οκτανίου (RON) 81.

⁽⁴⁾ Η θερινή περίοδος αρχίζει το αργότερο την 1η Μαΐου και λήγει το νωρίτερο στις 30 Σεπτεμβρίου. Για τα κράτη μέλη με αρκτικό κλίμα ή πολύ δυσχερείς χειμερινές συνθήκες, η θερινή περίοδος αρχίζει το αργότερο την 1η Ιουνίου και λήγει το νωρίτερο στις 31 Αυγούστου.

⁽⁵⁾ Για τα κράτη μέλη με αρκτικό κλίμα ή πολύ δυσχερείς χειμερινές συνθήκες, η τάση ατμών δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 70 kPa κατά τη θερινή περίοδο.

⁽⁶⁾ Άλλες μονο-αλκοόλες και αιθέρες με τελικό σημείο ζέσεως όχι υψηλότερο από εκείνο που αναφέρεται στο EN 228:1999.

⁽⁷⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2005, πρέπει να διατίθεται στην αγορά και να είναι διαθέσιμη σε κατάλληλη γεωγραφική βάση, στην επικράτεια κράτους μέλους, αμόλυβδη βενζίνη με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg. Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2009, όλη η αμόλυβδη βενζίνη που διατίθεται στην αγορά, στην επικράτεια κράτους μέλους, πρέπει να έχει μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΟΧΗΜΑΤΑ ΜΕ ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΑΝΑΦΛΕΞΗΣ ΜΕ ΣΥΜΠΙΕΣΗ

Τύπος: Πετρέλαιο ντίζελ

Παράμετρος ⁽¹⁾	Μονάδα	Όρια ⁽²⁾	
		Ελάχιστο	Μέγιστο
Αριθμός κετανίου		51,0	—
Πυκνότητα στους 15 °C	kg/m ³	—	845
Απόσταξη:			
— ανάκτηση του 95 % (v/v) στους	°C	—	360
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες	% m/m	—	11
Περιεκτικότητα σε θείο	mg/kg	—	50
	mg/kg	—	10 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Μέθοδοι δοκιμών είναι εκείνες που καθορίζονται στο EN 590:1999. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν αναλυτικές μεθόδους, οι οποίες καθορίζονται ειδικά προς αντικατάσταση των προτύπων EN 228:1999 ή EN 590:1999, ανάλογα με την περίπτωση, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι οι νέες μέθοδοι παρέχουν τουλάχιστον την ίδια ακρίβεια και τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο πιστότητας με τις αναλυτικές μεθόδους που αντικαθιστούν.

⁽²⁾ Οι τιμές που αναφέρονται στην προδιαγραφή είναι "αληθείς τιμές". Κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών τους, εφαρμόστηκαν οι όροι του ISO 4259 "Προϊόντα πετρελαίου — Καθορισμός και εφαρμογή δεδομένων ακριβείας σχετικά με τις μεθόδους δοκιμής", ενώ στον καθορισμό ελάχιστης τιμής έχει ληφθεί υπόψη ελάχιστη διαφορά 2 R άνω του μηδενός (R = αναπαραγωγιμότητα). Τα αποτελέσματα των μεμονωμένων μετρήσεων ερμηνεύονται βάσει των κριτηρίων που περιγράφονται στο ISO 4259 (δημοσιεύτηκε το 1995).

⁽³⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2005, πρέπει να διατίθεται στην αγορά και να είναι διαθέσιμο σε κατάλληλη γεωγραφική βάση στην επικράτεια του κράτους μέλους, ντίζελ με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg. Επιπλέον, και με την επιφύλαξη της επανεξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2009, όλα τα καύσιμα ντίζελ που διατίθενται στην αγορά, στην επικράτεια κράτους μέλους, πρέπει να έχουν μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg.»

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 11 Μαΐου 2001 η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο την πρότασή της για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 98/70/EK όσον αφορά την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 29 Νοεμβρίου 2001.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ενέκρινε τη γνώμη της στις 18 Οκτωβρίου 2001.

3. Στις 15 Απριλίου 2002, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του γνώμη σύμφωνα με το άρθρο 251, παρ. 2 της Συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στην πρόταση περιλαμβάνεται η υποχρεωτική διάθεση στην αγορά καυσίμων βενζίνης και ντίζελ με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg, σε ισόρροπη γεωγραφική βάση, το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2005, και καθιστά το όριο αυτό υποχρεωτικό εντός συγκεκριμένης τελικής προθεσμίας (1η Ιανουαρίου 2011 στην πρόταση). Η εν λόγω τελική προθεσμία για τα καύσιμα ντίζελ τελεί υπό επιφύλαξη.

Στην πρόταση αποσαφηνίζεται εξάλλου η κατάσταση σχετικά με την επιτρεπτή επί του παρόντος περιεκτικότητα σε θείο για το καύσιμο ντίζελ των μη οδικών κινητών μηχανημάτων, χωρίς ωστόσο να εισάγονται νέες διατάξεις. Προτείνονται επίσης μικρές αλλαγές στις διατάξεις περί τεχνικής προσαρμογής και ευθυγράμμισης προς ένα υπό εξέταση ευρωπαϊκό πρότυπο σχετικά με την παρακολούθηση της ποιότητας των καυσίμων. Δεν προτείνονται αλλαγές σχετικά με τις παραμέτρους που δεν αφορούν το θείο.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**1. Γενικά**

Τα κύρια θέματα είναι τα εξής:

— η τελική προθεσμία μετά την οποία η μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο όλων των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ που πωλούνται δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 10 mg/kg. Η Επιτροπή πρότεινε την 1η Ιανουαρίου 2011, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε την 1η Ιανουαρίου 2008 και το Συμβούλιο συμφώνησε για την 1η Ιανουαρίου 2009. Όσον αφορά τη διαθεσιμότητα του καυσίμου αυτού το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2005, το Συμβούλιο συμφώνησε ότι αυτό θα πρέπει να γίνει σε «κατάλληλη» και όχι σε «ευρεία» γεωγραφική βάση, όπως πρότεινε η Επιτροπή στην πρότασή της,

— μη οδικά κινητά μηχανήματα: Η Επιτροπή δεν πρότεινε σχετική αλλαγή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε να ισχύουν οι ίδιες απαιτήσεις από 1ης Ιανουαρίου 2005 και το Συμβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων για τα μη οδικά μηχανήματα. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν αυστηρότερες προδιαγραφές για την περιεκτικότητα σε θείο εφόσον το επιθυμούν,

— αυστηρότερες περιβαλλοντικές προδιαγραφές για τη βενζίνη και το καύσιμο ντίζελ από τις οριζόμενες στην οδηγία, εφόσον δικαιολογούνται βάσει των τοπικών περιβαλλοντικών συνθηκών. Το Συμβούλιο επεξέτεινε την τρέχουσα διάταξη της οδηγίας 98/70 βάσει της οποίας τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν άδεια για αυστηρότερες περιβαλλοντικές προδιαγραφές για τη βενζίνη και/ή το καύσιμο ντίζελ σε συγκεκριμένες περιοχές εντός της επικρατείας τους για λόγους ποιότητας του αέρα, ώστε να συμπεριληφθούν οι κίνδυνοι ρύπανσης των υπογείων υδάτων.

Η Επιτροπή αποδέχθηκε την κοινή θέση για την οποία συμφώνησε το Συμβούλιο.

2. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Κατά την ψηφοφορία ολομέλειας του στις 29 Νοεμβρίου 2001, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε 36 τροπολογίες της πρότασης. Δεκαεπτά από αυτές έχουν ήδη ενσωματωθεί (7 στα άρθρα και 10 στις αιτιολογικές παραγράφους), είτε αυτολεξεί, είτε εν μέρει, είτε ως προς την ουσία στην κοινή θέση του Συμβουλίου.

α) Οι 19 τροπολογίες που δεν ενσωματώθηκαν μπορούν να ομαδοποιηθούν ως εξής:

Φορολογικά κίνητρα (Τροπολογίες 10, 19 και 27): Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε τα κράτη μέλη να έχουν το αυτόματο δικαίωμα να προωθούν την έγκαιρη διάθεση στην αγορά βενζίνης και καυσίμου ντίζελ μέγιστης περιεκτικότητας σε θείο 10 mg/kg μέσω φορολογικών κινήτρων. Αυτό δεν έγινε αποδεκτό από το Συμβούλιο λόγω ασυμβατότητας με τη νομική βάση της πρότασης αυτής και των υφιστάμενων διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας.

Παρεκκλίσεις (Τροπολογίες 20, 21, 24, 25): Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε να διαγραφεί η δυνατότητα των κρατών μελών να ζητούν παρέκκλιση από την υποχρεωτική διάθεση στην αγορά βενζίνης και καυσίμου ντίζελ με περιεκτικότητα σε θείο χαμηλότερη των 50 ppm από 1ης Ιανουαρίου 2005 επί δύο έτη το ανώτατο. Η πρόταση αυτή δεν έγινε αποδεκτή.

Προσδιορισμός της ισόρροπης γεωγραφικής βάσης (τροπολογίες 42/45 και 43/46): Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε η Επιτροπή να προσδιορίσει, βάσει διαδικασίας Επιτροπολογίας, κριτήρια προκειμένου να καθορισθεί τι σημαίνει διαθεσιμότητα βενζίνης και καυσίμου ντίζελ με περιεκτικότητα σε θείο χαμηλότερη των 10 mg/kg, σε ισόρροπη γεωγραφική βάση κατά την αρχική φάση. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι η απόκλιση των επί μέρους συνθηκών θα αποτελέσει αρνητικό παράγοντα για τον προσδιορισμό κοινών κριτηρίων.

Μη οδικά κινητά οχήματα (Τροπολογίες 3, 12, 26 και 37): Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε το καύσιμο ντίζελ που χρησιμοποιείται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα να ανταποκρίνεται στις ίδιες περιβαλλοντικές προδιαγραφές με το καύσιμο ντίζελ για τα οδικά οχήματα από 1ης Ιανουαρίου 2005. Το Συμβούλιο ωστόσο δεν αποδέχθηκε αυτές τις τροπολογίες και κάλεσε την Επιτροπή, στο άρθρο 1, σημείο 5, παράγραφος β), να καθορίσει τις απαιτούμενες προδιαγραφές για το καύσιμο ντίζελ κατά την εξέταση του επομένου σταδίου προδιαγραφών για τις εκπομπές των κινητήρων ανάφλεξης με συμπίεση που χρησιμοποιούνται στα μη οδικά κινητά μηχανήματα.

Τελική προθεσμία (τροπολογίες 5, 11, 15, 18, 23 και 32): Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε να συντομευθεί η προθεσμία για την πλήρη συμμόρφωση του συνόλου της πωλούμενης βενζίνης και του καυσίμου ντίζελ προς το ανώτατο όριο περιεκτικότητα σε θείο των 10 mg/kg, μεταθέτοντας την ημερομηνία στην 1η Ιανουαρίου 2008. Με τον τρόπο αυτό αφαιρείται από την Επιτροπή η δυνατότητα επιβεβαίωσης της τελικής προθεσμίας για το καύσιμο ντίζελ και προβλέπεται η δυνατότητα παρέκκλισης για κοινωνικοοικονομικούς λόγους. Οι τροπολογίες αυτές δεν αντανακλώνται στην κοινή θέση. Ωστόσο, το Συμβούλιο συμφώνησε να μεταθέσει την τελική προθεσμία στην 1η Ιανουαρίου 2009 αλλά διατήρησε τη δυνατότητα της Επιτροπής να επιβεβαιώσει την προθεσμία όσον αφορά το καύσιμο ντίζελ, το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2005.

β) Οι 17 τροπολογίες που το Συμβούλιο ενσωμάτωσε στην κοινή του θέση μπορούν να ομαδοποιηθούν ως εξής:

Υποβολή έκθεσης (τροπολογίες 29 και, και ως προς την αρχή 28): Η Επιτροπή συμφώνησε να διαθέσει τις ζητούμενες πληροφορίες στη νέα παράγραφο που εισάγεται διά της τροπολογίας 29 (άρθρο 8, παρ. 4). Διά της τροπολογίας 28 γίνονται μικρές αλλαγές στη διατύπωση της απαίτησης υποβολής έκθεσης (άρθρο 8, παρ. 3) από τα κράτη μέλη. Οι περισσότερες από τις αλλαγές αυτές ενσωματώθηκαν στην κοινή θέση,

Προθεσμίες (τροπολογία 30): Η πλησιέστερη ημερομηνία επανεξέτασης, η οποία προτείνεται στην εν λόγω τροπολογία όσον αφορά την πλήρη εφαρμογή της πρότασης σχετικά με τα καύσιμα ντίζελ, της 31ης Δεκεμβρίου 2005, έγινε αποδεκτή αυτολεξεί. Με τον τρόπο αυτό συμβιβάζεται με την απόφαση του Συμβουλίου η τελική προθεσμία να μετατεθεί δύο έτη νωρίτερα από την προτεινόμενη από την Επιτροπή,

Βενζίνη με ερευνητικό αριθμό οκτανίων (RON) 91 (τροπολογία 35): Η τροπολογία αυτή επιτρέπει να συνεχισθεί η πώληση βενζίνης RON 91 και συμπεριλήφθηκε ως τμήμα της κοινής θέσης,

Ρήτρα επισκόπησης (τροπολογίες 48 και εν μέρει 47): Η ρήτρα επισκόπησης (άρθρο 9) που συμφωνήθηκε στην κοινή θέση περιλαμβάνει την υποχρεωτική εξέταση του κατά πόσο απαιτείται αλλαγή των λοιπών παραμέτρων των καυσίμων και την ενθάρρυνση της εισαγωγής εναλλακτικών καυσίμων, συμπεριλαμβανομένων των βιοκαυσίμων (αυτό καλύπτει ως προς την αρχή μέρος της τροπολογίας 48). Κατά την επισκόπηση καλείται εξάλλου η Επιτροπή να εξετάσει «τις επιπτώσεις των μεταλλικών προσθέτων και άλλων σχετικών θεμάτων στις επιδόσεις» των τεχνολογιών μείωσης των εκπομπών (αυτό καλύπτει ως προς την αρχή της τροπολογίας 47).

Ενίσχυση των εκούσιων συμφωνιών (τροπολογία 34, ως προς την αρχή): Το πνεύμα της τροπολογίας αυτής ενσωματώθηκε στο άρθρο 9, παρ. 1δ) με δύο μικρές αλλαγές στη διατύπωση.

Παράγραφοι του αιτιολογικού (τροπολογίες 1, 2, 4 (εν μέρει), 6, 7, 8, 9, 13, 16 και 44): Οι τροπολογίες αυτές ενσωματώθηκαν στις παραγράφους του αιτιολογικού της κοινής θέσης και αφορούν τα εξής:

Τροπολογία 1 — τονίζει τη σημασία της περιεκτικότητας σε θείο των καυσίμων τόσο για τα οδικά όσο και για τα μη οδικά οχήματα (αιτιολογική παράγραφος 5),

Τροπολογία 2 — ακριβέστερη αναφορά στον τίτλο της οδηγίας (αιτιολογική παράγραφος 6),

Τροπολογία 4 — τονίζει την επίπτωση της χαμηλότερης περιεκτικότητας σε θείο στις εκπομπές CO₂ των οδικών οχημάτων (αιτιολογική παράγραφος 7), το μέρος περί μη οδικών οχημάτων δεν εμφανίζεται στην κοινή θέση,

Τροπολογία 6 — τονίζει το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν τα φορολογικά κίνητρα (αιτιολογική παράγραφος 8),

Τροπολογία 7 — τονίζει την ανάγκη να ληφθεί υπόψη η μετάβαση προς τη βενζίνη και το καύσιμο ντίζελ με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg κατά την αναθεώρηση του 2003 των εκουσιών συμφωνιών με τους σημαντικότερους κατασκευαστές αυτοκινήτων προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές CO₂ των οχημάτων (αιτιολογική παράγραφος 9),

Τροπολογία 8 — εν μέρει αντανakλάται στην αιτιολογική παράγραφο 10 στο βαθμό που βελτιώνει το κείμενο περί μέγιστης περιεκτικότητας σε θείο. Ωστόσο, το μέρος αυτό της τροπολογίας σχετικά με την υποχρεωτική διαθεσιμότητα όλων των ποιοτήτων βενζίνης με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg δεν περιλαμβάνεται στην κοινή θέση,

Τροπολογία 9 — εισάγει νέα αιτιολογική παράγραφο επισημαίνοντας την ανάγκη να επιτραπεί η συνέχιση της διάθεσης στην αγορά αμόλυβδης βενζίνης, κάτι που αντανakλάται στη διάταξη της υποσημείωσης 3 των Παραρτημάτων I και III,

Τροπολογία 13 — αντανakλάται ως προς την αρχή στην αιτιολογική παράγραφο 13 εφόσον τα προβλεπόμενα συστήματα παρακολούθησης της ποιότητας θα επιτύχουν τον ίδιο στόχο με την τροπολογία,

Τροπολογίες 16 και 44 — επισημαίνουν την ανάγκη για περαιτέρω αξιολόγηση των εναλλακτικών καυσίμων, βιοκαυσίμων και των επιπτώσεων ορισμένων θεμάτων, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης μεταλλικών προσθέτων ουσιών σε σχέση με τους εξοπλισμούς μείωσης των εκπομπών, που αντανakλώνται στην αιτιολογική παράγραφο 16.

3. Σημαντικότερες καινοτομίες που εισάγει το Συμβούλιο

Η σημαντικότερη καινοτομία, η οποία εξάλλου αποτελεί προσέγγιση προς τη θέση του Κοινοβουλίου (στις τροπολογίες 5, 11, 15, 18, 23 και 32), είναι η αλλαγή της τελικής προθεσμίας για την πλήρη διάθεση στην αγορά καυσίμων βενζίνης και ντίζελ με μέγιστη περιεκτικότητα σε θείο 10 mg/kg. Η ημερομηνία που προτείνει η Επιτροπή είναι η 1η Ιανουαρίου 2011, η οποία στην κοινή θέση μετατέθηκε νωρίτερα στην 1η Ιανουαρίου 2009 (το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρότεινε την 1η Ιανουαρίου 2008). Λόγω της εγγύτερης τελικής προθεσμίας, η τροπολογία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την οποία μετατίθεται νωρίτερα η ημερομηνία για τα καύσιμα ντίζελ από την 1η Ιανουαρίου 2006 στην 1η Ιανουαρίου 2005 ενσωματώθηκε στην κοινή θέση.

Η πρόταση της Επιτροπής δεν επέφερε αλλαγή στις απαιτήσεις καυσίμων για μη οδικά κινητά μηχανήματα. Το Συμβούλιο εξέτασε το θέμα αυτό πολύ προσεκτικά και τροποποίησε την πρόταση καλώντας την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων για μη οδικά κινητά μηχανήματα κατά την εξέταση του επομένου επιπέδου των εκπομπών για τους κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση.

Το Συμβούλιο αποφάσισε εξάλλου να επεκτείνει προηγούμενη διάταξη στο άρθρο 6 της οδηγίας 98/70/EK, η οποία επιτρέπει επί του παρόντος στα κράτη μέλη, εφόσον υπόκεινται σε διαδικασία κοινοτικού ελέγχου, να ζητούν τη διάθεση στην αγορά καυσίμων με αυστηρότερες περιβαλλοντικές προδιαγραφές σε ορισμένα τμήματα κράτους μέλους, για λόγους ατμοσφαιρικής ρύπανσης, προκειμένου να συμπεριλάβει αιτίες συνδεδεμένες με τη ρύπανση των υπόγειων υδάτων.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Το Συμβούλιο εκτιμά ότι η κοινή του θέση λαμβάνει υπόψη σε μεγάλο βαθμό τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρώτη ανάγνωση. Η κοινή θέση του Συμβουλίου μετακίνησε την πρόταση της Επιτροπής προς τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά τις περισσότερες τροπολογίες που δεν έγιναν αποδεκτές. Αποτελεί ισόρροπη λύση για την τροποποιημένη οδηγία, η οποία διασφαλίζει το όφελος έναντι του περιβάλλοντος από τα νέα όρια, θέτοντας ταυτόχρονα εφικτές απαιτήσεις για τη βιομηχανία.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 38/2002

η οποία υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο στις 15 Απριλίου 2002

ενόψει της έκδοσης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., για τις στατιστικές των αποβλήτων

(2002/C 145 E/05)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 285,

τις προτάσεις της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Απαιτούνται από την Κοινότητα συστηματικές κοινοτικές στατιστικές για την παραγωγή και τη διαχείριση αποβλήτων από τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά, για την παρακολούθηση της εφαρμογής της πολιτικής των αποβλήτων. Με τον τρόπο αυτόν, δημιουργείται η βάση για την παρακολούθηση της τήρησης των αρχών της μεγιστοποίησης της ανάκτησης και της ασφαλούς διάθεσης. Απαιτούνται ακόμη ωστόσο στατιστικά μέσα για την αξιολόγηση της τήρησης της αρχής της πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων και για τη σύνδεση των στοιχείων παραγωγής αποβλήτων με τις παγκόσμιες, εθνικές και περιφερειακές απογραφές χρήσεως πόρων.
- (2) Είναι ανάγκη να καθοριστούν οι όροι για την περιγραφή των αποβλήτων και τη διαχείριση αποβλήτων, προκειμένου να επιτευχθούν συγκρίσιμα στατιστικά αποτελέσματα όσον αφορά τα απόβλητα.
- (3) Η κοινοτική πολιτική των αποβλήτων έχει οδηγήσει στην θέσπιση ενός συνόλου αρχών που πρέπει να ακολουθούνται από τις μονάδες παραγωγής αποβλήτων και κατά τη διαχείριση των αποβλήτων. Αυτό απαιτεί παρακολούθηση των αποβλήτων στα διάφορα σημεία της ροής αποβλήτων, δηλ. παραγωγή, συλλογή, ανάκτηση και διάθεση.
- (4) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 322/97 του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 1997, σχετικά με τις κοινοτικές στατιστικές ⁽⁴⁾, αποτελεί το πλαίσιο αναφοράς για τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

(5) Για να εξασφαλισθούν συγκρίσιμα αποτελέσματα, οι στατιστικές που αφορούν τα απόβλητα θα πρέπει να καταρτίζονται σύμφωνα με την καθορισμένη ταξινόμηση σε κατηγορίες, στην κατάλληλη μορφή και εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος από το τέλος του έτους αναφοράς.

(6) Δεδομένου ότι ο στόχος του προτεινόμενου μέτρου, δηλαδή η θέσπιση ενός πλαισίου σχετικά με την κατάρτιση κοινοτικών στατιστικών για τη δημιουργία, την ανάκτηση και τη διάθεση των αποβλήτων, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, λόγω της ανάγκης να καθορισθούν οι όροι της περιγραφής των αποβλήτων και της διαχείρισης αποβλήτων προκειμένου να εξασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των στατιστικών που παρέχουν τα κράτη μέλη, και συνεπώς μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου του προτεινόμενου μέτρου.

(7) Τα επιμέρους κράτη μέλη μπορεί να χρειαστούν μια μεταβατική περίοδο για την κατάρτιση των στατιστικών τους όσον αφορά τα απόβλητα για τις οικονομικές δραστηριότητες NACE-Αναθ. 1, όπως θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1990 ⁽⁵⁾, για τις οποίες το εθνικό τους στατιστικό σύστημα απαιτεί μείζονες προσαρμογές.

(8) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁶⁾.

(9) Η Επιτροπή ζήτησε τη γνώμη της Επιτροπής Στατιστικού Προγράμματος,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στόχος

1. Ο στόχος του παρόντος κανονισμού είναι η θέσπιση ενός πλαισίου για την κατάρτιση κοινοτικών στατιστικών για τη δημιουργία, την ανάκτηση και τη διάθεση των αποβλήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 87 της 29.3.1999, σ. 22 και ΕΕ C 180 E της 26.6.2001, σ. 202.

⁽²⁾ ΕΕ C 329 της 17.11.1999, σ. 17.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 4ης Σεπτεμβρίου 2001 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 15ης Απριλίου 2002 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 52 της 22.2.1997, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 293 της 24.10.1990, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 29/2002 της Επιτροπής (ΕΕ L 6 της 10.1.2002, σ. 3).

⁽⁶⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

2. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή, στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων αρμοδιότητάς τους, καταρτίζουν κοινοτικές στατιστικές για τη δημιουργία, την ανάκτηση και τη διάθεση των αποβλήτων, πλην των ραδιενεργών αποβλήτων, τα οποία καλύπτονται ήδη από άλλες νομοθετικές πράξεις.

3. Οι στατιστικές καλύπτουν τους ακόλουθους τομείς:

- α) Δημιουργία αποβλήτων σύμφωνα με το Παράρτημα Ι,
- β) Ανάκτηση και διάθεση αποβλήτων σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙ.

4. Κατά την κατάρτιση των στατιστικών, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή τηρούν την στατιστική ονοματολογία με βάση κυρίως τις ουσίες, η οποία παρατίθεται στο Παράρτημα ΙΙΙ.

5. Με τη διαδικασία του άρθρου 7, παράγραφος 2, η Επιτροπή καταρτίζει πίνακα ισοδυναμίας μεταξύ της στατιστικής ονοματολογίας του Παραρτήματος ΙΙΙ και του καταλόγου αποβλήτων της απόφασης 2000/532/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς και στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «Απόβλητο»: νοείται κάθε ουσία ή αντικείμενο όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο α) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων⁽²⁾.
- β) «Χωριστά συλλεγόμενα κλάσματα αποβλήτων»: τα οικιακά και παρόμοια απόβλητα που συλλέγονται επιλεκτικά σε ομοιογενή κλάσματα από δημόσιες υπηρεσίες, μη κερδοσκοπικές οργανώσεις και ιδιωτικές επιχειρήσεις που δρουν στο χώρο της οργανωμένης συλλογής αποβλήτων.
- γ) «Ανακύκλωση» έχει την ίδια έννοια, όπως στον ορισμό του άρθρου 3 παράγραφος 7 της οδηγίας 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας⁽³⁾.
- δ) «Ανάκτηση»: κάθε διαδικασία από τις προβλεπόμενες στο Παράρτημα ΙΙ.Β της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.
- ε) «Διάθεση»: κάθε διαδικασία από τις προβλεπόμενες στο Παράρτημα ΙΙ.Α της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.
- στ) «Εγκατάσταση ανάκτησης ή διάθεσης»: η εγκατάσταση για την οποία απαιτείται άδεια ή εγγραφή σε μητρώο δυνάμει των άρθρων 9, 10 ή 11 της οδηγίας 75/442/ΕΚ.

ζ) «Επικίνδυνα απόβλητα»: όλα τα απόβλητα όπως ορίζονται στο άρθρο 1, παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα⁽⁴⁾.

η) «Μη επικίνδυνα απόβλητα»: τα απόβλητα που δεν καλύπτονται από το σημείο ζ).

θ) «Αποτέφρωση»: η θερμική επεξεργασία των αποβλήτων σε μονάδα αποτέφρωσης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4, ή σε μονάδα συναποτέφρωσης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 της οδηγίας 2000/76/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, για την αποτέφρωση των αποβλήτων⁽⁵⁾.

ι) «Χώρος υγειονομικής ταφής»: κάθε χώρος διάθεσης αποβλήτων όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο ζ) της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων⁽⁶⁾.

ια) «Δυναμικό των εγκαταστάσεων αποτέφρωσης αποβλήτων»: το μέγιστο δυναμικό αποτέφρωσης αποβλήτων σε τόνους ετησίως ή σε gigajoules.

ιβ) «Δυναμικό των εγκαταστάσεων ανακύκλωσης αποβλήτων»: το μέγιστο ετήσιο δυναμικό ανακύκλωσης αποβλήτων σε τόνους.

ιγ) «Χωρητικότητα των εγκαταστάσεων ταφής αποβλήτων»: η απομένουσα χωρητικότητα (στο τέλος του έτους αναφοράς των δεδομένων) της εγκατάστασης υγειονομικής ταφής για τη διάθεση αποβλήτων στο μέλλον η οποία μετράται σε κυβικά μέτρα.

ιδ) «Δυναμικό άλλων εγκαταστάσεων διάθεσης»: το δυναμικό της εγκατάστασης για τη διάθεση αποβλήτων η οποία μετράται σε τόνους ανά έτος.

Άρθρο 3

Συλλογή δεδομένων

1. Τα κράτη μέλη, εφόσον συμμορφούνται με τους όρους ποιότητας και ακρίβειας που θα καθορισθούν με την διαδικασία του άρθρου 7 παράγραφος 2, αποκτούν τα απαραίτητα δεδομένα για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών που παρατίθενται στα Παραρτήματα Ι και ΙΙ μέσω, είτε:

— ερευνών,

— διοικητικών ή άλλων πηγών, όπως οι υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας για τη διαχείριση αποβλήτων,

⁽¹⁾ ΕΕ L 226 της 6.9.2000, σ. 3. Απόφαση που τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2001/573/ΕΚ (ΕΕ L 203 της 28.7.2001, σ. 18).

⁽²⁾ ΕΕ L 194 της 25.7.1975, σ. 39. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 96/350/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 135 της 6.6.1996, σ. 32).

⁽³⁾ ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 20. Οδηγία που τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/31/ΕΚ (ΕΕ L 168 της 2.7.1994, σ. 28).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 91.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1.

— διαδικασιών στατιστικής εκτίμησης βάσει δειγμάτων ή εκτιμητών που σχετίζονται με τα απόβλητα, είτε

— συνδυασμού αυτών των μέσων.

Προκειμένου να μειωθούν οι υποχρεώσεις παροχής απαντήσεων, οι εθνικές αρχές και η Επιτροπή έχουν πρόσβαση σε διοικητικές πηγές δεδομένων, υπό τους περιορισμούς και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος και από την Επιτροπή στους αντίστοιχους τομείς αρμοδιότητάς τους.

2. Προκειμένου να μειωθεί η διοικητική επιβάρυνση των μικρών επιχειρήσεων, όσες απασχολούν λιγότερο από 10 εργαζόμενους εξαιρούνται από τις έρευνες εκτός εάν συμμετέχουν σημαντικά στη δημιουργία αποβλήτων.

3. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν τα στατιστικά αποτελέσματα σύμφωνα με την ταξινόμηση σε κατηγορίες που ορίζεται στα Παραρτήματα I και II.

4. Η εξαίρεση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρέπει να είναι συνεπής με τους στόχους κάλυψης και ποιότητας που αναφέρονται στο Τμήμα 7 παράγραφος 1 των Παραρτημάτων I και II.

5. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τα αποτελέσματα, συμπεριλαμβανομένων των εμπιστευτικών δεδομένων, στην Eurostat σε κατάλληλη μορφή και εντός καθορισμένου χρονικού διαστήματος από το τέλος της οικείας περιόδου αναφοράς, όπως ορίζεται στα Παραρτήματα I και II.

6. Η επεξεργασία των εμπιστευτικών δεδομένων και η διαβίβασή τους όπως προβλέπεται στην παράγραφο 5, εκτελείται σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις που διέπουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των στατιστικών.

Άρθρο 4

Μεταβατική περίοδος

1. Κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή μπορεί, μετά από αίτηση κράτους μέλους και με τη διαδικασία του άρθρου 7, παράγραφος 2, να χορηγεί παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του Τμήματος 5 των Παραρτημάτων I και II, για την υποβολή των αποτελεσμάτων που αφορούν το Τμήμα 8, σημείο 1.1, στοιχεία 13 έως 17 του Παραρτήματος I και το Τμήμα 8, σημείο 2 του Παραρτήματος II.

2. Οι παρεκκλίσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να χορηγούνται σε επιμέρους κράτη μέλη μόνο για τα δεδομένα του πρώτου έτους αναφοράς.

Άρθρο 5

Εισαγωγή και εξαγωγή αποβλήτων

1. Η Επιτροπή καταρτίζει πρόγραμμα πιλοτικών μελετών για την εισαγωγή και την εξαγωγή αποβλήτων το οποίο θα εκτελεστεί

εθελοντικά από τα κράτη μέλη. Οι πιλοτικές μελέτες αποσκοπούν στην αξιολόγηση της σημασίας και του εφικτού της λήψης δεδομένων, και στην εκτίμηση του κόστους και των ωφελημάτων από τη συλλογή των δεδομένων, καθώς και της επιβάρυνσης των επιχειρήσεων.

2. Το πρόγραμμα πιλοτικών μελετών της Επιτροπής είναι συνεπές με το περιεχόμενο των Παραρτημάτων I και II, ιδίως με τις πτυχές που σχετίζονται με το πεδίο εφαρμογής και την κάλυψη αποβλήτων, τις κατηγορίες αποβλήτων προς ταξινόμηση, τα έτη αναφοράς και τη συχνότητα, λαμβάνοντας υπόψη τις υποχρεώσεις υποβολής έκθεσης που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους ⁽¹⁾.

3. Η Επιτροπή χρηματοδοτεί μέχρι 100 % των εξόδων εκτέλεσης των πιλοτικών μελετών.

4. Με βάση τα συμπεράσματα των πιλοτικών μελετών, η Επιτροπή ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τις δυνατότητες κατάρτισης στατιστικών σχετικά με τις δραστηριότητες και τα χαρακτηριστικά που καλύπτουν οι πιλοτικές μελέτες για τις εξαγωγές και εισαγωγές αποβλήτων. Η Επιτροπή θεσπίζει τα απαιτούμενα εκτελεστικά μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 7 παράγραφος 2.

5. Οι πιλοτικές μελέτες θα πρέπει να διεξαχθούν εντός τριετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

Μέτρα εφαρμογής

Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 7, παράγραφος 2. Περιλαμβάνουν δε μέτρα:

- α) για την προσαρμογή στις οικονομικές και τεχνικές εξελίξεις που αφορούν τη συλλογή και την στατιστική επεξεργασία των δεδομένων καθώς και την επεξεργασία και τη διαβίβαση αποτελεσμάτων,
- β) για την προσαρμογή των προδιαγραφών που παρατίθενται στα Παραρτήματα I, II και III,
- γ) για την κατάρτιση των αποτελεσμάτων σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3 και 4, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών δομών και των τεχνικών συνθηκών που επικρατούν σε ένα κράτος μέλος· τα μέτρα αυτά μπορούν να επιτρέπουν σε επιμέρους κράτη μέλη να μην παρέχουν δεδομένα για ορισμένα στοιχεία του αναλυτικού καταλόγου, εφόσον αποδεικνύεται ότι οι επιπτώσεις για την ποιότητα των στατιστικών είναι περιορισμένες. Όποτε χορηγούνται παρεκκλίσεις, πρέπει να αναφέρεται η συνολική ποσότητα αποβλήτων για κάθε στοιχείο των τμημάτων 2(1) και 8(1) του Παραρτήματος I,

⁽¹⁾ ΕΕ L 30 της 6.2.1993, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2557/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 349 της 31.12.2001, σ. 1).

- δ) για τον καθορισμό των ορθών κριτηρίων ποιοτικής αξιολόγησης και το περιεχόμενο των εκθέσεων για την ποιότητα, όπως αναφέρονται στο τμήμα 7 των Παραρτημάτων I και II,
- ε) για τον καθορισμό της ενδεδειγμένης μορφής για τη διαβίβαση αποτελεσμάτων από τα κράτη μέλη εντός 2 ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού,
- στ) για την κατάρτιση του καταλόγου για τη χορήγηση μεταβατικών περιόδων και παρεκκλίσεων στα κράτη μέλη, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4,
- ζ) για την εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πιλοτικών μελετών, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4, Παράρτημα I Τμήμα 1(2), Παράρτημα II Τμήμα 2(2) και Παράρτημα II Τμήμα 8(3).

Άρθρο 7

Διαδικασία της επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την Επιτροπή Στατιστικού Προγράμματος η οποία συστάθηκε με την απόφαση 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
2. Όπου γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

4. Η Επιτροπή διαβιβάζει στην επιτροπή, η οποία συστάθηκε με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ, τα σχέδια μέτρων που σκοπεύει να υποβάλει στην Επιτροπή Στατιστικού Προγράμματος.

Άρθρο 8

Έκθεση

1. Εντός πενταετίας από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού και στη συνέχεια ανά τριετία, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τις στατιστικές που καταρτίζονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και, ειδικότερα, σχετικά με την ποιότητά τους και τη συνεπαγόμενη επιβάρυνση των επιχειρήσεων.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, εντός διετίας από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, πρόταση για την κατάργηση της υποχρέωσης υποβολής εφόσον υπάρχει επικάλυψη.

Άρθρο 9

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή μέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 28.6.1989, σ. 47.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Καλυπτόμενες δραστηριότητες

1. Οι στατιστικές καταρτίζονται για όλες τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο κάλυψης των τίτλων Γ έως Π, της NACE-Αναθ. 1. Οι τίτλοι αυτοί καλύπτουν όλες τις οικονομικές δραστηριότητες, εκτός από τη γεωργία, τη θήρα, τη δασοκομία (Α) και την αλιεία (Β), που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος παραρτήματος.

Το παρόν παράρτημα καλύπτει επίσης:

- α) τα απόβλητα που δημιουργούνται από τα νοικοκυριά,
- β) τα απόβλητα που προκύπτουν από τις διαδικασίες ανάκτησης και/ή διάθεσης.
2. Η Επιτροπή καταρτίζει πρόγραμμα πιλοτικών μελετών που θα εφαρμοστεί εθελοντικά από τα κράτη μέλη για να εκτιμήσει αν είναι σκόπιμο να περιληφθούν οι Τίτλοι Α και Β της NACE-Αναθ. 1 στον πίνακα καλυπτόμενων δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο σημείο 1. Η Επιτροπή χρηματοδοτεί μέχρι το 100 % των εξόδων των πιλοτικών αυτών μελετών. Βάσει των πορισμάτων των πιλοτικών αυτών μελετών, η Επιτροπή θα θεσπίσει τα απαιτούμενα εκτελεστικά μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 7 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

ΤΜΗΜΑ 2

Κατηγορίες αποβλήτων

1. Καταρτίζονται στατιστικές για τις ακόλουθες κατηγορίες αποβλήτων:

Κατάλογος ομαδοποίησης			
Αριθμός στοιχείου	ΕΚΑ-Στατ./Έκδοση 2		Επικίνδυνα/Μη επικίνδυνα απόβλητα
	Κωδικός	Περιγραφή	
1	01.1	Χρησιμοποιημένοι διαλύτες	Μη επικίνδυνα
2	01.1	Χρησιμοποιημένοι διαλύτες	Επικίνδυνα
3	01.2	Όξινα, αλκαλικά ή αλατούχα απόβλητα	Μη επικίνδυνα
4	01.2	Όξινα, αλκαλικά ή αλατούχα απόβλητα	Επικίνδυνα
5	01.3	Χρησιμοποιημένα έλαια	Μη επικίνδυνα
6	01.3	Χρησιμοποιημένα έλαια	Επικίνδυνα
7	01.4	Χρησιμοποιημένοι χημικοί καταλύτες	Μη επικίνδυνα
8	01.4	Χρησιμοποιημένοι χημικοί καταλύτες	Επικίνδυνα
9	02	Απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων	Μη επικίνδυνα
10	02	Απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων	Επικίνδυνα
11	03.1	Χημικά ιζήματα και υπολείμματα	Μη επικίνδυνα
12	03.1	Χημικά ιζήματα και υπολείμματα	Επικίνδυνα
13	03.2	Βιομηχανικές λυματολάσπες	Μη επικίνδυνα
14	03.2	Βιομηχανικές λυματολάσπες	Επικίνδυνα
15	05	Απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη και βιολογικά απόβλητα	Μη επικίνδυνα
16	05	Απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη και βιολογικά απόβλητα	Επικίνδυνα
17	06	Απορρίμματα μετάλλων	Μη επικίνδυνα
18	06	Απορρίμματα μετάλλων	Επικίνδυνα
19	07.1	Απορρίμματα γυαλιού	Μη επικίνδυνα
20	07.2	Απορρίμματα χαρτιού και χαρτονιού	Μη επικίνδυνα
21	07.3	Απορρίμματα ελαστικού	Μη επικίνδυνα

Αριθμός στοιχείου	ΕΚΑ-Στατ./Έκδοση 2		Επικίνδυνα/Μη επικίνδυνα απόβλητα
	Κωδικός	Περιγραφή	
22	07.4	Απορρίμματα πλαστικών ουσιών	Μη επικίνδυνα
23	07.5	Απορρίμματα ξύλου	Μη επικίνδυνα
24	07.6	Απορρίμματα υφαντουργίας	Μη επικίνδυνα
25	07.6	Απορρίμματα υφαντουργίας	Επικίνδυνα
26	08	Απορριπτόμενος εξοπλισμός	Μη επικίνδυνα
27	08	Απορριπτόμενος εξοπλισμός	Επικίνδυνα
28	08.1	Απορριπτόμενα οχήματα	Μη επικίνδυνα
29	08.41	Απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών	Μη επικίνδυνα
30	08.41	Απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών	Επικίνδυνα
31	09	Ζωικά και φυτικά υπολείμματα (πλην των ζωικών υπολειμμάτων από την παρασκευή τροφίμων και προϊόντων)	Μη επικίνδυνα
32	09.11	Ζωικά υπολείμματα από την παρασκευή τροφίμων και προϊόντων	Μη επικίνδυνα
33	10.1	Οικιακά και παρόμοια απόβλητα	Μη επικίνδυνα
34	10.2	Μικτά και χύδην υλικά	Μη επικίνδυνα
35	10.3	Υπολείμματα διαλογών	Μη επικίνδυνα
36	11	Κοινές λυματολάσπες	Μη επικίνδυνα
37	12.1 + 12.2 + 12.3 + 12.5	Υπολείμματα ανόργανων ουσιών (πλην υπολειμμάτων καύσεων, μολυσμένων εδαφών και ρυπασμένων λυματολασών βυθοκόρησης)	Μη επικίνδυνα
38	12.1 + 12.2 + 12.3 + 12.5	Υπολείμματα ανόργανων ουσιών (πλην υπολειμμάτων καύσεων, μολυσμένων εδαφών και ρυπασμένων λυματολασών βυθοκόρησης)	Επικίνδυνα
39	12.4	Υπολείμματα καύσεων	Μη επικίνδυνα
40	12.4	Υπολείμματα καύσεων	Επικίνδυνα
41	12.6	Μολυσμένα εδάφη και ρυπώδεις λυματολάσπες βυθοκόρησης	Επικίνδυνα
42	13	Στερεοποιημένα, σταθεροποιημένα ή υαλοποιημένα απόβλητα	Μη επικίνδυνα
43	13	Στερεοποιημένα, σταθεροποιημένα ή υαλοποιημένα απόβλητα	Επικίνδυνα

2. Σύμφωνα με την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων δυνάμει της οδηγίας 94/62/ΕΚ, η Επιτροπή θα καταρτίσει πρόγραμμα πιλοτικών μελετών που θα διεξαχθούν εθελοντικά από τα κράτη μέλη προκειμένου να αξιολογηθεί η σκοπιμότητα να περιληφθούν, στον αναλυτικό κατάλογο που αναφέρεται στο σημείο 1, τα απορρίμματα συσκευασιών (ΕΚΑ-Στατ. Έκδοση 2). Η Επιτροπή θα χρηματοδοτήσει μέχρι 100 % των εξόδων εκτέλεσης αυτών των πιλοτικών μελετών. Με βάση τα πορίσματα των πιλοτικών αυτών μελετών, η Επιτροπή θα θεσπίσει τα απαραίτητα εκτελεστικά μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 7 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

ΤΜΗΜΑ 3

Χαρακτηριστικά

1. Χαρακτηριστικά των κατηγοριών αποβλήτων:

Για κάθε κατηγορία αποβλήτων που παρατίθεται στο Τμήμα 2 (1), θα καταγράφεται η ποσότητα των δημιουργούμενων αποβλήτων.

2. Περιφερειακά χαρακτηριστικά:

Πληθυσμός ή κατοικίες που εξυπηρετούνται από σύστημα συλλογής μεικτών οικιακών και παρόμοιων αποβλήτων (επίπεδο NUTS 2).

ΤΜΗΜΑ 4

Μονάδα αναφοράς

1. Η μονάδα αναφοράς που χρησιμοποιείται για όλες τις κατηγορίες αποβλήτων είναι οι 1 000 τόνοι (συνήθως) νωπών αποβλήτων. Για την κατηγορία των «λασπών», θα πρέπει να παρέχεται πρόσθετη τιμή για την ξηρή ουσία.
2. Η μονάδα αναφοράς για τα περιφερειακά χαρακτηριστικά είναι το ποσοστό του πληθυσμού ή των κατοικιών.

ΤΜΗΜΑ 5

Πρώτο έτος αναφοράς και συχνότητα

1. Το πρώτο έτος αναφοράς είναι το δεύτερο ημερολογιακό έτος μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.
2. Τα κράτη μέλη θα παρέχουν δεδομένα για κάθε δεύτερο έτος, έπειτα από το πρώτο έτος αναφοράς.

ΤΜΗΜΑ 6

Διαβίβαση των αποτελεσμάτων στην Eurostat

Τα αποτελέσματα διαβιβάζονται εντός 18 μηνών από το τέλος του έτους αναφοράς.

ΤΜΗΜΑ 7

Έκθεση για την κάλυψη των δραστηριοτήτων και την ποιότητα των στατιστικών

1. Για κάθε στοιχείο που παρατίθεται στο Τμήμα 8 (δραστηριότητες και νοικοκυριά), τα κράτη μέλη προσδιορίζουν το ποσοστό κατά το οποίο οι καταρτιζόμενες στατιστικές αντιπροσωπεύουν το σύνολο των αποβλήτων του αντίστοιχου στοιχείου. Η στοιχειώδης προϋπόθεση για την κάλυψη καθορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 7 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.
2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν ποιοτική έκθεση, αναφέροντας το βαθμό ακρίβειας των συλλεχθέντων δεδομένων. Περιγράφονται οι εκτιμήσεις, ομαδοποιήσεις ή εξαιρέσεις και ο τρόπος με τον οποίον οι διαδικασίες αυτές επηρεάζουν την κατανομή των κατηγοριών αποβλήτων οι οποίες παρατίθενται στο Τμήμα 2, σημείο (1), ανά οικονομικές δραστηριότητες και νοικοκυριά, όπως αναφέρεται στο Τμήμα 8.
3. Η Επιτροπή περιλαμβάνει τις εκθέσεις κάλυψης των δραστηριοτήτων και ποιότητας στην έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 8 του παρόντος κανονισμού.

ΤΜΗΜΑ 8

Κατάρτιση των αποτελεσμάτων

1. Τα αποτελέσματα όσον αφορά τα χαρακτηριστικά που παρατίθενται στο τμήμα 3 σημείο 1, καταρτίζονται για:
 - 1.1. τους ακόλουθους τίτλους, τμήματα, ομάδες και τάξεις της NACE-Αναθ. 1:

Αριθμός στοιχείων	NACE-Αναθ. 1.1 Κωδικός	Περιγραφή
1	Γ	Ορυχεία και λατομεία
2	ΔΑ	Βιομηχανία τροφίμων, ποτών και καπνοβιομηχανία
3	ΔΒ + ΔΓ	Παραγωγή κλωστοϋφαντουργικών υλών και προϊόντων + Βιομηχανία δέρματος και δερμάτων ειδών
4	ΔΔ	Βιομηχανία ξύλου και προϊόντων ξύλου
5	ΔΕ	Κατασκευή χαρτοπολτού, χαρτιού και προϊόντων από χαρτί· εκδοτικές και εκτυπωτικές δραστηριότητες
6	ΔΣΤ	Παραγωγή οπτάνθρακα (κοκ), προϊόντων διύλισης πετρελαίου και πυρηνικών καυσίμων
7	ΔΖ + ΔΗ	Παραγωγή χημικών ουσιών, χημικών προϊόντων και συνθετικών ινών + κατασκευή προϊόντων από ελαστικό (καουτσούκ) και πλαστικές ύλες
8	ΔΘ	Κατασκευή άλλων μη μεταλλικών ορυκτών προϊόντων
9	ΔΙ	Παραγωγή βασικών μετάλλων και κατασκευή μεταλλικών προϊόντων
10	ΔΚ + ΔΛ + ΔΜ	Κατασκευή μηχανημάτων και ειδών εξοπλισμού μ.α.κ + Κατασκευή ηλεκτρικού εξοπλισμού και οπτικών συσκευών + Κατασκευή εξοπλισμού μεταφορών

Αριθμός στοιχείων	NACE-Αναθ. 1.1 Κωδικός	Περιγραφή
11	ΔΝ Εξαιρουμένου του 37	Βιομηχανίες κατασκευών μ.α.κ.
12	E	Παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, φυσικού αερίου, ατμού και ζεστού νερού καθώς και υδροδότηση
13	ΣΤ	Κατασκευές
14	Z-Π Εξαιρουμένων των 90 και 51.57	Δραστηριότητες υπηρεσιών: Χονδρικό και λιανικό εμπόριο· επισκευή αυτοκινήτων οχημάτων, μοτοσικλετών και ειδών προσωπικής ή οικιακής χρήσης + Ξενοδοχεία και εστιατόρια + Μεταφορές, αποθήκευση και επικοινωνίες + Ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί + Διαχείριση ακίνητης περιουσίας, εκμίσθωση και επιχειρηματικές δραστηριότητες + Δημόσια διοίκηση, άμυνα και υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση + Εκπαίδευση + Υγεία και κοινωνική μέριμνα + Άλλες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών υπέρ του κοινωνικού συνόλου ή κοινωνικού και ατομικού χαρακτήρα + Δραστηριότητες νοικοκυριών Ετερόδοκοι οργανισμοί και όργανα
15	37	Ανακύκλωση
16	51.57	Χονδρικό εμπόριο απορριμμάτων και υπολειμμάτων
17	90	Διάθεση λυμάτων και απορριμμάτων, υγιεινή και παρόμοιες δραστηριότητες

1.2. τα νοικοκυριά:

18	Απόβλητα που δημιουργούνται από τα νοικοκυριά
----	---

2. Για τις οικονομικές δραστηριότητες, οι στατιστικές μονάδες είναι τοπικές μονάδες ή μονάδες οικονομικής δραστηριότητας, όπως αυτές καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 696/93 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, για τις στατιστικές μονάδες παρατήρησης και ανάλυσης του παραγωγικού συστήματος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ⁽¹⁾, σύμφωνα με το στατιστικό σύστημα κάθε κράτους μέλους.

Στην έκθεση ποιότητας, η οποία θα υποβάλλεται δυνάμει του Τμήματος 7, πρέπει να περιλαμβάνεται περιγραφή του τρόπου με τον οποίο η επιλεγόμενη στατιστική μονάδα επηρεάζει τη κατανομή των δεδομένων των ομάδων της NACE-Αναθ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 76 της 30.3.1993, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε από την Πράξη Προσχώρησης του 1994.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΗ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Καλυπτόμενες δραστηριότητες

1. Οι στατιστικές καταρτίζονται για όλες τις εγκαταστάσεις ανάκτησης και διάθεσης που ασκούν οποιαδήποτε από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο Τμήμα 8 σημείο 2 και οι οποίες ανήκουν ή αποτελούν μέρος των οικονομικών δραστηριοτήτων σύμφωνα με τις ομαδοποιήσεις της NACE-Αναθ. 1 που αναφέρονται στο Παράρτημα I, Τμήμα 8, σημείο 1.1.
2. Οι εγκαταστάσεις των οποίων οι δραστηριότητες επεξεργασίας αποβλήτων περιορίζονται στην ανακύκλωση των αποβλήτων στον τόπο όπου παράγονται τα απόβλητα, δεν καλύπτονται από το παρόν Παράρτημα.

ΤΜΗΜΑ 2

Κατηγορίες αποβλήτων

Ο κατάλογος των κατηγοριών αποβλήτων για τις οποίες καταρτίζονται οι στατιστικές, σύμφωνα με κάθε διαδικασία ανάκτησης ή διάθεσης, όπως αναφέρονται στο Τμήμα 8, παράγραφος 2, έχει ως εξής:

Αποτέφρωση			
Αριθμός στοιχείου	ΕΚΑ-Στατ. Έκδοση 2		Επικίνδυνα/Μη επικίνδυνα απόβλητα
	Κωδικός	Περιγραφή	
1	01 + 02 + 03	Χημικά απόβλητα πλην χρησιμοποιημένων ελαίων (Απόβλητα χημικών ενώσεων + Απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων + Άλλα χημικά απόβλητα)	Μη επικίνδυνα
2	01 + 02 + 03	Χημικά απόβλητα πλην χρησιμοποιημένων ελαίων (Απόβλητα χημικών ενώσεων + Απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων + Άλλα χημικά απόβλητα)	Επικίνδυνα
3	01.3	Χρησιμοποιημένα έλαια	Μη επικίνδυνα
4	01.3	Χρησιμοποιημένα έλαια	Επικίνδυνα
5	05	Απόβλητα από την υγειονομική περιθαλψη και βιολογικά απόβλητα	Μη επικίνδυνα
6	05	Απόβλητα από την υγειονομική περιθαλψη και βιολογικά απόβλητα	Επικίνδυνα
7	10.1	Οικιακά και παρόμοια απόβλητα	Μη επικίνδυνα
8	10.2	Μικτά και χύδην υλικά	Μη επικίνδυνα
9	10.3	Υπολείμματα διαλογών	Μη επικίνδυνα
10	11	Κοινές λυματολάσπες	Μη επικίνδυνα
11	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Άλλα απόβλητα (Απορρίμματα μετάλλων + Μη μεταλλικά απορρίμματα + Απορριπτόμενος εξοπλισμός + Ζωικά και φυτικά υπολείμματα + Υπολείμματα ανόργανων ουσιών + Στερεοποιημένα, σταθεροποιημένα ή υαλοποιημένα απόβλητα)	Μη επικίνδυνα
12	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Άλλα απόβλητα (Απορρίμματα μετάλλων + Μη μεταλλικά απορρίμματα + Απορριπτόμενος εξοπλισμός + Ζωικά και φυτικά υπολείμματα + Υπολείμματα ανόργανων ουσιών + Στερεοποιημένα, σταθεροποιημένα ή υαλοποιημένα απόβλητα)	Επικίνδυνα
Εργασίες που μπορούν να οδηγήσουν σε ανάκτηση (πλην ενεργειακής ανάκτησης)			
Αριθμός στοιχείου	ΕΚΑ-Στατ. Έκδοση 2		Επικίνδυνα/Μη επικίνδυνα απόβλητα
	Κωδικός	Περιγραφή	
1	01.3	Χρησιμοποιημένα έλαια	Μη επικίνδυνα
2	01.3	Χρησιμοποιημένα έλαια	Επικίνδυνα
3	06	Απορρίμματα μετάλλων	Μη επικίνδυνα
4	06	Απορρίμματα μετάλλων	Επικίνδυνα

Αριθμός στοιχείου	ΕΚΑ-Στατ. Έκδοση 2		Επικίνδυνα/Μη επικίνδυνα απόβλητα
	Κωδικός	Περιγραφή	
5	07.1	Απορρίμματα γυαλιού	Μη επικίνδυνα
6	07.2	Απορρίμματα χαρτιού και χαρτονιού	Μη επικίνδυνα
7	07.3	Απορρίμματα ελαστικού	Μη επικίνδυνα
8	07.4	Απορρίμματα πλαστικών ουσιών	Μη επικίνδυνα
9	07.5	Απορρίμματα ξύλου	Μη επικίνδυνα
10	07.6	Απορρίμματα υφαντουργίας	Μη επικίνδυνα
11	07.6	Απορρίμματα υφαντουργίας	Επικίνδυνα
12	09	Ζωικά και φυτικά υπολείμματα (πλην των ζωικών υπολειμμάτων από την παρασκευή τροφίμων και προϊόντων)	Μη επικίνδυνα
13	09.11	Ζωικά υπολείμματα από την παρασκευή τροφίμων και προϊόντων	Μη επικίνδυνα
14	12	Υπολείμματα ανόργανων ουσιών	Μη επικίνδυνα
15	12	Υπολείμματα ανόργανων ουσιών	Επικίνδυνα
16	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Άλλα απόβλητα πλην χρησιμοποιημένων ελαίων (Απόβλητα χημικών ενώσεων + Απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων + Άλλα χημικά απόβλητα + Απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη και βιολογικά απόβλητα + Απορριπτόμενος εξοπλισμός + Μικτά συνήθη υπολείμματα + Κοινές λυματολάσπες + Στερεοποιημένα, σταθεροποιημένα ή υαλοποιημένα απόβλητα)	Μη επικίνδυνα
17	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Άλλα απόβλητα πλην χρησιμοποιημένων ελαίων (Απόβλητα χημικών ενώσεων + Απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων + Άλλα χημικά απόβλητα + Απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη και βιολογικά απόβλητα + Απορριπτόμενος εξοπλισμός + Μικτά συνήθη υπολείμματα + Κοινές λυματολάσπες + Στερεοποιημένα, σταθεροποιημένα ή υαλοποιημένα απόβλητα)	Επικίνδυνα

Διάθεση (πλην αποτέφρωσης)

Αριθμός στοιχείου	ΕΚΑ-Στατ. Έκδοση 2		Επικίνδυνα/Μη επικίνδυνα απόβλητα
	Κωδικός	Περιγραφή	
1	01 + 02 + 03	Χημικά απόβλητα πλην χρησιμοποιημένων ελαίων (Απόβλητα χημικών ενώσεων + Απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων + Άλλα χημικά απόβλητα)	Μη επικίνδυνα
2	01 + 02 + 03	Χημικά απόβλητα πλην χρησιμοποιημένων ελαίων (Απόβλητα χημικών ενώσεων + Απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων + Άλλα χημικά απόβλητα)	Επικίνδυνα
3	01.3	Χρησιμοποιημένα έλαια	Μη επικίνδυνα
4	01.3	Χρησιμοποιημένα έλαια	Επικίνδυνα
5	09	Ζωικά και φυτικά υπολείμματα	Μη επικίνδυνα
6	10.1	Οικιακά και παρόμοια απόβλητα	Μη επικίνδυνα
7	10.2	Μικτά και χύδην υλικά	Μη επικίνδυνα
8	10.3	Υπολείμματα διαλογών	Μη επικίνδυνα
9	11	Κοινές λυματολάσπες	Μη επικίνδυνα
10	12	Υπολείμματα ανόργανων ουσιών	Μη επικίνδυνα
11	12	Υπολείμματα ανόργανων ουσιών	Επικίνδυνα

Αριθμός στοιχείου	ΕΚΑ-Στατ. Έκδοση 2		Επικίνδυνα/Μη επικίνδυνα απόβλητα
	Κωδικός	Περιγραφή	
12	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Άλλα απόβλητα (Απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη και βιολογικά απόβλητα + Απορρίμματα μετάλλων + Μη μεταλλικά απορρίμματα + Απορριπτόμενος εξοπλισμός + Στερεοποιημένα, σταθεροποιημένα ή υαλοποιημένα απόβλητα)	Μη επικίνδυνα
13	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Άλλα απόβλητα (Απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη και βιολογικά απόβλητα + Απορρίμματα μετάλλων + Μη μεταλλικά απορρίμματα + Απορριπτόμενος εξοπλισμός + Στερεοποιημένα, σταθεροποιημένα ή υαλοποιημένα απόβλητα)	Επικίνδυνα

ΤΜΗΜΑ 3

Χαρακτηριστικά

Τα χαρακτηριστικά στοιχεία για τα οποία καταρτίζονται οι στατιστικές σχετικά με τις εργασίες ανάκτησης και διάθεσης, που αναφέρονται στο Τμήμα 8 παράγραφος 2, παρατίθενται στον κατωτέρω πίνακα.

Αριθμός και δυναμικό των εργασιών ανάκτησης και διάθεσης ανά περιοχή	
Αριθμός στοιχείου	Περιγραφή
1	Αριθμός λειτουργικών εγκαταστάσεων, επίπεδο NUTS 2
2	Δυναμικό σε μονάδες σύμφωνα με τις εργασίες, επίπεδο NUTS 2
Υποβληθέντα σε επεξεργασία απόβλητα ανά εργασία ανάκτησης και διάθεσης, συμπεριλαμβανομένων των εισαγωγών	
3	Συνολικές ποσότητες υποβληθέντων σε επεξεργασία αποβλήτων, ανά κατηγορία οριζόμενη σύμφωνα με την ακολουθούμενη εργασία όπως αναφέρονται στο Τμήμα 2, πλην της ανακύκλωσης αποβλήτων στο χώρο δημιουργίας τους, επίπεδο NUTS 1

ΤΜΗΜΑ 4

Μονάδα αναφοράς

Η μονάδα αναφοράς που χρησιμοποιείται για όλες τις κατηγορίες αποβλήτων είναι οι 1 000 τόνοι (συνήθων) νωπών αποβλήτων. Για την κατηγορία των «λασπών», θα πρέπει να παρέχεται πρόσθετη τιμή για την ξηρή ουσία.

ΤΜΗΜΑ 5

Πρώτο έτος αναφοράς και συχνότητα

1. Το πρώτο έτος αναφοράς είναι το δεύτερο ημερολογιακό έτος μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.
2. Τα κράτη μέλη παρέχουν δεδομένα για κάθε δεύτερο έτος, μετά το πρώτο έτος αναφοράς, για τις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο Τμήμα 8 σημείο 2.

ΤΜΗΜΑ 6

Διαβίβαση των αποτελεσμάτων στην Eurostat

Τα αποτελέσματα διαβιβάζονται εντός 18 μηνών από το τέλος του έτους αναφοράς.

ΤΜΗΜΑ 7

Έκθεση για την κάλυψη των δραστηριοτήτων και την ποιότητα των στατιστικών

1. Για τα χαρακτηριστικά που παρατίθεται στο Τμήμα 3 και για κάθε στοιχείο μεταξύ των τύπων εργασίας που αναφέρεται στο Τμήμα 8 σημείο 2, τα κράτη μέλη θα αναφέρουν το ποσοστό κατά το οποίο οι καταρτιζόμενες στατιστικές αντιπροσωπεύουν το σύνολο των αποβλήτων του αντίστοιχου στοιχείου. Η στοιχειώδης προϋπόθεση για την κάλυψη θα καθορισθεί με τη διαδικασία του άρθρου 7 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

2. Για τα χαρακτηριστικά που παρατίθενται στο Τμήμα 3, τα κράτη μέλη θα υποβάλλουν ποιοτική έκθεση, προσδιορίζοντας το βαθμό ακρίβειας των συλλεχθέντων δεδομένων.
3. Η Επιτροπή θα περιλαμβάνει τις εκθέσεις κάλυψης των δραστηριοτήτων και ποιότητας στην έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 8 του παρόντος κανονισμού.

ΤΜΗΜΑ 8

Κατάρτιση των αποτελεσμάτων

1. Τα αποτελέσματα καταρτίζονται για κάθε στοιχείο μεταξύ των τύπων διαδικασίας που αναφέρονται στο Τμήμα 8 σημείο 2, σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο Τμήμα 3.
2. Κατάλογος των διαδικασιών ανάκτησης και διάθεσης· οι κωδικοί αναφέρονται στους κωδικούς των παραρτημάτων της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ:

Αριθμός στοιχείου	Κωδικός	Τύποι εργασιών ανάκτησης και διάθεσης
Αποτέφρωση		
1	R1	Χρήση αποβλήτων κυρίως ως καυσίμων ή άλλων μέσων παραγωγής ενέργειας
2	D10	Χερσαία αποτέφρωση
Εργασίες που μπορούν να οδηγήσουν σε ανάκτηση (πλην της ενεργειακής ανάκτησης)		
3	R2 +	Ανάκτηση/αναγέννηση διαλυτών
	R3 +	Ανακύκλωση/ανάκτηση οργανικών ουσιών που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες (συμπεριλαμβανομένης της μετατροπής σε λίπασμα και άλλων διαδικασιών βιολογικής μετατροπής)
	R4 +	Ανακύκλωση/ανάκτηση μετάλλων και μεταλλικών ενώσεων
	R5 +	Ανακύκλωση/ανάκτηση άλλων ανόργανων υλικών
	R6 +	Αναγέννηση οξέων ή βάσεων
	R7 +	Ανάκτηση συστατικών που χρησιμοποιούνται για την ελάττωση της ρύπανσης
	R8 +	Ανάκτηση συστατικών από καταλύτες
	R9 +	Διύλιση χρησιμοποιημένων ελαίων ή άλλη επαναχρησιμοποίηση ελαίων
	R10 +	Επεξεργασία εδάφους προς όφελος της γεωργίας ή οικολογική βελτίωση
	R11	Χρησιμοποίηση αποβλήτων που έχουν ληφθεί ως αποτέλεσμα μιας από τις εργασίες R1 έως R10
Εργασίες διάθεσης		
4	D1 +	Εναπόθεση εντός ή επί της γης (π.χ. υγειονομική ταφή κ.λπ)
	D3 +	Βαθιά έγχυση (π.χ. έγχυση απορριμάτων που είναι δυνατόν να αντληθούν εντός φρεάτων, θόλων αλάτων ή φυσικών χώρων εναπόθεσης κ.λπ)
	D4 +	Επιφανειακή διασπορά (π.χ. εναπόθεση υγρών αποβλήτων ή ιλύων σε φρέατα, λεκάνες ή λιμνοθάλασσες)
	D5 +	Ειδικά σχεδιασμένοι χώροι υγειονομικής ταφής (π.χ. τοποθέτηση σε επενδεδυμένους χωριστούς περιέκτες που σφραγίζονται και είναι απομονωμένοι μεταξύ τους και από το περιβάλλον κ.λπ.)
	D12	Μόνιμη αποθήκευση (π.χ. τοποθέτηση σε περιέκτες σε ορυχεία κ.λπ)
5	D2 +	Επεξεργασία στο έδαφος (π.χ. βιοαποδόμηση υγρών αποβλήτων ή ιλύων στο έδαφος κ.λπ)
	D6 +	Απόρριψη σε υδατικό σύστημα πλην των θαλασσών και ωκεανών
	D7	Απόρριψη σε θάλασσες και ωκεανούς, συμπεριλαμβανομένης της ταφής στο θαλάσσιο θυβό

3. Η Επιτροπή καταρτίζει πρόγραμμα πιλοτικών μελετών που θα διεξαχθούν εθελοντικά από τα κράτη μέλη. Σκοπός των μελετών είναι να αξιολογηθεί η σκοπιμότητα και το εφικτό της λήψης στοιχείων για τις ποσότητες αποβλήτων που συσσωρεύονται κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, όπως ορίζονται στα Παραρτήματα II Α και II Β της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ. Η Επιτροπή χρηματοδοτεί μέχρι και 100 % των εξόδων εκτέλεσης αυτών των πιλοτικών μελετών. Με βάση τα πορίσματα των πιλοτικών αυτών μελετών, η Επιτροπή θεσπίζει τα απαραίτητα εκτελεστικά μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 7 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.
4. Οι στατιστικές μονάδες είναι τοπικές μονάδες ή μονάδες οικονομικής δραστηριότητας, όπως αυτές καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 696/93 του Συμβουλίου, σύμφωνα με το στατιστικό σύστημα κάθε κράτους μέλους.

Στην έκθεση ποιότητας, η οποία θα υποβάλλεται δυνάμει του Τμήματος 7, πρέπει να περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίον η επιλεγόμενη στατιστική μονάδα επηρεάζει τη κατανομή των δεδομένων των ομάδων της NACE-Αναθ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

όπως αναφέρεται στο Παράρτημα I, Τμήμα 2 σημείο 1 και το Παράρτημα II, Τμήμα 2 ΕΚΑ-Στατ. Αναθ. 2 (στατιστική ονοματολογία με βάση κυρίως τις ουσίες)

- 01 Απόβλητα χημικών ενώσεων
 - 01.1 Χρησιμοποιημένοι διαλύτες
 - 01.11 Αλογονωμένοι χρησιμοποιημένοι διαλύτες
 - 1 Επικίνδυνα
 - υδατικά μείγματα διαλυτών που περιέχουν αλογόνα
 - χλωροφθοροϋδρογονάνθρακες
 - απόβλητα απολίπανσης που περιέχουν διαλύτη χωρίς μια υγρά φάση
 - αλογονωμένοι διαλύτες και μείγματα διαλυτών
 - οργανικοί αλογονούχοι διαλύτες, υγρά πλύσης και μητρικά υγρά
 - άλλοι αλογονωμένοι διαλύτες
 - άλλοι αλογονωμένοι διαλύτες και μείγματα διαλυτών
 - λάσπες που περιέχουν αλογονωμένους διαλύτες
 - λάσπες ή στερεά απόβλητα που περιέχουν αλογονωμένους διαλύτες
 - 01.12 Μη αλογονωμένα χρησιμοποιημένα διαλυτικά
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - απόβλητα από εκχύλισμα διαλύτου
 - 1 Επικίνδυνα
 - υδατικά μείγματα διαλυτών που δεν περιέχουν αλογόνα
 - άλλοι οργανικοί διαλύτες, υγρά πλύσης και μητρικά υγρά
 - άλλοι διαλύτες και μείγματα διαλυτών
 - λάσπες που περιέχουν άλλους διαλύτες
 - λάσπες ή στερεά απόβλητα που περιέχουν άλλους διαλύτες
 - λάσπες ή στερεά απόβλητα που δεν περιέχουν αλογονωμένους διαλύτες
 - μείγματα διαλυτών ή οργανικά υγρά που δεν περιέχουν αλογονωμένους διαλύτες
 - διαλύτες
 - διαλύτες και μίγματα διαλυτών που δεν περιέχουν αλογονωμένους διαλύτες
 - 01.2 Όξινα, αλκαλικά ή αλατούχα απόβλητα
 - 01.21 Όξινα απόβλητα
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - απόβλητα ελεύθερα κυανιούχων που δεν περιέχουν χρώμιο
 - οξέα
 - 1 Επικίνδυνα
 - διαλύματα καθαρισμού εντός οξέος
 - οξέα μη προδιαγραφόμενα άλλως
 - διαλύματα ξεπλύματος και διαλύματα ξεπλύματος σταθεροποιητή
 - απόβλητα ελεύθερα κυανιούχων που περιέχουν χρώμιο

ηλεκτρολύτες από μπαταρίες και συσσωρευτές

διαλύματα σταθεροποιητή

υδροχλωρικό οξύ

νιτρικό οξύ και νιτρώδες οξύ

φωσφορικό και φωσφορώδες οξύ

θειικό οξύ

θειικό οξύ και θειώδες οξύ

απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως

01.22 Αλκαλικά απόβλητα

0 Μη επικίνδυνα

αλκαλικά απόβλητα

1 Επικίνδυνα

αλκάλια μη προδιαγραφόμενα άλλως

αμμωνία

υδροξείδιον του ασβεστίου

κυανιούχα (αλκαλικά) απόβλητα που περιέχουν βαρέα μέταλλα άλλα εκτός από χρώμιο

κυανιούχα (αλκαλικά) που δεν περιέχουν βαρέα μέταλλα

λάσπες υδροξειδίων μετάλλων και άλλες λάσπες από την κατεργασία αδιαλυτοποίησης μετάλλων

σόδα

διαλύματα εμφανιστηρίου με βάση διαλύτες

απόβλητα που περιέχουν κυάνιο

απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως

διαλύματα εμφανιστηρίου και ενεργοποίησης με υδατική βάση

διαλύματα πλάκας όφσσετ εμφανιστηρίου με υδατική βάση

01.23 Αλατούχα διαλύματα

0 Μη επικίνδυνα

αλατώδη διαλύματα που περιέχουν θειικές, θειώδεις ή θειούχες ενώσεις

αλατώδη διαλύματα που περιέχουν χλωριούχες, φθοριούχες και αλογονούχες ενώσεις

αλατώδη διαλύματα που περιέχουν φωσφορικά και σχετικά στερεά άλατα

αλατώδη διαλύματα που περιέχουν νιτρικά και σχετικές ενώσεις

1 Επικίνδυνα

απόβλητα από ηλεκτρολυτική διύλιση

01.24 Άλλα αλατούχα απόβλητα

0 Μη επικίνδυνα

λάσπες και απόβλητα από γεώτρηση που περιέχουν βαρίτη

ανθρακικές ενώσεις

λάσπες και απόβλητα από γεώτρηση που περιέχουν χλωριούχα

μεταλλικά οξείδια

φωσφορικά και σχετικά στερεά άλατα

άλατα και διαλύματα που περιέχουν οργανικές ενώσεις
λάσπες από την υδρομεταλλουργία χαλκού
στερεά άλατα που περιέχουν αμμώνιο
στερεά άλατα που περιέχουν χλωριούχα, φθοριούχα ή αλογονούχα στερεά άλατα
στερεά άλατα που περιέχουν νιτρίδια (νιτρομεταλλικά)
στερεά άλατα που περιέχουν θεικές, θειώδεις ή θειούχες ενώσεις
απόβλητα που περιέχουν θείο
απόβλητα από τη διεργασία ποτάσας και αλατούχου βράχου
απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως

1 Επικίνδυνα

μεταλλικά άλατα
άλλα απόβλητα
λάσπες από τη διαμόρφωση φωσφορικής επικάλυψης σε μέταλλο
αλατώδεις σκωρίες από δευτεροβάθμια επεξεργασία μεταλλεύματος
άλατα και διαλύματα που περιέχουν κυανιούχα
λάσπες από την υδρομεταλλουργία ψευδαργύρου (συμπεριλ. ιαροσίτης, γαιτίτης)
απόβλητα από την επεξεργασία αλατωδών σκωριών και μαύρων επιπλεουσών σκωριών
απόβλητα που περιέχουν αρσενικό
απόβλητα που περιέχουν υδράργυρο
απόβλητα που περιέχουν άλλα βαρέα μέταλλα

01.3 Χρησιμοποιημένα έλαια

01.31 Χρησιμοποιημένα έλαια κινητήρων

1 Επικίνδυνα

χλωριωμένα έλαια μηχανής, κιβωτίου ταχυτήτων και λίπανσης
μη χλωριωμένα έλαια μηχανής, κιβωτίου ταχυτήτων και λίπανσης
άλλα έλαια μηχανής, κιβωτίου ταχυτήτων και λίπανσης

01.32 Άλλα χρησιμοποιημένα έλαια

0 Μη επικίνδυνα

λάσπες και απόβλητα από γεώτρηση που περιέχουν πετρέλαιο
λάσπες από τον αφαλατωτή
λάσπες από εγκαταστάσεις, εξοπλισμό και λειτουργίες συντήρησης
λάσπες από λείανση, στιλβωση και λείανση με αλοιφή
λάσπες τελικής στιλβωσης
απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως

1 Επικίνδυνα

οξινοαλκυλικές λάσπες
υγρά φρένων
χλωριωμένα γαλακτώματα
υδραυλικά έλαια που περιέχουν μόνο μεταλλικά έλαια

- υδραυλικά έλαια, που περιέχουν PCBs ή PCTs
- έλαια μόνωσης ή μεταφοράς θερμότητας και άλλα υγρά που περιέχουν PCBs ή PCTs
- λάσπες μεταλλοτεχνίας
- μεταλλικά έλαια μόνωσης και μεταφοράς θερμότητας
- μη χλωριωμένα γαλακτώματα
- μη χλωριωμένα υδραυλικά έλαια (μη γαλακτώδη)
- μη χλωριωμένα έλαια μόνωσης και μεταφοράς θερμότητας και λοιπά υγρά
- απόβλητα ελαίων μη προδιαγραφόμενα άλλως
- άλλα χλωριωμένα υδραυλικά έλαια (μη γαλακτώδη)
- άλλα χλωριωμένα έλαια μόνωσης και μεταφοράς θερμότητας και λοιπά υγρά
- άλλα υδραυλικά έλαια
- εξαντλημένοι κηροί και λίπη
- συνθετικά έλαια μόνωσης και μεταφοράς θερμότητας και λοιπά υγρά
- συνθετικά έλαια μεταλλοτεχνίας
- λάσπες του πυθμένα δεξαμενών
- γαλακτώματα μεταλλοτεχνίας που περιέχουν αλογόνα
- γαλακτώματα μεταλλοτεχνίας που δεν περιέχουν αλογόνα
- απόβλητα ελαίων μεταλλοτεχνίας που περιέχουν αλογόνα (μη γαλακτώδη)
- απόβλητα ελαίων μεταλλοτεχνίας που δεν περιέχουν αλογόνα (μη γαλακτώδη)
- 01.4 Χρησιμοποιημένοι χημικοί καταλύτες
- 01.41 Χρησιμοποιημένοι χημικοί καταλύτες
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - άλλοι εξαντλημένοι καταλύτες
 - εξαντλημένοι καταλύτες που περιέχουν πολύτιμα μέταλλα
 - εξαντλημένοι καταλύτες π.χ. από την αφαίρεση NO_x
 - εξαντλημένοι καταλύτες π.χ. από την αφαίρεση NO_x
 - 02 Απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων
 - 02.1 Χημικές ουσίες εκτός προδιαγραφών
 - 02.11 Απόβλητα αγροχημικών προϊόντων
 - 1 Επικίνδυνα
 - αγροχημικά απόβλητα
 - ανόργανα εντομοκτόνα, βιοκτόνα και συντηρητικά υλικά ξύλου
 - ζιζανιοκτόνα
 - 02.12 Αχρησιμοποίητα φάρμακα
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - απορριπτόμενες χημικές και φαρμακευτικές ουσίες
 - φάρμακα
 - 02.13 Χρώματα, βερνίκια, μελάνες και κολλητικές ουσίες
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - υδατικά υγρά απόβλητα που περιέχουν μελάνη

υδατικά υγρά απόβλητα που περιέχουν κόλλες και στεγανωτικά υλικά
υδαρείς λάσπες που περιέχουν κόλλες και στεγανωτικά υλικά
υδαρείς λάσπες που περιέχουν μελάνη
υδαρείς λάσπες που περιέχουν χρώματα ή βερνίκια
υδατικά αιωρήματα που περιέχουν χρώματα ή βερνίκια
στεγνή μελάνη
χρώματα και βαφές
σκληρυμένες κόλλες και στεγανωτικά υλικά
σκληρυμένα χρώματα και βερνίκια
κόνις χρωμάτων
απόβλητα από σκόνες επιστρώσεων
απόβλητα από την αφαίρεση χρωμάτων ή βερνικιών
απόβλητα μελάνης με υδατική βάση
απόβλητα από χρώματα με υδατική βάση και βερνίκια
απόβλητα τόνερ εκτύπωσης (περιλ. κασετών)
απόβλητα από κόλλες και στεγανωτικά υλικά με υδατική βάση
απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως

1 Επικίνδυνα

λάσπες κολλών και στεγανωτικών υλικών που περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
λάσπες κολλών και στεγανωτικών υλικών που δεν περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
λάσπες μελάνης που περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
λάσπες μελάνης που δεν περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
χρώματα, μελάνες, κόλλες και ρητίνες
λάσπες από αφαίρεση χρωμάτων και βερνικιών που περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
λάσπες από αφαίρεση χρωμάτων και βερνικιών που δεν περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
απόβλητα κολλών και στεγανωτικών υλικών που περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
απόβλητα κολλών και στεγανωτικών υλικών που δεν περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
απόβλητα μελάνης που περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
απόβλητα μελάνης που δεν περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
απόβλητα από χρώματα και βερνίκια που περιέχουν αλογονούχους διαλύτες
απόβλητα από χρώματα και βερνίκια που δεν περιέχουν αλογονούχους διαλύτες

02.14 Άλλα απόβλητα χημικών παρασκευασμάτων

0 Μη επικίνδυνα

αερολύματα
λάσπες λεύκανσης από διεργασίες υποχλωριώδεις και χλωρίου
λάσπες λεύκανσης από άλλες διεργασίες λεύκανσης
απορρυπαντικά
βιομηχανικά αέρια σε κυλίνδρους υψηλής πίεσης, δοχεία LPG και δοχεία βιομηχανικού αεροζόλ (περιλαμβάνονται αέρια αλογόνα)
φωτογραφικό φιλμ και χαρτί που περιέχουν άργυρο ή ενώσεις αργύρου
απόβλητα από τη χημική επεξεργασία

- απόβλητα από τις χημικές διεργασίες αζώτου και την παραγωγή λιπασμάτων
- απόβλητα από υλικά συντήρησης
- απόβλητα από την παραγωγή πυριτίου και παραγώγων πυριτίου
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- 1 Επικίνδυνα
 - μη αλογονωμένα οργανικά συντηρητικά ξύλου
 - οργανοχλωριωμένα συντηρητικά ξύλου
 - οργανομεταλλικά συντηρητικά ξύλου
 - ανόργανα συντηρητικά ξύλου
 - λάσπες που περιέχουν υδράργυρο
 - απορριπτόμενες χημικές ουσίες
 - φωτογραφικά χημικά
- 02.2 Αχρησιμοποίητες εκρηκτικές ύλες
- 02.21 Απόβλητα εκρηκτικών υλών και πυροτεχνικών προϊόντων
 - 1 Επικίνδυνα
 - απόβλητα πυροτεχνημάτων
 - άλλα απόβλητα εκρηκτικά
 - 02.22 Άχρηστα πυρομαχικά
 - 1 Επικίνδυνα
 - άχρηστα πυρομαχικά
- 02.3 Απόβλητα χημικών μειγμάτων
 - 02.31 Μικρές ποσότητες αποβλήτων χημικών μειγμάτων
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - άλλα απόβλητα που περιέχουν ανόργανες χημικές ουσίες, π.χ. χημικά εργαστηρίων μη άλλως προδιαγεγραμμένα, σκόνες πυροσβεστήρων
 - άλλα απόβλητα που περιέχουν οργανικές χημικές ουσίες, π.χ. χημικά εργαστηρίων μη προδιαγραφόμενα άλλως
 - 02.32 Απόβλητα χημικών ουσιών, που έχουν αναμιχθεί μετά από επεξεργασία
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - προαναμεμειγμένα απόβλητα για τελική διάθεση
 - 02.33 Συσκευασία μολυσμένη από επικίνδυνες ουσίες
- 03 Άλλα χημικά απόβλητα
 - 03.1 Χημικά ιζήματα και υπολείμματα
 - 03.11 Πίτσες και ανθρακούχα απόβλητα
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - άσφαλτος
 - απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
 - αιθάλη
 - απορρίμματα θετικών ηλεκτροδίων
 - απόβλητα από την παραγωγή θετικών ηλεκτροδίων για υδαρείς ηλεκτρολυτικές διεργασίες

- 1 Επικίνδυνα
 - όξινες πίσσες
 - άλλες πίσσες
 - πίσσες και άλλα απόβλητα που περιέχουν άνθρακα από την παραγωγή θετικών ηλεκτροδίων
- 03.12 Λυματολάσπες γαλακτωμάτων ελαίων/ύδατος
 - 1 Επικίνδυνα
 - έλαια πλοίων από ναυσιπλοία ενδοχώρας
 - έλαια πλοίων από εκρέουσες αποχετεύσεις
 - λάσπες αφαιρωτή ή γαλακτώματα
 - λάσπες υποδοχεία
 - λάσπες διαχωριστή ελαίου/νερού
 - στερεά διαχωριστή ελαίου/νερού
 - άλλα γαλακτώματα
 - απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών θαλάσσιας μεταφοράς, που περιέχουν χημικές ουσίες
 - απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών σιδηροδρομικής ή οδικής μεταφοράς που περιέχουν χημικές ουσίες
 - απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών αποθήκευσης που περιέχουν χημικές ουσίες
- 03.13 Απόβλητα χημικών αντιδράσεων
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - μούργα και λάσπη πράσινου υγρού (από την επεξεργασία του μαύρου υγρού)
 - υγρό βυρσοδεψίας που περιέχει χρώμιο
 - υγρό βυρσοδεψίας που δεν περιέχει χρώμιο
 - απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
 - 1 Επικίνδυνα
 - υδατικά υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά
 - αλογονούχα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα αντιδράσεων
 - μη υαλοποιημένη στερεά φάση
 - άλλα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα αντιδράσεων
- 03.14 Εξαντλημένα υλικά διήθησης και απορρόφησης
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - λάσπες από την αφαίρεση ανθρακικών αλάτων
 - χρησιμοποιημένος ενεργός άνθρακας
 - κεκορεσμένες ή εξαντλημένες ιοντοανταλλακτικές ρητίνες
 - διαλύματα και λάσπες από την αναγέννηση ιοντοανταλλακτικών
 - 1 Επικίνδυνα
 - ενεργός άνθρακας από την παραγωγή χλωρίου
 - πίττα φίλτρου από κατεργασία αερίου
 - αλογονούχες πλάκες φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά υλικά
 - άλλες πλάκες φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά υλικά
 - κορεσμένες ή εξαντλημένες ιοντοανταλλακτικές ρητίνες
 - διαλύματα και λάσπες από την αναγέννηση ιοντοανταλλακτικών

- εξαντλημένος ενεργός άνθρακας
- εξαντλημένα φίλτρα αργίλου
- 03.2 Βιομηχανικές λυματολάσπες
- 03.21 Λυματολάσπες από την επεξεργασία βιομηχανικών λυμάτων
- 0 Μη επικίνδυνα
 - λάσπες αναερόβιας επεξεργασίας των ζωικών και φυτικών αποβλήτων
 - λάσπες αναερόβιας επεξεργασίας των δημοτικών και παρομοίων αποβλήτων
 - λάσπες απομελάνωσης από την ανακύκλωση χαρτιού
 - στραγγίδια χώρου υγειονομικής ταφής
 - λάσπες που περιέχουν χρώμιο
 - λάσπες που δεν περιέχουν χρώμιο
 - λάσπες από επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής
 - λάσπες μη προδιαγραφόμενες άλλως
 - απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- 03.22 Λυματολάσπες που περιέχουν υδρογονάνθρακες
- 0 Μη επικίνδυνα
 - απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- 1 Επικίνδυνα
 - υδαρή υγρά απόβλητα από την αναγέννηση ελαίων
 - υδαρή υγρά πλύσης
 - απόβλητα απολίπανσης με ατμό
 - απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών θαλάσσιας μεταφοράς, που περιέχουν πετρέλαιο
 - απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών σιδηροδρομικής ή οδικής μεταφοράς, που περιέχουν πετρέλαιο
 - απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών αποθήκευσης που περιέχουν πετρέλαιο
 - μείγμα λιπών και ελαίων από το διαχωρισμό ελαίου/αποβλήτων
- 04 Ραδιενεργά απόβλητα
- 04.1 Πυρηνικά απόβλητα
- 04.11 Πυρηνικά απόβλητα
- 04.2 Εξαντλημένες ιοντίζουσες πηγές
- 04.21 Εξαντλημένες ιοντίζουσες πηγές
- 04.3 Εξοπλισμός και προϊόντα μολυσμένα από ραδιενέργεια
- 04.31 Εξοπλισμός και προϊόντα μολυσμένα από ραδιενέργεια
- 04.4 Εδάφη μολυσμένα από ραδιενέργεια
- 04.41 Εδάφη μολυσμένα από ραδιενέργεια
- 05 Απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη και βιολογικά απόβλητα
- 05.1 Μολυσματικά απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη
- 05.11 Μολυσματικά απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη ανθρώπων
- 0 Μη επικίνδυνα
 - μέρη και όργανα του σώματος περιλαμβανομένων σάκων αίματος και διατηρημένο αίμα

- 1 Επικίνδυνα
άλλα απόβλητα των οποίων η συλλογή και διάθεση υπόκεινται σε ειδικές απαιτήσεις σε σχέση με την πρόληψη μόλυνσης
- 05.12 Μολυσματικά απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη ζώων
- 0 Μη επικίνδυνα
κοπτερά εργαλεία
- 05.2 Μη μολυσματικά απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη
- 05.21 Μη μολυσματικά απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη ανθρώπων
- 05.22 Μη μολυσματικά απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη ζώων
- 05.3 Απόβλητα γενετικής μηχανικής
- 05.31 Απόβλητα γενετικής μηχανικής
- 1 Επικίνδυνα
άλλα απόβλητα των οποίων η συλλογή και διάθεση υπόκεινται σε ειδικές απαιτήσεις σε σχέση με την πρόληψη μόλυνσης
- 06 Απορρίμματα μετάλλων
- 06.1 Απορρίμματα σιδηρούχων μετάλλων
- 06.11 Απορρίμματα σιδηρούχων μετάλλων
- 0 Μη επικίνδυνα
απορριπτόμενα καλούπια
προϊόντα λιμαρίσματος και τόνρευσης σιδηρούχων μετάλλων
άλλα σωματίδια σιδηρούχων μετάλλων
σίδηρος και χάλυβας
σιδηρούχα υλικά που αφαιρέθηκαν από την τέφρα κλιβάνου
- 06.2 Απορρίμματα μη σιδηρούχων μετάλλων
- 06.21 Απορρίμματα πολύτιμων μετάλλων
- 1 Επικίνδυνα
απόβλητα που περιέχουν άργυρο από επιτόπου επεξεργασία φωτογραφικών αποβλήτων
- 06.22 Συσκευασίες απορριμμάτων αλουμινίου
- 06.23 Άλλα απορρίμματα αλουμινίου
- 0 Μη επικίνδυνα
αλουμίνιο
- 06.24 Απορρίμματα χαλκού
- 0 Μη επικίνδυνα
χαλκός, μπρούτζος, ορείχαλκος
καλώδια
- 06.25 Απορρίμματα μολύβδου
- 0 Μη επικίνδυνα
μόλυβδος
- 06.26 Απορρίμματα άλλων μετάλλων
- 0 Μη επικίνδυνα
προϊόντα λιμαρίσματος και τόνρευσης μη σιδηρούχων μετάλλων

- άλλα σωματίδια μη σιδηρούχων μετάλλων
- ψευδάργυρος
- κασσίτερος
- 06.3 Απορρίμματα μειγμάτων μετάλλων
- 06.31 Υλικά συσκευασίας από μείγματα μετάλλων
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - μεταλλική
 - μικρά μεταλλικά (κονσέρβες, κτλ)
 - άλλα μέταλλα
 - 06.32 Άλλα απορρίμματα μειγμάτων μετάλλων
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
 - ανάμεικτα μέταλλα
- 07 Μη-μεταλλικά απορρίμματα
- 07.1 Απορρίμματα γυαλιού
- 07.11 Γυάλινες συσκευασίες
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - γυαλί
 - 07.12 Άλλα απορρίμματα γυαλιού
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - απόβλητα γυαλιού
 - γυαλί
- 07.2 Απορρίμματα χαρτιού και χαρτονιού
- 07.21 Συσκευασίες από απορρίμματα χαρτιού και χαρτονιού
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - χαρτιά και χαρτόνια
 - 07.22 Απορρίμματα από εφημερίδες και περιοδικά
 - 07.23 Άλλα απορρίμματα χαρτιού και χαρτονιού
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - λάσπη από ίνες και χαρτί
 - απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
 - χαρτιά και χαρτόνια
- 07.3 Απορρίμματα ελαστικού
- 07.31 Φθαρμένα επίσωτρα
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - Φθαρμένα επίσωτρα
 - 07.32 Άλλα απορρίμματα ελαστικού
- 07.4 Απορρίμματα πλαστικών ουσιών
- 07.41 Συσκευασίες από απορρίμματα πλαστικών ουσιών
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - πλαστικό

- 07.42 Άλλα απορρίμματα πλαστικών ουσιών
- 0 Μη επικίνδυνα
- απόβλητα πλαστικά (εξαιρούνται οι συσκευασίες)
- σωματίδια πλαστικών
- απόβλητα από τη βιομηχανία μετατροπής πλαστικών
- πλαστικό
- μικρά πλαστικά
- άλλα πλαστικά
- 07.5 Απορρίμματα ξύλου
- 07.51 Ξύλινες συσκευασίες
- 0 Μη επικίνδυνα
- ξύλινα
- 07.52 Πριονίδια και ροκανίδια
- 0 Μη επικίνδυνα
- πριονίδι
- έξσματα, αποκομμένα τεμάχια, κατάλοιπα ξυλείας/κοντραπλακέ/καπλαμάδων
- 07.53 Άλλα απορρίμματα ξυλείας
- 0 Μη επικίνδυνα
- απόβλητα φλοιών και φελλών
- φλοιός
- ξύλο
- 07.6 Απορρίμματα υφαντουργίας
- 07.61 Φθαρμένα είδη ρουχισμού
- 07.62 Διάφορα απορρίμματα υφαντουργίας
- 0 Μη επικίνδυνα
- απορροφητικά υλικά φίλτρων, υφάσματα σκουπίσματος, προστατευτικός ρουχισμός
- ρούχα
- μη αλογονούχα απόβλητα από επένδυση ξύλου και φινίρισμα
- υφάσματα
- απόβλητα από σύνθετα υλικά (εμποτισμένα υφαντά, ελαστομερή, πλαστομερή)
- απόβλητα από κατεργασμένες μικτές υφαντουργικές ίνες
- απόβλητα από κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες κυρίως ζωικής προέλευσης
- απόβλητα από κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες κυρίως τεχνητής ή συνθετικής προέλευσης
- απόβλητα από κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες κυρίως φυτικής προέλευσης
- απόβλητα από μη κατεργασμένες μικτές υφαντουργικές ίνες πριν την περιδίληση και την ύφανση
- απόβλητα από μη κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες και άλλες φυσικές ινώδεις ουσίες κυρίως φυτικής προέλευσης
- απόβλητα από μη κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες κυρίως τεχνητές ή συνθετικές
- απόβλητα από μη κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες κυρίως ζωικής προέλευσης
- 1 Επικίνδυνα
- αλογονούχα απόβλητα από επένδυση ξύλου και φινίρισμα

- 07.63 Απορρίμματα δέρματος
- 0 Μη επικίνδυνα
- απόβλητο επεξεργασμένο δέρμα (μπλε φύλλα, ξέσματα, αποκομμένα τεμάχια, σκόνη στιλβώματος) που περιέχει χρώμιο
- απόβλητα από επένδυση και τελείωμα
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- 08 Απορριπτόμενος εξοπλισμός
- 08.1 Απορριπτόμενα οχήματα
- 08.11 Οχήματα I.X. που αποσύρονται από την κυκλοφορία
- 0 Μη επικίνδυνα
- οχήματα προς απόσυρση
- 08.12 Άλλα απορριπτόμενα οχήματα
- 0 Μη επικίνδυνα
- Απορριπτόμενα οχήματα
- 08.2 Απορριπτόμενος ηλεκτρικός και ηλεκτρονικός εξοπλισμός
- 08.21 Απορριπτόμενος μείζων οικιακός εξοπλισμός
- 08.22 Απορριπτόμενος ελάσσων οικιακός εξοπλισμός
- 08.23 Άλλος απορριπτόμενος ηλεκτρικός και ηλεκτρονικός εξοπλισμός
- 0 Μη επικίνδυνα
- κάμερες μιας χρήσης με μπαταρίες
- κάμερες μιας χρήσης χωρίς μπαταρίες
- άλλος πεταμένος ηλεκτρονικός εξοπλισμός (π.χ. τυπωμένες πλακέτες κυκλωμάτων)
- ηλεκτρονικός εξοπλισμός (π.χ. τυπωμένες πλακέτες κυκλωμάτων)
- 08.3 Ογκώδης οικιακός εξοπλισμός
- 08.31 Ογκώδης οικιακός εξοπλισμός
- 08.4 Απορριπτόμενα συστατικά (μηχανημάτων και εξοπλισμού)
- 08.41 Απόβλητα ηλεκτρικών στήλων και συσσωρευτών
- 0 Μη επικίνδυνα
- αλκαλικές ηλεκτρικές στήλες
- άλλες ηλεκτρικές στήλες και συσσωρευτές
- ηλεκτρικές στήλες
- 1 Επικίνδυνα
- μετασχηματιστές και πυκνωτές που περιέχουν PCB ή PCTs
- ηλεκτρικές στήλες μολύβδου
- ηλεκτρικές στήλες νικελίου — καδμίου (Ni-Cd)
- ξηρές ηλεκτρικές στήλες υδραργύρου
- 08.42 Φθαρμένοι καταλυτικοί μετατροπείς
- 0 Μη επικίνδυνα
- καταλύτες που έχουν αφαιρεθεί από οχήματα οι οποίοι περιέχουν πολύτιμα μέταλλα
- άλλοι καταλύτες που έχουν αφαιρεθεί από οχήματα

- 08.43 Άλλα συστατικά μηχανημάτων και εξοπλισμού
- 0 Μη επικίνδυνα
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- εξοπλισμός που περιέχει χλωροφθοροϋδρογονάνθρακες
- άλλος απορριπτόμενος εξοπλισμός
- εξοπλισμός που περιέχει χλωροφθοροϋδρογονάνθρακες
- 1 Επικίνδυνα
- σωλήνες φθορισμού και άλλα απόβλητα περιέχοντα υδράργυρο
- 09 Ζωικά και φυτικά υπολείμματα
- 09.1 Υπολείμματα από την παρασκευή τροφίμων και προϊόντων
- 09.11 Ζωικά υπολείμματα από την παρασκευή τροφίμων και προϊόντων
- 0 Μη επικίνδυνα
- απόβλητα ιστών ζώων
- λάσπες από πλύση και καθαρισμό
- απόβλητα διαχωρισμού άνδρου ασβέστου και τεμαχίων δέρματος
- απόβλητα ασβέστωσης
- οργανική ύλη από φυσικά προϊόντα (λίπος, κηρός)
- 09.12 Φυτικά υπολείμματα από την παρασκευή τροφίμων και προϊόντων
- 0 Μη επικίνδυνα
- λάσπες από πλύση και καθαρισμό
- απόβλητα ιστών φυτών
- λάσπες από την πλύση, καθαρισμό, αποφλοιώση, φυγοκέντρωση και διαχωρισμό
- υλικά ακατάλληλα για κατανάλωση ή επεξεργασία
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- απόβλητα μετά από την πλύση, τον καθαρισμό και τη μηχανική μείωση της πρώτης ύλης
- λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής
- 09.13 Μεικτά υπολείμματα από την παρασκευή τροφίμων και προϊόντων
- 0 Μη επικίνδυνα
- υλικά ακατάλληλα για κατανάλωση ή επεξεργασία
- λάδια και λίπη
- οργανικά δυνάμενα να λιπασματοποιηθούν απόβλητα κουζίνας (περιλαμβάνονται απόβλητα καμένου λαδιού και κουζίνας από καντίνες και εστιατόρια)
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- 09.2 Υπολείμματα πάρκων και κήπων
- 09.21 Υπολείμματα πάρκων και κήπων
- 0 Μη επικίνδυνα
- απόβλητα από εκμετάλλευση δασοκομικών προϊόντων
- απόβλητα δυνάμενα να λιπασματοποιηθούν

- 09.3 Ζωικά κόπρανα, ούρα και κόπρος
- 09.31 Υδαρής γεωπολτός και υδαρής κοπριά
- 0 Μη επικίνδυνα
- ζωικά κόπρανα, ούρα και κόπρος (συμπεριλαμβάνονται και φθαρμένα άχυρα), υγρά εκροής συλλεγόμενα χωριστά και υποβαλλόμενα σε επεξεργασία εκτός σημείου παραγωγής
- 10 Μικτά συνήθη υπολείμματα
- 10.1 Οικιακά και παρόμοια απόβλητα
- 10.11 Οικιακά απόβλητα
- 0 Μη επικίνδυνα
- ανάμικτα αστικά απόβλητα
- 10.12 Υπολείμματα οδοκαθαρισμού
- 0 Μη επικίνδυνα
- απόβλητα από αγορές
- υπολείμματα από τον καθαρισμό δρόμων
- 10.2 Μικτά και χύδην υλικά
- 10.21 Μικτά υλικά συσκευασίας
- 0 Μη επικίνδυνα
- μικτά
- 10.22 Άλλα μικτά και χύδην υλικά
- 0 Μη επικίνδυνα
- υδαρή απόβλητα από υαλοποιημένα απόβλητα βαφής
- σύνθετη συσκευασία
- ανόργανες παρτίδες εκτός προδιαγραφών
- οργανικές παρτίδες εκτός προδιαγραφών
- άλλα ανόργανα απόβλητα με μέταλλα που δεν προσδιορίζονται άλλως
- φωτογραφικό φιλμ και χαρτί που δεν περιέχουν άργυρο ή ενώσεις αργύρου
- στερεά απόβλητα από φορτία πλοίων
- εξαντλημένη άμμος αμμοβολής
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- απόβλητα των οποίων η συλλογή και διάθεση δεν υπόκεινται σε ειδικές απαιτήσεις σε σχέση με την πρόληψη μόλυνσης
- απόβλητα των οποίων η συλλογή και διάθεση δεν υπόκεινται σε ειδικές απαιτήσεις σε σχέση με την πρόληψη μόλυνσης (π.χ. επενδύσεις, γύψινα εκμαγεία, σεντόνια, πετσέτες, ρουχισμός απορρίψιμος, πάνες μιας χρήσης)
- απόβλητα από εργασίες συγκόλλησης
- 10.3 Υπολείμματα διαλογών
- 10.31 Υπολείμματα διάλυσης οχημάτων
- 0 Μη επικίνδυνα
- ελαφρά κλάσματα από διάλυση αυτοκινήτων
- 10.32 Άλλα υπολείμματα διαλογών
- 0 Μη επικίνδυνα
- απορρίμματα από την ανακύκλωση χαρτιού και χαρτονιών

- υπολείμματα υλικού διάλυσης
- μη λιπασματοποιημένο τμήμα των δημοτικών και παρομοίων αποβλήτων
- μη λιπασματοποιημένο τμήμα ζωικών και φυτικών αποβλήτων
- προϊόντα λιπασματοποίησης εκτός προδιαγραφών
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- εσχαρίσματα
- 11 Κοινές λυματολάσπες
- 11.1 Λυματολάσπες από την επεξεργασία υγρών αποβλήτων
- 11.11 Λυματολάσπες από την επεξεργασία λυμάτων υπονόμων
- 0 Μη επικίνδυνα
- λάσπες από την επεξεργασία λυμάτων
- 11.12 Βιοαποικοδομήσιμες λυματολάσπες από την επεξεργασία υγρών αποβλήτων
- 0 Μη επικίνδυνα
- λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής
- απόβλητα από τις στήλες ψύξης
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- λάσπες από την επεξεργασία βιομηχανικών υγρών αποβλήτων
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- 11.2 Λυματολάσπες από τον καθαρισμό πόσιμου νερού και νερού για βιομηχανική χρήση
- 11.21 Λυματολάσπες από τον καθαρισμό πόσιμου νερού και νερού για βιομηχανική χρήση
- 0 Μη επικίνδυνα
- λάσπες από την υδροδότηση λέβητα
- λάσπες από τη διαύγαση του νερού
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- 11.3 Μη μολυσμένες λυματολάσπες βυθοκόρησης
- 11.31 Μη μολυσμένες λυματολάσπες βυθοκόρησης
- 0 Μη επικίνδυνα
- λυματολάσπες βυθοκόρησης
- 11.4 Περιεχόμενα βόθρων
- 11.41 Περιεχόμενα βόθρων
- 0 Μη επικίνδυνα
- λάσπη σηπτικής δεξαμενής
- 12 Υπολείμματα ανόργανων ουσιών
- 12.1 Υπολείμματα κατασκευών και κατεδαφίσεων
- 12.11 Υπολείμματα σκυροδέματος και οπτοπλινθοδομών
- 0 Μη επικίνδυνα
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- απόβλητα από άλλα σύνθετα υλικά με βάση το τσιμέντο
- σκυρόδεμα

- τούβλα
- υλικά κατασκευής με βάση το γύψο
- 12.12 Υπολείμματα υλικών κατασκευής ασφαλτοταπήςτων
- 0 Μη επικίνδυνα
- άσφαλτος που περιέχει πίσσα
- άσφαλτος που δεν περιέχει πίσσα
- πίσσα και προϊόντα πίσσας
- 1 Επικίνδυνα
- μονωτικά υλικά που περιέχουν άσβεστο
- 12.13 Μικτά υπολείμματα κατασκευών
- 0 Μη επικίνδυνα
- άλλα μονωτικά υλικά
- απόβλητα μικτών κατασκευών και κατεδαφίσεων
- 12.2 Υπολείμματα αμιάντου
- 12.21 Υπολείμματα αμιάντου
- 0 Μη επικίνδυνα
- απόβλητα από την παρασκευή αμιαντοτσιμέντου
- απορριπτόμενος εξοπλισμός που περιέχει ελεύθερο αμιάντο
- απόβλητα από τη βιομηχανία επεξεργασίας αμιάντου
- υλικά κατασκευών με βάση τον αμιάντο
- 1 Επικίνδυνα
- απόβλητα που περιέχουν αμιάντο από ηλεκτρόλυση
- 12.3 Υπολείμματα φυσικών ορυκτών
- 12.31 Υπολείμματα φυσικών ορυκτών
- 0 Μη επικίνδυνα
- υδαρείς λάσπες που περιέχουν κεραμικά υλικά
- κονιώδη απόβλητα
- λάσπες και απόβλητα από γεώτρηση νερού
- άλλα μη δυνάμενα να λιπασματοποιηθούν απόβλητα
- ερυθρά ιλύς από την παραγωγή αλουμίνας
- χώματα και πέτρες
- χώματα από τον καθαρισμό και πλύση των σακχαροτεύτλων
- στερεά απόβλητα από πρωτοβάθμια διύλιση και εσχαρίσματα
- υπολείμματα
- απόβλητα από την εκσκαφή ορυκτών που εμπεριέχουν μέταλλα
- απόβλητα από την εκσκαφή ορυκτών που δεν εμπεριέχουν μέταλλα
- απόβλητα από κοπή και πριόνισμα πέτρας
- απόβλητα από επεξεργασία εμπλουτισμού ορυκτών που περιέχουν μέταλλα
- απόβλητα από επεξεργασία εμπλουτισμού ορυκτών που δεν περιέχουν μέταλλα

- απόβλητα από πλύσιμο και καθαρισμό ορυκτών
- απόβλητα χαλίκια και σπασμένοι βράχοι
- απόβλητο μείγμα προπαρασκευής πριν τη θερμική κατεργασία
- απόβλητα αμμώδη και αργιλώδη
- απόβλητα από την εξάμμιωση
- απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως
- 12.4 Υπολείμματα καύσεων
- 12.41 Απόβλητα καθαρισμού αερίων καπναγωγών
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - απόβλητα αντιδράσεων με βάση καυσαέριο από αποθείωση καυσαερίων σε μορφή λάσπης
 - απόβλητα αντιδράσεων με βάση ασβέστιο από αποθείωση καυσαερίων σε στερεή μορφή
 - σκόνη καυσαερίων
 - άλλα απόβλητα από κατεργασία αερίου
 - άλλα στερεά απόβλητα από κατεργασία αερίου
 - λάσπες από την κατεργασία αερίου
 - στερεά απόβλητα από την επεξεργασία αερίων
 - 1 Επικίνδυνα
 - υδαρή υγρά απόβλητα από την κατεργασία αερίου και άλλα υδαρή υγρά απόβλητα
 - σκόνη καυσαερίων
 - πιητική τέφρα και απόβλητα κατεργασίας καυσαερίων
 - λάσπες από την κατεργασία αερίου
 - στερεά απόβλητα από την κατεργασία αερίων
- 12.42 Σκωρίες και τέφρες από διεργασίες καύσης
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - υδαρείς λάσπες από τον καθαρισμό λεβήτων
 - τέφρα κλιβάνου
 - τέφρα και σκωρία πυθμένα κλιβάνου
 - επιπλέουσες σκωρίες και ρινίσματα (1η και 2η εξαγωγή μετάλλου)
 - σκόνη κλιβάνου
 - σκωρία μετάλλου
 - άλλα αιωρήματα και σκόνη
 - άλλα σωματίδια και σκόνη (συμπεριλαμβάνεται η σκόνη σφαιρομύλου)
 - άλλες λάσπες
 - πιητική τέφρα τύρφης
 - φωσφορική σκωρία
 - απόβλητα πυρόλυσης
 - σκωρίες (1η και 2η εξαγωγή μετάλλου)
 - στερεά απόβλητα από κατεργασία αερίου
 - ανεπεξέργαστη σκωρία

απόβλητα από την επεξεργασία σκωρίας

απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως

1 Επικίνδυνα

μαύρες επιπλέουσες σκωρίες από τη δευτεροβάθμια επεξεργασία για την εξαγωγή μετάλλων

σκόνη λέβητα

αρσενικό ασβέστιο

επιπλέουσες σκωρίες και ρινίσματα (1η και 2η εξαγωγή μετάλλου)

πτητική τέφρα

πτητική τέφρα πετρελαίου

άλλα αιωρήματα και σκόνη

σκωρίες από την πρωτογενή εξαγωγή μετάλλου/λευκές επιπλέουσες σκωρίες

ρινίσματα

σκωρίες (1η και 2η εξαγωγή μετάλλου)

12.5 Διάφορα υπολείμματα ανόργανων ουσιών

12.51 Υπολείμματα τεχνητών ανόργανων ουσιών

0 Μη επικίνδυνα

σκόνη αλουμίνιας

υδατικά αιωρήματα που περιέχουν κεραμικά υλικά

γύψος από την παραγωγή διοξειδίου τιτανίου

ανθρακικό ασβέστιο εκτός προδιαγραφών

άλλα αιωρήματα και σκόνη

φωσφογύψος

πλακάκια και κεραμικά

απόβλητα από την ασβεστοποίηση και ενυδάτωση της ασβέστου

απόβλητα ινώδη υλικά με βάση το γυαλί

απόβλητα από την απόσταξη αλκοόλης

απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως

12.52 Υπολείμματα πυρίμαχων υλικών

0 Μη επικίνδυνα

χύτευση καλουπιών (εσωτερικών και εξωτερικών) που περιέχουν οργανικές κολλητικές ουσίες και δεν έχουν υποστεί χύση μετάλλου

χύτευση καλουπιών (εσωτερικών και εξωτερικών) που περιέχουν οργανικές κολλητικές ουσίες και έχουν υποστεί χύση μετάλλου

σκόνη κλιβάνου

εξαντλημένα υλικά επένδυσης και εμαγιέ για πυρίμαχες επιφάνειες

εξαντλημένες λωρίδες άνθρακα και υλικά πυροπροστασίας από ηλεκτρόλυση

απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως

1 Επικίνδυνα

εξαντλημένες επενδύσεις δοχείου

εξαντλημένος ενεργός άνθρακας από κατεργασία καυσαερίου

- 12.6 Μολυσμένα εδάφη και ρυπώδεις λυματολάσπες βυθοκόρησης
 - 12.61 Μολυσμένα εδάφη και απορρίμματα κατεδάφισης
 - 1 Επικίνδυνα
 - πετρελαιοκηλίδες
 - 12.62 Ρυπώδεις λυματολάσπες βυθοκόρησης
 - 13 Στερεοποιημένα, σταθεροποιημένα ή υαλοποιημένα απόβλητα
 - 13.1 Στερεοποιημένα ή σταθεροποιημένα απόβλητα
 - 13.11 Στερεοποιημένα ή σταθεροποιημένα απόβλητα
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - απόβλητα σταθεροποιημένα/στερεοποιημένα με υδραυλικά κολλητικά υλικά
 - απόβλητα σταθεροποιημένα/στερεοποιημένα με οργανικά κολλητικά υλικά
 - απόβλητα σταθεροποιημένα με βιολογική επεξεργασία
 - 13.2 Υαλοποιημένα απόβλητα
 - 13.21 Υαλοποιημένα απόβλητα
 - 0 Μη επικίνδυνα
 - υαλοποιημένα απόβλητα
-

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Η Επιτροπή υπέβαλε, στις 28 Ιανουαρίου 1999, πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τις στατιστικές για τη διαχείριση των αποβλήτων ⁽¹⁾.
2. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 22 Σεπτεμβρίου 1999 ⁽²⁾.
3. Η Επιτροπή, στη συνέχεια, τροποποίησε την πρότασή της, και διαβίβασε, στις 9 Μαρτίου 2001, τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις στατιστικές για τα απόβλητα ⁽³⁾. Η πρόταση αυτή βασίζεται στο άρθρο 285 της Συνθήκης.
4. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση, στις 4 Σεπτεμβρίου 2001.
5. Στις 11 Δεκεμβρίου 2001, η Επιτροπή υπέβαλε τροποποιημένη πρόταση στην οποία έχουν γίνει δεκτές οι περισσότερες τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
6. Στις 15 Απριλίου 2002 το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή θέση του σύμφωνα με το άρθρο 251 της Συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΙ

Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στη θέσπιση ενός πλαισίου για την κατάρτιση κοινοτικών στατιστικών που να επιτρέπει την παρακολούθηση της εφαρμογής της πολιτικής σε θέματα αποβλήτων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, εντός του πλαισίου που καθορίζεται κατά τον τρόπο αυτό, να διαβιβάζουν τακτικά δεδομένα για τη δημιουργία, την ανάκτηση και τη διάθεση των αποβλήτων.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**

Είναι απαραίτητο για την κατάρτιση στατιστικών να υπάρχει ένα σύστημα λογικής ταξινόμησης, βασισμένο στην πρακτική της διαχείρισης αλλά απαλλαγμένο από αμφισημίες (παραδείγματος χάριν, χωρίς επικαλύψεις), καλά θεμελιωμένο από επιστημονική άποψη και στηριζόμενο σε κοινούς μονοσήμαντους ορισμούς. Τέτοιες προϋποθέσεις δεν υπάρχουν ακόμα σε ορισμένους τομείς, όπως στα απόβλητα στον αγροτικό και στον αλιευτικό τομέα, ή στον τομέα της εισαγωγής και εξαγωγής αποβλήτων. Η κοινή θέση συστήνει να εκπονηθούν «πilotικές» μελέτες στις οποίες να γίνεται εκτίμηση του κατά πόσον είναι ενδεδειγμένη και εφικτή η συλλογή δεδομένων και εκτίμηση του κόστους και των ωφελειών αυτής της συλλογής δεδομένων καθώς και εκτίμηση της επιβάρυνσης των επιχειρήσεων, προκειμένου να αποφασιστεί η ενσωμάτωση των τομέων αυτών στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού.

Θα πρέπει να αναζητηθεί μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ των ενδεδειγμένων στατιστικών που εξυπηρετούν αποτελεσματικά τον επιδιωκόμενο στόχο και του φόρτου εργασίας και του επιβαλλόμενου στις επιχειρήσεις και στη δημόσια διοίκηση κόστους. Στην κοινή θέση διατυπώνεται προτίμηση για την κατάρτιση στατιστικών ποιοτικά υψηλής στάθμης σε τακτά χρονικά διαστήματα μάλλον, παρά υπερβολικά συχνών στατιστικών που να υπεισέρχονται, σε υπερβολικό βαθμό, σε λεπτομέρειες. Ωστόσο, τα περιοδικά διαστήματα της δημιουργίας αποβλήτων πρέπει να είναι τόσο σύντομα ώστε να είναι γρήγορα διαθέσιμες στατιστικές σειρές. Εξάλλου, ο συγχρονισμός με τις άλλες διεθνείς ανάγκες επιτρέπει τη βελτιστοποίηση του συστήματος ενημέρωσης. Για τους λόγους αυτούς, στην κοινή θέση επιλέχθηκε τελικά περιοδική προθεσμία δύο ετών για το σύνολο των κοινοτικών στατιστικών των αποβλήτων.

Είναι απαραίτητο η συγκρισιμότητα των δεδομένων που διαβιβάζονται από τα κράτη μέλη να διασφαλιστεί μέσω της θέσπισης ελάχιστων προτύπων ποιότητας. Αυτή η συγκρισιμότητα δεν πρέπει ωστόσο να θίγεται από την ελεύθερη επιλογή, εκ μέρους των κρατών μελών, της στατιστικής τους μεθοδολογίας. Η ελευθερία αυτή πρέπει να παρέχεται στα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας· επιτρέπει την προσαρμογή των μεθόδων στις διαφορετικές οικονομικές δομές και τεχνικές συνθήκες που επικρατούν στα κράτη μέλη, με σκοπό συνολικά καλύτερη ποιότητα με μικρότερο κόστος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 87 της 29.3.1999, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ C 329 της 17.11.1999, σ. 17.

⁽³⁾ ΕΕ C 180 E της 26.6.2001, σ. 202.

Τα τεχνικά χαρακτηριστικά δεν αφορούν τις νομοθετικές πράξεις, αλλά πρέπει να προσδιορίζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας επιτροπολογίας.

B. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Θέση του Συμβουλίου επί των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

1.1. Το Συμβούλιο ενσωμάτωσε στην κοινή του θέση τις τροπολογίες 1, 5 και 25.

1.2. Το Συμβούλιο αποδέχθηκε, επί της αρχής ή εν μέρει, τις ακόλουθες τροπολογίες:

Τροπολογίες 2 και 11 (7η παράγραφος του αιτιολογικού και άρθρο 4):

Το Συμβούλιο δεν μπορεί να αποδεχθεί την πλήρη απόσυρση της μεταβατικής περιόδου, γιατί πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη ο χρόνος να προσαρμόσουν το σύστημα των εθνικών τους στατιστικών στις απαιτήσεις του κανονισμού που θα εκδοθεί. Το γεγονός ότι οι εργασίες για την πρόταση αυτή διαρκούν ήδη επ' αρκετό χρονικό διάστημα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την απόσυρση της μεταβατικής χρονικής περιόδου, διότι πράγματι μόνο από την έγκριση του κειμένου — από τη στιγμή δηλαδή που το περιεχόμενό του είναι βέβαιο — μπορούν τα κράτη μέλη, με εμπιστοσύνη, να αρχίσουν τις αναγκαίες εθνικές προσαρμογές για την εφαρμογή του.

Ωστόσο, προκειμένου να καθυστερηθούν οι ανησυχίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Συμβούλιο:

- περιόρισε την εφαρμογή της μεταβατικής περιόδου σε εκείνες τις δραστηριότητες για τις οποίες είναι αναγκαίες σημαντικές προσαρμογές,
- υπογράμμισε τον ατομικό — για κάθε κράτος μέλος — χαρακτήρα της αίτησης χορήγησης παρέκκλισης, συναρτήσει των συγκεκριμένων δυσκολιών οι οποίες το αφορούν και οι οποίες θα εξετάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας επιτροπολογίας.

Τροπολογίες 3 και 12 (άρθρο 1 και 5):

Το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι υπάρχει πολιτική ανάγκη για τη συλλογή δεδομένων που αφορούν την εισαγωγή και την εξαγωγή αποβλήτων. Ωστόσο, πρέπει να διεξαχθούν προπαρασκευαστικές εργασίες για να επιλυθούν ορισμένα τεχνικά προβλήματα (ιδίως η διαμόρφωση κοινής μεθοδολογίας και κοινών ορισμών) πριν οι τομείς αυτοί να εισαχθούν στον υπό εξέταση κανονισμό.

Το Συμβούλιο, παρόλα αυτά, τροποποίησε τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 5 προκειμένου να δοθούν περισσότερες εγγυήσεις ότι η συλλογή των στατιστικών στοιχείων για την εισαγωγή και την εξαγωγή αποβλήτων θα αρχίσει να πραγματοποιείται μόλις αυτό είναι εφικτό.

Τροπολογία 4 (άρθρο 1, παράγραφος 4):

Το Συμβούλιο συμφωνεί με τη συλλογιστική του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Επιλέγει ωστόσο μια διαφορετική διατύπωση γιατί, σε ένα νομοθετικό κείμενο, δεν μπορεί να γίνεται παραπομπή σε ένα κείμενο που δεν έχει πλέον εφαρμογή (απόφαση 94/3/EK). Η βαρύτητα δίνεται στη στατιστική ονοματολογία που έχει καθιερωθεί, κυρίως, ανά ουσία. Διευκρινίζεται, εξάλλου, ότι το παράρτημα III πρέπει να αναπροσαρμοστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας επιτροπολογίας, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η απόφαση 2000/532/EK της Επιτροπής, η οποία αντικατέστησε την απόφαση 94/3/EK (νέα παράγραφος 5 της κοινής θέσης).

Η νέα αυτή διατύπωση συνεπάγεται, προκειμένου το κείμενο να έχει συνοχή, τις ακόλουθες τροποποιήσεις:

- Παράρτημα II, Τμήμα 2: απόσυρση των παραγράφων 1 και 2,
- Παράρτημα III:
 - τροποποίηση του τίτλου

- απόλειψη των κωδικών που προηγούνται των επικεφαλίδων (επειδή δεν ανταποκρίνονται πλέον στην σημερινή κατάσταση) και καθαρά συντακτικού χαρακτήρα διόρθωση των επικεφαλίδων την οποία συνεπάγεται η απόλειψη των κωδικών (ορισμένες επικεφαλίδες επανέρχονται πλέον αρκετές φορές υπό διάφορους κωδικούς· αφού απαλείφονται οι κωδικοί, η επανάληψη των επικεφαλίδων δεν έχει πλέον νόημα).

Τροπολογίες 6, 7 και 8 (άρθρο 3, παράγραφος 1):

Το Συμβούλιο αποδέχθηκε τις συντακτικού χαρακτήρα διευκρινήσεις που έκανε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο πρώτο εδάφιο.

Αντίθετα όμως, το Συμβούλιο δεν μπορεί να αποδεχθεί μια ενιαία μέθοδο συλλογής των δεδομένων. Η διαχείριση των αποβλήτων δεν είναι οργανωμένη με την ίδια δομή σε όλα τα κράτη μέλη. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, επαφίεται σε κάθε κράτος μέλος χωριστά να προσαρμόσει τον τρόπο συλλογής δεδομένων στο δικό του πλαίσιο. Μια ενιαία μέθοδος συλλογής δεν είναι αναγκαία, θα ήταν ανεφάρμοστη και θα οδηγούσε σε υψηλότερο κόστος για χαμηλότερη ποιότητα. Η συλλογή των δεδομένων και τα αποτελέσματα πρέπει να βασίζονται σε ελάχιστα πρότυπα ποιότητας, αλλά τη μέθοδο για την τήρηση των προτύπων αυτών πρέπει να την επιλέγουν ελεύθερα τα κράτη μέλη.

Τροπολογία 10 (άρθρο 3, παράγραφος 3):

Το Συμβούλιο αποδέχεται την απόλειψη του κειμένου την οποία ζητά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ωστόσο, οι υφιστάμενες σε κάθε κράτος μέλος οικονομικές δομές και τεχνικές συνθήκες μπορεί να δικαιολογούν το ότι το κράτος αυτό δεν είναι σε θέση να ανακοινώνει ορισμένα δεδομένα. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι η ποιότητα εκείνων των δεδομένων που ανακοινώνονται δεν μπορεί να πάσχει (παραδείγματος χάριν, δεν μπορεί να υπάρχουν εξαιρέσεις από την υποχρέωση παρουσίασης των συνολικών αποτελεσμάτων), και ότι το ζήτημα αυτό πρέπει να αναλυθεί και οι σχετικές αποφάσεις να λαμβάνονται κατά περίπτωση στο πλαίσιο της διαδικασίας επιτροπολογίας. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, το Συμβούλιο μεταφέρει το απαλειφόμενο κείμενο, με πιο περιοριστική διατύπωση, στο άρθρο 6 στοιχείο γ).

Τροπολογία 13 (άρθρο 7, παράγραφος 1):

Η τροπολογία δεν μπορεί να γίνει δεκτή ως έχει επειδή το να ορίζονται δύο ή περισσότερες επιτροπές για να επικουρούν την Επιτροπή στη θέσπιση ενός και του αυτού μέτρου είναι αντίθετο προς την απόφαση 1999/468/ΕΚ. Επειδή το υπό εξέταση κείμενο είναι ένα νομοθετικό κείμενο για θέματα στατιστικών, η Επιτροπή πρέπει να επικουρείται από την επιτροπή στατιστικού προγράμματος, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 322/97. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της επιθυμίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να ευνοηθεί η συνεργασία μεταξύ εμπειρογνομόνων στατιστικών αφενός και τεχνικών εμπειρογνομόνων αφετέρου, το άρθρο 7 παράγραφος 4 τροποποιήθηκε προκειμένου να ενισχυθεί ο συμβουλευτικός ρόλος της επιτροπής για την προσαρμογή της νομοθεσίας της ΕΚ στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο.

Τροπολογία 14 (άρθρο 8, παράγραφος 2):

Το Συμβούλιο συμμερίζεται τις απόψεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά την, κατά το συντομότερο δυνατόν υποβολή των προτάσεων για την κατάρτιση της υποχρέωσης υποβολής εφόσον υπάρχει επικάλυψη. Οι λέξεις «όταν χρειάζεται» απαλείφονται προκειμένου να ακολουθηθεί η τροπολογία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ωστόσο, η πρόβλεψη της σχετικής υποβολής έκθεσης εντός προθεσμίας έτους δεν φαίνεται να είναι ρεαλιστική. Στην αναθεώρηση των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων μνημονεύονται επίσης οι δράσεις που περιλαμβάνονται στην πρόταση του 6ου προγράμματος δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος, το οποίο είναι τώρα υπό εξέταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο· οι αναθεωρήσεις που προβλέπονται στο πρόγραμμα αυτό και στην παρούσα πρόταση πρέπει να διεξάγονται εκ παραλλήλου. Μια προθεσμία δύο ετών φαίνεται να είναι εύλογη.

Τροπολογίες 15 και 20 (Παράρτημα Ι, Τμήμα 1 και Παράρτημα Ι, Τμήμα 8, παράγραφος 1, εδάφιο 1):

Το Συμβούλιο αποδέχεται την απόλειψη της εξαίρεσης του τμήματος («division») 12 της NACE Αναθ. 1.

Όσον αφορά τα απόβλητα των τομέων της γεωργίας, της θήρας, της δασοκομίας και της αλιείας, το Συμβούλιο συμμερίζεται τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ότι οι δραστηριότητες αυτές είναι πηγές αποβλήτων οι οποίες δεν μπορούν να αγνοηθούν και για τις οποίες πρέπει να δοθούν τα μέσα για μια πολιτική διαχείρισής τους. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι η εκπόνηση «πιλοτικών» μελετών θα χρησιμεύσει για την εκτίμηση του κατά πόσον είναι ενδεδειγμένη και εφικτή η συλλογή δεδομένων καθώς και την εκτίμηση του κόστους και των ωφελειών αυτής της συλλογής των δεδομένων και την εκτίμηση της επιβάρυνσης των επιχειρήσεων σ' αυτά τα θέματα προσέθεσε, για το σκοπό αυτό, μια νέα παράγραφο 2 στο παράρτημα Ι, Τμήμα 1.

Τροπολογίες 16, 22 και 23 (Παράρτημα I, Τμήμα 2, κατάλογος ομαδοποιήσεων, στοιχεία υπ' αριθ. 31 και 32 (νέο)· Παράρτημα II, Τμήμα 2, πίνακας «ανάκτησης», στοιχεία υπ' αριθ. 12 και 13 (νέο)· Παράρτημα II, Τμήμα 2, πίνακας «διάθεσης», στοιχείο υπ' αριθ. 5:

Το Συμβούλιο αποδέχεται το πνεύμα της τροπολογίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — που αποβλέπει στη διάκριση των ζωικών υπολειμμάτων από τα φυτικά — όσον αφορά το παράρτημα I και τον πίνακα «ανάκτησης» του παραρτήματος II, αλλά την επαναδιατυπώνει για να ληφθεί υπόψη η ορολογία που χρησιμοποιείται στο παράρτημα III. Δεν μπορεί να την αποδεχθεί για το παράρτημα II, πίνακας «διάθεσης», επειδή θα ήταν ανεφάρμοστη στην περίπτωση της υγειονομικής ταφής, ή θα συνεπάγεται υπερβολικά υψηλό και αδικαιολόγητο κόστος σ' αυτή την περίπτωση.

Τροπολογίες 18 και 24 (Παράρτημα I, Τμήμα 5 και Παράρτημα II, Τμήμα 5):

Το Συμβούλιο εκτιμά ότι η μέριμνα ώστε η συλλογή δεδομένων να είναι ποιοτικά υψηλής στάθμης είναι σημαντικότερη από το να επιδιωχθεί να είναι συχνότερη η συλλογή τους. Μια έρευνα σε ετήσια βάση, σε έναν τομέα όπου τα δεδομένα λίγο μεταβάλλονται από έτος σε έτος δεν δικαιολογείται, εάν ληφθεί υπόψη το πρόσθετο κόστος που συνεπάγεται για το κοινοτικό σύνολο και επιχειρήσεις. Ωστόσο, προκειμένου να καθισχυραστούν οι ανησυχίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και με γνώμονα τη συνοχή του κειμένου, το Συμβούλιο επαναφέρει τη διετία ως διάστημα περιοδικής κατάρτισης των στατιστικών στο πλαίσιο των δύο παραρτημάτων.

Τροπολογία 26 (Παράρτημα II, Τμήμα 8, πίνακας «ανάκτησης»):

Το Συμβούλιο αποδέχεται την τροπολογία, διευκρινίζοντας το νέο τίτλο (ανάκτηση «πλην της ενεργειακής ανάκτησης»), διότι η εισαγωγή της λέξης «ανάκτηση» χωρίς καμία άλλη διευκρίνηση θα μπορούσε να οδηγήσει σε σύγχυση, δεδομένου ότι καλύπτει επίσης την αποτέφρωση με ανάκτηση ενέργειας (η οποία ήδη περιλαμβάνεται στο προηγούμενο, κατά σειρά, «στοιχείο» του πίνακα ως «αποτέφρωση»). Για τη συνοχή του κειμένου, εν τω συνόλω του, η ίδια διευκρίνηση γίνεται και στο παράρτημα II, τμήμα 2. Το Συμβούλιο διατηρεί τα πρόσθημα «+» για να διευκρινίζεται ότι τα δεδομένα προς υποβολή αντιστοιχούν στο άθροισμα των δεδομένων που περιλαμβάνονται στο «στοιχείο» υπ' αριθ. 3.

Τροπολογία 27 (Παράρτημα II, Τμήμα 8, πίνακας «διάθεσης»):

Το Συμβούλιο επαναλαμβάνει την τροπολογία όπως είναι διατυπωμένη, αλλά διατηρεί τον επιμερισμό των εργασιών διάθεσης στα «στοιχεία» υπ' αριθ. 4 και 5 όπως περιλαμβάνονται στην πρόταση της Επιτροπής. Η σχετική πρόθεση είναι να συγκεντρώνουν στο ίδιο «στοιχείο» του πίνακα τα δεδομένα τα σχετικά με τις εργασίες διάθεσης που πραγματοποιούνται στους χώρους υγειονομικής ταφής (δραστηριότητες οριστικής διάθεσης σε συγκεκριμένο χώρο): η διασπορά στο έδαφος (D2) δεν εμπίπτει σ' αυτή την κατηγορία και πρέπει να παραμείνει στο «στοιχείο» υπ' αριθ. 5, ενώ η επιφανειακή διασπορά (D4) πρέπει να παραμείνει στο «στοιχείο» υπ' αριθ. 4.

Το Συμβούλιο διατηρεί τα πρόσθημα «+» για να διευκρινίζεται ότι τα δεδομένα προς υποβολή αντιστοιχούν στο άθροισμα των δεδομένων που περιλαμβάνονται στο «στοιχείο» υπ' αριθ. 4 και 5.

1.3. Το Συμβούλιο δεν αποδέχθηκε τις ακόλουθες τροπολογίες:

Τροπολογίες 9 (άρθρο 3, παράγραφος 2) και 19 (Παράρτημα I, Τμήμα 7, παράγραφος 1):

Πρόκειται για προδιαγραφές τεχνικού χαρακτήρα που δεν αφορούν ένα νομοθετικής υφής κείμενο και οι οποίες, εξάλλου, δεν έχουν επαρκή θεμελίωση ως προς τα κριτήρια που έχουν επιλεγεί. Τέτοιου είδους προδιαγραφές πρέπει να προσδιορίζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας επιτροπολογίας, ύστερα από διεξοδική εξέταση όλων των παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη.

Τροπολογία 17 (Παράρτημα I, Τμήμα 2, κατάλογος ομαδοποιήσεων, πρώην «στοιχείο» υπ' αριθ. 35, παρουσιαζόμενο ως υπ' αριθ. 36 στην κοινή θέση):

Δεδομένου ότι η απόφαση 2000/532/ΕΚ τροποποίησε τον Ευρωπαϊκό Κατάλογο Αποβλήτων (CED) ως προς το σημείο αυτό, το Συμβούλιο εκτιμά ότι είναι εύλογο το παράρτημα III πρώτα να προσαρμοστεί στη νέα απόφαση και κατόπιν να διευκρινιστεί κατά πόσον πρέπει να προστεθεί ένα συγκεκριμένο «στοιχείο» σ' αυτό τον κατάλογο του κανονισμού το οποίο να αφορά τις «λυματολόσσες βυθοκόρησης».

Τροπολογίες 21 (Παράρτημα I, Τμήμα 8, παράγραφος 2) και 28 (Παράρτημα II, Τμήμα 8, παράγραφος 4):

Το Συμβούλιο εκτιμά ότι πρέπει να επαφίεται στα κράτη μέλη η επιλογή της στατιστικής τους μεθοδολογίας συναρτήσει των καταλόγων των επιχειρήσεων που έχουν στη διάθεσή τους, αφού μάλιστα το γεγονός ότι η συλλογή των στατιστικών δεδομένων γίνεται είτε από τοπικές μονάδες είτε από μονάδες οικονομικής δραστηριότητας δεν εμποδίζει να παρέχονται συγκρίσιμα αποτελέσματα.

2. Τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής

- 2.1. Η κοινή θέση του Συμβουλίου διαφέρει από την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής κατά τα εξής:

τις τροπολογίες 2 και 11 (μεταβατική περίοδος),

τις τροπολογίες 15 και 20 (γεωργία, θήρα, δασοκομία και αλιεία),

τις τροπολογίες 16, 22 και 23 («στοιχείο» για τα «ζωικά υπολείμματα»). Για τις τροπολογίες 16 και 22, το Συμβούλιο εκτιμά ότι μόνο μετά τις «πilotικές» μελέτες που θα εκπονηθούν για την ένταξη του τομέα της γεωργίας στις στατιστικές (βλ. ανωτέρω, σημείο 1.2. τροπολογίες 15 και 20) θα γνωρίζουμε κατά πόσον πρέπει να ενσωματωθεί το «στοιχείο» «ζωικά περιττώματα, ούρα και κόπρος», το οποίο περιλαμβάνεται στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής· η δυνατότητα να ενσωματωθεί εξακολουθεί πράγματι να υφίσταται στο πλαίσιο της διαδικασίας επιτροπολογίας,

τροπολογία 17 (Παράρτημα I, κατάλογος ομαδοποίησης: λυματολάσπες «βυθοκόρησης»,

τροπολογία 24 (συχνότητα παροχής δεδομένων στο πλαίσιο του παραρτήματος II),

τροπολογία 27 (Παράρτημα II, Τμήμα 8, επιμερισμός των εργασιών διάθεσης στα «στοιχεία» υπ' αριθ. 4 και 5).

- 2.2. Το Συμβούλιο υιοθέτησε τις διευκρινίσεις σύνταξης που έκανε η Επιτροπή στο Παράρτημα II, Τμήμα 7, παρ. 1 και στο Τμήμα 8, παρ. 1.

Το Συμβούλιο, επί πλέον:

- απάλειψε τους κωδικούς που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα II, Τμήμα 3, παράγραφος 1 και στο Τμήμα 8, παράγραφος 1, επειδή πλέον είναι χωρίς χρησιμότητα,
 - αποφάσισε ότι το Παράρτημα II, Τμήμα 8, παράγραφος 1 πρέπει να αναφέρεται στα τρία «στοιχεία» του Τμήματος 3 και όχι μόνο στη συνολική ποσότητα των υποβληθέντων σε επεξεργασία αποβλήτων («στοιχείο» αριθ. 3).
-

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 39/2002

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 15 Απριλίου 2002

για την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 577/98 του Συμβουλίου για τη διενέργεια δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού στην Κοινότητα

(2002/C 145 E/06)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 285(1),

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 577/98 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ ορίζει τις βασικές διατάξεις για μια δειγματοληπτική έρευνα εργατικού δυναμικού, σχεδιασμένη ώστε να παρέχει συγκρίσιμα στατιστικά στοιχεία για το επίπεδο, τη διάρθρωση και την εξέλιξη της απασχόλησης και της ανεργίας στα κράτη μέλη.

(2) Η ταχεία εφαρμογή από όλα τα κράτη μέλη της συνεχούς δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού στην Κοινότητα, η οποία απαιτείται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 577/98, θεωρήθηκε δράση προτεραιότητας στο σχέδιο δράσης για τις στατιστικές απαιτήσεις σχετικά με την ΟΝΕ το οποίο ενέκρινε το Συμβούλιο στις 19 Ιανουαρίου 2001.

(3) Έχει ήδη περάσει αρκετός χρόνος από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 577/98 ώστε να έχουν όλα τα κράτη μέλη τη δυνατότητα να προβούν στις σχετικές ρυθμίσεις και ενέργειες που απαιτούνται για την πλήρη εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού. Ωστόσο, δεν προέβησαν όλα τα κράτη μέλη σε ανάλογες ρυθμίσεις και ενέργειες. Συνεπώς, η παρέκκλιση που επιτρέπει στα κράτη μέλη να περιορίζονται σε μία ετήσια έρευνα θα πρέπει να υπόκειται σε κάποιο χρονικό περιορισμό.

(4) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 577/88 θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁵⁾.

(5) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 577/98 θα πρέπει, κατά συνέπεια, να τροποποιηθεί ανάλογα.

(6) Ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής Στατιστικού Προγράμματος, η οποία συστάθηκε με την απόφαση 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου ⁽⁶⁾, σύμφωνα με το άρθρο 3 της εν λόγω απόφασης,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 577/98 του Συμβουλίου τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1, η δεύτερη παράγραφος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Πρόκειται για μια συνεχή έρευνα που παρέχει τριμηνιαία και ετήσια αποτελέσματα· ωστόσο, κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου η οποία δεν διαρκεί μετά το 2002, τα κράτη μέλη που δεν είναι σε θέση να διενεργούν συνεχή έρευνα, πραγματοποιούν μόνο μία ετήσια έρευνα την άνοιξη.

Κατά παρέκκλιση η μεταβατική περίοδος παρατείνεται:

α) μέχρι το 2003 για την Ιταλία,

β) μέχρι το 2004 για την Γερμανία υπό τον όρο ότι η Γερμανία παρέχει, σε αντικατάσταση, τριμηνιαίες εκτιμήσεις για τα κύρια τμήματα της δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού καθώς και την μέση ετήσια εκτίμηση για μερικά ειδικά τμήματα της δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού.»

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 Ε της 25.9.2001, σ. 23.

⁽²⁾ ΕΕ C 48 της 21.2.2002, σ. 67.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2001 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα), Κοινή Θέση του Συμβουλίου της 15ης Απριλίου 2002 και Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 77 της 14.3.1998, σ. 3.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 181 της 28.6.1989, σ. 47.

2. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Διαδικασία

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την Επιτροπή Στατιστικού Προγράμματος η οποία συστάθηκε με το άρθρο 1 της απόφασης αριθ. 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ, του Συμβουλίου (*).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ (**), τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

(*) ΕΕ L 181 της 28.6.1989, σ. 47.

(**) **

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΣΧΕΔΙΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 13 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 577/98 για τη διενέργεια δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού στην Κοινότητα.
2. Η ανωτέρω πρόταση βασίζεται στο άρθρο 285 της Συνθήκης, σύμφωνα με το οποίο εφαρμόζεται η διαδικασία συναπόφασης με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η οποία προβλέπεται στο άρθρο 251 της Συνθήκης.
3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε την πρόταση της Επιτροπής χωρίς τροπολογίες σε πρώτη ανάγνωση στις 11 Δεκεμβρίου 2001.
4. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 14 Ιανουαρίου 2002.
5. Το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή θέση του σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 251 της Συνθήκης στις 15 Απριλίου 2002.

II. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η πρόταση αποσκοπεί στην τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 577/98, ώστε να εξασφαλίζεται ότι όλα τα κράτη μέλη διενεργούν συνεχή δειγματοληπτική έρευνα του εργατικού δυναμικού. Θα ανακληθεί η δυνατότητα των κρατών μελών, για τα οποία «είναι δυσχερής η διενέργεια συνεχούς έρευνας» να πραγματοποιούν μόνο μια ετήσια έρευνα.

Εξάλλου, η πρόταση αναπροσαρμόζει τις διατάξεις του ανωτέρω κανονισμού τα σχετικά με την επιτροπολογία, σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

Η κοινή θέση ακολουθεί την πρόταση της Επιτροπής, την οποία ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με την προσθήκη παρεκκλίσεων για την Ιταλία και τη Γερμανία ώστε να επιτραπεί στα εν λόγω κράτη μέλη να προβούν στην αναγκαία τεχνική προετοιμασία για τη διενέργεια συνεχούς έρευνας.

Στην περίπτωση της Ιταλίας, προβλέπεται παρέκκλιση επί ένα έτος, ήτοι ως τα τέλη του 2003.

Στην περίπτωση της Γερμανίας, προβλέπεται παρέκκλιση επί δύο έτη, ήτοι ως τα τέλη του 2004, υπό τον όρο ότι η Γερμανία θα παρέχει, σε αντικατάσταση, τριμηνιαίες εκτιμήσεις για τα κύρια τμήματα της δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού καθώς και τη μέση ετήσια εκτίμηση για μερικά ειδικά τμήματα της δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού. Η παροχή των ανωτέρω πληροφοριών θα προστατεύσει την ακεραιότητα των κοινοτικών στατιστικών κατά την μεταβατική περίοδο — ήτοι ενόσω η Γερμανία δεν θα διαβιβάζει στοιχεία προερχόμενα από διαρκή έρευνα — και θα εξασφαλίσει τακτικότερα και ειδικότερα στοιχεία σε σχέση με εκείνα που συγκεντρώνονται επί του παρόντος από την ετήσια έρευνα.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι οι τροποποιήσεις που εισάγονται στην κοινή θέση συνάδουν πλήρως με τους στόχους του προτεινόμενου κανονισμού και αποβλέπουν στην πλήρη εφαρμογή του κανονισμού το συντομότερο δυνατό.
